

Δρος ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ Ι. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

ΚΙΝΑΥΝΟΣ ΕΝ ΟΧΕΙ

Και η Πέμπτη Φάλαγξ
ἀνὰ τὴν Ὑφήλιον

(Μετὰ πολλῶν χαρακτηριστικῶν εἰκόνων)

Ο σιωνισμός, πού περισφίγγει ἀσφυκτικά δλους τούς λαούς τῆς Ὑφῆλιον καὶ περισσότερον σήμερα τὴν Ἑλλάδα μας, πού τὴν ἀπειλεῖ μὲ ἀφανισμό.

ΕΚΔΟΣΙΣ «ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ»
ΦΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 22 ΤΗΛ. 3605225
ΑΘΗΝΑΙ

Δρος ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 1. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

ΚΙΝΑΥΝΟΣ ΕΝ ΟΨΕΙ

Καὶ ἡ Πέμπτη Φάλαγξ
ἀνὰ τὴν Ὑφήλιον

(Μετὰ πολλῶν χαρακτηριστικῶν εἰκόνων)

Ο σιωνισμός, πού περισφέγγει ἀσφυκτικά δλους τούς λαούς τῆς Ὑφηλίου καὶ περισσότερον σήμερα τὴν Ἐλάδα μας, πού τὴν ἀπειλεῖ μὲ ἀφανισμό.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ»
ΦΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 22 ΤΗΛ. 3605225

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

Ἐτὶς εὖ λέγοντον καὶ σύμπον
διατάξεις εἶπεντον καὶ σύγκειται.
λόπτον Ἐλληνικὸν δὲ Λαὸν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	5
ΚΕΦ. Α'. Κρίσεις ἐπιστημονικαὶ ἐπὶ τοῦ κομμουνισμοῦ	7
ΚΕΦ. Β'. Ἡ Πέμπτη Φάλαγξ	17
ΚΕΦ. Γ'. Ἡ Κομμουνιστικὴ Ἐπανάστασις ἐν Ρωσίᾳ. Οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Μπολσεβικισμοῦ εἰναι: Ἐθραῖοι	29
ΚΕΦ. Δ'. Διωγμὸς καὶ ἐκμετάλλευσις τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας	47
ΚΕΦ. Ε'. Άι αφαγαὶ τῶν Ρώσων Χριστιανῶν	56
ΚΕΦ. ΣΤ'. Ο Μάρκος ἢτο Ἐθραῖος	65
ΚΕΦ. Ζ'. Πῶς ἔξαπατῶνται οἱ ἔργαται καὶ οἱ χωρικοὶ	69
ΚΕΦ. Η'. Ἡ διάλυσις τῆς οἰκογενείας	77
ΚΕΦ. Θ'. Τὸ μῆσος τοῦ Μπολσεβικισμοῦ πέρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Φύλην	93
ΚΕΦ. Ι'. Ἡ σύμπραξις τοῦ Μπολσεβικισμοῦ μετὰ τῶν Τούρκων, Βουλγάρων καὶ Γερμανῶν	97
ΚΕΦ. ΙΑ'. Διατὶ δ Μπολσεβικισμὸς ἐπιδιώκει νέον Παγκόσμιον Πόλεμον	107
ΚΕΦ. ΙΒ'. Άι τεράστιαι καταστροφαὶ τῆς Ρωσίας	112
ΚΕΦ. ΙΓ'. Ὁ κίνδυνος τῆς Ρωσίας	123
ΚΕΦ. ΙΔ'. Ὁ Ἑλληνικὸς Μπολσεβικισμὸς	126
ΚΕΦ. ΙΕ'. Λένιν - Τρότσκι - Στάλιν	129
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	138

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μὲ μεγάλην μου χαράν ἐπληροφορήθην ὅτι ὁ σοφὸς ἔρευνητῆς τῶν νεωτέρων κοινωνικῶν προβλημάτων, δόκτωρ Ἀριστείδης Λ. Ἀνδρόνικος πρόκειται νὰ ἐκδώσῃ τὸ περισπούδαστον ἔργον, «Κίνδυνος ἐν ὅψει καὶ ἡ πέμπτη φάλαγξ ἀνὰ τὴν ὄφηλιον».

‘Α κ. Ἀνδρόνικος εἶναι γνωστός (ἐννοεῖται εἰς τοὺς δλίγους καὶ ἑκλεκτούς, τοὺς ἀντιλαμβανομένους τοὺς κινδύνους, οὓς διατρέχει ἡ ἀνθρωπότης καὶ ιδιαιτέρως ἡ πατρίς μας) καὶ ἔξ ὅλων ἐπίσης σπουδαίων ἔργων του, ὅπως τὸ «Τὶ ἐστὶ Μπολσεβικισμός», «Ο Ἰούδας διὰ μέσου τῶν Αιώνων», «Η Σινικὴ Ἐπανάστασις», φιλοσοφικὴ μελέτη, «Τὶ ἐστὶ διεθνισμὸς καὶ τί ἐστὶ ἔθνικισμός», ως καὶ διαφόρων πολιτικῶν καὶ ιστορικῶν μελετῶν, ώς π. χ. «Η Μενάλη Γαλλικὴ Ἐπανάστασις», «Η πολιτικὴ ιστορία τοῦ Ἰσραήλ», δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ἔξοχον πολιτικὸν καὶ ιστορικὸν περιοδικόν του «Τὸ Φῶς».

Τὸ ύπό Ἑκδοσιν ἔργον του : «Κίνδυνος ἐν ὅψει καὶ ἡ πέμπτη φάλαγξ ἀνὰ τὴν ὄφηλιον», ἐπισείει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου γενικῆς καταστροφῆς καὶ πρέπει νὰ γίνῃ τὸ ἔγκολπιον καὶ δ δηγόδος παντός, δστις ἀγαπᾶ τὴν πατρίδα του καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Δυστυχῶς διὰ τὴν σημερινὴν κοινωνίαν τῆς γενικῆς ἔξαχρειώσεως, βιθλία φθοροποιὰ ἢ βιθλία ἀποπλανητικὰ ἢ βιθλία δῆθεν λογοτεχνικὰ μὴ προσθέτοντα δμως οὐδὲ κόκκον κοινῆς σοφίας, ἔχουν εύρυτέραν διάδοσιν ἢ μελέται, αἴτινες, διὰ τῆς βαθείας των παρατηρητικότητος ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων, προσφέρουν δ, τι ἀνεκτίμητον εἰς τοὺς θέλοντας νὰ σκέπτωνται καλῶς καὶ τῶν δποίων δ νοῦς ἀφυπνίζεται ἐκ τῆς παρατηρητικότητος καὶ τῆς σοφῆς ἔρευνῆς τῶν ὅλων. Ο Ιατρὸς Ἀνδρόνικος μᾶς προσφέρει ἐκάστοτε μελέτας, αἴτινες δμοιάζουν πρὸς τὰ φάρμακα τῶν συναδέλφων του ιατρῶν, ἀτινα εἶναι πικρὰ τὴν γεῦσιν, ἀλλ’ ὠφελοῦν εἰς τὴν ὄγεισαν.

Εἰς τὴν δύσκολον καμπῆν—τὴν σημερινὴν—τῆς ιστορίας τοῦ ἔθνους μας, πᾶς πατριώτης “Ἐλλην πρέπει νὰ μελετήσῃ ἐπισταμένως τὸ νέον βιθλίον τοῦ δόκτορος Ἀνδρονίκου «Κίνδυνος ἐν ὅψει καὶ ἡ πέμπτη φάλαγξ ἀνὰ τὴν ὄφηλιον», καὶ θὰ συναγάγῃ τὸ ἔξης πόρισμα : “Οτι ἵσως, ἐάν τοιαῦτα ἐμπερι-

στατωμένη βιβλία ἔξεδίζοντο ἔγκαιρως, θά προελαμβάνετο τὸ δρᾶμα ὅπερ παίζεται εἰς βάρος τῆς φυλῆς μας καὶ τοῦ ὅποίου ἀγνοοῦμεν εἰσέτι τὴν λύσιν.

὾. κ. Ἀνδρόνικος μοῦ ἐνθυμίζει ἐν πολλοῖς τὸν Ἡρόδοτον, δοτὶς μὲ τὰς περιηγήσεις του καὶ τὴν παρατηρητικότητά του, συνέλεγεν εἰδήσεις ἀμυθήτου ἀξίας. Καὶ δὲ Ιατρὸς Ἀνδρόνικος, ως ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός του, δυνηθεὶς νὰ περιηγηθῇ διαφόρους χώρας, καὶ ἔχων Ἐμφυτον τὸ προσδόν τῆς παρατηρητικότητος καὶ τὴν εἰδικότητα νὰ συλλέγῃ εἰδήσεις ἐκ βασίμων πηγῶν, μᾶς παρουσιάζει ἐν ἕργον σύντομον μέν, ἀλλὰ σπουδαῖον, διότι μᾶς παρέχει τὴν εὔκαιρίαν νὰ ἀντιληφθῶμεν τὸν κίνδυνον, διότι ἡ διατρέχει ἡ ἀνθρωπότης ἐκ τῆς ἀνά τὴν ὄφηλιον πέμπτης φάλαγγος.

Κατὰ τὸ παρελθόν, λόγω τῆς φυσικῆς μου δυσπιστίας, δμολογῶ δτὶ ἔξεφρασα ψυχικήν τινα δυσφορίαν, κατὰ τοῦ συγγραφέως τοῦ νέου ἕργου, διότι δὲν ἠδυνάμην νὰ κατανοήσω πῶς δὲ ἀνθρωπος αὐτὸς ἠδύνατο νὰ συλλέγῃ τόσον σπουδαῖα ἀποκαλυπτικά στοιχεῖα κατὰ τῶν δημιουργῶν τῆς ἀνθρωπίνης δυστυχίας καὶ ἔξαθλιώσεως, δμοιάζων δὲ ψυχικῶς πρὸς τὸν ἀπειστὸν Θωμᾶν, ἀμφέβαλλον περὶ τῆς γνησιότητος τῶν πηγῶν, δις ἔχει ὑπ' ὅψει του δ. κ. Ἀνδρόνικος. Ἄλλ' ἡδη τὰ γεγονότα, δμιλοῦν ἡλίου φαεινότερον, δτὶ δ. κ. Ἀνδρόνικος καὶ κατὰ τὸ παρελθόν εἶχε δίκαιον δταν ἔκρουε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, καὶ δταν ἡμεῖς οἱ ἄλλοι μετά τινος μειδιάματος σαρκαστικοῦ ἐδεχόμεθα τὰς ἀποκαλύψεις του. Ἡδη ἀφυπνίσθημεν κάπως ὀργά, καὶ δὲ «Κίνδυνος ἐν ὅψει καὶ τῇ πέμπτῃ φάλαγξ ἀνά τὴν ὄφηλιον» εὐχόμεθα νὰ ἀφυπνίσῃ καὶ ἄλλους δσοι ἀμφιθάλλουν περὶ τοῦ πραγματικοῦ ἔθνικοῦ μας κινδύνου.

ΛΑΖΑΡΟΣ Α. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας καὶ τέως Καθηγητής
τοῦ Πανεπιστημίου Καλιφορνίας

ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ ..

"Άφ' ότου ήρχισεν διπειραματισμός ἐν Ρωσσίᾳ τῶν κομμουνιστικῶν θεωριῶν, παρῆλθον ἥδη 30 ἔτη καὶ εἴδομεν εἰς ποικιλά οἰκτρά διποτελέσματα κατέληξεν : 'Υποδούλωσις' πλήρης τοῦ ἀτόμου εἰς τὸ Κράτος, πενία τοῦ λαοῦ, κρατικοποίησις τῆς βιομηχανίας, καὶ τοῦ ἐμπορίου μὲν πενιχρότατα διποτελέσματα καὶ τὰ κυριώτερον ἔξαθλίωσις, ἀμβλυνσις τῶν εὐγενεστέρων αἰσθημάτων τοῦ ἀνθρώπου, τῆς θρησκείας, οἰκογενειακῶν δεσμῶν καὶ τῶν τοιούτων.

"Ἐπὶ τοῦ συστήματος τούτου, τοῦ φευδοσυστήματος διότι στερεῖται ἐπιστημονικῶν βάσεων, ἥδη πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεώς του ἐν Ρωσσίᾳ πολλά εἶχον γραφῆ καταδικάζοντα ἐπιστημονικῶς τὸ ἀνεφάρμοστον καὶ τὴν σαθρότητα τῆς οἰκονομικῆς καὶ οἰκονομολογικῆς αὐτῆς συλλήψεως. "Ἐπειδὴ δύμας δικίνδυνος διπαπειλῶν δλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα αὐξάνει δλοέν, λυσσαλέα δὲ καὶ ἐπίμονος προπαγάδνα ἔξακολουθεῖ φανερά ἢ διποκρύφως, δὲν εἶνε ἀσκοπόν νά ἐκθέσωμεν τὰ ούσιωδέστερα ἐπιστημονικά ἐπιχειρήματα τὰ δοποῖα τὸ καταδικάζουν. Τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα μᾶς παρέχει πρωτίστως ἡ Ιστορία, διέγας οὗτος τροφοδότης καὶ ἐμπειρος ποδηγέτης δλων τῶν ἐπιστημῶν καὶ δὴ τῶν πολιτικῶν, οἰκονομικῶν, κοινωνιολογικῶν, δικαίου καὶ τῶν λοιπῶν.

Θέματα ἔξεταστέα ἐν προκειμένῳ εἶναι :

- 1) Ἡ κατάργησις τῆς ἀτομικῆς ιδιοκτησίας.
- 2) Κρατικοποίησις βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου.
- 3) Συγκέντρωσις τοῦ κεφαλαίου εἰς τὸ Κράτος (κηρυποσύμενον ως μόνου δικαιούχου κεφαλαιούχου).
- 4) Θρησκεία, Οἰκογένεια.
- 5) Πολίτευμα σατραπικόν.

"Ἡ Ιστορία μᾶς διδάσκει ότι δταν ἐκτίσθη ἡ Ρώμη, τὸ 753 π. Χ., ἡ πρώτη μορφὴ τῆς κυριότητος ἀκινήτων ἦτο ἡ κοινο-

" — Σ.Ε. 'Ο ἀναγνώστης, δούν ἀφορᾶ τὸ Α' κεφάλαιο, ἃς αιτιαγνώστη μή προοιχῇ τὸν πρόλογο τῆς παρούσης ἐκδόσεως, γιά τὰ ἀποφύγῃ, κάθε προκατάληψι πού μπορεῖ νά σχηματίσῃ γιά τὴν πρόθεσιν τῶν ἐκδοτῶν,

κτημασύνη τῆς φυλῆς (*Collectivisme de la tribu*). Κατόπιν, δυνάμει ἔξελίζεως, ἀναφαίνεται ἡ δευτέρα μορφὴ αὐτῆς, δνομασθεῖσα *Copropriété Familiale* (συνιδιοκτησία Οἰκογενειακή) καὶ κατόπιν ταύτης προσδευτικῶς ἀναφαίνεται ἡ τρίτη μορφὴ αὐτῆς, τουτέστιν ἡ ἀτομικὴ ίδιοκτησία, ἐπιτελέσσασα σταθερὸν σταθμὸν προόδου.

Τὴν Ιστορικὴν ταύτην ἔξελιξιν τῆς ἑνοίας τῆς κυριότητος εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον νὰ παρακολουθήσῃ τις ἔγκυπτων εἰς τὰ θέματα μὲ δῆλην τὴν δύναμιν τῆς παρατηρητικότητός του, διὰ νὰ ἀνεύρῃ ὅτι αὕτη ἔβαδισε συμφώνων μὲ δυναμικούς τινας νόμους τῆς ὀφελείας καὶ συμφώνων μὲ τούς νόμους τῆς βιολογικῆς ἐπιστήμης. Ἡ ψυχοσύνθεσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τοιαύτη ὥστε ἀντγκαίως ἔπρεπε νὰ καταλήξῃ ἡ ἔξελιξις αὐτῆς εἰς τὴν ἀτομικὴν ίδιοκτησίαν ως μόνην δυναμένην νὰ ἔξυπρετήσῃ ἐπὶ τὸ καλύτερον καὶ λυσιτελέστερον τὰς φυσικὰς τάσεις τοῦ ἀνθρώπου. Κατὰ τὴν πρώτην φάσιν αἱ ἀρόσιμοι (γεωργήσιμοι) γαῖαι διαμοιράζονται διὰ κλήρου μεταξὺ τῶν οἰκογενειαρχῶν, τὸ δὲ ἔθιμον ἐκανόνιζε τὰς κατὰ περιόδους γενομένας κληρώσεις. Αἱ οἰκογένειαι ἀπέκτων οὕτω τὴν χρήσιν τῶν ἀγρῶν, οὐχὶ δύως καὶ τὴν κυριότητα. Κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο μόνον ἀντικείμενά τινα προσωπικῆς χρήσεως ἀπετέλουν ἀτομικὴν ίδιοκτησίαν, λειψῶνται δέ, δάση καὶ γαῖαι ἡσαν κοινά. Ἡ ἐμφάνισις τῆς δευτέρας μορφῆς, τῆς οἰκογενειακῆς συνιδιοκτησίας, συμπίπτει μὲ τὴν μεταβολὴν τοῦ νομαδικοῦ βίου τῶν φυλῶν εἰς μονίμους ἔγκαταστάσεις ἐν τινὶ τόπῳ. Τότε, πᾶσα οἰκογένεια ἔγένετο πλέον τελειωτικῶς κάτοχος τοῦ ἐπιλαχόντος αὐτῇ μεριδίου, τοῦ ἔθιμου τῆς κληρώσεως τεθέντος κατὰ μέρος.

Οὕτω, κατὰ τὸ δεύτερον αὐτὸν στάδιον, βλέπομεν ὑποφῶσκουσαν τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἀτομικῆς ίδιοκτησίας, δηλαδὴ εὔθυς ως δ πατήρ - οἰκογενειάρχης (*Pater familiias*) ἔκτισε τὴν οἰκίαν του (*domus*) ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγρῶν του.

Τὸ *domus* (οἶκος) αὐτὸν εἶνε ἡ ἐμβρυώδης μορφὴ τῆς ἀτομικῆς ίδιοκτησίας, χρησιμεύσασα ως ὀφετηρία διὰ τὴν περαιτέρω ἔξελιξιν, διότι ἀκριβῶς κατέδειξε τὴν μεγάλην ὀφέλειαν τῆς ἀτομικῆς δραστηριότητος καὶ πρωτοθουλίας καὶ οὕτως ἀναφαίνεται ἡ καθαρῶς ἀτομικὴ ίδιοκτησία ἵκανοποιούσα τὰς φυσικὰς ροπὰς τοῦ ἀνθρώπου.

Παρατηρεῖται ὅτι κατὰ τὰς ἀλληλοδιαδόχους αὐτὰς φάσεις οἱ Ρωμαῖοι, κατόπιν μακρᾶς πείρας, ἔγινων νὰ ἴεται μήσωι τὰ μεγάλα πλεονεκτήματα τῆς ἀτομικῆς ίδιοκτησίας. Δὲν εἶνε δέ τυχαία ἡ σύλληψις τῆς ἑνοίας ταύτης διότι πρόκειται πλέον περὶ ρυθμίσεως δικαιωμάτων μεταξὺ μελῶν τῆς αὐτῆς

οίκογενείας, δηλαδή περί καθιερώσεως θεσμού δικαίου. Τοιαύτην δὲ ύπερηφάνειαν ἡσθάνθησαν οἱ Ρωμαῖοι διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, τὴν παρέχουσαν τὰ ἔξαιρετικά ταῦτα προσόντα εἰς τὸ ἄτομον, ὥστε ζηλοτύπως ἐπεφύλασσον τὸν θεσμὸν τοῦτοι τῆς ἀτομικῆς κυριότητος ἀποκλειστικῶς δι' ἑαυτούς καὶ τὸν ὠνόμασαν Dominium, ex iure quiritum (τὸ ντομίνιον μὲν ἔμφαλνε τὴν καταγωγὴν τῆς κυριότητος ἀπὸ τὸ προαναφερθὲν dominus), διτι δηλαδὴ δὲν δύναται νὰ ἀνήκῃ αὕτη παρὰ μόνον εἰς πολίτας Ρωμαίους.

Καὶ τῷδε βραδύτερον βλέπομεν τοὺς Ρωμαίους κατάκτητάς νὰ ἔφαρμόζουν ἐπὶ τῶν γαιῶν τῶν ἡττημένων λαῶν μόνον τὸν ἀρχέγονον τύπον τῆς συλλογικῆς κυριότητος, ισχύσαντα πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ἀτομικῆς κυριότητος.

Τὴν συντελεσθεῖσαν αὐτὴν πρόσδον, διότι περὶ προδόου πρόκειται, ἔρχονται τώρα νὰ καταρρακώσουν ἐν Ρωσσίᾳ διὰ νὰ διπισθοδρομήσωσιν ἐπὶ 27 αἰῶνας ὅπιστα εἰς τὸ Α τῆς ιστορικῆς ἔξελίξεως. (Ἡ πρώτη μορφὴ διετηρήθη εἰς περιωρισμένην κλίμακα, ὑπὸ τῶν πολιτισμένων Κρατῶν, μόνον διὰ τὴν κρατικὴν δημοσίαν ίδιοκτησίαν).

2) Κρατικοποίησις βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου. Καὶ τὰ δύο ταῦτα ζητήματα ἀφορῶσι θεωρίας γνωστάς ὑπὸ νῦ δνομα Etat gendarme καὶ Etat providence (providere, etatisme = κρατικοποίησις τῶν πάντων). Φέρεται ἐπίσης ὑπὸ τὸ δνομα système individualiste καὶ Collectivism socialiste (σύστημα ἀτομιστικὸν καὶ σοσιαλιστικὸν συλλογικόν).

Τὰ δύο ταῦτα συστήματα εἰναι τῶν ἄκρων καὶ κατέχουν οὕτως εἰπεῖν τοὺς δύο πόλους. Ὑπάρχουν καὶ παραφυάδες αὐτῶν.

Ἐν ἀλίγοις τὸ πρῶτον, La thèse individualiste ἀναφαίνεται κατά τὸν 18ον αἰῶνα. Ὁπαδοὶ αὐτοῦ ἦσαν οἱ φυσιοκράται. Εἰς τὸ σύγγραμμα «Richesse des Nations» ὁ Adam Smith δὲν ἔξωθησε τὸ σύστημα τοῦτο μέχρι τῶν ἄκρων, μετριάσας τοῦτο ἐμπειρικῶς. Οἱ μαθηταὶ του δύως ἔδειχθησαν ἐνίστε ἄκρατητοι καὶ ἀνευ μετριασμοῦ. (Φυσιοκράται = οἱ πρεσβεύοντες διτι δ πλοῦτος ἔγκειται εἰς τὴν γῆν).

Ἐν Γαλλίᾳ δὲ Léon Beaulieu, δ Beau Regard καὶ ἄλλοι, ἀνήκοντες εἰς τὴν σχολὴν τῶν «L'école libre» ἐπίσης δὲν ἦσαν θιασῶται τοῦ παρεμβατισμοῦ, ως ἐπίσης δ Matin καὶ δ Ricardo. ("Ιδε ἐπίσης σύγγραμμα «Individualisme économic et social» τοῦ Schatz). Τὸ σύστημα τοῦτο διδάσκει διτι δ παρεμβατισμὸς τοῦ Κράτους εἰς τὴν ἐλευθέραν πρωτοβου-

λιαν τοῦ ἀτόμου περὶ τὰ βιομηχανικά καὶ ἐμπορικά, πρέπει νὰ εἰναῑ δσον τὸ δυνατὸν περισσότερον περιωρισμένος, δηλαδὴ νὰ παρεμβαίνῃ αὐτὸς εἰς πᾶν δ, τι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ σὺν τῆς συνδρομῆς αὐτοῦ, οἷον ἀποναμὴ δικαιοσύνης, τήρησις τάξεως, διστυχομική ύπηρεσία τοῦ Κράτους, στρατός, υγιεινή, συντήρησις δδῶν, εἰσπραξὶς φόρων καὶ τινὰ ἄλλα.

Ἡ σοσιαλιστικὴ σχολὴ δλως τούναντίον διδάσκει δτι τὸ Κράτος πρέπει νὰ ἔξασφαλίσῃ τὴν γενικὴν εὐημερίαν (λέγεται παγκόσμιον) εἰς δλους. Οὕτω παύει πᾶσα ἀτομικὴ ἐλευθερία. Τὸ Κράτος παρεμβαίνει εἰς τὴν κατανομὴν τοῦ πλούτου καὶ τῆς παραγωγῆς. Διδάσκει ἐπὶ πλέον δτι ἡ εὐημερία τοῦ Κράτους ποσῶς δὲν ἀπορρέει ἐκ τῆς εὐημερίας τοῦ ἀτόμου. Διὰ νὰ εύτυχήσῃ τὸ ἀτομον πρέπει τὸ πᾶν νὰ θυσιάσῃ διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ Κράτους, δηλαδὴ ἐν συνδρομῇ δὲν ὑπάρχει πεδίον τι δράσεως ύπεκφεῦγον τὴν ἀρμοδιότητά του. Αὐτὴ εἶναι ἡ θεωρία τοῦ Κολλεκτιβισμοῦ (δρα Burgen), καθ' ἣν δλον τὸ Κεφάλαιον πρέπει νὰ περιέλθῃ εἰς τὸ Κράτος δπερ θὰ διευθύνῃ τὸ σύνολον τοῦ κοινωνικοῦ βίου. Οὕτως δλον τὸ ἔθνος θὰ μᾶς παρουσιάζῃ τὴν εἰκόνα δτι ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ διοικητικούς ύπαλλήλους καὶ παραγωγούς ύπαλλήλους (Lassal, Karl Marx, Bebel, Liebknecht).

Εἰς ταῦτα δ Barthelemy, Καθηγητὴς τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Παρισίων. ἀπαντᾷ:

«Ἡ ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια καὶ αὐθεντικαὶ ἐφαρμογαὶ εἶναι μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν συστημάτων: δτι τὸ ζῆτημα εἶναι ζῆτημα μέτρου, δτι τὸ ἐπίμαχον σημεῖον εἶναι ὁ καθορισμὸς χῆς Κρατικῆς παρεμβάσεως. Ἡ γεωργία, ἡ βιομηχανία, τὸ ἐμπόριον γ' ἀφεθοῦν ἐλεύθερα νὰ ἔργασθοῦν, νὰ ἐμπορευθοῦν κατὰ τὸ δοκοῦν. Ἡ δὲ διοίκησις νὰ παρεμβαίνῃ δπως ἐπιτηρῇ τὴν χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας, ἡ δποία ἔδσθη. Τὸ δλον αὐτὸς ζῆτημα ἐπεσκοτίσθη διότι ἐγένετο κατάχρησις ἀφηρημένων ἔνοιων.

Ἡ ἀλήθεια θὰ ἦτο δλιγώτερον φευγαλέα ἔαν, ἀπορρίπτοντες τὰς φαντασμαγορικάς ἐκφράσεις, τὰς μὴ ἀνταποκρινομένας εἰς τίποτε τὸ ἀκριβές, μετεχειριζόμεθα δρους ἐμφαίνοντας συγκεκριμένας πραγματικότητας, δηλαδὴ ἀντὶ νὰ ἐξερευνήσωμεν ποῖαι εἶναι αἱ λειτουργίαι τοῦ Κράτους, νὰ διερωτώμεθα μόνον ποίας ύπηρεσίας εἴτε ποίου είδους ύπηρεσίας πρέπει νὰ ἀναμένωμεν ἀπὸ τὴν διοίκησιν». (Droit administratif. παρ. 2 σελ. 2 — ὑπὸ H. Barthelemy).

Καὶ περαιτέρω: «Εἶναι δυνατὸν νὰ βεθαιώῃ τις τὴν ἴκα-

νότητα τοῦ Κράτους ἐν τῇ πράξει; 'Ἐν τῇ πράξει δῆμως καταδεικνύεται δτὶ αὐτὸ ποὺ κατασκευάζει ἡ διοίκησις, εἰναι συνήθως ἀκριβώτερον καὶ οὐχὶ τόσον τέλειον ἀπὸ δτὶ κατασκευάζει ἡ ἀτομικὴ πρωτοθουλία. "Οτι οἱ ὑπάλληλοι, στερούμενοι τῆς τονώσεως, τὴν ὅποιαν δίδει τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, δὲν ἀγωνίζονται κατὰ τοῦ συναγωνισμοῦ. Παρὰ τοῖς ὑπαλλήλοις ή συναίσθησις τοῦ καθήκοντος, ἀναπληροὶ τὴν Ἑλλειψιν ταύτην. 'Αλλ' αὐτοὶ εἰναι οἱ ἐκλεκτοὶ καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ εἰναι δλίγοι.

Συγκρίνατε τὴν δραστηριότητα, ἡ ὅποια βασιλεύει εἰς τὰ μεγάλα καταστήματα, μὲ τὴν ραστώνην, ἥτις βασιλεύει εἰς οἰονδήποτε γραφεῖον οἰουδήποτε ὄπουργείου.

'Ἐν τούτοις δῆμως, λέγει δ Barthelemy, δὲν πρέπει ν' ἀποτυφλούμεθα καὶ νὰ καταντήσωμεν εἰς τὸ νὰ περιορίσωμεν τὴν λειτουργίαν τοῦ Κράτους εἰς τὸ ἐλάχιστον, τὸ ὅποιον ἀποδέχονται οἱ τῆς σχολῆς τῶν individualistes (ἀτομιστική). 'Ἐν συμπεράσματι, ἡ καλυτέρα δόδος εἰναι ἡ μεταξὺ τῶν δύο ἀκρων αὐτῶν θεωριῶν. Τὰ πεπολιτισμένα Κράτη ἡκολούθησαν ἀκριβῶς τοιαύτην μέσην δόδον.»

'Ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῆς Ιστορίας, κατεδείξαμεν τὸ πῶς ἡ ιδιωτικὴ κτῆσις εἰναι ἀπόρροια Ιστορικῆς ἔξελιξεως, προκυπτούσης ἐκ τῶν βαθμιαίως ἔξελισσομένων ἀναγκῶν τοῦ ἀτόμου τῶν ὅποιων ἡ Ικανοποίησις δὲν ἦδύνατο νὰ ἐπιτυχῇ λυσιτελέστερον παρὰ μόνον διὰ τῆς ιδιοκτησίας.

"Ηδη, εἰσερχόμενοι εἰς τὸ θέμα τοῦ Κεφαλαίου καὶ πάντοτε Ιστορικῶς ἐρευνῶντες τὴν ἀλήθειαν θὰ εἶπωμεν τὸ ίδιον: δτὶ τὸ ἀτομον, πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ χρήματος, ἐπειδὴ δ κύκλος τῶν ἀναγκῶν του ἦτο περιωρισμένος, τὰ προϊόντα τῶν ὅποιων εἶχεν ζητάγκην προσεπορίζετο διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς. Δηλαδὴ δ γεωργὸς ἔδιδε σῖτον εἰς τὸν ἀλιέα καὶ ἐλάμβανεν ίχθεῖς. Ο κυνηγὸς ἔδιδε κρέας καὶ ἐλάμβανε λαχανικά. Τοῦτο ἦτο εὔκολον διότι αἱ ἀνάγκαι τῆς ζωῆς ἦσαν ἀπλαῖ, τὰ πρὸς ἀνταλλαγὴν εἰδη ἐλάχιστα, ἡ ἐμπορικὴ κοινωνία περιωρισμένη. 'Η πρόδοσ θῆμας τοῦ πολιτισμοῦ ἐδημιούργησε νέα ἀντικείμενα καὶ νέας ἀνάγκας.

Αἱ διγοραὶ ηύρυνθησαν διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν συγκοινωνιῶν. 'Η κατ' εὐθεῖαν ἀνταλλαγὴ τῶν ἐμπορευμάτων κατέστη ἀδύνατος, ἡναγκάσθησαν δὲ οἱ ἀνθρωποι νὰ καθορίσουν ἐν εἰδος, μὲ τὸ ὅποιον ν' ἀνταλλάσσουν όλα τ' ἄλλα ἐμπορεύματα.

Πρὸς τοῦτο με- χειρίσθησαν διάφορα ἀντικείμενα: τὰ δέρ-

ματα, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. Τὸ ἀντικείμενον πρὸς τὸ δποῖον γίνεται ἡ ἀνταλλαγὴ εἶναι τὸ χρῆμα, ἡ δὲ μονάς αὐτοῦ τὸ νόμισμα. Ὁ ρόλος τῶν χρημάτων, ως μέσον συναλλαγῆς ἔξεταζόμενος βαθύτερον, μᾶς παρουσιάζει τρεῖς μορφάς:

α) Μέτρον ἀξίας. Τὸ χρῆμα εἶναι ἡ βάσις ἐπὶ τῆς δποίας κανονίζεται ἡ τιμὴ παντὸς ἐμπορεύματος ἢ ὑπηρεσίας.

β) Μέσον συναλλαγῆς. Τὸ χρῆμα εἶναι τὸ ἀντικείμενον ἔναντι τοῦ δποίου οἱ ἴδιοκτῆται καὶ οἱ ἐργάται πωλοῦν τὰ ἐμπορεύματά των καὶ τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας καὶ διὰ τοῦ δποίου ἀγοράζουν ἀπὸ αὐτοὺς τὰ προϊόντα των.

γ) Μέσον ἀποταμιεύσεως. Τὸ χρῆμα εἶναι τὸ ἀντικείμενον εἰς τὸ δποῖον οἱ ἴδιοκτῆται ἐπενδύουν τὸ πλεόνασμα τῶν ἕσδρων των ὑπέρ τὴν κατανάλωσίν των καὶ τὸ δποῖον δανείζουν εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας.

*Ἐπὶ χιλιετηρίδας, δλοι οἱ λαοὶ συναλλάσσονται, ως εἶναι γνωστόν, μὲ τρία ἴδια μέταλλα: τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσόν. Τοιαύτη συναλλαγὴ διὰ τριῶν μετάλλων λέγεται τριμεταλλισμός καὶ μετά τὴν ἐκτόπισιν τοῦ χαλκοῦ, διμεταλλισμός καὶ κατὰ τὸν XIX αἰώνα ἡ ἐκτόπισις καὶ τοῦ ἄργυρου ἀφήσεν ως μέσον συναλλαγῆς τὸν μονομεταλλισμόν, τοῦ χρυσοῦ.

Τὸ ζήτημα τοῦ τριμεταλλισμοῦ, διμεταλλισμοῦ καὶ μονομεταλλισμοῦ ἀνάγεται εἰς εἰδικὴν μελέτην, διὰ τῆς δποίας ἀποδεικνύονται τὰ ἐλάχιστα αὐτοῦ ἀγαθά, ἀλλὰ καὶ τὰ πολλὰ κακά πού ἐπροξένησεν ὁ μονομεταλλισμός εἰς τὴν δλην οἰκονομίαν καὶ τὸ ἐμπόριον δλων τῶν χωρῶν.

Πάντως, τὸ χρῆμα ἱστορικῶς ἀποδεικνύεται ὅτι ἀποτελεῖ πρόδοδον καὶ ἐπομένως ἡ ἐπιδιωκομένη κατάρρψις αὐτοῦ θὰ εἶναι δπισθοδρόμησις εἰς μίαν ἀρχέγονον κατάστασιν.

Σύμφωνα μὲ τὸ Μαρξιστικὸν σύστημα, τὰ ἴδιωτικά κεφάλαια (γαῖαι, οἰκοδομαὶ, χρήματα κ.λπ.) περιέρχονται εἰς τὸ Κράτος, ἐξ οὗ ἔχομεν τὴν κρατικοποίησιν τοῦ κεφαλαίου. "Ἄρα: κεφαλαιοκράτης εἶναι εἰς καὶ μόνος, τὸ Κράτος. Σύμφωνα μὲ τὸν Μαρξισμὸν δὲν εἶναι μόνον τὸ χρῆμα τὸ δποῖον κρατικοποιεῖται, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἄλλη ἔκφανσις τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ. "Οταν λάθῃ τις ὑπ' ὅψιν ὅτι τὸ χρῆμα δὲν εἶναι ἄλλο τι παρὰ συμπεπυκνωμένη ἔργασία (ώς τὴν ἀπεκάλεσεν ἔνας μεγάλος οἰκονομολόγος), τότε παρατηροῦμεν τὸ ἔξῆς: ὅτι μοναδικὴ πηγὴ

τοῦ πλούτου, παντός πλουτοπαραγωγικοῦ ἀποτελέσματος, εἶναι ἡ ἐργασία.

Αὐτό εἶναι ἀλήθεια, τὴν δποίαν ἡ νεαρά πλουτολογική ἐπιστήμη, κατόπιν πολλοῦ κόπου, κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ διατυπώῃ εἰς ἐπιστημονικήν ἀλήθειαν. Διότι, ὡς γνωρίζομεν, αἱ προηγηθεῖσαι σχολαὶ, ἀποκαλούμεναι φυσιοκρατικαὶ, εἶχον ἀλλοίαν ἀντίληψιν, δηλαδὴ ἔθεωρουν ὅτι ἡ γῆ εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ πλούτου, ἔξ οὖ καὶ ὕνομάσθησαν φυσιοκράται οἱ ὄπαδοι τῶν.

"Ηδη ἀντιλαμβανόμεθα τὴν σπουδαιότητα, τὴν δποίαν ἔχει ἡ ἐργασία, δηλαδὴ πᾶσα ἐργασία καὶ τοῦτο διότι, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ.

Τούτων οὕτως ἔχόντων, τί παρατηροῦμεν εἰς τὸν ἐφαρμοζόμενον Μαρξισμόν; "Οτι δὴ του ἡ προσπάθεια ὑπῆρξε νὰ αλχμαλωτίσῃ τὴν πηγὴν ταύτην. Τὸν δὲ παρέχοντα τὴν ἐργασίαν (πᾶσαν ἐργασίαν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων) νὰ τὸν καταστήσῃ τελείως καὶ ἀποκλειστικῶς δοῦλον τοῦ Κράτους.

"Ωστε μὲ τὸ σύστημα τοῦτο σαφῶς πλέον διαγράφεται ἡ εἰκὼν ἐνὸς Μαρξιστικοῦ Κράτους, σύμφωνα μὲ τὸ δποῖον δηλαδὴ δὲν ὑπάρχουν παρὰ οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν θιύνουσαν τάξιν καὶ οἱ ὑπόδουλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐργάται δημόσιοι ὑπηρέται.

Ποὺ λοιπὸν ἀνευρίσκεται ἡ ιδέα τῆς Κυριαρχίας τοῦ Προλεταριάτου; Ποὺ εὑρίσκεται ἡ ιδέα αὐτὴ διὰ τῆς δποίας ἔχουν σαγηνεύσει τόσα ἐκατομμύρια ἐργατῶν καὶ ἔξακολουθοῦν νὰ ἔξαπατοῦν δλους τοὺς ἐργάτας τῆς ὑφῆλιου;

"Ανακεφαλαιοῦντες, εὑρίσκομεν ὅτι ὁ Μαρξισμὸς εἶναι μία οὐτοπιστικὴ διανοητικὴ κατασκευὴ, ἔχουσα ἔνα καὶ μόνον σκοπόν, πῶς νὰ ἔξαπατήσῃ τοὺς ἐργάτας καὶ νὰ τοὺς καταστήσῃ δργάνα καταστροφῆς καὶ δούλους τελείους, στερουμένους δηλαδὴ πάσης ἀτομικῆς ἐλευθερίας.

Τὸ Μαρξιστικὸν οἰκονομικὸν σύστημα, ἐφαρμοσθὲν εἰς χώραν τόσον μεγάλην καὶ πλουσίαν ὡς εἶναι ἡ Ρωσσία καὶ ὑπὸ ἔξαιρετικὰς συνθήκας καὶ ἀνευ σχεδὸν οὐδεμιᾶς ἀντιδράσεως σοθαρᾶς ἐκ μέρους τῶν 160 ἐκατομμυρίων λαοῦ, ἀπέτυχεν.

"Η ἐφαρμογὴ τοῦ Μαρξισμοῦ ἥρχισε διὰ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ παντὸς μὲ τὸ ἀξιωματικὸν ὅτι ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ παρόντος θὰ δημιουργήσουν ἔνα νέον κόσμον, τὸν κόσμον τῆς εὐτυχίας καὶ εὐδαιμονίας, τὸν ἐπίγειον Παράδεισον.

Τὰ μέσα τὰ δποία μετεχειρίσθησαν πρὸς ἐπιθολήν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ νέου οἰκονομικοῦ συστήματος, τῆς νέας κοσμο-

γονικής θεωρίας των, ήσαν ἀπιστεύτως αὐθαίρετα, σκληρά καὶ ἀπάνθρωπα. Καὶ μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς πάλης τῶν τάξεων, ἐδολοφόνησαν, δινευ οὐδενὸς λόγου ἀποχρώντος, ἐκατομμύρια χριστιανῶν Ρώσσων, διανοούμενων, κληρικῶν, ἐμπόρων, μηδὲ τῶν ἔργατῶν! ἔξαιρουμένων.

Ἄλλα καὶ εἰς τὴν Ρωσίαν ἀκόμη, δλαι αἱ νέαι αὐταὶ θεωρίαι προσέκρουσαν, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν των, εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ ἀπεδείχθησαν ἀνεφάρμοστοι. Καὶ πρῶτοι οἱ δικτάτορες τὸ ἀντελήφθησαν' καὶ ὁ μὲν Λένιν ἔκαμε μίαν σοφαράν παρέκκλισιν ἀπὸ τὴν Μαρξιστικὴν θεωρίαν καὶ ἐπέτρεψε σχετικὴν ἑλευθερίαν ἐμπορίου μὲ τὴν περίφημον Νέαν οἰκονομικὴν πολιτικὴν (τὸ ΝΕΠ), ὁ δὲ Στάλιν, κατήργησε τὴν προλεταριαστικὴν Ισότητα, ἀνεγνώρισε διαθαθμίσεις ἐπαγγελματικῆς Ισότητος, ἡμερομισθίου κλπ.

Οἱ τριακονταετεῖς πειραματισμοὶ, παρ' δλαις τὰς παρεκκλίσεις αἱ ὅποιαι ἔγενοντο ὑπὸ τῶν δικτατόρων, ἀπετύγχανον πάντοτε ἐν τῇ ἐφαρμογῇ των. Παράδοξον καὶ πρωτοφανές εἶναι ὅτι δλαις αἱ ἀποτυχίαις ἀπεδόθησαν παρὰ τῶν δικτατόρων εἰς τοὺς φανατικοὺς Μαρξιστάς καὶ οἱ ὅποιοι τὸν Μαρξιστικὸν των φανατισμὸν ἐπλήρωσαν πολὺ σκληρά, διὰ τῆς ζωῆς των.

Ἐκπληκτικὸν ἐπίσης ὅτι ἀνθρώποι, οἱ ὅποιοι ἔθεωροῦντο ὅτι ἔγνωριζον ἀπ' ἔξω τὴν βίθλον τοῦ Μάρκου, κατηγορήθησαν ὡς ἀγνοοῦντες τὸ ἀλφάρθητον τοῦ Μαρξισμοῦ. Τοῦτο βεβαίως ὀφείλετο εἰς τὰς δυσχερείας, τὰς ὅποιας παρενέθαλεν ἡ πραγματικότης εἰς τὸ Ἐργον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Μαρξιστικῶν θεωριῶν. Καὶ δλοι αὐτοὶ οἱ ὅποιοι προσεπάθουν νὰ ἐφαρμόσουν τὰς Μαρξιστικάς θεωρίας καὶ ἀπετύγχανον, κατηγοροῦντο ὡς προδόται τοῦ προλεταριάτου.

Ὑπὸ τὸ αὐτὸν πρόσχημα βλέπομεν ὅτι κατὰ τὰ 30 ἔτη, δλόκληρος ἡ Μπολσεβικὴ Ιστορία ἔχει τοῦτο τὸ διακριτικόν: ὅτι οἱ πλέον πιστοὶ δπαδοὶ τοῦ Μαρξισμοῦ κατηγορήθησαν ὡς προδόται αὐτοῦ.

Σήμερον δὲν ὑπάρχει ἀνθρώπος λογικός, δ ὅποιος νὰ μὴν ἐπείσθῃ ἐπὶ τοῦ δινεφαρμόστου τῶν Μαρξιστικῶν θεωριῶν καὶ ἐπὶ τῆς τελείας ἀποτυχίας αὐτῶν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ. Μόνον οἱ ἔξω τῆς Ρωσίας κομμουνισταὶ δὲν θέλουν νὰ πεισθοῦν καὶ τοῦτο διότι ἡ Κόμμιντερν δλλοτε, ἡ Κόμμινφορμ σήμερον, ἔξακολουθοῦν τεχνηέντως διὰ τῆς προπαγάνδας καὶ τοῦ χρήματος, νὰ τοὺς ἔξαπατοῦν.

Ἐάν ἐπιχειρήσωμεν νὰ τιωμεν καθαρώτερον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐκφανατισμοῦ τῶν δπαδῶν τοῦ Μαρξισμοῦ, Ιστορι-

N. ΛΕΝΙΝ
(Έκ μητρός Έθραῖος)

κῶς πλέον διμιλοῦντες, διαβλέπομεν μίαν παθολογικήν κατάστασιν ἀνθρώπων ἐμπαθῶν, μνησικάκων, ἐκδικητικῶν ή συμφεροντολόγων. Διότι οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ ζητοῦν νὰ ἐπιθάλουν μίαν κοσμοθεωρίαν, καθ' ἣν πρόκειται νὰ ἀναδημιουργηθῆ δικόσμος σύμφωνα μὲ μίαν αὐθαίρετον σύλληψιν. Δηλαδὴ, λέγουν: «Αὗτὸς πρέπει νὰ γίνῃ διότι εἶναι καλὸν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα». Χωρὶς δόμιας νὰ λαμβάνουν "ὑπ'" δψιν τὴν φυσιολογικήν ἔξελιξιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὰ διιδάγματα τῆς ἱστορίας, τὰ δποῖα εἶναι ἀναμφισθήτητα.

Οὕτως δόμιας τιθέμενον τὸ ζῆτημα, ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ τίθεται ἐπιστημονικῶς, διότι ἄλλο εἶναι τὸ τί θέλει ἡ φαντασία καὶ κρίνει ως δρθὸν καὶ ἄλλο τὸ τί ἡ ἐπιστήμη διδάσκει. 'Ἐν προκειμένῳ ἐπιστήμην ἐννοοῦμεν τὴν ἐφαρμογὴν ἐπιστημονικῶν κανόνων τοῦ σκέπτεσθαι. 'Ως γνωρίζομεν· δέ, ἡ πηγὴ τῶν κανόνων εἶναι συμπεπυκνωμένη πεῖρα τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὰ προστιναφερθέντα ἀναφέρονται εἰς τὴν οἰκονομικήν πλευρᾶν τοῦ συστήματος (δηλαδὴ ἀφαίρεσιν τοῦ κεφαλαίου καὶ ὑποδούλωσιν τῆς ἔργασίας). 'Επειδὴ δόμιας, ως ἐλέχθη, δι Μαρξισμὸς καὶ τὰ παρεμφερῆ συστήματα εἶναι κοσμοθεωρητικά, παντὶ σθένει θέλουν νὰ ἐπιθάλουν τὸν ύλισμὸν καὶ πρὸς τοῦτο καταστρέφουν τὰς ἐκκλησίας, ἐκριζώνουν τὰς θρησκείας, ἔξαιρεσει μιᾶς μόνον, τῆς 'Ιουδαϊκῆς καὶ τοῦτο διότι καὶ δι Μάρκητο 'Ιουδαϊος.

Καταπολεμοῦν τὴν ιδέαν τῆς πατρίδος, νομίζοντες δτι· οἱ λαοὶ θὰ λησμονήσουν αὐτὴν καὶ θὰ προσεγγίσουν πρὸς ἄλλήλους διὰ νὰ δύναται ἡ Κόμμινφορμ νὰ τούς διοικῇ. Δέν υπάρχει, νομίζομεν, κανεὶς, δλίγον παρακολουθῶν τὰ διεθνῆ γεγονότα, δοτὶς νὰ μὴ γνωρίζῃ τί ἐστὶ Κόμμινφορμ καὶ ἀπὸ ποίους αὕτη ἀποτελεῖται καὶ πόθεν χρηματοδοτεῖται.

Η ΠΕΜΠΤΗ ΦΑΛΑΓΞ

Κατά τὰ τελευταῖα 20 καὶ πλέον ἔτη δλος δ κόσμος δμιλεῖ περὶ τῆς Πέμπτης Φάλαγγος, ἀλλὰ κανεὶς ἐκ τῶν πολιτικῶν, ιστορικῶν ἢ στρατιωτικῶν δὲν ἔθεσε τὸ ἔρωτημα τί θὰ εἰπῇ : «πέμπτη φάλαγξ». Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ πέμπτη φάλαγξ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ 4η, 3η, 2η καὶ 1η;

Εἰς τὸ ἔρωτημα τοῦτο θὰ ἀπαντήσωμεν καὶ θὰ ἀποκαλύψωμεν τὸν σκοπὸν τῆς δημιουργίας πέντε φαλάγγων, στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν ιστορικῶν ἡμῶν ἔρευνῶν καὶ αἵτινες θὰ δώσουν εἰς δλους τὸ νῆμα τὸ ὅποιον θὰ τοὺς δδηγήσῃ νὰ ἀποκαλύψουν ποῖοι οἱ προκαλέσαντες καὶ προκαλοῦντες δλας τὰς στάσεις, ἔμφυλίους πολέμους, πολέμους, οἰκονομικοὺς κλονισμούς, τὴν ἔξαθλίωσιν καὶ ήθικὴν κατάπτωσιν δλων τῶν λαῶν τῆς ὑφηλίου, διὰ νὰ δδηγήσουν δλας τὰ ἔθνη εἰς τὴν ἀθείαν, τὸν ὄλισμόν, εἰς τὴν Ισοπέδωσιν τῶν ἀνθρώπων.

Λοιπὸν μάθετε καὶ ἀμέσως θὰ πεισθῆτε δτι δλη αὐτὴ ἡ σατανικὴ ἔργασία προπαρεσκευάσθη καὶ προπαρασκευάζεται ἀπὸ τὸν *Ιουδαῖσμόν.

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου εἶμεθα ἡναγκασμένοι νὰ ἔκθέσωμεν, ἐν ἀκρᾳ συντομίᾳ, τὴν ιστορικὴν ἔξέλιξιν τῆς σατανικῆς καὶ ἀπανθρώπου ἔργασίας, ήτις προυκάλεσε ποταμοὺς αἰμάτων καὶ ἀπιστεύτους ήθικάς καὶ ὄλικάς καταστροφάς εἰς δλας τὰ ἔθνη τῆς Υφηλίου.

· Διὰ νὰ ἔχετε μίαν πιστὴν εἰκόνα, θὰ σᾶς παράσχωμεν δλας τὰς ἀποδείξεις, ἀρχόμενοι ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς Βαθυλῶνος καὶ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν *Ιουδαίων.

*Η Ιστορία εἶναι ἡ ἀνάλυσις τῆς ἐκτυλισσομένης ζωῆς τῶν ἔθνῶν καὶ τῶν λαῶν. Οὐδενὸς λαοῦ ἡ Ιστορία δὲν καλύπτεται ἀπὸ τόσον σκοτεινὸν πέπλον καὶ ἀπὸ τόσας ἀλληγορίας, δσον τοῦ Ἐβραϊκοῦ, δστις συστηματικῶς ἀπέκρυψε καὶ ἀποκρύπτει τὰς πραγματικάς αὐτοῦ βλέψεις ἐπὶ τῆς δημιουργίας τοῦ σύμπαντος, τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ δστις μέχρι τοῦδε τίποτε τὸ καλόν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα δὲν προσέ-

φερε⁽¹⁾ πλὴν τῆς διαφθορᾶς καὶ πλὴν τῆς καταπολεμήσεως παντὸς ήθικοῦ νόμου, ἐκπηγάζοντος ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων τῆς φύσεως. 'Ο Ιουδαϊκὸς λαὸς εἰργάσθη διὰ μέσου τῶν αἰώνων μετ' ἀπιστεύτου καὶ ἀκαταλήπτου ἐπιμονῆς διὰ τὴν παράλυσιν καὶ καταστροφὴν παντὸς δ.τι αἱ ἀρειαναὶ φυλαὶ ἀνέπτυξαν καὶ ἐδημιούργησαν ὄφηλόν, ὥραῖον, ήθικὸν καὶ ἐνάρετον. Μετὰ σατανικοῦ πνεύματος παρεσκεύαζε καὶ παρασκευάζει τὴν ἔξολόθρευσιν δλῶν τῶν λαῶν, πρὸς ὅφελος αὐτοῦ τοῦ παθολογικοῦ λαοῦ δ ὅποιος διακηρύσσει ὅτι εἶναι δ ἐκλεκτός λαὸς τοῦ Θεοῦ.

'Η Ἐθραϊκὴ φυλὴ εἶχεν ως βάσιν τῆς ἰδεολογίας της τὸν ὄλισμόν. Διὰ τοῦτο βλέπομεν τοὺς² Σαδδουκαίους (ὡς λέγει δ 'Ιώσηπος ('Αρχ. 15 - 9) μὴ ἀποδεχόμενους καὶ ἀπορρίπτοντας τὴν διδασκαλίαν περὶ τῆς μετὰ θάνατον ἐν τῷ σώματι ἀθανασίας τῆς ψυχῆς ἢ περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν καὶ τῆς ὑπάρξεως ἀγγέλων καὶ δαιμόνων, ως μὴ στηριζομένας ἐπὶ τῆς Γραφῆς.

'Η ἰδεολογία τῶν Σαδδουκαίων εἶναι καὶ ἡ ἐπικρατήσασα ἐν τῷ συνδλῷ εἰς τὸν ἐν τῇ διασπορᾷ Ιουδαϊσμόν.

Οἱ Σαδδουκαῖοι εἶναι ἔκεινοι οἱ ὅποιοι ἔθεσαν καὶ τὰς βάσεις τῶν μετέπειτα ἀναπτυχθεισῶν καὶ δργανωθεισῶν μυστικῶν ἔταιρειῶν. 'Η μελέτη τῆς παλαιᾶς γραφῆς ως ἔργου ἴστορικοῦ, τοῦ Ταλμούθ καὶ Καμπάλ, μᾶς δίδει τὴν εἰκόνα τῆς δράσεως τοῦ Ιουδαϊσμοῦ.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ παρατόλμου σχεδίου τῆς Κοσμοκρατορίας ἐδημιούργησαν καὶ ὠργάνωσαν σατανικῶτατα, ως εἰπομένιον ἀνωτέρω, ἀπειρίαν μυστικῶν καὶ φανερῶν δργανώσεων. Καὶ κατώρθωσαν νά παρασύρουν δλους τοὺς Χριστιανοὺς καὶ μῆ, εἰς πὴν σατανικὴν πλεκτάνην³ καὶ οὕτω ἔφθασεν δ κόσμος εἰς τὴν παροῦσαν ήθικὴν κατάπτωσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν ἐνδεκτηνώδους ὄλισμοῦ.

'Ιδού μέρικαι ἐκ τῶν μυστικῶν καὶ φανερῶν δργανώσεων, τὰς ὅποιας κατώρθωσαν τόσον εύρεως νά διαδώσουν εἰς δλα τὰ ἔθνη τῆς ὄφηλίου.

- 1) Μασσωνισμός (ἐλευθεροτεκτονισμός).
- 2) Θεοσοφισμός.
- 3) Ιλλουμινάτοι.
- 4) Ταμπλιέροι (Ναΐται).

(1) 'Η ιδέα τοῦ μονοθεϊσμοῦ θεωρεῖται σήμερον πολὺ μάρχαιοτέρα τῆς παρουσίας τῶν Ἐθραίων ἐπὶ τῆς ἴστορικῆς οκηνῆς.

- 5) Μαρτινισταί.
- 6) Ἀσσασίνοι.
- 7) Φατιμίδαι.
- 8) Γνωστικοί.
- 9) Μανιχαῖοι.
- 10) Γοδοσταυρῖται.
- 11) Καμπαλισταί.
- 12) Κομιτατζῆδες.
- 13) Σατανισταί.

Εἰς τάς Ἐταιρείας αύτάς πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ αἱ ἔξης δργανώσεις :

Λύσινγ - Μπούντ (Λειψία), τὸ Ἀνατολικὸν Τάγμα τῆς Μέμφιδος καὶ τοῦ Μισράτιμ (Μεάπολις), τὸ Τάγμα τῶν Ἰπποτῶν (τμῆμα Ἀμερικανικὸν ἐν Φιλαδελφείᾳ), τὸ αὐτὸν ἐν Ἀγγλίᾳ (Λονδίνον), τὸ Τάγμα τῶν ύπερασπιστῶν τοῦ Παγκοσμίου Μασσωνισμοῦ (Παρίσιοι), τὸ Τάγμα τῶν Δρωΐδῶν (Βερολίνον), τὸ Τάγμα τῆς Μόμπο τῆς ἀπολύτου σιωπῆς (Βερολίνον), τὸ Τάγμα τῶν Ἰπποτῶν γυναικῶν καὶ ιδνρῶν τοῦ καθήκοντος, τὸ Τάγμα τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου καὶ Ἀγίου Ἀνδρέου, τὸ Τάγμα τῆς Ἰσιδορίδος καὶ Ὀσιρίδος (Μεξικόν), τὸ Τάγμα τῶν Μπαθιτιανῶν (εἰς τὸ Σάλτ - Λάκι - Σίτυ πόλιν τῆς Ἀλμυρᾶς Λίμνης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν). Ἐν Περσίᾳ ἡ δργανώσις τῶν Μπαμπέκων καὶ ἡ δργανώσις Χαρμάκα. Εἰς Κούκόν, Σιγκαπούρ, Μακάο, Σαγχάη, Ἰοκαχάμα φέρουσαι τὰ δνόματα : «Ἀδελφότης Γκισονγκά», «Ἐνωσις οὐρανοῦ καὶ γῆς». «Ἡ αἴρεσις τοῦ λευκοῦ Λάτις», «Ἡ Τριάς», ἥτοι τρεῖς ἡνωμέναι δργανώσεις. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐν Κίνᾳ δργανώσεως ισταται τὸ Τάγμα «Σάν - Χο - Γκέϊ». Εἰς τὸ κέντρον Πεκίνον ἐπ' ἐσχάτων μέγας διδάσκαλος ἥτο δ Σόδο - Σίμ - Φάν. Τὸ «Σάν - Χο - Γκέϊ» ἔξαρτᾶται ἀπ' εὐθείας ἀπό τὸ Τσάρλστον. Νεώτεραι δργανώσεις εἰναι ἡ τῆς «Ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου» καὶ ἡ «Οὐράνιος Αύτοκρατορία».

Αλλὰ ύπαρχουν καὶ πολλαὶ ἄλλαι δργανώσεις, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἀπασαι δὲ εἰναι διεθνιστικαὶ δργανώσεις.

Τὰ Ἰσραὴλ ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ πολλά εἶδε, πολλά ἐδιδάχθη καὶ ἐπεισεν ἐαυτὸ δτι δύναται νὰ παίξῃ παγκόσμιον ρόλον.

Ἐδιδάχθη πολλά παρὰ τῶν Χαλδαιῶν καὶ ἐμυήθη εἰς τὰ μυστήρια αύτῶν. Ἡ ισραηλιτικὴ σκέψις ἔλαβε τὴν κατεύθυνσιν τῆς Βαθυλῶνος. Ἡ ισραηλιτικὴ σκέψις ύπεστη τὴν ἀμεσον ἐπίδρασιν τῆς πολιτικῆς ίδεολογίας τῆς Βαθυλῶνος καὶ ἡ κατεύθυνσιν τοῦ Ἰσραὴλ ἐστράφη πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τῆς

ένώσεως δλων τῶν ἔθνῶν διά τῆς Ἰουδαϊκῆς θρησκείας, τῆς συγκεντρώσεως τοῦ χρυσοῦ εἰς χεῖράς του καὶ τῆς δι' αὐτοῦ ἐπιβολῆς τῆς κοσμοκρατορίας τοῦ ιουδαϊκοῦ λαοῦ, ὡς ἐκλεκτοῦ τοῦ Θεοῦ.

"Ο χαράξας τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ εἶναι δι προφήτης Ἡσαΐας. Ο Ἡσαΐας θεωρεῖται ως εἰς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ ρητόρων τῆς ἐποχῆς του. Συνιστῶμεν εἰς δλους τούς ἀναγνώστας νὰ μελετήσουν δλόκληρον τὸ Κεφ. Ξ - ξα τοῦ Ἡσαΐου. Σχολίων τοῦτο ἀνάγκην δὲν ἔχει" εἶναι τόσον καθαρὸν καὶ ἔξηγει δλην τὴν Ιδεολογίαν τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, συνοψιζόμενην εἰς τὸ ἔξῆς: Νὰ ἐπιδιώξουν ὅπως δλα τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ στερηθοῦν τοῦ φωτός, τούτεστι τῆς ἀναπτύξεως. Ἔν δλλαις λέξειν, δλοι οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη νὰ μεταβληθοῦν εἰς ἀμορφώτους ἐργάτας. Καὶ τὰ τοιαῦτα ἔθνη τὰ ἐν τῷ σκότει εύρισκομενα, προορίζονται νὰ κύψουν τὸν αὐχένα πρὸ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ φωτός, πρὸ τῆς λάμψεως του, καὶ νὰ τὸ ὑπηρετοῦν. (Αὐτὸ ἀκριβῶς κηρύσσει καὶ δ Ἐθραῖος Γάλλος ὑπουργός Grevier, 2.500 χρόνια μετά τὸν Ἡσαΐαν. Κατωτέρω παρατίθενται λεπτομέρειαι τῆς προκηρύξεως τοῦ Γάλλου αὐτοῦ Ἐθραίου ὑπουργοῦ).

Καὶ προσθέτει ἐν τέλει δ Ἡσαΐας δτι: «Οἱ υἱοὶ τῶν ἀλλογενῶν θέλουσιν οἰκοδομήσει τὰ τείχη σου καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θέλουσιν ὑπηρετήσει, διότι τὰ ἔθνη καὶ τὰ κράτη τὰ δποῖα δὲν ἤθελον δουλέψει, θὰ ἔξαφανισθοῦν τελείως, θὰ ἐρημωθοῦν, καὶ δλοι ἔκεινοι οἱ δποῖοι σὲ κατεφρόνησαν θὰ προσκυνήσουν τὰ ἄγνη τῶν ποδῶν σου».

Εἰς τὸ Κεφ. Β - 4 ἀναγράφει τὸ σύνθημα, τὸ δποῖον θὰ διεγείρῃ τὸ ἀμόρφωτον πλῆθος δλων τῶν ἔθνῶν πρὸς ἐμφύλιους σπαραγμούς καὶ πολέμους, ἀναφωνῶν: «Κάτω δ πόλεμος, κάτω τὰ φονικά δργανα, τὰ δποῖα πρέπει νὰ μεταβληθοῦν εἰς δρέπανα αἱ λόγχαι καὶ εἰς ὄγια αἱ μάχαιραι». (Μὲ τὰ αὐτὰ ἀξιώματα ἤρχισεν καὶ ἡ Καμμουνιστικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1917: «Κάτω δ πόλεμος, κάτω τὰ δπλα, τὰ δποῖα πρέπει νὰ δντικατασταθοῦν μὲ τὸ σφυρὶ καὶ τὸ δρέπανον»).

Ο Ἡσαΐας ἦτο Πανεθραϊστής. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνεξαρτησίας του δ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἔχωλαινεν ἀπὸ θρησκευτικῆς ἀπόψεως δσον ἀφορᾶ τὰς περὶ Ἱερωθᾶ δοξασίας του, ἀποδεχόμενος μᾶλλον τὰς θεότητας τῶν Χαναναίων καὶ Χαλδαίων καὶ ἀνεμίγνυεν αὐτάς μὲ δλλας ἔνεικάς δοξασίας.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν δμως τῆς αἰχμαλωσίας, εἰς τὸ πνεῦμα

τοῦ Ἰαραὴλ τελεῖται ἀποτόμως στροφή. Ἀρχίζει νὰ μελετᾶ καὶ ἐπαναφέρῃ τάς δοξασίας τοῦ Ἱεχωθᾶ καὶ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον. Καὶ βλέπομεν τοὺς ἐπιλέκτους τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ "Εθνους νὰ δργανοῦνται καὶ νὰ συσπειροῦνται πέριξ, ώρισμένων μελῶν τοῦ οἴκου τοῦ Δαυΐδ καὶ διὰ μυστικῶν δργανώσεων νὰ πράττωσι καὶ χαράσσωσι τὴν μέλλουσαν αὐτῶν πολιτικὴν δρᾶσιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔγραφη καὶ ἡ Πεντάτευχος, ὡς καὶ ἄλλα τῆς παλαιᾶς γραφῆς βιβλία, στηριζόμενα εἰς παραδόσεις ἡ σκοπίμως δημιουργηθείσας τοιαύτας.

Οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου δὲν κάμνουν διάκρισιν μεταξὺ τῆς πραγματικότητος καὶ τῆς ίδεας. "Εδωσαν κατ' οὐσίαν εἰκόνα πραγματοποιήσεως τοῦ θείου σχεδίου μὲ παραδείγματα εἴλημένα ἐκ τῆς πραγματικῆς Ιστορίας.

"Ως ἀρχικὸν σημεῖον διὰ τὴν σύλληψιν τῆς τοιαύτης θρησκευτικοῖστορικῆς ἀντιλήψεως, χρησιμεύει καὶ ἡ μετά τὴν ἔξορίαν ἐγκαθίδρυσις τοῦ μονοθεϊσμοῦ τοῦ Ἱεχωθᾶ. Ἡ ἐργασία αὕτη τῶν ἐπιλέκτων ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας ὡς πρὸς τὴν ἀναπτυξιν τοῦ ἔθνικοῦ φρονήματος τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀνεδείχθησαν ὑπέροχοι δργανωταὶ μυστικῶν ἔταιρειῶν. Οἱ μεμυημένοι εἰς τὴν ἔθνικιστικὴν δρᾶσιν τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐμπνευσταὶ αὐτῶν, ήσαν οἱ προφῆται, αὐτοὶ ήσαν οἱ χειραγωγοῦντες αὐτούς, αὐτοὶ ἐκάλουν τεχνηέντως τὸν ἔθραϊκὸν λαὸν ν' ἀνανήψῃ καὶ ἐργασθῆ ἔθνικῶς, ὑποσχόμενοι εἰς αὐτὸν ταχεῖαν καταστροφὴν τῆς Βαβυλῶνος καὶ τὴν μέλλουσαν κυριαρχίαν τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Οἱ χειραγωγοῦντες τὴν ἔθνικὴν ἐργασίαν τῶν Ἰουδαίων κατηνόουν δτι αἱ ὑψηλαὶ θρησκευτικαὶ ίδεαι ἔξεγείρουν καὶ ἀναγεννῶσιν εἰς τὸν ἀνθρώπον μεγάλας ἥθικάς δυνάμεις καὶ ἀκριβῶς ταύτας ἔξεμεταλλεύοντο δπως ἐμπνεύσουν καὶ ἐπιβάλουν τὴν ίδεαν τῆς κοσμοκρατορίας.

Καὶ οὕτω, ἀπὸ τῆς συλλήψεως αὐτοῦ τοῦ παρατόλμου σχεδίου, ὁ Ἰουδαϊσμὸς μετά πείσματος χωρίζεται ἀπὸ τῶν δλλῶν ἔθνῶν καὶ ρίπτεται οἰκειοθελῶς εἰς τὴν ἀπομόνωσιν καὶ μετ' ἀπιστεύτου ἐπιμονῆς ἐπαναλαμβάνει δτι εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῦ ἐγεννήθη οὕτω ἡ ἀθεράπευτος ψύχωσις περὶ τῆς μελλούσης κυριαρχίας του ἐφ' ὅλου τοῦ κόσμου, ὡς τοῦτο τῷ ὑποσχέθησαν οἱ μεγάλοι προφῆται του.

"Απὸ τῆς ἐμφανίσεως δύμως τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ἰουδαϊσμὸς ἡννόησεν δτι δὲν εἶχε νὰ δώσῃ πνευματικῶς τίποτε ὑψηλότερον. Εἶδεν δτι δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ δώσῃ τι πλέον τοῦ δ.τι ἔδωσεν ὁ Χριστιανισμὸς. Καὶ οὕτω ὁ παγκόσμιος ρόλος τὸν δποῖον ἤθελε νὰ παίξῃ αὐτός, ἐπαίχθη ἀνευ

τῆς συμμετοχῆς του και ἐναντίον τῆς θελήσεώς του. Πολλά τὰ δποῖα ἥτο εἰς θέσιν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς εἰδωλολάτρας, ἥτο τελείως ἀδύνατον νὰ δώσῃ εἰς τοὺς Χριστιανούς.

Ἐκ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, ἥτο ἐπόμενον νὰ προβάλλῃ πρὸ τοῦ ἔθραϊκοῦ λαοῦ τὸ ἔξῆς διλημμα: ή νὰ απασθῇ τὸν Χριστιανισμὸν ἢ νὰ κάμη νέας προσπαθείας δπως πραγματοποιήσῃ τὰς Μεσσιανιστικὰς του ἐλπίδας.

Ο Χριστιανισμὸς ἐπέδρασε καταστρεπτικῶς ταῖς εἰς τὴν τύχην και τὰ κοσμοκρατορικά σχέδια τοῦ Ἰσραὴλ. Διὰ τοῦτο τὸ Ἰσραὴλ ὅμωσε μῆσος και ἐκδίκησιν κατὰ παντὸς χριστιανικοῦ και ιδίᾳ κατὰ τοῦ Ἑλληνο-Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Και πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐκδικητικοῦ του ἔργου ἐνδημιούργησε και ἀνεπτυξε τὰς πέντε φάλαγγας, αἱ δποῖαι δὲν εἶναι ἄλλο τι παρὰ αἱ ὑπ' αὐτοῦ δργανωθεῖσαι μυστικαὶ ἐταιρεῖαι πολιτικοῦ και θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος. Και οὕτω ὑπεισῆλθεν εἰς δλους τοὺς κρατικούς, πνευματικούς και κοινωνικούς δργανισμούς μὲ ἔνα ἀποκλειστικὸν σκοπόν: τὴν συσκότισιν τοῦ Ἑλληνο-Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιάτης σατανικῆς δράσεως τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ τὸ διαπιστώνομεν σήμερον εἰς δλα τὰ Κράτη και τὰ ἔθνη τῆς Ὑδρογείου.

Τώρα θὰ προσπαθήσωμεν νὰ δώσωμεν ἀναμφισθῆτούς ἀποδείξεις, ἐξ ἔθραϊκῶν και μόνον πηγῶν, αἱ δποῖαι εἶναι τόπον πολλαὶ ὥστε ἡμποροῦν ν' ἀποτελέσουν ἔνα δγκωδέστατον τόμον. Θὰ ἀρκεσθῶμεν, ἐν τούτοις, νὰ παρουσιάσωμεν ἀποδείξεις ἐκ τοῦ 19ου και 20οῦ αἰῶνος, αἱ δποῖαι ἀποδεικνύουν δτι τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ Ἡσαίου ἐφηρμόσθη και ἐφαρμόζεται ἐπὶ 2.500 ἔτη.

"Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν και τίνι τρόπῳ εἰργάσθησαν οἱ Ἰουδαῖοι διὰ νὸ ἔξαπατήσουν τὸν Ἀγγλικὸν λαόν.

Πολλὰ ἔγραφησαν ὑπέρ και κατὰς τοῦ Βήκονσφιλδ λόρδου Δισραέλι. Τὸν κατηγόρησαν δτι δὲν ἔκαμε διάκρισιν τῶν μέσων, τὰ δποῖα μετεχειρίζετο πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν του. Ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν και προσοχὴν τῶν ἐπικριτῶν του διέφυγε τὸ πραγματικὸν ἔργον τοῦ Βήκονσφιλδ, ὁ πραγματικὸς σκοπὸς τὸν δποῖον ἐπεδίωξε και τὸν δποῖον συνεκάλυψε τόσον ἐπιτηδείως δστε νὰ μῇ γίνῃ ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὸν Ἀγγλικὸν λαὸν και δπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους του.

Ο Γάλλος Roger Lambelin εἰς ἐν ἔργον του «Ἡ πολιτικὴ τοῦ θριάμβου τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ», ίδού τι γράφει:

«Εἰσελθών εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Ἐθραίων Ricardo και Goschen, ἔξε-

μεταλλεύθη αὐτήν περισσότερον τῶν ἄλλων, διὰ τὰ συμφέροντα τῶν Ἐθραίων. "Οταν ἐγένετο ὑπουργός, δύναται τις ἀνευ ὑπερβολῆς νὰ εἶπῃ, δτι ὑψώῦτο εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ Ἐθραϊκὴ ίδέα.

"Ηδη, ὡς συγγραφεὺς - μυθιστοριογράφος, ἐγένετο δὲ ἀπολογητής, δὲ πρωταγωνιστής τῆς φυλῆς του, μὲν ἔνα τάλαντον, μὲ μίαν ἐπιτηδειότητα, τὰ δποῖα δφειλούμεν ν' ἀναγνωρίσωμεν.

Εἰς τὴν πολιτικὴν βιογραφίαν τοῦ Μπέντικ ἀφιέρωσεν Ἐνα κεφάλαιον πλήρες εὐγλωττίας καὶ συγκινήσεως. Εἰς τὸ «Coningsby» διὰ τοῦ δργάνου τοῦ τραπεζίτου Sidonia, ἐνὸς τῶν πλέον ἴσχυρῶν προσώπων τῶν μυθιστορημάτων του, ὑπεραμύνεται τῆς φυλῆς του, ἀφηγούμενος τὰς δυστυχίας αὐτῆς, προκαλῶν ὑπὲρ αὐτῆς συμπαθείας καὶ συγκίνησιν.

'Ο Δίσραέλι ἔκαμε κάτι περισσότερον. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν δὲ κάμης Ἀρτούρ Μτέ Γκομπινό, στηριζόμενος ἐπὶ ἔθνικῶν καὶ ιστορικῶν θεωριῶν, ἀπεδείκνυε τὴν ὑπεροχὴν τῶν Γερμανῶν ἐφ' ὅλων τῶν ἄλλων λαῶν, αὐτὸς ἐδημιούργησε μίαν θεωρίαν τῆς φυλῆς τὴν δποίαν ὠνόμασε «Κλεῖδα τῆς Ἰστορίας» καὶ ήτις ἔτεινε ν' ἀποδείξῃ τὴν ὑπεροχὴν τῶν Ἐθραίων ἐφ' ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ πνεῦμα τῆς φυλῆς του ἐνέπνεεν δλας τὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας τοῦ πολιτικοῦ του βίου, εἶναι δὲ ἀξιοπερίεργον δτι κανεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Εύρωπῃ δὲν ἦννόησε καὶ δὲν ἐπρόλασθε τὰς συνεπείας⁽¹⁾.

Εἰς τὸ ἔργον του «Coningsby» προεῖπε τρόπον τινὰ τὴν Ρωσοικὴν ἐπανάστασιν καὶ ἐσημείωσε τὴν μυστηριώδη πολιτικὴν, τὴν δποίαν δργάνωσαν οἱ Ἐθραῖοι καὶ ήτις εἰσέδυσεν εἰς τὸ Κράτος τῶν Τσάρων. 'Ως ὑπουργός κατηύθυνε τὰς βλέψεις τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Ἀνατολήν. 'Ο ἀπώτερος μυστικὸς σκοπός του ἦτο νὰ ἐγείρῃ τοὺς Ἐθραίους τῆς Ἀνατολῆς, τοὺς μέλλοντας κυρίους τοῦ κόσμου. Φανατικὸς σιωνιστής, ὑπέθαλψε τὸν Ἀγγλικὸν Ἰμπεριαλισμόν, τοῦ δποίου ἐγένετο ἔνθερμος πρωταγωνιστής, διὰ νὰ προπαρασκευάσῃ μίαν ἡμέραν τὸν Ἐθραϊκὸν Ἰμπεριαλισμόν, τὸν δποίον δυστυχῶς σήμερον

(1) Ἰδού μετά παρέλευσιν πλέον τοῦ αἰῶνος δποίαν δῆλωσιν ἔκαμε εἰς τὸ περιοδικόν «Τάιμς» δ σημερινὸς ὑπουργός τοῦ νέου Ἐθραϊκοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, δ Μπέν Γκούριον καὶ κατὰ τὴν δποίαν φύπηρδον μόνον δύο μεγάλοι λαοί, οἱ "Ἐλληνες καὶ οἱ Ἐθραῖοι. "Ισως οἱ "Ἐλληνες νὰ υπῆρξαν μεγαλύτεροι τῶν Ἐθραίων, ἀλλὰ τώρα δὲν βλέπω σημεῖα τοῦ μεγαλείου των εἰς τοὺς νέους "Ἐλληνας. "Ισως δταν ἡ σημερινὴ προσπάθεια τελειώσῃ νὰ ἐκφυλισθῶμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἐθραῖοι, ἀλλὰ σήμερον δὲν βλέπω παρόμοια σημεῖα ἐκφυλισμοῦ.

άρχιζει ο κόσμος να αισθάνεται, ούδ' αύτής τῆς Ἀγγλίας ἔξαιρουμένης, ήτις δουνειδήτως τὸν ὑπεθοήθησε. 'Ο μὲ δφθαλ-
μοὺς περιπαθεῖς, λέγει πάντοτε ὁ Lambelin, μὲ χρῶμα ἀμαυ-
ρόν, κόμην μὲ βοστρύχους, μὲ νευρικὴν φωνὴν, ήτις ἔχλεύαζε
καὶ ἐκολάκευε, μὲ ρωμαντικὸν βάδισμα καὶ τρόπους, ἐνδυό-
μενος ως Brutus ή Berlay Aupenville, ὁ δινειρευόμενος δόξαν
φιλολογικὴν καὶ κατακτήσεις πολιτικάς, περισσότερον φρον-
τίζων νὰ φοιτᾶ εἰς τὰς Δουκίσσας ή νὰ ζῇ ἐν τῷ κύκλῳ τῶν
δμοεθνῶν του, ἐγένετο ἀρχηγὸς τῶν Τόρου καὶ εύτυχῆς ἀντί-
παλος τοῦ Γλάδστωνος, κερδίσας καὶ τὴν εῦνοιαν τῆς βασι-
λίσσης. Τὸ στάδιόν του ἔφθασεν εἰς τὸ ἔπακρον δταν ή βασί-
λισσα ἔδεχθη ἀπὸ τὰς χεῖράς του τὸ στέμμα τὸ αὐτοκρατο-
ρικὸν τῶν Ἰνδιῶν.

Καὶ οὕτω μὲν περιέγραψε τὸν Βήκονσφιλδ ὁ Roger Lam-
belin. "Ἄς ίδωμεν τώρα τί ἔγραψεν ὁ Βήκονσφιλδ εἰς τὸ
ἔργον του «Comingsby», σελ. 183-184 (κατὰ τὸ γαλλικὸν κεί-
μενον) καὶ πόσον αὐτὰ εἶναι ἀποκαλυπτικά διὰ τὸ ἔργον τῶν
Ἐθραίων.

«... Ἰδοὺ ως ἀποτέλεσμα ἐνὸς μεγάλου ἀγῶνος τί ἐπε-
φυλάσσετο εἰς τὴν Ἐθραϊκὴν φυλὴν, ὁ ἀφόρητος ζυγὸς δεκα-
πέντε αἰώνων καὶ μία κάπιστευτος καταπίεσις, φθάνουσα τὴν
δουλείαν. 'Αλλ' αὐτὴ δὲν μᾶς κατέπνιξε μὲ τὸ δουνειδῆτον
βάρος τῆς, ὡ, δχι, δχι, καὶ ήμεῖς ἀπλούστατα
ἐνεπαίξαμεν τὴν ἀνθρωπίνην ἐπινοητικότητα, ήτις
ἔδοκίμασε νὰ μᾶς καταστρέψῃ... Ἐθραῖοι, Ἐθραῖοι παντοῦ!!!
Καὶ δμως ὑπῆρξε ποτε ποιά τις κινήσις ἐν
Εύρωπῃ, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ήττον σημαν-
τική, ή δποία νὰ ἐγένετο ἀνευ τῆς ίδικῆς
μας σύμμετοχῆς;

"Ἄς λάθωμεν ως παράδειγμα τὴν Ρωσ-
ικὴν πόλιτικὴν, ήτις εἶναι τόσον μυστικὴ
καὶ πρὸς τὴν δποίαν ώχρι ὅλοκληρος ή
δυτικὴ Εύρωπη. Ποῖος τὴν ἐμπνέει; ποῖος
τὴν διοικεῖ; Οἱ Ἐθραῖοι.

"Ηδη εἰς τὴν Γερμανίαν ἐτοιμάζεται μεγάλη ἐπανάστασις
παρομοία τῆς Ἀναγεννήσεως. 'Υπὸ τὴν σκέπην τίνος τελεῖται;
Καὶ πάλιν ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἐθραίων.

Ποῖος κατέλαθε καὶ ἔχει μονοπωλῆσει τὰς καθηγητικάς
ἔδρας τοῦ Γερμανικοῦ Πανεπιστημίου; 'Ο Νέανδρος ὁ ιδρυτής
τοῦ πνευματικοῦ καθολικισμοῦ καὶ ὁ Γέγιους, καθηγητῆς τῆς

θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου. Καὶ οἱ δύο μήπως δὲν εἶναι 'Ἐθραῖοι';

...Καὶ ὁ Μπενάρι, τὸ κάλλος αὐτὸ τοῦ Πανεπιστημίου, μήπως δὲν εἶναι καὶ αὐτός 'Ἐθραῖος'; 'Ο Βέιλ, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Γκάιδελμπεργ, μήπως δὲν εἶναι 'Ἐθραῖος'; 'Ἐν μιᾷ λέξει, ἐάν ἔρωτήσητε πόσα εἶναι τὰ δυνόματα τῶν 'Ἐθραίων Γερμανῶν καθηγητῶν, θὰ λάβητε τὴν ἀπάντησιν: Λεγεών! 'Ιδού ἐγώ ἔφθασα εἰς Πετρούπολιν καὶ μ' ἔδέχθη ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ κόμης Κανκρίν, αὐτὸς εἶναι: υἱὸς Λιθουανοῦ 'Ἐθραίου.

Εἰς τὴν Ἰσπανίαν μ' ἔδέχθη ὁ ὑπουργὸς Μαδιζαμπόλι. Αὐτὸς ἦτο, ὡς ἐγώ, υἱὸς 'Ἐθραίου τῆς Ἀραγωνίας.

Εἰς Παρισίους εἶχον ἀνάγκην νὰ γνωρίσω τὴν γνώμην τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ εἰς τὰ μάτια μου παρουσιάσθη, ποῖος γομίζετε; 'Ο ἥρως, ὁ στρατάρχης τῆς Γαλλίας, ὁ παρ' ὁδίγον νὰ γίνῃ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας, ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ Soult, υἱὸς Γάλλου 'Ἐθραίου.

'Εκπλήττεσθε πῶς ὁ Soult εἶναι 'Ἐθραῖος; 'Αναμφιθόλως 'Ἐθραῖος ὅπως καὶ μερικοὶ στρατάρχαι τοῦ Ναπολέοντος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Masséina, τὸν ὅποιον οἱ ιδικοὶ μας δνομάζουν Μανασίαν...

'Ἐκ Παρισίων μετέθην εἰς Βερολίνον ὅπου ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ όντα Πρῶσσον ὑπουργὸν καὶ αὐτὸς ἦτο 'Ἐθραῖος.

... 'Οπως βλέπετε, ὁ κόσμος διοικεῖται δχι ἀπὸ αὐτὰ τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια φαίνονται: ἐπὶ τῆς ακηνῆς, ἀλλὰ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εὑρίσκονται εἰς τὰ παρασκήνια. Οἱ διοικοῦντες εἰς τὸν αἰώνα μας δὲν ἔχουν νὰ κάμουν μόνον μὲ τὰς κυθερνήσεις, τοὺς αὐτοκράτορας, τοὺς βασιλεῖς, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ μὲ τὰς μυστικὰς ἑταιρείας (τὰς φάλαγγας ἐννοεῖ), τὰς ὅποιας πρέπει νὰ ὑπολογίζουν. Τὴν τελευταίαν στιγμήν, αύται ἔξουδετερώνουν ὅλας τὰς ἀποφάσεις των. 'Ἐχουν παντοῦ τοὺς πράκτοράς των, πράκτορας ἀσυνειδήτους, οἱ ὅποιοι ωθοῦν εἰς τὴν δολοφονίαν καὶ δύνανται, ἐάν τὸ κρίνωσιν ἐπίκαιρον, νὰ προκαλέσουν καὶ σφαγάς.'

Καὶ προσθέτει: «'Ο κόσμος διοικεῖται ἀπὸ ἄλλα πρόσωπα παρὰ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὅποια φαντάζονται, ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δὲν ἔμβαθύνουν τὸ βλέμμα τῶν εἰς τὸ παρασκήνιον.»

Αύτὰ ἔγραφεν ὁ Βήκονσφιλδ τὸ 1842, ἀκριθῶς τὸ ἔτος

ξέκεινο κατά τό δόποιον άλλος σιωνιστής, δι Κισελί Μαρδοχαϊος, δι γνωστός ύπό τό δνομα Μάρκ, ἐν Γερμανίᾳ, ἀνελάμβανε τάς καθήκοντας τοῦ ἀρχισυντάκτου τῆς «Γενικῆς Ἐφημερίδος» και ὑπεστήριζε τόσον τάς ριζοσπαστικάς ιδέας, ώστε ἡ Γερμανική Κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τήν ἔκδοσιν αὐτῆς τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1843. Ὁ Μάρκ, μετέθη εἰς Λονδίνον ὅπου, τῇ συναρωγῇ τοῦ Βήκονσφιλδ, είργασθη πρός ἐφαρμογὴν τοῦ Σιωνιστικοῦ προγράμματος. Καὶ τὸ 1847, ἐκπληρῶν τάς ὑποδείξεις τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Σιωνισμοῦ, συνέταξε καὶ ἔδημοσίευσε τό περίφημον κομμουνιστικὸν μανιφέστον.

Εἰς τὸ ἔργον του δι Βήκονσφιλδ «Vie de Lord Bentnick» (κεφ. 24) σαφηνίζει ἀκριθῶς τήν σκέψιν του: «Ἡ κατάργησις τῆς ιδιοκτησίας, ἔγραφε, προεκτηρύχθη παρὰ τῶν μυστικῶν ἐταιριῶν, αἱ δόποιαι ἀποτελοῦν τάς προσωρινάς κυθερνήσεις. Καὶ ἀνθρώποι τῆς ἐθραϊκῆς φυλῆς εὔρισκονται ἐπὶ κεφαλῆς ἐκάστης ἐξ αὐτῶν. Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ συνεργάζεται μὲ ἀθέους, μὲ τοὺς πλέον ἐπιτηδείους συμπυκνωτῆρας τοῦ χρυσοῦ, συμμαχεῖ μὲ τὸν κομμουνισμόν. Ἡ ἐκλεκτὴ φυλὴ δίδει χεῖρα καὶ εἰς τὰ κατώτερα στρώματα τῆς Εὐρώπης.»

Συνεπεῖς εἰς τὸ Σιωνιστικὸν πρόγραμμα καὶ στηριζόμενοι εἰς τάς μεγάλας ἐπιτυχίας καὶ τήν εύρειαν ὑποστήριξιν ἦς ἔτυχον παρὰ τοῦ πανισχύρου τότε Βήκονσφιλδ, ἀπεφάσισαν οἱ Ἐβραῖοι νὰ ίδρυσουν τήν *Alliance Israélite Universelle* (Παγκόσμιον ἐθραϊκὸν ἔνωσιν) μὲ πρόγραμμα κατ' ἐπιφάνειαν ἐκπαιδευτικὸν, πράγματι δὲ ἔξυπηρετικὸν τοῦ ἐθραϊκοῦ ιδεώδους τῆς κοσμοκρατορίας. (Μία ἐκ τῶν πανισχύρων φαλάγγων καὶ ἡ δοπία κατέκτησεν δλην τήν Εύρωπην καὶ μὲ τήν ὑποστήριξιν τῶν Γαλλικῶν κυθερνήσεων).

Ο ίδρυτης τῆς παγκοσμίου ταύτης ἐνώσεως είναι δι Έβραϊος Κρεμιέ, Γάλλος ὑπουργός. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἔγκυκλου του πρόδη τούς ἀπανταχοῦ τῆς ὑφηλίου Ἐβραίους, ἔχει ως ἔξῆς:

«Ἡ «Ἐνωσίς τήν δοπίαν θέλομεν νὰ δημιουργήσωμεν, δὲν είναι Γαλλική, Ἀγγλική, Γερμανική ή Ἐλβετική. Είναι Ἰουδαϊκή, είναι παγκόσμιος. Ο Ἐβραῖος δὲν θὰ γίνη φίλος τοῦ Χριστιανοῦ ή τοῦ Μωαμεθανοῦ, παρὰ κατά τήν στιγμὴν καθ' ἥν τὸ φῶς τῆς Ἰσραηλιτικῆς πίστεως, τῆς μόνης θρησκείας τοῦ λογικοῦ, θὰ φωτίζῃ δλα τά ξθνη καὶ δλας τάς χώρας.

Ο ('Εβραιός Μπρονστέιν) ΤΡΟΤΣΚΥ

ἔχθρας πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὰ συμφέροντά μας. Ήμεῖς πρωτίστως θέλομεν νὰ μείνωμεν Ἐθραῖοι. Η ἑθνικότης ήμῶν εἶναι ἡ θρησκεία τῶν πατέρων μας καὶ ήμεῖς δὲν ἀναγνωρίζομεν καμμίαν Ἀρχῆν. Αἱ Ἐθραῖκαι δοξασίαι πρέπει νὰ γεμίσουν τὴν γῆν. Τὸ ἔργον μας εἶναι μέγα καὶ ἡ ἐπίτυχία ἔξησφαλισμένη...»

Αὐτή εἶναι ἀκριθῶς ἡ ἀρχὴ τοῦ μακροῦ μανιφέστου τοῦ Γάλλου Ἐθραίου ὑπουργοῦ Κρεμιέ πρὸς τοὺς δημοσθενεῖς του.

Τὴν σημασίαν αὐτοῦ πᾶς τις, ἔχων κοινὸν νοῦν, θὰ τὴν ἐννοήσῃ καὶ θὰ σχηματίσῃ μίαν θετικὴν ίδεαν τοῦ συνδυασμένου ρόλου ἐνὸς Ἐθραίου πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας μὲν ἢντα Ἐθραίον ὑπουργὸν τῆς Γαλλίας καὶ μὲ πολλούς ισχυρούς Ἐθραῖκούς παράγοντας εἰς δλα τὰ Κράτη τῆς ὑφῆλίου.

Καὶ δλοι αὐτοὶ οἱ ὑπουργοὶ καὶ ἀνώτεροι κρατικοὶ ὑπάλληλοι, τοποθετημένοι εἰς τὰς μᾶλλον ἐπικαίρους θέσεις διὰ νὰ κατοπτεύουν καὶ καταλήλως διαστρέφουν τὸ κρατικὸν πηδάλιον δλων τῶν Κρατῶν συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις μιᾶς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς, ήτις λέγεται «Ἀνώτατον Σιωνιστικὸν Συμβούλιον», ἀποτελοῦν τὴν ἐν τῷ κόσμῳ παρακυθέρνησιν.

Τὸ ἀνώτατον αὐτὸ Συμβούλιον ἔδρεύει εἰς Τσάρλστον τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἔχει εἰς δλα τὰ Κράτη ἀντιπροσώπους συγκεντροῦντας τὴν προπαγανδιστικὴν ἔργασίαν, τὴν ἐκτελεστικὴν καὶ οἰκονομικὴν. Τὰ δργανά των εἶναι τὰ μέλη τῶν μυστικῶν ἔταιριῶν καὶ τὰ δποῖα ἀποτελοῦν τὰς πέντε φάλαγγας.

Καὶ ἕτερος ὑπουργός, τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας τῆς Βειμάρης, ὁ Rathenau (Ἐθραῖος) μᾶς διαφωτίζει καλύτερον: «Τριακόσιοι ἀνθρωποί, ἔγραφεν εἰς τὴν «Wiener Presse» (24-12-1912), ἐκ τῶν δποίων ἔκαστος γνωρίζει τοὺς ἄλλους διοικοῦν τὰς τύχας τῆς Εύρωπαϊκῆς ἡπείρου καὶ ἐκλέγουν τοὺς διαδόχους των ἐκ τοῦ περιθάλλοντός των.»

Καὶ τὸν μὲν Rathenau οἱ Γερμανοί ἔξεγερθέντες, τὸν ἐφόνευσαν, ἐνῷ οἱ «Ἀγγλοί καὶ οἱ Γάλλοι, ώς ὑπνωτισμένοι, δέν ἀντελαμβάνοντο τὸν κίνδυνον δ δποῖος τοὺς ἡπείλει ἔκπαλαι καὶ τοὺς ἀπειλεῖ καὶ σήμερον.

Εὔτυχῶς δτι εἰς δλα τὰ Ἑθνη ἡρχισε μία μελέτη καὶ ἔρευνα ἐπὶ τῶν γεγονότων, τὰ δποῖα τὰ ἀφοροῦν καὶ ἡ τοιαύτη ἔρευνα συντελεῖ εἰς τὴν ἀφύπνισιν τῶν λαῶν.

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΒΡΑΙΟΙ

'Η ρωσική έπαναστασίς θεωρεῖται γενικώς ως έπιστημονικόν πείραμα πρὸς ἐφαρμογὴν δρισμένων κοινωνικῶν θεωριῶν, ἔστερημένον φυλετικοῦ χαρακτῆρος καὶ τεῖνον εἰς τὸν διεθνισμόν.

Πλάνη. Αύτὸν εἶναι τὸ πρόσχημα. Εἶναι ἡ σειρὰ διαφόρων θεατρικῶν πράξεων ἔξελισσομένων ἐπὶ τῆς σκηνῆς, συμμετοχῆς μετημφιεσμένων ήθοποιῶν.

Μόνον εἰς τὰ παρασκήνια, εἰς τὰ δποῖα ισχυρίζομαι ὅτι εἰσέδυσα χάρις εἰς τὰς σχέσεις μου, φαίνεται ὁ πραγματικὸς χαρακτὴρ τῆς μπολσεβικῆς ἔπαναστάσεως. Καὶ ὁ χαρακτὴρ οὗτος εἶναι ἡ ἐκδίκησίς καὶ ἡ νίκη τῶν ισραηλίτων τῆς Ρωσσίας, τόσον κατὰ τῆς ρωσικῆς θεονότητος, δοσον καὶ κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

Γνωρίζω πόσον βαρὺς εἶναι ὁ ἀφορισμὸς οὗτος. Διὰ νὰ τὸν ἀποδείξω δύμας μοῦ ἀρκεῖ ν' ἀνατρέξω εἰς τὸν δνομαστικὸν πίνακα τῶν 554 ἐπιτρόπων καὶ βοηθῶν των, οἱ δποῖοι, ὅταν ἀκόμη εύρισκόμην εἰς τὴν Πετρούπολιν, ἐκυθέρνων, ἀλλὰ καὶ σήμερον κυθερνοῦν τὴν ἀτυχῆ Ρωσσίαν.

'Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου ἔδάγεται ὅτι ἐκ τῶν 554 θεονότων, εἶναι:

Ρῶσσοι μόνον ...	30
Ἐβραῖοι	447
Λιθουανοί	43
Γερμανοί	12
Ἀρμένιοι	13

Γεωργιανοί	2
Τσέχοι	1
Φιλλανδοί	3
Πολωνοί	2
Ουγγροί	1

Τὸ δόλον 554

‘Ο Ι. Σοφιανόπουλος καὶ ἡ φιλοξενήσασα πρὸ ἔτῶν τὰ ἄρθρα του ἐφημερίς ἀπέφυγαν τότε περιέργως νά τονίσουν τὴν παρουσίαν τόσων Ἐθραίων, καθὼς καὶ πολλῶν ὄλλων, κρύπτομένων συνήθως ὑπὸ ρωσσικά φευδώνυμα καὶ οἱ διοῖοι εὐρίσκονται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ρωσσικῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν.

‘Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σημειῶ δτὶ καὶ δ κ. Ούστινωφ, ὁ ἄλοτε ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῶν Σοθιέτ, εἶναι ἐπίσης Ἰσραηλίτης, καλούμενος πράγματι Ζαρμπίνοθιτς. Παρεμπιπόντως δὲ ἀναφέρω δτὶ δ ὑπὸ τὸ ἀρμενικὸν ὄνομα Μακαριάν ἐμφανιζόμενος τότε «διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Τύπου» τῆς ἐν Ἀθήναις Ρωσσικῆς πρεσβείας εἶναι ΕΛΛΗΝ ἀρνησίπατρις, γνωστὸς εἰς πλείστους ἐκ Ρωσσίας πρόσφυγας ὡς Ἰωαννίδης.

‘Αλλὰ δὲν εἶναι ἡ εἰς χεῖρας σχεδὸν ἀποκλειστικῶς Ἐθραϊκάς εύρισκομένη διακυβέρνησις τῆς ἀτυχοῦς χώρας, ἡ μόνη ἀπόδειξις τῶν ισχυρισμῶν μου. ‘Υπάρχουν καὶ πλεῖσται ὄλλαι ἀποδείξεις, τάς δποίας δ Σοφιανόπουλος, παραμείνας ἄλοτε ἐν Ρωσσίᾳ, δὲν ἥδυνατο νά περισυλλέξῃ, ἀκόμη καὶ ἀν ἥθελε. Καὶ λόγου γενομένου ἐνταῦθα περὶ Ἰωάννου Σοφιανοπούλου, δὲν βλάπτει ἀν ὑπομνήσω τὰ ἄρθρα του ἐκείνα καὶ τάς ὑπηρεσίας δις προσέφερεν εἰς τὴν Ρωσσίαν κατά τὴν βραχεῖαν πρὸ τριετίας παραμονήν του εἰς τὸ ‘Υπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῆς Ἐλλάδος.

Τὸ 1925, λοιπόν, ἄρτι ἀφιχθεὶς ἐκ Μόσχας, ὡς ἔδηλωσεν, ἔδημοσίευεν 6 ἄρθρα, ἔαν δὲν ἀπατῶμαι, εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα», μὲ τὴν πρόθεσιν νά ἐνημερώσῃ τὴν Δημοσίαν γνώμην τῆς Ἐλλάδος περὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Παραδείσου. Τότερ εἰς ἀπάντησιν, ἔδημοσίευσα 32 ἄρθρα εἰς τὸν «Ἐλεύθερον Τύπον» καὶ τὰ δποία ἔκαμαν κρότον, ἀμέσως δὲ κατόπιν τὰ ἔξεδωσα εἰς ἔνα τόμον, δ δποίος μετεφράσθη εἰς τὴν Γαλλικήν, Ρουμανικήν καὶ ἐν περιλήψει εἰς Βουλγαρικήν, καθὼς καὶ Ἀγγλιστὶ εἰς Αὐστραλίαν παρά τοῦ συμπατριώτου μου κ. Φριλίγκου, πρόξενου τῆς Ἐλλάδος. Ούδεμία ἀπάντησις μοὶ ἐγένετο.

'Εγκαταλείπων τὸν Σοφιανόπουλον, μὲ τὴν ποικίλην ἔκτοτε δρᾶσιν ἐναντίον τῆς Ἐλλάδος, ἢν συνεχίζει σήμερον εἰς τὸ ἔξωτερικόν, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ χαράξω δλίγα τινὰ ἄλλα' ἀπιστεύτως ἀποκαλυπτικά διά τὴν δρᾶσίν του δταν ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπιέζετο τότε ἐκ Μόσχας ὡς καὶ παρὰ τῆς Βουλγαρικῆς κυθερνήσεως, δπως ἀρῃ τὸ Βουλγαρικὸν σχίσμα μὲ τὸν πρόδηλον σκοπὸν νὰ κατορθώσουν οἱ Ρῶσσοι νὰ διεισδύσουν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Κατὰ τὴν κρίσιμον λοιπὸν ἔκεινην στιγμὴν, καθ' ἥν ἐπιέζετο τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὸ δποῖον εἶχεν ἀναθέσει τὸ ζήτημα πρὸς μελέτην εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἡλιουπόλεως, συνέρχεται ἐκτάκτως ἡ 'Ιερὰ Σύνοδος ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Σοφιανοπούλου καὶ αἱρεῖ τὸ Βουλγαρικὸν σχίσμα χωρὶς ν' ἀναμείνῃ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Μητροπολίτου Ἡλιουπόλεως, εἰς δν εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ μελέτη τῆς αιτήσεως τῆς Βουλγαρικῆς Ἑκκλησίας. Ἡ ἀρσις τοῦ σχίσματος εἶχεν ὡς ἀπώτερον σκοπὸν τὴν διά τοῦ Πατριαρχείου διείσδυσιν εἰς τὰ Στενά τῶν Δαρδανελλίων, τῆς Μόσχας. Αἱ δὲ μετέπειτα πιέσεις καὶ ἀπαιτήσεις τῆς Μόσχας δπως ἴδρυση μίαν βάσιν εἰς τὰ Στενά, ἀποδεικνύουν περιτράνως τὸν σκοπὸν τῆς ἀρσεως τοῦ σχίσματος τῆς Βουλγαρίας. Αὐτὸ δπῆρξεν ἔνα ἔγκλημα διαπραγχθὲν εἰς βάρος τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὡς 'Ανωτάτης Πνευματικῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἐλληνισμοῦ.

Καὶ ὡς νὰ μὴ ἥρκει τοῦτο, δ Σοφιανόπουλος διέπραξε καὶ δεύτερον μεγάλο ἔγκλημα τότε, τοῦ δποίου αἱ συνέπειαι δπῆρξαν ἀπιστεύτως καταστρεπτικαὶ διὰ τὴν πατρίδα μας. Εύρισκόμενος ἐν Ἀμερικῇ, ἐδήλωσεν ἐπισήμως, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἐλλάδος δτι: «ἡ Ἐλλάς δὲν ἔχει καμψίαν ἐδαφικὴν ἀπαίτησιν ἀπὸ τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν». Ἐπακόλουθον τοῦ ἔτερου τούτου ἔγκληματος τοῦ Σοφιανοπούλου εἶναι δτι τόσον ἐπηρέασαν αἱ ἐπίσημοι καὶ ὑπεύθυνοι ἔκειναι δηλώσεις του τὴν κοινὴν γνώμην ἐν Ἀμερικῇ, ὡστε τώρα μόλις, μετά παρέλευσιν δύο καὶ πλέον ἔτῶν, νἄ πεισθοῦν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ δλος δ κόσμος δτι τὰ τραγικὰ ἐπακόλουθα τοῦ δῆθεν «έμφυλίου» πολέμου εἶναι ἔργον τῶν κομμουνιστῶν μέ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Μόσχαν.

'Ἐπανέρχομαι εἰς τὸ θέμα.

Ο συνεργάτης τῆς πρωτηνῆς Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος Εγραψε τότε, σὺν τοῖς ἄλλοις, δτι οἱ Ρῶσσοι κομμουνισταὶ

είναι ἄθεοι καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐκριζώσουν κάθε θρησκευτικόν αἰσθημα. Δὲν θὰ θελήσω νὰ στηριχθῶ εἰς τὴν βεβαίωσιν ταύτην καὶ νὰ δημοκοπήσω εἰς βάρος τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐκμεταλλευόμενος τὴν βαθεῖαν θρησκευτικήν εὐλάβειαν τῶν Ἑλλήνων. Σημειῶ μόνον ὅτι ἡ σοθιρωτάτη διὰ τὸν ἑλληνικὸν κόσμον δύμολογίας αὕτη δὲν διεψεύσθη ποτὲ οὔτε ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος· οὔτε ὑπὸ τῆς μπολσεβικῆς πρεσβείας.

Οὔτε θέλω νὰ ἐπιμείνω εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον, διότι καὶ ἀν οὕτος ἀληθεύῃ τυχὸν διὰ τοὺς ἐλαχίστους (τριάκοντα, ως εἶπον) Ρώσσους ἐπιτρόπους, δὲν ισχύει διὰ τοὺς 447 Ἐθραίους, οἱ δποῖοι δὲν ἥσαν· ἄθεοι ἡ τούλαχιστον δὲν ἔδεικνυον διόλου· δτι είναι ἄθεοι, ἀλλὰ περιωρίζοντο εἰς τὴν λυσσώδη, ἀγρίαν, αἱμοσταγῆ ἔξοντωσιν τῶν χριστιανῶν, εἰς τὸν ἔξευτελισμὸν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, δλων τῷν δογμάτων, καθ' ἡν στιγμὴν δὲν ἔθιξαν ποσᾶς τὰς ἀλλας θρησκείας, Ἐθραϊκήν, μουσουλμανικήν, βουδδικήν καὶ βραχμανικήν. Ούδεμίσα συναγωγῆ, οὐδὲν τέμενος ἔθιγη. Μάλιστα δὲ προστατεύουν κατὰ τρόπον μεροληπτικῶτατον καὶ προκλητικῶτατον τὴν Ἐθραϊκήν θρησκείαν.

Θὰ ἐπεθύμουν μόνον νὰ τονίσω δτι:

1) Οι Ἐθραῖοι προτιμῶνται σήμερον τῶν χριστιανῶν εἰς δλας τὰς ὑπηρεσίας, δημοσίας, ἢ ιδιωτικάς, προμηθείας, ἐργασίας παντὸς εἶδους κ.τ.λ.

2) Οι μπολσεβῖκοι ἔηφάνισαν ἔξ δλων τῶν βιθλιοθηκῶν τῆς Ρωσίας δλα τὰ συγγράμματα, εἰς οἰσανδήποτε γλῶσσαν καὶ ἀν ἐγράφησαν, τὰ θίγοντα ἐμμέσως ἢ ἀμέσως τοὺς Ἐθραίους καὶ τὴν θρησκείαν των. Καὶ τοῦτο ὅχι μόνον εἰς τὰς λαϊκάς βιθλιοθήκας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτάς τὰς βιθλιοθήκας τῶν Πανεπιστημίων. Ἀπόδειξις δτι οἱ ιθύνοντες σήμερον τὴν Ρωσίαν Ἐθραῖοι στεροῦνται καὶ τῆς στοιχειώδους εὐλαβείας παντὸς διανοούμενου πρὸς τὴν ἀμεροληψίαν καὶ ἀντικειμενικότητα τῆς ἐπιστήμης καὶ δτι διαπνέονται ὑπὸ τοῦ πλέον στενοῦ Ἐθραϊκοῦ φανατισμοῦ.

3) Οι μπολσεβῖκοι ἔτυφέκισαν καὶ ἔξακολουθοῦν νὰ τυφεκίζουν ἀνευ διαδικασίας οἰονδήποτε, εἰς χείρας τοῦ δποίου ἥθελεν εὑρεθῆ ἐκ τῶν ως ἀνω συγγραμμάτων καὶ μάλιστα τὸ πολύκροτον βιθλίον τοῦ Γάλλου ἐπισκόπου Ζουέν μὲ ἐπιστολήν

ΜΠΕΛΑ - ΚΟΥΝ

Ο Έβραιος Πρόεδρος των Κομισσαρίων της Ούγγαριας και άργοτερον Πρόεδρος της Τσέκας είς την Ούκρανιαν.

τοῦ καρδιναλίου Γασπάρι, «δέ ἐθραῖο μασωνικός κίνδυνος», τοῦ δποίου δ συγγραφεὺς Ισχυρίζεται, ώς γνωστόν, δτὶ δ μασωνισμὸς εἶναι δῆθεν δργάνωσις ἐθραῖκή τείνουσα σκοπίμως εἰς τὴν ἔντασιν τοῦ φύῶνος τῶν τάξεων, εἰς τὸν ἐμφύλιον ἀλληλοσπαραγμὸν τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν, εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ κομμουνισμοῦ, δστις, ἀποσυνθέτων τὰ Κράτη λόγω τῆς οὐτοπιστικῆς ιδεολογίας του, θά ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἐθραῖους νὰ κυριαρχήσουν εἰς δλας τὰς χώρας τῆς γῆς.

4) Ἡ δλη ἔξωτερική πολιτική τῶν Ρώσσων μπολσεθίκων καὶ μάλιστα ἀποφάσεις κομμουνιστικῶν διασκέψεων, τῶν δποίων θὰ παραθέσω τὰ κείμενα εἰς τὸ σχετικόν κεφάλαιον, ἐμπνέεται ἀπὸ πνεῦμα γνησίως ἐθραῖκόν.

5) Ἰδιαιτέρως δμως δφείλω νὰ τονίσω δτὶ τὰ ἀπιστεύτως ἄγρια, τυραννικά καὶ γενικά ἔξοντωτικά μέτρα κατὰ τοῦ Χριστιανικοῦ Κλήρου καὶ τῶν Χριστιανῶν, δὲν εἶναι ἀπλῶς ἡ ἐφαρμογὴ ἐνὸς τρομοκρατικοῦ συστήματος, ἐξ ἐκείνων τὰ δποῖα ἐφήρμοσαν διάφοροι ἐπαναστάσεις. Πρόκειται περὶ ἀθρόων καὶ τελείων περιττῶν διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τοῦ Κομμουνισμοῦ θανατικῶν ἐκτελέσεων, σφαγῶν, μαρτυρίων, θανατώσεων διὰ πείνης, τυφεκισμῶν χάριν διασκεδάσεως.

Πράγματι, ώς ἀποδεικνύει δ κατωτέρω πίνακε, τὰ 85 % τῶν ιθυνόντων τότε, ἀλλὰ καὶ σήμερον τὴν Ρωσσίαν, εἶναι ἐθραῖοι.

Ο πίνακε, οὗτος, καταρτισθεὶς πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Ρωσσικοῦ Ἀντικομμουνιστικοῦ Συνδέσμου «Ἐδίνοτθο Ρούς», ἔχει ώς ἔξῆς:

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΛΑ·Ι·ΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ (ΥΠΟΥΡΓΩΝ)

Πρῶτος πρόεδρος : τοῦ Σοβιέτ, Λενίν (ἐκ μητρὸς ἐθραῖος), ρῶσσος.

Ἐπίτροπος τῶν ἔξωτερικῶν Τσιτσερίν, ρῶσσος.

Ἐπίτροπος τῶν ἐθνικοτήτων Δζουγκασφίλι, ἀρμένιος.

Πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου οἰκονομικοῦ σοβιέτ Λουριέ (Λάριν), ἐθραῖος.

Ἐπίτροπος ἀποκαταστάσεως (Βοστανοθλένιον) Σλίχτερ, ἐθραῖος.

Ἐπίτροπος τῆς γεωργίας Προτιάν, ἀρμένιος.

Ἐπίτροπος στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν (Μπρονστέΐν), Τρότσκυ, ἐθραῖος.

Ἐπίτροπος τῶν γαιῶν τοῦ Κράτους Κάουφμαν, ἐθραῖος.

- 'Επίτροπος δημοσίων έργων Σμύθ, έθραίος.
 'Επίτροπος τοῦ ἐπισιτισμοῦ Ε. Λίλινα (Κνίγκισεν), έθραία.
 'Επίτροπος θρησκευμάτων Σπίτσπεργη, έθραίος.
 'Επίτροπος δημοσίας ἐκπαίδεύσεως Λουνατοσάρσκι, ρώσσος.
 'Επίτροπος έσωτερικῶν καὶ πρόεδρος τῆς Γ' Διεθνοῦς
 ('Απφελμπάουμ) Ζηνόβιεφ, έθραίός.
 'Επίτροπος ύγιεινῆς Σιμάσκο, ρώσσος.
 'Επίτροπος τῶν οἰκονομικῶν Κουκόρασκι, έθραίος.
 'Επίτροπος τοῦ Τύπου (Κοέν) Βολοδάρσκι, έθραίος.
 'Επίτροπος τῶν ἔκλογῶν Ραδομισλίσκι (Ούριοκι), έθραίος.
 'Επίτροπος δικαιοσύνης Στέμπεργκ, έθραίος.
 'Επίτροπος τῆς ἐκκενώσεως, τῶν πρόσφυγων Φενιστάϊν,
έθραίος.

Βοηθοὶ αὐτοῦ Ράθιτς καὶ Ζασλάφσκι, έθραίοι. Τὸ δλον 22
 μέλη, ὃν: Ρώσσοι 3. Ἀρμένιοι 2. Εθραῖοι 17.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

'Αρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τῆς Βορείου στρατιᾶς, Φίσμαν,
έθραίος.

Δικαστικὸς ἐπίτροπος τῆς στρατιᾶς, Λίθενσον, έθραίος.

Πρόεδρος τῶν σοσιέτ τοῦ δυτικοῦ μετώπου, Ποζέρν,
έθραίος.

Πολιτικὸς ἐπίτροπος τῆς στρατιωτικῆς περιφερείας Μό-
 σχας, Γκούμπελμαν, έθραίος.

Πολιτικὸς ἐπίτροπος τῆς στρατιωτικῆς περιφερείας τοῦ Βί-
 τεποκ, Ντεΐς, έθραίος.

'Επίτροπος στρατιωτικῶν ἐπιτάξεων τῆς πόλεως Σλούσκ,
 Καλμανόθιτς, λιθουανός.

Πολιτικὸς ἐπίτροπος τῆς ταξιαρχίας τῆς Σαμάρας, Μπέκ-
 μαν, έθραίος.

Στρατιωτικὸς ἐπίτροπος τῆς αὐτῆς ταξιαρχίας, Γκλούσμαν,
έθραίος.

'Επίτροπος τῆς περιφερείας τῆς Μόσχας, Ζουζμάνοβιτς,
έθραίος.

Α' βοηθός τοῦ Τρότσκυ, Γίρσφιλδ, έθραίος.

Β' βοηθός τοῦ Τρότσκυ, Σκλάνσκι, έθραίος.

Μέλη τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου, Σοροδάκ καὶ Πέτς, έθραίοι.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Στέινγαρ, γερμανός. Ντούλις, λιθουανός. 'Επίτροπος τῆς

σχολῆς τῆς παραμεθορίου φρουρᾶς, Γκλέιζερ, λιθουανός. Πολιτικός ἐπίτροπος τῆς 15ης ταξιαρχίας, Δζένις, ἔθραῖος. Πολιτικός τῆς 16ης ταξιαρχίας, Πολόνσκε, λιθουανός. Ἐπίτροπος τοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου τῆς στρατιᾶς τοῦ Καυκάσου, Λέχτινερ, ἔθραῖος. Ἐκτάκτοι ἐπίτροποι τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου, Μπρούνο καὶ Σιούλμα, ἔθραῖοι. Μέλη τοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου τοῦ Καζάν, Ρόζενγκολτς, Μέτγκοφ καὶ Νάζενγκολτς, ἔθραῖοι. Διοικητής τῆς ἐρυθρᾶς στρατιᾶς, Γιεροσλάθ, Γκέκερ, ἔθραῖος. Ἀρχηγὸς τῶν στρατιωτικῶν γραφείων τῆς Πετρουπόλεως, Τσείγκερ, ἔθραῖος. Πολιτικός ἐπίτροπος τῆς στρατιωτικῆς περιφερείας Πετρουπόλεως, Γκίτης, ἔθραῖος. Διοικητής τοῦ δυτικοῦ μετώπου ἐναντίον τῶν Τσεχοσλάθων, Βατσέτης, λιθουανός. Ἀρχηγὸς τῆς στρατιωτικῆς κομμούνας, Κόλμαν (πρώην ἀξιωματικός τοῦ αὐτοτριακοῦ στρατοῦ), ἔθραῖος. Μέλος τῆς στρατιωτικῆς κομμούνας, Λαζημίρ, ἔθραῖος. Ἀρχηγὸς τῆς στρατιωτικῆς περιφερείας τῆς Μόσχας, Μπίτσις, λιθουανός. Στρατ. ἐπίτροπος τῆς περιφερείας τῆς Μόσχας, Μιτκάζ, ἔθραῖος. Ἀρχηγοί τῆς ἀμύνης τῆς Κριμαίας, 1) Ζάκ, ἔθραῖος, 2) Σνεσούρ, λιθουανός, 3) Σμιδόβιτς, ἔθραῖος.

Τὸ ὄλον 41 μέλη: Ρῶσσοι 0, Λιθουανοί 8, Γερμανοί 1, ἔθραιοι 32.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀρχηγὸς τῆς προπαγάνδας, Γκολδενρούδιν, ἔθραῖος. Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς κομμούνας Πετρουπόλεως, Ἐδερ, ἔθραῖος. Ἀντιπρόεδρος ἐπιτροπῆς όγιεινῆς, Ρουδνίκ, ἔθραῖος. Βοηθός ἐπίτροπος ἐπὶ τῆς ἑκκενώσεως τῶν προσφύγων, Ἀθραάμ Κραχμάλ, ἔθραῖος. Πολιτικός διοικητής Πετρουπόλεως, Σνάϊδερ, ἔθραῖος. Πολιτικός διοικητής Μόσχας, Μινόρ, ἔθραῖος. Ἐπίτροπος τοῦ Τύπου Μόσχας, Κράσικοφ, ἔθραῖος. Ἐπίτροπος τῆς ἀστυχομίας Πετρουπόλεως, Φέλερμαν, ἔθραιος. Διευθυντής τοῦ γραφείου τοῦ Τύπου, Μαρτενσόν, ἔθραῖος. Ἐπίτροπος τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας τῆς Μόσχας, Ροζεντάλ, ἔθραῖος.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ (ΤΣΕΚΑ)

Μέινκμαν, ἔθραῖος, Γίλλερ, ἔθραῖος, Κοσλοβόσκι, πολωνός, Μοδέλ, ἔθραῖος, I. Ροζμίροβιτς, ἔθραια. Διεσπέροφ, Άρμένιος, Ισιλεβίτς, ἔθραῖος, Κρασίκοφ, ἔθραῖος, Μπουχάν, Άρμένιος, Μέρμπης, λιθουανός, Παΐκης, λιθουανός, "Ανβελτ, γερμανός,

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΑΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ζόρκα, ἔθραῖος, Ροδομίλσκι, ἔθραῖος.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ (ΤΣΕΚΑ)

Πρόεδρος, Δερζίνσκι, Πολωνός, ἀντιπρόεδρος, Πέτερς, Λιθουανός, Σκλόφσκι, ἑβραῖος, Κνέϊφις, ἑβραῖος, Τσείστιν, ἑβραῖος, Ραζμίροβιτς, ἑβραῖος, Κρόμπεργ, ἑβραῖος, Χαΐκινα, ἑβραία, Κάρλσον, Λιθουανός, Λέντοβιτς, ἑβραῖος, Ρίφκιν, ἑβραῖος, Ἀντώνιωφ, ἑβραῖος, Δελαχάρωφ, ἑβραῖος, Τσίτκιν, ἑβραῖος, Ροζμίροβιτς, ἑβραῖος, Σφέρδλωφ, ἑβραῖος, Μπιζένσκι, ἑβραῖος, Μπλούμκιν (δ φονεὺς τοῦ κόμητος Μίρμπαχ), ἑβραῖος, Ἀλεξάνδροβιτς, Ρῶσσος, Ρέίτενμπεργκ, ἑβραῖος, Φίνες, ἑβραῖος, Ζάκς, ἑβραῖος, Ἰακώβ Γκόλδεν, ἑβραῖος, Γκάλ Πέρστέΐν, ἑβραῖος, Κνιγκισέν, ἑβραῖος, Λάτσης, Λιθουανός, Δέϊμπαλ, Λιθουανός, Σεϊζάν, Ἀρμένιος, Δέϊπκιν, Λιθουανός, διοικητής τῆς φυλακῆς «Ταγκάνσκι», Λίμπερτ, ἑβραῖος, Φόγκελ, Γερμανός, Ζάκις, Λιθουανός, Σιλένκους, ἑβραῖος, Γιάνσον, Λιθουανός, πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ φρουρίου Πέτρου καὶ Παύλου, Μοδέλ, ἑβραῖος.

Τὸ δλον 60 μέλη : Ρῶσσοι 2, Πολωνοί 2, Ἀρμένιοι 3, Γερμανοί 2, Λιθουανοί 10, ἑβραῖοι 41.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ὑπουργός, Καραχάν (ἀργότερα πρέσβυς ἐν Κίνα), Ἀρμένιος, Διευθυντής, Φρίτσι, Λιθουανός, πρεσβευτής ἐν Βερολίνῳ, Ἰόφφε, ἑβραῖος, διευθυντής ἐπὶ τῶν διαθατηρίων, Μαργκόλιν, ἑβραῖος, Α' γραμματεὺς πρεσβείας Βερολίνου, Λέθιν ἑβραῖος, Διευθυντής γραφείου Τύπου καὶ πληροφοριῶν παρὰ τῇ πρεσβείᾳ Βερολίνου, Ἀκσερλοτ, ἑβραῖος, ἔκτακτος ἀπεσταλμένος εἰς Παρισίους καὶ Λονδίνον, Μπέκ, ἑβραῖος, Πρεσβευτής ἐν Βιέννῃ, Ρόζενφελδ (Κάμενεφ), ἑβραῖος, Πρεσβευτής ἐν Χριστιανίᾳ, Μπείτλερ, ἑβραῖος, Πρόξενος εἰς Γλασκόβην, Μάλκιν, ἑβραῖος, πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς εἰρήνης εἰς Κίεβον, Κάιν Ρακόφσκι, ἑβραῖος, βοηθός του, Μανουέλσκυ, ἑβραῖος, νομικός σύμβουλος, Ἀστσούμπ ("Ιλσεν"), ἑβραῖος, γενικός πρόξενος εἰς τὸ Κίεβον, Γρούντμπαουμ (Καεθήνσκυ), ἑβραῖος, Πρεσβευτής εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, Μάρτινς, Γερμανός, γενικός πρόξενος εἰς Ὁδησσόν, Α. Μπέκ, ἑβραῖος.

Τὸ δλον 17 μέλη, ἔξ δν :

Ρῶσσοι 1, Ἀρμένιοι 1, Λιθουανοί 1, Γερμανοί 1, ἑβραῖοι 13.

Οφείλω νὰ τονίσω, διὰ τὴν Ιστορίαν ὅτι τὸ πρῶτον Στρα-

τιωτικὸν Σοθιέτ, τὸ δποῖον συνεκροτήθη τῷ 1917, δῆθεν διὰ νὰ ἐκπροσωπήσῃ τὸν ρωσικὸν στρατόν, δὲν περιελάμβανεν οὔτε ἔνα Ρῶσσον χριστιανόν. Δηλαδὴ ἐπὶ 14 περίπου ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν, εὑρισκομένων τότε ὑπὸ τὰ δπλα, οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ δὲν εὗρον οὔτε ἔνα Ρῶσσον χριστιανόν. Ἐμπνέοντα εἰς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην καὶ διατεθειμένον νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ ἔθραικὸν τῶν πρόγραμμα!

·Ιδοὺ καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν ἄλλων ὑπουργείων τῆς μπολσεβικῆς Ρωσίας :

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Α' κομμισάριος, Μερζβίνσκι, Πολωνός, βοηθός αὐτοῦ Δόν Σολοθέτη, ἔθραιος, Β' κομμισάριος, Ἰσιδόρη Γκουκόφσκη, ἔθραιος, βοηθός αὐτοῦ, Ζάκς (Γκλάδνεφ), ἔθραιος, Διευθυντής τοῦ γραφείου, Ἀκσέλροδ, ἔθραιος, βοηθός τοῦ γραφείου, Μπογκολέποφ, Ρῶσσος, Γενικὸς γραμματεὺς, Χάσκιν ἔθραιος, ἡ βοηθός αὐτοῦ Μπέρτα Χινέθιτς, ἔθραιά, Πρόεδρος οἰκονομικοῦ συμβουλίου, Λάτσις, Λιθουανός, βοηθός αὐτοῦ, Βεΐσμάν, ἔθραιος, Κομμισάριος πρὸς διακανονισμὸν τῶν Ρωσσο-Γερμανικῶν λογαριασμῶν, Φούρστενμπεργκ (Γκανέσκιο), ἔθραιος, πρῶτος γραμματεὺς αὐτοῦ Κογκάν, ἔθραιος, Ἐπίτροποι τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης, Μιχήλσον, ἔθραιος, Ζάκς, ἔθραιος, "Ἀκσέλροδ, ἔθραιος, Σάννικωφ, Ρῶσσος.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ

Εἰς Βερολίνον, Λανδάου, ἔθραιος. Εἰς Κοπεγχάγην, Βορόφσκι, ἔθραιος. Εἰς Στοκχόλμην, Ἀθραάμ Σέκμαν, ἔθραιος, Γενικὸς ἐπιθεωρητής τοῦ λαϊκοῦ ταμιευτηρίου, Κάν, ἔθραιος, βοηθός αὐτοῦ, Γκορεστέϊν, ἔθραιος, Ἀνώτατος ἐπίτροπος πρὸς ἐκποίησιν τῶν ιδιωτικῶν τραπεζῶν, "Ανρικ, ἔθραιος, βοηθός αὐτοῦ, Μωύσῆς Κόθς, ἔθραιος.

ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

"Ελιασέθιτς, ἔθραιος, Γ. Γκίφλιχ, ἔθραιος, Α. Ρόγκεφ, ἔθραιος, Λ. Λέμερχ, ἔθραιος, Α. Ροζενστέϊν, ἔθραιος, Α. Πλάτ, Λιθουανός, "Ελιασέθιτς, ἔθραιά.

Ἐν ὅλῳ 30 μέλη ἔξ, ὃν :

Ρῶσσοι 2, Λιθουανοί 2, Πολωνοί 1, ἔθραιοι 24.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Λαϊκός Κομμισάριος, Ι. Στέινμπεργκ, έθραϊος, Κομμισάριος τοῦ 'Εφετείου, Σρέδερ, έθραϊος, Πρόεδρος τοῦ ἐπαναστατικοῦ δικαστηρίου τῆς Μόσχας, Ι. Μπέρμαν, έθραϊος, Δικαστικός Κομμισάριος Πετρουπόλεως, Μπέργκ, έθραϊος, Πρόεδρος τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, Γκλάουσμαν, έθραϊος, ἀνακριτικῆς τοῦ 'Επαναστατικοῦ Δικαστηρίου, Λέγκενδορφ, έθραϊος, ἀνακριτικῆς τοῦ 'Επαναστατικοῦ Δικαστηρίου, Σλόδσκι, έθραϊος, πρώτος γραμματεὺς τοῦ τμήματος τῆς Κωδικοποίησεως, Γκόΐνμπαρκ, έθραϊος, πρώτος γραμματεὺς τῆς λαϊκῆς Κομμούνας, Σέρβιν, έθραϊος, Κομμισάριος τῆς λαϊκῆς ἀμύνης, Λουσκί, έθραϊος.

ΛΑΪΚΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Γ. Αντοκόλσκι, έθραϊος, Β. Αρανόθιτς, έθραϊος, Ι. Μπέιερ, έθραϊος, Ρ. Μπίσκ, έθραϊος, Α. Γκούνδαρ, έθραϊος, Γ. Δαθίδωφ, έθραϊος, Κασταριάντς, Αρμένιος.

Τὸ δλον 19 μέλη. Ἐξ δν: Ρῶσσοι 0, Αρμένιοι 1, έθραῖοι 18.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Κομμισάριος Δαούγκε, Γερμανός, Διευθυντής τοῦ φαρμακευτικοῦ τμήματος, Ράποπορτ, έθραϊος, βοηθός αὐτοῦ Φούκς, έθραϊος, Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς καταπολεμήσεως τῶν ἀφροδισίων, Βέμπερ, έθραϊος, Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν μολυσματικῶν νόσων, Μπόλσον, έθραϊος.

Τὸ δλον 5 μέλη. Ἐξ δν: Ρῶσσοι 0, Γερμανός 1, έθραῖοι 4.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Λαϊκός Κομμισάριος, Λουνατσάρσκι, Ρῶσσος, Κομμισάριος τῆς Βορείου περιφερείας Γκρούνμπεργκ, έθραϊος, Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ 'Ινστιτούτου ἀνατροφῶν, Γ. Ζολοτίνσκι, έθραϊος, Διευθυντής τοῦ δημοτικοῦ τμήματος, Λουριέ, έθραϊος, Διευθυντής τῆς πλαστικῆς καλλιτεχνίας, Στέρνμπεργκ, έθραϊος, πρώτος γραμματεὺς τοῦ Κομμισαριάτου, Μ. Αἰχενγκόλτες, έθραϊος, Διευθύντρια τοῦ θεατρικοῦ τμήματος, Λ. Ζ. Ρόζενφελδ (σύζυγος τοῦ Κάμενεφ), έθραίσ, ἡ βοηθός αὐτῆς, Ζάτς, έθραία, Κομμισάριος τῆς Νοτίου περιφερείας Γκρόινι, έθραϊος.

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ, ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ράτσανερ, Γερμανός, Φρίτσε, Λιθουανός, Γκούχμπόργκ, έθραϊς, Μ. Ποκρόθσκυ, Ρώσσος, Βέλτμαν, έθραϊς, Σόμπελσον (Ράδεκ), έθραϊς, Κρουσπσκάτη, έθραϊά, Ναχαμκές, (Στευκλώφ), έθραϊς, Στούτσκα, έθραϊά, Νεμιρόθσκι, έθραϊς. Ι. Ροκόθσκι, έθραϊς, Κ. Ρ. Λεβίν, έθραϊς, Μ. Σ. "Ολσάνσκυ, έθραϊς, Ζ. Ρ. Σέτενμπεργκ, έθραϊς, Γκούρθιτς, έθραϊς, Λούδμπεργκ, έθραϊς, "Ερπεργ, έθραϊς, Κέλταμλων, Ούγγρος, Γκρόσμαν, έθραϊς, Κρασκόθσκο, έθραϊς, Ούρσινεφ, Φιλλανδός, Κουσίνεν, Φιλλανδός, Τόνο Συρόλλα, Φιλλανδός, Ρόζιν, έθραϊς, Δαντσέφσκι, έθραϊς, Γκλέϊτσερ, έθραϊς, Γκόλδενρούδεν, έθραϊς, Μπούνιν, έθραϊς, Ρότσταϊν, έθραϊς, Κάρολος Ραπποπόρτ, έθραϊς, Λουριέ, έθραϊς.

ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

"Αίχενγκόλτς, Γερμανός, Γκάξε, έθραϊς, Ρόζα Λούξενμπούργ, έθραϊά, Κλάρα Τσέτκινα, έθραϊά.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

"Αίχενγκόλτς, έθραϊς, Πολιάνσκι (Λεμπέδεφ), έθραϊς, Χερσονσκάτη, έθραϊά, Β. Ζαΐτσεφ, έθραϊς, Μπρένθερ, έθραϊς, Χοδάσεβιτς, έθραϊς, Σθάρτς, έθραϊς, Πόζνεε, έθραϊς, "Άλτε, έθραϊς.

Τὸ δλον 53 μέλη, ἔξ δῶν : Ρώσσοι 2, Λιθουανοί 1, Φιλανδοί 3, Ούγγροι 1, Γερμανοί 2, έθραϊοι 44.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

Λαϊκός Κομμισάριος, Ε. Λίληνα (Κνήγκισεν), έθραϊά, Διευθυντής Πασούζνερ, έθραϊς, πρώτος γραμματεύς, Ε. Γκέλφμαν, έθραϊς, ἡ βοηθός αὐτοῦ, Ρόζα Γκαούφμαν, έθραϊά, Διευθυντής τοῦ γραφείου. Κ. Φ. Ρόζενταλ, έθραϊς.

Τὸ δλον μέλη πέντε, ἄπαντα έθραϊοι.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Λαϊκός Κομμισάριος, Β. Σμίθ, έθραϊς, βοηθός αὐτοῦ, Ράδους (Ζένκοβιτς), έθραϊς, Πρόεδρος τῆς έπιτροπῆς τῶν δημοσίων ἔργων, Γκόλμπαρκ, έθραϊς, Κομμισάριος Δημοσίων

"Εργαν, Μ. Βίλτμαν, έθραιος, βοηθός αύτοῦ, Κάουφμαν, Γερμανός, μέλος τοῦ κομμισαριάτου, Κούνσνερ, έθραιος, Γενικός γραμματεύς, Ράσκιν, έθραιος, Διευθυντής τοῦ τμήματος ἐκρηκτικῶν όλῶν, Ζάρχ, έθραιος.

Τὸ δλόν 8 μέλη, ἔξι δῶν : Ρῶσσοι 0, Γερμανοὶ 1, έθραιοι 7.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΤΗΣ «ΙΣΒΕΣΤΙΑΣ», ΤΗΣ «ΠΡΑΒΔΑΣ» ΚΑΙ ΤΗΣ «ΕΚΟΝΟΜΙΤΣΕΤΣΚΑΓΙΑ ΖΙΖΝΙ»

Δήν, έθραιος, Μπέργυμαν, έθραιος, Κούν, έθραιος, Δουαμάν, έθραιος, Α. Μπράμσον, έθραιος, Α. Τόρμπερτ, έθραιος, Ι. Β. Γκόλιν, έθραιος, Μπίτνερ, έθραιος, Ε. Ἀλπέροβιτς, έθραιος, Κλόζνερ, έθραιος, Ναχαμκές (Στεκλώφ), έθραιος, Τσίγερ ("Ιλιν"), έθραιος, Γρόσμαν (Ρόζιν), έθραιος, Λουριέ (Ρουμιαντσέφ), έθραιος, Γκόρκυ, Ρῶσσος.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡ. «ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ»

Στέψμπεργκ, έθραιος, Λάνδερ, έθραιος, Σουμάχερ, έθραιος, Λέθιν, έθραιος, Γιαροσλάσθκυ, έθραιος, Ἐφρόν, έθραιος, Μπιλίν, έθραιος, Δασίδιοβιτς, έθραιος.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡ. «ΒΟΛΑ - ΤΡΟΥΒΑ»

Ζάκς, έθραιος, Πολιάνσκυ, έθραιος, Ε. Κάτς, έθραιος.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΤΗΣ «ΤΟΡΓΚΟΒΟ - ΠΡΟΜΙΣΛΕΝΟΪ · ΓΚΑΖΕΤΗ» (ἐμποροβιομηχανική ἐφημερίς)

Μπέρστεΐν, έθραιος, Γκουκάν, έθραιος, Γκόλδμπεργκ, έθραιος, Γκολμάν, έθραιος, Β. Ρόζεμπεργ, έθραιος, Ραφάλοβιτς, έθραιος, Γκρόμαν, έθραιος, Κούλισεφ, έθραιος, Σλάθενσον, έθραιος, Ι. Γκίλλεφ, έθραιος, Γκάχμαν, έθραιος, Σούμαν, έθραιος, Π. Μπαστέλ, έθραιος, Α. Πρές, έθραιος, Α. Μόχ, έθραιος, Α. Σ. "Εμανσον, έθραιος.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Εἰς Βερολίνον, Σόμπελσον, έθραιος, (Ράδεκ). "Ελαθε μέρος εἰς τὸ κίνημα τῶν Σπαρτακιστῶν δτε μὲ ἄλλους δγδοήκοντα έθραιούς έξωρίσθη ἀπό τὴν Γερμανίαν.

Εἰς Βιέννην, Μπέρμαν, έθραιος (προφυλακισθεῖς καὶ ἀπελαθεῖς μαζὺ μὲ 30 ἄλλους έθραιούς ως μέλη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Κατὰ τὴν σύλληψίν του εὑρέθησαν εἰς τὴν κατοχήν του $2\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια χρυσῶν κορωνῶν).

Εις Βαρσοβίαν, Α. Κλότσμαν, "Άλτερ, Βασιλόφσκυ, έθραῖοι. ("Απηλάθη δ τελευταῖος μὲ πέντε ἄλλους ἔθραῖους" κατὰ τὴν σύλληψίν του εὑρέθησαν εἰς τὴν κατοχήν του 3 ἑκατομμύρια χρυσᾶ ρούβλια).

Εις Βουκουρέστιον, Νάϊνσενμπάουν, έθραῖος. (Ἐταξείδευσε μὲ πλαστὸν διαβατήριον τοῦ Βέλγου πολίτου Γκιλμπέρτ).

Εις Κοπεγχάγην, Α. Μπάουμ, έθραῖος, πρόεδρος τοῦ κεντρικοῦ τάγματος τοῦ "Ερυθροῦ Σταυροῦ τῆς Μόσχας, Βενιαμήν Μωάσηθετς, Σθερδλώφ, τὸ δλον 3 μέλη, δλοι έθραῖοι.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΙ ΚΟΜΜΙΣΑΡΙΟΙ

Κομμισάριος διὰ τὴν Σιθηρίαν, Χαΐτης, έθραῖος, Πρόεδρος τοῦ Σοθιέτ τοῦ Σιζράν, Μπερλίνσκυ, έθραῖος, Πρόεδρος τοῦ Σοθιέτ τοῦ Καζάν, Σέίνκμαν, έθραῖος, Πρόεδρος τοῦ Σοθιέτ τοῦ Δόν, Λίθινσον, έθραῖος, Πρόεδρος τοῦ Σοθιέτ Νάρβσκυ, Δάσουμαν, Λιθουανός, Πρόεδρος τοῦ Σοθιέτ τοῦ Γιαροσλάβ, Ζάκχειμ, έθραῖος, Πρόεδρος τοῦ Σοθιέτ τοῦ Τσαρίνσκυ, "Ερμαν, έθραῖος, Πρόεδρος τοῦ Σοθιέτ τοῦ "Ονρεμπουργκ, Βίλλιγκ, έθραῖος, Πρόεδρος τοῦ Σοθιέτ τῆς Ταυρίδος, Α. Σλούτσκυ, έθραῖος, Κομμισάριος τῶν Οίκονομικῶν, Σάμορεθ, έθραῖος, Κομμισάριος τῆς Δημοκρατίας τοῦ Δόν, Ισαάκ Λάσυκ, έθραῖος, Πρόεδρος τοῦ Σοθιέτ τοῦ Κιέθου, Δρέτλιγκ, έθραῖος, Βοηθός αὐτοῦ, Γκιούμπεργκερ, έθραῖος, Πρόεδρος τοῦ Σοθιέτ τοῦ Μπιλοτσέρκοφσκ, Ρουτγκάουζεν, έθραῖος, Βοηθός του, Λεμπέργκ, έθραῖος, λαϊκὸς κομμισάριος τῆς δημοκρατίας τοῦ Δόν, Ράιχενστάιν, έθραῖος, Βοηθός του, Σμούκλερ, έθραῖος.

Νομίζω δτὶ διφείλω νά̄ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν μου ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου γεγονότος καθ' δ δλοι οἱ δημοσιογράφοι τῆς μπολσεβικικῆς Ρωσσίας εἶναι έθραῖοι. "Ἐκ τῶν Ρώσσων δὲ συγγραφέων μόνον δ Γκόρκυ συνειργάσθη (τὰ πρῶτα ἔτη) εἰς τὰς μπολσεβικικὰς ἐφημερίδας.

"Ἐπίστης εἶναι ἄξιον πολλῆς προσοχῆς τὸ γεγονός δτὶ οἱ ιθύνοντες τὴν ἐκπαίδευσιν εἶναι ἐπίστης σχεδὸν δλοι έθραῖοι. "Η ἔξαιρετικὴ ἐπίδρασις τοῦ Τύπου καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῶν λαῶν, δὲν ήδύνατο νά̄ διαφύγῃ τὴν δξετάτην ἄλλως τε διορατικότητα τῶν έθραῖων τυράννων τῆς Μόσχας.

"Οπως ἦτο ἐπόμενον, η οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς μπολσεβικῆς Ρωσσίας, περιήλθε, περισσότερον πάσης δλλῆς ὑπηρεσίας, εἰς χεῖρας έθραϊκάς. Ιδού, μερικὰ δνόματα :

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΟΒΙΕΤ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Πρόεδρος τοῦ Σοβιέτ τῆς Μόσχας, Κάμενεφ (Ρόζενφελδ), έθραίος, πρόεδρος τοῦ Σοβιέτ τῆς Πετρουπόλεως, "Είσμοντ, έθραίος, ἀντιπρόεδρος Λάνδεμαν, έθραίος, διευθυντής τοῦ Σοβιέτ Πετρουπόλεως, Κρέινις, έθραίος, ἀντιπρόεδρος τοῦ Σοβιέτ τῆς Μόσχας, Κρασικώφ, έθραίος, διευθυντής τοῦ Σοβιέτ τῆς Μόσχας, Α. Σότμαν, έθραίος, βοηθός του ἡ συντρόφισσα Χαϊκίνα, έθραία, διευθυντής τοῦ τμήματος ἐπανορθώσεων Κλοσσάλτερ, έθραίος, ἐπιθεωρητής αὐτοῦ, Ν. Α. Ρόζενμπεργκ, έθραίος, βοηθός, Σάντιτς, έθραίος, πρόεδρος τοῦ κομμιτάτου τῆς παραγωγῆς τοῦ ἔλαιου, Ταβρίδ, έθραίος, κομμισάριος ἐπὶ τῆς ίχθυοπαραγωγῆς, Κλάμμερ, έθραίος, κομμισάριος ἐπὶ τῶν ἄνθρακων, Ρότενμπεργκ, έθραίος, κομμισάριος ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς, Χερζάν, Ἀρμένιος, βοηθός αὐτοῦ, Σλίμον, έθραίος, κομμισάριος τοῦ μεταλλουργικοῦ τμήματος, Α. Ἀλπέροβιτς, έθραίος.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΟΒΙΕΤ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Κρέίτμαν, έθραίος, Κράσιν, Ρωσσος, Λουριέ (Λάριν), έθραίος, Τσούμπερ, έθραίος, Βέΐνμπεργκ, έθραίος, Γκολάτ, έθραίος, Λόμωφ, Ρωσσος, Ἀλπέροβιτς, έθραίος, Ραμπίνοβιτς, έθραίος.

ΣΟΒΙΕΤ ΤΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ ΤΟΥ ΔΟΝ

Κόγκαν (Μπερνστάϊν), έθραίος, Α. Ι. "Οτσκις, έθραίος, Πολόνσκι, έθραίος, Μπίσκ, Λιθουανός, Κλάσιν, Λιθουανός, Λίθσιτς, Λιθουανός, Κίρς, Γερμανός, Κρούζε, Γερμανός, Βίχτερ, έθραίος, Ρόζενταλ, έθραίος, Σιμάνοβιτς, έθραίος.

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ

Λουμπομίρσκυ, έθραίος, Κινστούκ, έθραίος, Σίδελγκεμ, έθραίος, Τάγγερ, έθραίος, Χεϊκιν, έθραίος, Κριζέφσκυ, έθραίος.

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Κασιόρ, έθραίος, Γκόλντμαν, έθραίος, Σμίθ, έθραίος, Σμίθ Φάλκπερ, έθραίος, Ρουτσιτάκ, έθραίος, Σορτιέλ, έθραίος, Μπλούμ, έθραίος, Κάτσελ, έθραίος, Σούλ, έθραίος, Ταερκώφ, Ρωσσος.

Τὸ δλον 54, ἔξ δν : Ρωσσοι 5, Ἀρμένιοι 1, Λιθουανοι 2, Γερμανοι 3, έθραίοι 43.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

Ράφες, έθραίος, Δαβίσον, έθραίος, Γκίτσιμπεργκ, έθραίος.
Μπριλιάντ, έθραίος, Σμύρνωφ (καθηγητής), Ρώσσος.

Τό δλον 5 μέλη, έξι ών : Ρώσσοι 1, έθραίοι 4.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣ ΕΞΕΛΕΓΞΙΝ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΔΡΑΣΑΝΤΩΝ ΕΠΙ ΤΣΑΡΙΣΜΟΥ

Πρόεδρος Μουράθιωφ, Ρώσσος, μέλη Σακαλώφ, Ρώσσος,
Ίδελσόν, έθραίος, Γκρούζενμπεργκ, έθραίος, Σολωμόν,
έθραίος, Γκολστάϊν, έθραίος, Τάγγερ, έθραίος.

Τό δλον 7 μέλη : Ρώσσοι 2, έθραίοι 5.

Οι άναγνωσται πρέπει νά προσέξουν έπισης εἰς τούς κάτωθι δνομαστικούς πίνακας, οι δποιοι έχουν άληθῶς ίστορικὴν σημασίαν :

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΣΟΒΙΕΤ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ (1917)

Πρόεδρος τῶν ἀντιπροσώπων τῶν στρατιωτῶν, Λέιμπα Κούντις, έθραίος, πρόεδρος τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατῶν, Σμίδοθίτς, έθραίος, πρόεδρος τοῦ ιου Σοβιέτ τῶν ἀντιπροσώπων στρατιωτῶν καὶ ἔργατῶν, Μοδέλ, έθραίος. Μέλη : Σάρχ, έθραίος, Κλάμερ, έθραίος, Γρόμπεργ, έθραίος, Σεκιμάν, έθραίος, Ροτστάϊν, έθραίος, Λέθινσον, έθραίος, Κρανόπολσκι, έθραίος, Τσεντερμπάσουμ (Μάρτωφ), έθραίος, Ρίφκιν, έθραίος, Σίμσον, έθραίος, Τάπκιν, έθραίος, Σίκ, έθραίος, Φαλήν, έθραίος, "Ανδερσον, λιθουανός, Βίμπα, Λιθουανός, Σόλο, Λιθουανός, Μέχελσον, έθραίος, Τερμιντάν, Αρμένιος, Κλάουζνερ, έθραίος, Ρόζενκολτς, έθραίος.

Τό δλον 23, έξι ών : Ρώσσοι 0, Αρμένιοι 1, Λιθουανοί 3, έθραίοι 19.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ ΤΟΥ 4ου ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ

Πρόεδρος, Σβέρδλωφ, έθραίος, "Αμπελμαν, έθραίος, Βιλτμαν, έθραίος, "Αξελροδ, έθραίος, Τσεδερμπάσουμ, έθραίος, Κράσικοφ, έθραίος, Λούνμπεργκ, έθραίος, Τσεδερμπάσουμ, έθραίος, Λεβίσκυ, Ροδομίσλισκυ (Ούρίσκυ), έθραίοι, Ούλιανωφ, Ρώσσος, Ζηνόθιεφ, έθραίος, Τρότσκυ (Μπρονστάϊν), έθραίος, Σιροτά, έθραίος, Γκέμμερ (Σουχάνωφ), έθραίος, Ρίφ-

κιν, ἑθραῖος, Τσέψηπους, ἑθραῖος, Ράτνερ, ἑθραῖος, Μπλέϊχμαν, ἑθραῖος, Γκολντερούδεν, ἑθραῖος, Χάσκιν, ἑθραῖος, Λάντσερ, ἑθραῖος, Ἀρανόθιτς, ἑθραῖος, Κάτς, ἑθραῖος, Φλαμαν, ἑθραῖος, Ἀθράμοθιτς, ἑθραῖος, Φρίχ, ἑθραῖος, Γκολστάϊν, ἑθραῖος, Λιχάτς, ἑθραῖος, Κνιτσούνκ, ἑθραῖος, Τσερνιλόθοκυ, ἑθραῖος, Β. Σμίδοθιτς, ἑθραῖος.

Τὸ δλον 34 μέλη, ἔξ ὀν : Ρῶσσοι 1, ἑθραῖοι 33.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ ΤΟΥ 5ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Μπρουνό, Λιθουανός, Μπρεσλάου, Λιθουανός, Μπαπτισίνσκυ, ἑθραῖος, Μπουχάριν, Ρῶσσος, Βέΐνμπεργκ, ἑθραῖος, Γκά-ύλες, ἑθραῖος, Γκάνιταμπερ, ἑθραῖος, Δανισέφσκυ, Γερμανός, Στάρκ, ἑθραῖος, Ζάκς, ἑθραῖος, Στέιμαν, ἑθραῖος, "Ερτλινγκ, ἑθραῖος, Λανγκέθρ, ἑθραῖος, Λόνγκερ, ἑθραῖος, Βόλαχ, Τσέχος, Διμαντστέΐν, ἑθραῖος, Λέθιν, ἑθραῖος, "Ερμαν, ἑθραῖος, "Ιώφφε, ἑθραῖος, Χάρκλιν, ἑθραῖος, Κνίγκισεν, ἑθραῖα, Ρόζενφελδ, ἑθραῖος, Ἀπφελμπάουμ, ἑθραῖος, Κριλένκο, Ρῶσσος, Κρασικώφ, ἑθραῖος, Καπνίγκ, ἑθραῖος, Καούλ, Λιθουανός, Ούλιάνωφ (Λενίν), Ρῶσσος, Λακσίς, ἑθραῖος, Κνιτσούκ, ἑθραῖος, Λουνατσάρσκυ, Ρῶσσος, Πέτερσον, Λιθουανός, Πέτερς, Λιθουανός, Ρουδζουπτάς, Λιθουανός, Ρόζιν, ἑθραῖος, Σμίδοθιτς, ἑθραῖος, Στούτσκα, ἑθραῖος, Σθέρδλωφ, ἑθραῖος, Σμίλγκα, ἑθραῖος, Ναχαμκές, ἑθραῖος, Σκαφόφσκι, ἑθραῖος, Σκρίπνικ, ἑθραῖος, Μπρονστάϊν, ἑθραῖος, Θεοδώροθιτς, ἑθραῖος, Τεριάν, Ἀρμένιος, Ραδομολίσκι (Ούρισκι), ἑθραῖος, Τεγκελέζκι, Ρῶσσος, Φέλδμαν, ἑθραῖος, Φρούμκιν, ἑθραῖος, Τσουρούπα, ρῶσσος, Τσιρτσιθάρδζε, Γεωργιανός, Σέϊκμαν, ἑθραῖος, Ρόζενταλ, ἑθραῖος, Ἀσκινάζι, ἑθραῖος, Καραχάν, Ἀρμένιος, Ρόζιν, ἑθραῖος, Ράδικ (Σόμπελσον), ἑθραῖος, Σλίχτερ, ἑθραῖος, Τσιζουλίνι, ἑθραῖος, Σιάνσκι, ἑθραῖος, Ἀθανέσωφ, Ἀρμένιος.

Τὸ δλον 62 μέλη, ἔξ ὀν : Ρῶσσοι 6, Λιθουανοὶ 6, Γερμανοὶ 1, Τσέχοι 1, Ἀρμένιοι 2, Γεωργιανοὶ 1, ἑθραῖοι 43.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ράποπορτ, ἑθραῖος, Γρέμπνερ, ἑθραῖος, Βήλκεν, ἑθραῖος, Διάμαντ, ἑθραῖος, Καούσνερ, ἑθραῖος, Σιάτροφ, Ρῶσσος.

Τὸ δλον 6 μέλη, ἔξ ὀν : Ρῶσσοι 1, ἑθραῖοι 5.

"Ητοι ἐκ τῶν 554 σημειωθέντων δνομάτων τῶν διοικούντων τὴν Ρωσσίαν, είναι :

Πολωνοί 2, Τσέχοι 1, Λιθουανοί 43, Φιλλανδοί 3, Ρώσοι 30, Αρμένιοι 13, Γεωργιανοί 2, Ουγγροί 1, Γερμανοί 12, Έβραίοι 447

Είμαι εἰς θέσιν νά γνωρίζω ότι ἐκ τῶν 447 τούτων κορυφαίων Ἰσραηλιτῶν, μόλις πεντήκοντα περίπου ήσαν οἱ πραγματικῶς μεμυημένοι εἰς τὸν πραγματικὸν σκοπὸν τοῦ κομμουνισμοῦ, τείνοντα εἰς τὴν οἰκονομικήν, ηθικήν καὶ οἰκογενειακήν ἀποσύνθεσιν τῶν χριστιανικῶν λαῶν. Εἶναι γνωστὴ ἄλλως τε ἡ πολύκροτος δῆλωσις τοῦ Λενίν, ἡ οὐδέποτε διαψευσθεῖσα, καθ' ἥν «ἐπὶ 100 μπολσεβίκων 1 μόνον πιστεύει, 39 εἶναι ἀγύρται καὶ 60 ἡλίθιοι».

ΜΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΞΕΝΗ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αὕτη ἔκαμε τὸν γύρον τοῦ κόσμου εἰς διαφόρους ἐφημερίδας πρὸ ἐτῶν μὲ τὴν ὑποσημείωσιν: «Ἐλευθερία», «Ισότης», «Ἀδελφωσύη εἰς τὴν σημερινὴν Ρωσίαν». Τὸ ζεῦγος τῶν χρυσοκανθάρων καὶ διμαξᾶς ποὺ μαστιγώνει τοὺς εὐλωτας Ρώσους, εἶναι καὶ οἱ τρεῖς «Ἐβραϊκαὶ φυσιογνωμίαι», ἐν ὃ τὸ δρέπανον τοῦ Χάρου, θερίζει τὸν λαὸν καὶ τὸ ἔδαφος εἶναι σπαρμένο μὲ κόκκαλα

ΔΙΩΓΜΟΣ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

‘Από τι : ἐποχῆς τοῦ Νέρωνος δὲν γνωρίζει ἄλλην περίοδον καταδικεῖσθαι ή Χριστιανική θρησκεία εἰ μὴ τὴν τελουμένην, οὐχὶ ύπό ἐνδος αὐτοκράτορος Νέρωνος, ἀλλὰ ύπό σπείρας διεθνῶν συνωμοτῶν καθ’ ὅλον αὐτὸν τὸ διάστημα, καθ’ δὲ αὕτη κυριαρχεῖ ἐν Ρωσσίᾳ, τίποτε τὸ κοινὸν μὴ ἔχουσα μὲ τὸν Ρωσικὸν Χριστιανικὸν λαὸν ἐν τῷ συνόλῳ. Διότι δὲ Ρωσσικὸς λαός, μὲν δὲ τὰ μέσα τῆς τρομοκρατίας τὰ δποῖς ἐφήρμοσε καὶ ἐφαρτούσει ἐναντίον του καὶ τῶν λειτουργῶν τῆς θρησκείας του ἢ ὡς ἀνω σπείρα, μετά μέσιοθαυμάστου ὑπομονῆς ἀνέχεται τὴν ἀπηνῆ καταδίωξιν, ἀντιρρῶν σιωπηλῶς διὰ τῆς τακτικῆς φοιτήσεως εἰς τοὺς Ἱεροὺς ναοὺς καὶ ἐκπληρῶν ἀνελλιπῶς τὰ θρησκευτικά του καθήκοντα. Εἶναι πράγματι συγκινητικώτατον τὸ θέαμα νὰ βλέπῃ τις κατακλυζομένας τὰς ἐκκλησίας παρὰ τῶν πιστῶν οὕτως ὥστε πολλάκις καὶ διάδοχος νὰ καθίσταται δοϊάθος.

“Ολα τὰ σατανικά μέσα τὰ δποῖα ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἀπέτυχον. Καὶ ἐφ’ δοσον ἀποτυγχάνουσιν οἱ συνωμόται αὐτοὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐπὶ τοσοῦντον γίνονται λυσσωδέστεροι.

Δὲν ἡρκέσθησαν εἰς τὸ νὰ βεθηλώσουν τὰς ἐκκλησίας, ὥν πολλάς μετέθαλον εἰς κινηματογράφους καὶ ἀποθήκας καὶ σταύλους. Δὲν ἡρκέσθησαν εἰς τὸ νὰ διασπάσουν τὸν ὅλον δργανισμὸν τῆς ἐκκλησίας διὰ τῆς αὐτοτελείας ἐκάστου ναοῦ καὶ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ύπό ἐκκλησιαστικῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν. Δὲν ἡρκέσθησαν νὰ διαρπάξουν τὰ Ἱερά ἅμφια, τὰς ἀγίας εἰκόνας. Δὲν ἡρκέσθησαν ν’ ἀναγράφουν εἰς τοὺς τοίχους στις «ἡ θρησκεία εἶναι τὸ δπιον διὰ τὸν λαόν». Δὲν ἡρκέσθησαν νὰ ρίψουν εἰς τὰς φοθερωτέρας τῶν φυλακῶν πολλοὺς χριστιανοὺς καὶ ἐντίμους πολίτας.

Δὲν ἡρκέσθησαν νὰ βασανίσουν καὶ καταδικάσουν εἰς καταναγκαστικά ἔργα σεβασμίους γέροντας Ἱερεῖς καὶ ἀρχιε-

ρεῖς. Δὲν ἡρκέοθησαν νὰ ρίψουν εἰς τὰς φυλακάς αὐτὸν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ὀρθοδόξου Ρωσικῆς ἐκκλήσιας, τὸν ἀγαθώτατὸν πρεσβύτην Τύχωνα. Δὲν ἡρκέοθησαν νὰ ἐμπαίξουν δλας τὰς ἱεροτελεστίας τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ἑιδύοντες ἀνδρείκελλα μὲν Ἱερά ἄμφια καὶ μεταφέροντες αὐτὰ εἰς τὰς πλατείας καὶ τοὺς κήπους μὲν προπηλακισμούς, χλευασμούς καὶ ὅθρεις, ὅπου τὰ παρέδιδον εἰς τὸ πῦρ ἀνακράζοντες : «Ἴ δού, λάθε αὐτὴν τὴν θυσίαν σὺ δὲν τοῖς οὔρανοῖς Θεός τῶν Χριστιανῶν». Δὲν ἡρκέοθησαν εἰς τὸ νὰ στρατολογήσουν χαμίνια τῶν δρόμων, νὰ τὰ μισθοδοτοῦν καὶ νὰ τὰ διατρέφουν διὰ νὰ τὰ μεταχειρίζωνται ως ὅργανα ἔξυθρίσεως κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας καὶ τὰ δποῖα ἀποτελοῦν τοὺς δμίολυς τούς καλουμένους «Κόμιμολ», τοῦτέστι «Κομιμουνιστικός Σύνδεσμος Νεολαίας». Δὲν ἡρκέοθησαν εἰς τὸ νὰ ὀθοῦν τὰ χαμίνια ταῦτα νὰ τελοῦν διαφόρους ἱεροτελεστίας τοῦ σατανᾶ ἔξωθεν τῶν ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν Μεγάλην καὶ Ἱεράν ἔβδομάδα, φθάνοντα μέχρι τοῦ σημείου νὰ συνουσιάζωνται δημοσίᾳ. Τί πρώτον καὶ τί δεύτερον πρέπει ν' ἀναφέρῃ τις ἀπό τὰς ἀπειρα μέσα τὰ δποῖα ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν ὅπως καταδιώξουν, προπηλακίσουν, βεβηλώσουν πᾶν διτὶ δ Χριστιανικός Ρωσικός λαός θεωρεῖ Ἱερὸν καὶ δσιον. Οἱ τυφεκισθέντες Ἱερεῖς διαταγῇ τῆς Τσέκας, ἀνήρχοντό μέχρι τοῦ 1925 εἰς πλέον τῶν δκτῶ χιλιάδων, μεταξύ τῶν δποίων καὶ 28 ἀρχιερεῖς καὶ ἐπίσκοποι. «Ἐκτοτε δὲ δ ἀριθμός αὐτὸς ἐπολλαπλασιάσθη.

Ἀφοῦ μετεχειρίσθησαν δλα τὰ μέσα τῆς τρομοκρατίας ἐναντίον τῶν Ρώσων χριστιανῶν καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ κλήρου τογ καὶ εἶδον αὐτὰ ἀποτυγχάνοντα, ἐπεχειρήσαν νὰ διασπάσουν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ παραπλανήσουν τοὺς πιστούς διὰ τῆς δημιουργίας νέας δῆθεν «ζωντανῆς», ως τὴν ἀπεκάλεσαν, ἐκκλησίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εύρον κατ' ἀρχάς ἕνα ἐπίσκοπον δνομαζόμενον Ἀντωνίνον, δ ὅποιος πρὸ 10 ἔτῶν ἔθεραπεύετο εἰς ἕνα ἐκ τῶν Φρενοκομείων τῆς Μόσχας καὶ εἰς τὸν δποῖον ἀπηγορεύθη τὸ δικαίωμα τοῦ λειτουργεῖν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος, δλίγον μετά τὴν ἐκλογὴν τοῦ ως Πατριάρχου. «Ο Ἐπίσκοπος Ἀντωνίνος αὐτοεχειροτονήθη ως Μητροπολίτης τῆς Μόσχας, παρέλαβε συνεργάτας δύο Ἱερεῖς τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης, τὸν Κρασίνσκι καὶ τὸν Βεδένσκι, οἵτινες, βοηθούμενοι ὑπὸ τῆς Τσέκας, ἐπὶ τινα χρόνον ἐτρομοκράτησαν τὸν κλῆρον τὸν ἐπαρχιακόν. Κατόπιν προέθησαν εἰς τὴν σύγκλη-

σιν συνόδου, είς ἡν τά κληρικά δργανα τῆς Τσέκας μὲ τὸν Ἀντωνίνον ἐπὶ κεφαλῆς, καθήρεσαν τὸν Πατριάρχην Τύχωνα καὶ ἀνηγόρευσαν τὸν Ἀντωνίνον πρόεδρον τῆς συνόδου τῆς νεο-Ιδρυθείσης Ζωντανῆς Ἑκκλησίας καὶ Μητροπολίτην Μόσχας.

Μετ' οὐ πολὺ δὲ Ἀντωνίνος ἔδωσε δείγματα τῆς ἀνικανότητός του δην φέρη εἰς πέρας τὸ ἐκπονηθέν σχέδιον ὃπο τῆς Τσέκας, καὶ μίαν ἡμέραν δὲ Ἀντωνίνος καθηρέθη ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Μητροπολίτου τῆς Μόσχας ὃπο τῆς μικρᾶς δημάδος τοῦ Κρασίνοκι καὶ Βεδένοκι τῇ διαταγῇ τῆς Τσέκας αὕτη ἀπετάθη τότε πρὸς τὸν Μητροπολίτην τῆς Ὁδησσοῦ. Εὖ δοκιμον, δοτις ἀπεδέχθη τὰς προτάσεις τῆς Τσέκας καὶ γενόμενος Μητροπολίτης Μόσχας, κατήρτισε σύνοδον ἀπὸ ἐπισκόπους, οἵτινες διετέλουν ἐν ἀργίᾳ διά διάφορα ἥθικά παραπτώματα καὶ ἔγκληματα.

Μὲ δλην τὴν βοήθειαν καὶ τὰ μέσα τῆς Τσέκας, ἡ σύνοδος αὕτη τῆς νέας ζωντανῆς Ἑκκλησίας, δὲν κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ ἐν Μόσχᾳ πλέον τῶν τεσσάρων ἑκκλησιῶν ἐκ τῶν ἐπτακοσίων, αἵτινες ἀλειτούργουν ἀναγνωρίζουσαι μόνον τὸν Πατριάρχην Τύχωνα. Οἱ ἀγῶνις πρὸς παράλυσιν τῆς Χριστιανικῆς ἑκκλησίας ἔξακολουθεῖ δξύτατος, ἀλλὰ μὲ δλας τὰς ἀπειλὰς τῆς διαδόχου τῆς Τσέκα Νικαθεδέ, δὲν ἔχει εὐνοϊκά ἀποτελέσματα, τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ καρτερικῶς ὑπομένοντος δλας τὰς πιέσεις, ἥθικάς καὶ όλικάς, διότι αἱ ἐκκλησίαι αἱ ἀναγνωρίσασαι τὸν Τύχωνα, φορολογοῦνται ἀπηνέστατα. "Αν ἔμβαθύνωμεν περισσότερον εἰς τὴν τελουμένην συστηματικὴν καταδίωξιν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ἐν Ρωσίᾳ, θά φθάσωμεν εἰς συμπεράσματα πολὺ θλιθερά καὶ θά πεισθῶμεν δτι δὲ διωγμὸς αὐτὸς ἔχει βαθύτερα τὰ αἴτια καὶ στρέφεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀφοῦ μέχρι τοῦδε ούδεις Ραθίνος ἔπαθέ τι, ούδε μία συναγωγὴ ἔθεθη, ούδεὶς ἔθρατος πιστὸς ἐπιέσθη ή κατεδιώχθη, οὔτε καὶ λειτουργοὶ ἀλλων θρησκευμάτων, ὡς τῶν Μωαμεθανῶν, τῶν Βουδιστῶν κλπ.

Οἱ δολοφονηθέντες μέχρι τοῦ 1925 ὃπο τῶν Μπολσεβίκων ἐπίσκοποι είναι οἱ ἔξης :

1) Μητροπολίτης Κιέβου Βλαδίμηρος, ἐτυφεκίσθη, 2) Ἀρχιεπίσκοπος Πέρμης Ἀνδρόνικος, ἐτάφη ζωντανός. Προτοῦ τὸν θάψουν τοῦ ἔξωρυξαν τοὺς δφθαλμούς, 3) Ἐπίσκοπος Τομπόλ-

σκι 'Ερμογένης, ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν ἀφοῦ ἐπὶ δύο μῆνας ἦτο εἰς ἀναγκαστικὰ ἔργα, 4) Ἀρχιεπίσκοπος Τασερνύκοφσκι Βασιλείος, μὲ τὸ ξῖφος τὸν ἐτεμάχισαν, 5) Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Αἰκατερψτούργκ Γρηγόριος, 6) ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Βιάτακ 'Αμβρόσιος, 7) ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Νοθγκόροδ Γρηγόριος, 8) ὁ Βικάριος τοῦ Νοθγκόροδ Ἰαΐνωρος, 9) Ἐπίσκοπος Βλαδιβοστοκίου Ἐφρέμ, 10) Ἐπίσκοπος τοῦ Πολοσκί Παντελεήμων, 11) Ἐπίσκοπος τοῦ Νιζεγκορότσκι Λαυρέντιος, 12) Ἐπίσκοπος τοῦ Τουρκεστάν Ποίμην, 13) Ἐπίσκοπος τοῦ Ἀρχαγγέλου Λεόντιος, 14) Ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας Μητροφάνης, 15) Ἐπίσκοπος τοῦ Ὀρλόφσκι Μακάριος· τοὺς δύο Ἐπίσκόπους, ἀφοῦ τοὺς ἐθασάνισαν, τοὺς ἔσφαξαν. 16) Τὸν Ἐπίσκοπον τοῦ Γιουρέθου, ἀφοῦ τὸν ἡρπασαν ἀπὸ τὴν κλίνην του γυμνόν, τὸν ἔρριψαν εἰς τὸ ύπόγειον μὲ 17 προκρίτους καὶ ἀφοῦ τοῦ ἔκοψαν τὴν ρίνα, τὸν κατετρύπησαν μὲ τὰς λόγχας, 17) Ἐπίσκοπος τοῦ Μπιλογκοροτσκῆ Νικόδημος, κατόπιν πολλῶν βασάνων τὸν ἔκαλυψαν μὲ σσεστον, 18) τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Τύχωνα τοῦ Βαρόνες, ἀφοῦ τὸν ἐνέπταιξαν καὶ τὸν ὅθρισαν, τὸν ἐκρέμασαν εἰς τὴν Ἀγίαν Πύλην τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Ἀγίου Μητροφάνους.

Ίδιαιτέρως πρέπει νὰ τονισθῇ τὸ μαρτύριον τοῦ μητροπολίτου Πετρουπόλεως γηραιοῦ Βενιαμίν. Φοιδούμενοι τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ, δστις βεβαίως τὸν ἔθεώρει ἄγιον δνδρα, οἱ μπολσεθίκοι, ἀφοῦ τὸν συνέλαβαν, τὸν ἔξύρισαν, ἔκειραν τὴν κόμην του καὶ ἡμίγυμνον τὸν ὀδήγησαν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως. Οὐδεὶς τὸν ἀνεγνώρισε τυφεκιζόμενον. Αἱ λεπτομέρειαι αὗται ἔγνώσθησαν βραδύτερον.

Ο πρωθιερεὺς τοῦ ναοῦ τοῦ καλουμένου «Καζάνσκι ὥσμπρα», εἰς ἑκ τῶν μᾶλλον μιορφωμένων Ἱερέων, Ὀρνάτσκι, ἐτυφεκισθῇ μαζὺ μὲ τοὺς δύο υἱούς του· τὸν ἡρώτησαν ποῖον πρῶτον νὰ τυφεκίσουν, αὐτόν, ἢ τοὺς υἱούς του; Κατὰ τὸν τυφεκισμὸν τῶν υἱῶν του, γονατίσας δὲ γέρων, προσηγέρετο. Διὰ τὸν πρωθιερέα ἐκλήθη διψοιρία ἐρυθροῦ στρατοῦ, ἀλλ' οἱ στρατιῶται ἡρνήθησαν νὰ τὸν τυφεκίσουν. Ἐκλήθησαν οἱ Κινέζοι, ἀλλὰ καὶ αὐτοί, βλέποντες τὸν γέροντα προσευχόμενον, ἡρνήθησαν. Τότε κομμισάριος ἐθραῖος πλησιάσας, τὸν ἐπυροβόλησε μὲ τὸ περίστροφον.

Κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Τσαριτσίν συνέλαβον τὸν Ἱερέα Κουτούροθ, ἔσχισαν τὰ φορέματά του καὶ γυμνὸν δντά μὲ ψῦχος 28° ὑπὸ τὸ μηδέν, τὸν ἔθρεχον διαρκῶς μὲ τὸ νερό, τὸ δποῖον ἀμέσως ἐπάγωνεν. Ἐντὸς δλίγου δὲ Ἱερεὺς μετεβλήθη εἰς παγωμένον ἀγαλμα. Εἶναι τόσοι πολλοὶ οἱ τρόποι τῶν

βασάνων τάς δποίας όπεστησαν οι κληρικοί τής Ρωσσίας, ώστε εἰς τὸ μέλλον θ' ἀποτελέσουν ἀσφαλῶς θιον δγκωδέστατον μαρτυρολόγιον ἐκ δεκάδων χιλιάδων μαρτύρων τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ

"Ἄς ιδωμεν τώρα ποία ύπῆρξεν ἡ ἔξελιξις τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ 1925 μέχρι σήμερον.

"Ἡ Τσέκα, ἀπηνῶς κατεδίωξε τὸν κλῆρον, τὰ θύματα τοῦ δποίου ἀνέρχονται εἰς πολλάς δεκάδας χιλιάδας. Ἐν τέλει ἀπεφάσισεν ἀναδείξῃ Πατριάρχην τὸν Εύδόκιμον. Συνεκρότησε σύνοδον ως δργανον πολιτικόν, διευθυνόμενον ύπὸ τῆς Τσέκα καὶ μετέπειτα ύπὸ τῆς Γκεπεοῦ καὶ τώρα ύπὸ τῆς Νικαθεδέ.

"Ἀφοῦ κατεδάφισαν πλέον τῶν 50.000 χιλιάδων ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων, μετεχειρίσθησαν καὶ μεταχειρίζονται τὴν δῆθεν δρθδδοξον σύνοδον ως πολιτικὸν δργανον πρὸς ἔξαπάτησιν τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ. Τὰ δλίγα δημοσιογραφικά δργανα θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος, εἶναι καθαρῶς προπαγανδιστικά, ἀποσκοποῦντα εἰς Ἑνα καὶ μόνον σκοπόν : τὸ πῶς νά πείσουν τὸν Ρωσσικὸν λαὸν νά ἔχῃ ἀπόλυτον πίστιν καὶ πειθαρχίαν εἰς τοὺς διοικοῦντας τὴν Ρωσσίαν. Μέχρι τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου, ἡ δῆθεν Ρωσσικὴ Ἐκκλησία διεκρίνετο διὰ τῆς ἀφανείας τῆς. Τίποτε σχεδόν δὲν ἔγραφη οὔτε ἔγινε γνωστόν. Ἀπὸ δλας τὰς μεγάλας τελετὰς ἡ ἑορτασμοὺς τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀκτωβρίου, ἀπουσίαζε τελείως δ κλῆρος, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς διτι συνήθως γίνεται εἰς δλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου.

"Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ὅμως, καθ' ἣν ἐκηρύχθη δ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, οἱ ιθύνοντες ἔθραῖοι ἥρχισαν νά δμιλοῦν καὶ νά προπαγανδίζουν δύο τινά: τὴν θρησκείαν καὶ τὸν πατριωτισμόν, αὐτά δηλαδὴ τὰ δποῖα εἶχον καταπολεμήσει τόσον ἀγρίως, μὴ ἀναγνωρίζοντες πατρίδα καὶ θρησκείαν. Ἡ προπαγανδιστικὴ αὐτὴ κίνησις εἶχε βαθύτερα ψυχολογικά αἴτια, διότι οἱ ιθύνοντες ἔγνωριζον δτι αἱ δύο αὐταὶ λέξεις : «θρησκεία» καὶ «πατρίς», ἡλεκτρίζουν τοὺς λαούς καὶ τοὺς ὀθοῦν εἰς αὐτοθυσίας καὶ τονώνουν τὸ ηθικὸν τοῦ στρατιώτου. Καὶ ἡ προπαγάνδα αὐτὴ ἐπέτυχε διότι δ Ρωσσικὸς λαὸς ἐνδιμίσεν δτι ἐπῆλθεν ἡ στιγμὴ τῆς ἀπολυτρώσεως του ἀπὸ τὴν τρομοκρατίαν, εἰς τὴν δποίαν ἔχη. Δυστυχῶς ἔξηπατήθη καὶ δ Ρωσσικὸς λαὸς καὶ δ στρατός καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατοῦ. Τοῦτο

άπεδείχθη ἀμέσως μετά τὴν ὑπογραφεῖσαν ἀνακωχὴν ἐν Βερολίνῳ. Ἀποτόμως ἥρχισε τότε μία ἔντονος δίωξις τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, οἱ δόποιοι ἐνόμισαν ότι ἡμποροῦσαν τώρα πλέον ὡς νικηταὶ αὐτοί, νὰ ἀποκτήσουν ἐλευθερίαν λόγου, τὴν δποίαν ἐπὶ δεκαετηρίδας εἶχον ἀπολέσει.

Πόσα νομίζετε ότι εἶναι τὰ θύματα τῶν οὕτω ἔξαπατηθέντων στρατιωτικῶν καὶ Ρώσων χωρικῶν; Ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς μέχρι σήμερον ἐτυφεκίσθησαν πλέον τῶν 50.000 ἀξιωματικῶν, πλέον δὲ τῶν 20.000.000 χωρικῶν στενάζουν καὶ ἀποθνήσκουν εἰς τὰ καταναγκαστικὰ ἔργα καὶ εἰς διάφορα στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Καὶ ἐνῷ αὐτῇ ἡ ἀπαίσια τραμοκρατία ἐπικρατεῖ εἰς δλην τὴν ἐπικράτειαν τῆς Ρωσίας, οἱ Ιθύνοντες ἐθραῖοι δὲν ἐλησμόνησαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν δῆθεν ὄφισταμένην Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰ μίσθαρνα δργανα αὐτῆς πρὸς σκοπούς καταχθονίους.

Οἱ σκοποὶ αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἔξῆς: α) Νὰ θορυβήσουν καὶ νὰ προπαγανδίσουν εἰς δλον τὸν κόσμον, δτι ἡ Ρωσικὴ κυθέρηταις δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα καὶ δτι τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Μόσχας δρᾶ ἐλευθέρως πρὸς συνένωσιν καὶ συντονισμὸν τῶν χριστιανικῶν δρθιοδόξων ἐκκλησιῶν καὶ πατριαρχείων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐπεχείρησεν δῆθεν Πατριάρχης τῆς Μόσχας ταξείδιον εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ μετέπειτα εἰς Ἱεροσόλυμα κλπ.

Διὰ τοῦ ταξειδίου του τούτου τί ἐπεδίωξεν; Οὐδὲν ἄλλο παρὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς διαταγάς τὰς δποίας Ἐλαθεν ἀπὸ τὴν Νικαθεδέ, τὴν τρομερὰν αὐτὴν μυστικὴν τρομοκρατικὴν δργάνωσιν τῶν Σοβιέτ. Μετὰ τὸ ταξείδιον αὐτὸ τοῦ Πατριάρχου Μόσχας, ἐπηκολούθησεν ἡ πρόσκλησις τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Πατριαρχείων, νὰ προσέλθουν εἰς Μόσχαν δπου θὰ ἐλάμβανε χώραν Σύνοδος πρὸς ρύθμισιν τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

Τὴν ἔργασίαν αὐτὴν τῆς συγκλήσεως Συνόδουν ἐν Μόσχᾳ ἐφρόντισαν νὰ προλειάνουν διὰ τοῦ περιφήμου φαλαγγίτου τῆς Μόσχας Σοφιανοπούλου, δ ὁποῖος ἦτο ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἐλλάδος τότε, τὸ 1945. Εἰς στιγμάς λοιπὸν καθ' ἅς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Πατριαρχείων εύρισκετο εἰς δύσκολον θέσιν, ὡς εἴπομεν, λόγῳ τῶν πιέσεων τῆς Μόσχας καὶ τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας, ἀπαίτουσῶν τὴν ἀρσιν τοῦ σχίσματος καὶ εἶχεν ἀναθέσει εἰς τὸν Συνοδικὸν Σεβασμιώ-

τατὸν Ἡλιουπόλεως νὰ μελετήσῃ τὸ ζῆτημα καὶ εἰσηγηθῇ ἐπί αὐτοῦ, ύποδεικνύων τὴν δυνατήν διέξοδον ἐκ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, δὲ Σοφιανόπουλος, ως ύπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐπίεσε τὴν Ἱεράν Σύνοδον δπως συνέλθῃ καὶ ἀρῇ τὸ Βουλγαρικὸν Σχῖσμα. Καὶ τὴν Ἱεράν Σύνοδος, δὲ λαος ὑπερισκέπτως, καλεῖ ἔκτακτον συνεδρίασιν καὶ πρὶν ἡ λάθη τὰ πορίσματα τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἡλιουπόλεως, προέβη εἰς τὴν ἀρσιν τοῦ σχίσματος. Ἡ ἐνέργεια αὕτη τοῦ Σοφιανοπούλου δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ἀλλως, παρὰ ως ἔγκλημα κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἔκκλησίας, διότι οὕτω ἤγοιξε τὰς πύλας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τοὺς Σλαύους. Ἡ ἐνέργεια αὕτη κατετάραξε τὴν Τουρκικὴν κυθέρησιν διότι διὰ τῆς πράξεώς της ταύτης προώθει τοὺς Σλαύους πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰ Στεγά τῶν Δαρδανελλίων. Ἡ Τουρκικὴ κυθέρησις, καὶ πολὺ δικαίως, ἐθεώρησε τὸν Πατριάρχην ὡς ὑπαίτιον καὶ ἀπῆτησε τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ Κωνσταντινούπολεως, διότε ἐπηκολούθησεν ἡ δῆθεν ἀσθένεια αὐτοῦ καὶ ἡ ἔλευσίς του εἰς Ἀθήνας. Ἐπηκολούθησαν πολλαὶ διαπρωγματεύσεις, ἀδόθησαν πολλαὶ ἔξηγήσεις, ἐν τέλει δέ, τοῦ ἐπειδήθη ἡ παραίτησις ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν, τώρα ποὺ ἀναγράφω ἐν ἄκρᾳ συντομίᾳ τὸ διαπραχθὲν ὑπὸ τοῦ Σοφιανοπούλου ἔγκλημα, ἔρχεται ἡ ἴδια ἡ Μόσχα νὰ διαπιστώσῃ τὸ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ὑπ' ἐμοῦ, δι' ἐκπομπῆς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς, δημοσιευθείσης ως ἔξῆς εἰς τὴν «Καθημερινήν», τῆς 4-11-48 : «Ο Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Μόσχας, σχολιάζων σήμερον τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα, ἀνέφερε τὰ ἔξῆς :

«Ο Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηναγόρας ἔξελέγη εἰς τὴν θέσιν τοῦ Πατριάρχου Μαξίμου, δὲ ποιοῖς παρητήθη πρὸ δλίγων ἡμερῶν, ως λέγουν τὰ τηλεγραφήματα, ἀλλ᾽ δοτις, εἰς τὴν πραγματικότητα, ἔξεβιάσθη εἰς παραίτησιν. Πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν ἤρχισε νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Πατριάρχου Μαξίμου, διὰ νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὴν θέσιν του τὸν πράκτορά του, τὸν Ἀθηναγόραν, ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ν. Υόρκης. Ταυτοχρόνως καὶ ἡ Τουρκικὴ κυθέρησις ἤρχισε νὰ ἔκβιάζῃ τὸν Πατριάρχην Μάξιμον εἰς παραίτησιν, βιοθοῦντος πρὸς τοῦτο καὶ δλοκλήρου τοῦ ἀντιδραστικοῦ ἐλληνικοῦ Τύπου. Τότε, δὲ Πατριάρχης Μάξιμος, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἀποπνικτικὴν ἀποδοσφαιραν τοῦ τουρκικοῦ περὶ ἀλλοντος, ἤλθε νὰ ἀναπαι-

θῇ εἰς τὴν Ἑλλάδας ὅπου καὶ ἔξεδωκε τὸ πλῆρες χριστιανικῆς ἀγάπης διάγυελμα πρὸς συμφίλιωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Εἰς τὸ μεταδεκεμβριανὸν δύως καθεστώς τῶν Ἀθηνῶν ὁ Μάξιμος εὗρεν ἀτιμόσφαιραν ἀκόμη χειροτέραν. Ὡς εἶναι γνωστόν, οὗτος ἀπεμονώθη εἰς τὴν Ἐπαυλιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ, δοτις ἡσκεὶ ἐπ' αὐτοῦ κάθε δυνατήν πίεσιν διὰ νὰ παραιτηθῇ. Ἐπειδὴ δύως καὶ ἡ πίεσις αὐτῇ δὲν ἥρκεσε, κατέφθασε καὶ ὁ Πατριάρχης τῆς Ἀλεξανδρείας Χριστόφορος, ἡ ἄλλη «περσόνα γκράτα» τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἐν σχέσει μὲ τὸ ποιὸν τοῦ Χριστοφόρου ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν λησμονεῖ τὸν ἀρχιφασισμὸν του, δταν οὗτος ἀνήγγειλε μέσω τοῦ Τύπου τῶν Ἀθηνῶν, δτι εἶδεν δνειρὸν συμφώνως πρὸς τὸ δποῖον θά ἐγίνετο τὸ θαῦμα τῆς ἔξοντάσεως τῶν ἀνταρτῶν. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἀθηναγόρα εἶναι ἀντικανονική, διότι ὁ Ἀθηναγόρας εἶναι ἔξωκλιματικός. Παρ' ὅλα ταῦτα, ἡ Τουρκική κυβέρνησις τὸν ὑπεστήριξε (παραβλέπουσα καὶ τὸ γεγονός δτι ὁ Ἀθηναγόρας δὲν ἔχει τουρκικὴν ὑπηκοότητα), διότι ἥθελεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης νὰ μὴ διάκειται φιλικῶς πρὸς τὴν Σοθιετικὴν «Ἐνωσιν».

Ο Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Μόσχας μᾶς διαφωτίζει δύο τινά. Πρῶτον, δτι ἀπὸ τῆς ἀρσεως τοῦ σχίσματος τῆς Βουλγαρίας, ἡ Μόσχα εύρισκετο εἰς ἀγαθὰς σχέσεις μὲ τὸν παραιτηθέντα Πατριάρχην Μάξιμον, καὶ δεύτερον, μᾶς, παρέχει τὴν ἔξηγησιν τῆς τόσον ἐπιμόνου ἀρνήσεως του νὰ παραιτηθῇ ἐνῷ, εύρισκόμενος εἰς Ἀθήνας, ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὑπεσχέθη τοῦτο.

Ποῖον συμπέρασμα νὰ ἔξαγάγῃ τις διὰ τὴν στάσιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ τέως Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Μαξιμού καὶ διὰ τὴν ἀρσιν τοῦ σχίσματος τῆς Βουλγαρίας, καθὼς καὶ διὸ τὴν μετέπειτα ἐπιμονήν του νὰ μὴ παραιτηθῇ;

Τὸ συμπέρασμα εἶναι καὶ εὔκολον καὶ δύσκολον. Διότι εὔκολον μὲν εἶναι ἔάν λάθη τις ὅπ' ὅψιν δτι ὁ Μάξιμος, ἐπιλήσμων τῶν μεγάλων παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐδέχθη, ἐλαφρῷ τῇ συνειδήσει, νὰ ἀρῃ τὸ σχίσμα, ἐνῷ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἔγνωριζεν δτι τοιουτοτρόπως ἔδιδε τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς εἰς τὴν κομμουνιστικὴν Μόσχαν νὰ διεισδύσουν εἰς τὰ Πατριαρχεῖσ, αὐτοὶ οἱ δποῖοι εἶναι κεκηρυγμένοι ἔχθροι τοῦ Χριστιανισμοῦ. Εἶναι δύσκολον δὲ τὸ συμπέρασμα διότι τότε δὲν μένει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ καταδικάσωμεν τὸν τέως Πατριάρχην Μάξιμον ὡς συνένοχον μιᾶς ἀντιχριστιανικῆς καὶ ἀντεθνικῆς δράσεως. Δὲν τολμῶμεν ἐπὶ τοῦ παρόν-

τος νά έκφέρωμεν τήν γνώμην καὶ ν' ἀναγυράψωμεν δτι πράγματι δ Πατριάρχης Μάξιμος ὑπῆρξεν ἐπιλήσμων τῶν παραδόσεων καὶ τῶν σκληρῶν ἀγώνων τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας.

Τὸ μέλλον καὶ ἡ βαθύτερα μελέτη τῆς δράσεώς του, θὰ διασαφίσῃ τήν πραγματικὴν ἀλήθειαν.

ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΗ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐκυκλοφόρησε εἰς χιλιάδας ἀττίτυπων μὲ τήν ὑποσημείωσιν:
«Ἄκομη ὑπάρχουν τέτοιοι τυφλοί ποὺ πιστεύουν τούς παπάδες».

ΑΙ ΣΦΑΓΑΙ ΤΩΝ ΡΩΣΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Τήν 25ην Οκτωβρίου 1917 (π. ή.) έδόθησαν εἰς τὸν κόσμον τὰ πρῶτα δείγματα τῆς θηριωδίας τῶν μπολσεθίκων. Ἡ σύγκρουσίς των μὲ τοὺς Ρώσους εὐέλπιδας, ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς φρικώδεις σκηνάς. Τήν μεθεπομένην ἐρρίπτοντο ἐκ τῶν παραθύρων τοῦ Χειμερινοῦ ἄνακτόρου τῆς Πετρουπόλεως εἰς τὸ λιθόστρωτον, αἱ γυναικεῖς αἴτινες ἀπετέλουν ἐπὶ Κερένσκου τοὺς γυναικείους λόχους, ἀν καὶ αὗται εἶχον παραδοθῆ ἀνευ ἀντιστάσεως καὶ ως αἰχμάλωτοι ήσαν ιερά πρόσωπα. Τὸ πεζοδρόμιον τοῦ ἄνακτορου βάφεται μὲ τὸ ἀθῶν αἷμα τῶν δυστυχῶν αὐτῶν γυναικῶν, ἐξ ὧν ἀλλαι μὲν ριπτόμεναι εὕρισκον ἀκαριαῖον τὸν θάνατον, ἀλλαι δὲ μὲ τεθραυσμένον κρανίον ἢ κατάγματα τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν, ἐξέπεμπον οἰμωγάς καὶ κατάρας κατὰ τῶν μπολσεθίκων.

Ρίγος ἀπιστεύτου φρίκης καταλαμβάνει τὸν ἀναπολοῦντα τὸ ἀνατριχιαστικὸν θέαμα.

Τήν 29ην Οκτωβρίου οἱ κομμουνισταὶ ἔγενοντο κύριοι τῆς καταστάσεως. Ἀμέσως ἐπιλαμβάνονται ἐνὸς Ἑργου, τὸ ὅποῖον ἔκτοτε δὲν ἔπαισε καθ' ὅλον τὸ διάστημα καθ' ὅ ἄρχουν.

Τὸ Ἑργον τοῦτο λέγεται κατ' εὐφημισμὸν Ἕρευνα κατ' οἶκον. Τὸ ἀσύλον τῆς κατοικίας, ἐν ἐκ τῶν ιερωτέρων ἀτομικῶν δικαιωμάτων, καταργεῖται. Διὰ πρῶτην φορὰν ὁ κόσμος εἰδει συμμορίας κρατικάς, ωπλισμένας ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μὲ δάδας ἀνὰ χειρας, νὰ εἰσέρχωνται τὴν νύκτα εἰς δλας τὰς οἰκίας καὶ νὰ διαρπάζουν δ.τι πολυτιμώτερον εὕρισκον καὶ νὰ δηγοῦν τοὺς ἐνοίκους ἐντὸς φορτηγῶν αὐτοκινήτων ἢ πεζῇ καθ' ὅμαδας εἰς τὰς φυλακάς. Ἐκ τῶν συλλαμβανομένων 60% ἐτυφεκίζοντο τὴν αὐτὴν νύκτα. Οἱ λοιποὶ μετὰ παρέλευσιν μακροῦ χρόνου ἀπελύοντο, δχι πλέον ως ἀνθρώποι, ἀλλ' ως σκιαὶ ἀνθρώπιναι. "Ἐθλεπε κανεὶς νέους ἀνδρας μὲ κόμην λευκήν, λευκανθεῖσαν ἐκ τῶν βασανιστηρίων τῆς ἐν τῇ φυλακῇ διαμονῆς των.

Καὶ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου 1917 ιδρύθη ἡ περίφημος Τσέκα, ὑπὸ τοῦ Πολωνοῦ Δερζίνακι καὶ τοῦ Ἐθραίου Οὐρίσκι, ἐγκατασταθεῖσα εἰς τὸ πρώην Διοικητήριον, ἐπὶ τῆς δόδοι Γκαροχοθάϊ ἀριθ. 2.

Οὐοὶς οὗτος θὰ μείνῃ ἐν τῇ ιστορίᾳ, τραγικῶς ἀλησμόνητος, διότι ἐν αὐτῷ ἔλαθον πάντοτε χώραν τὰ ἀπαισιώτερα καὶ τὰ τερατωδέστερα κακούργηματα, τὰ ὅποια ἔπειτε νὰ ἔξεγειρουν δλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Ἐπὶ μακράς γενεάς ἡ ἀνθρωπότης μετὰ βδελυγμάτων θὰ προφέρῃ τὴν λέξιν Γκαροχοθάϊ - Τσεκά.

Εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἀνεδείχθησαν οἱ αἰμοθορώτεροι τῶν δημίων οὓς ἔγνωρισεν ἡ ιστορία. Ἐκεῖ ἐγκαθιδρύθησαν τὰ γραφεῖα τῶν ἀνακριτῶν, νέων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ παρελθόν ἐγκληματικώτατον. Ἰδού μερικαὶ φρικιαστικαὶ λεπτομέρειαι τοῦ τρόπου, καθ' ὃν διεξήγοντο αἱ ἀνακρίσεις ὑπὸ τῆς Τσέκας. Αἱ ἀνακρίσεις διεξήγοντο πάντοτε μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Δωμάτιον σκοτεινόν, τοῦ ὅποιου ἡ ἐπίπλωσις ὑπερβάλλει δλας τὰς περιγραφὰς τῶν τοιούτων τῆς Ἱρᾶς Ἐξετάσεως. Εἰς τὸν τοῖχον ἀπέναντι τῆς εἰσόδου τοῦ δωματίου, ἐπὶ ὑψηλῆς τραπέζης, δύο κρανία, φωτιζόμενα ἐσωτερικῶς μὲ μικροὺς ἡλεκτρικούς λαμπτῆρας χρώματος ἐρυθροῦ ἢ πρασίνου, τὸ φῶς τῶν ὅποιων στρέφεται πρὸς τὸν ἀνακρινόμενον. Ὅπισθεν τῶν κρανίων ἴσταται ὁ ἀνακριτής, δοτις δυσκόλως διακρίνεται ὑπὸ τοῦ ἀνακρινομένου, ἀκούοντος μόνον τὴν ἀγρίαν αὐτοῦ φωνὴν καὶ βλέποντος τὸ προθαλλόμενον μεταξὺ τῶν δύο κρανίων περίστροφον. Τὰ 99% τῶν ἀνακρινομένων είναι πάντοτε ἀθῶι πάσης κατηγορίας, πλὴν τοῦ δτι είναι ἢ διανοούμενοι ἢ ἀστοί ἢ ἔμποροι ἢ ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων ἢ κληρικοί ἢ συγγενεῖς τούτων. Τὰς καταθέσεις τῶν ἀνακρινομένων γράφει μόνος ὁ ἀνακριτής, συντάσσων μόνος, κατά βούλησιν, τὰς ἔρωταποκρίσεις καὶ ἔξανγκάζει τὸν ἀνακρινόμενον νὰ ὑπογράψῃ μὲ ἀπειλὴν θανάτου.

Ἐκείνους οἵτινες ἥρνοῦντο νὰ ὑπογράφουν, τοὺς μετέφερον εἰς ἄλλα, κατ' εὐφημισμὸν μόνον δυνάμενα νὰ δνομασθοῦν, δωμάτια, διότι είναι τόσον μικρά ὡστε ν' ἀσφυκτιῶς εἰσερχόμενος, εἰς αὐτά. Τὰ δωμάτια ταῦτα ἔχουν πλάτος ἐνὸς πήχεως καὶ μῆκος 2½, ὅψος δὲ 5-6. Οἱ τοῖχοι είναι ἀπό φελλόν, ἀνευ παραθύρων. Ὁ ἐγκλειόμενος μένει ἀκίνητος καὶ

είναι ήναγκασμένος νά βλέπη πρός τά δυνώ. Η διαμονή είς τά κελλία ταῦτα είναι βασανιστικωτάτη, ώς μετά φρίκης ήκουσα νά τὴν περιγράφουν πολλοί, οἵτινες εἶχον τὴν δυστυχίαν νά ἔγκλεισθούν εἰς αὐτά.

Φυλακαί. Κατ' ἀρχὰς ως φυλακή ἔχρησίμευε τὸ φρούριον τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Παύλου, ἐπὶ μιᾶς τῶν δυνάμων τοῦ Νέθα καὶ εἰς τὸ δποῖον ἐδόθη τὸ δυνομα τοῦ Γολγοθᾶ τῶν Ρώσσων Χριστιανῶν.

Εἰς τὸ φρούριον τοῦτο εῦρον τὸν ἀγριώτερον θάνατον πλέον τῶν 150.000 Χριστιανῶν Ρώσσων, δλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, μή ἀποκλειομένων καὶ τῶν ἑργατῶν.

Ἡ Τσέκα δὲν ἥρκεσθη εἰς τὴν θανατικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν ἐπικινδύνων μελῶν τῶν ἀστικῶν κομμάτων. Ἐξώντωσε κατά μυριάδας ἀθώους καὶ ἀκινδύνους πολίτας καὶ μάλιστα κατά τρόπου θηριωδέστατον.

Εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ἀγίου Πέτρου καὶ Παύλου, τὸ δποῖον ἔχρησίμευεν ἄλλοτε ως μαυσωλεῖον τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ρωσσίας, ἔλαθον καὶ λαμβάνονταν ἀκόμη χώραν αἱ ἀνατριχιαστικώτεραι ὅμαδικαι ἐκτελέσεις, λαμβάνονται χαρακτῆρα ἀληθῶν σφαγῶν. Εἰς ἑκ τῶν συνήθων τρόπων, καθ' οὓς ἔνεργοῦνται αὗται είναι καὶ οἱ ἔξῆς :

Οἱ κατάδικοι φέρονται εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ φρουρίου. Συγκεντροῦνται εἰς μίαν δμάδα, ἡ δποία δέχεται πυρά πολυθόλων. Ὁ δγκος αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων πίπτει χάμω. Οἱ πλεῖστοι δὲν ἔχουν ἐκπνεύσει ἢ ἔχουν τὰς αἰσθήσεις των. Οἱ δῆμοι ἐπιχύνουν τότε ἐπ' αὐτῶν διαλελυμένην ἀσθεστον καὶ κατόπιν τοὺς καλύπτουν μὲ τσιμέντον. Ἐκάστην πρωῖαν ἐμφαίζεται οὕτω τὸ ἔξῆς φρικῶδες θέαμα: Μικρὸς λοφίσκος, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δποίου προβάλλουν χείρες καὶ πόδες, τεταμένοι λόγω τῆς τελευταίας ἀγωνίας τῶν ἡμιθανῶν, οἵτινες διὰ τῶν χειρῶν των κατώρθωσαν νά διαρρήξουν τὸ καλύπτον αὐτοὺς στρῶμα τσιμέντου.

Τὴν ἐπιοῦσαν οἱ δῆμοι διέρχονται ἀπὸ τὸ σημεῖον ἐκεῖνο καὶ κόπτουν διὰ τοῦ ξίφους, χάριν παιδιᾶς, τὰς ἔξεχούσας χειρας καὶ πόδας.

Εἰς τὸ φρούριον τοῦτο ἐτυφεκίσθησαν καὶ 12 Μεγάλοι Δοῦκες καὶ Δούκισσαι.

Ως δευτέρα φυλακή ἔχρησίμευεν ἐπὶ πολὺ τὸ πολύγωνον

τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν, δλίγα χιλιόμετρα ἀπέχον ἀπὸ τῆς Πετρουπόλεως.

Ἐν ἐκ τῶν σπαρακτικωτέρων θεαμάτων, τὰ ὅποια εἶχομεν τὸ δυστύχημα νὰ παρακολουθήσωμεν ἦτο ἡ μεταφορά διάφορηγίδων καθ' ὅμαδας 200–300 ἀξιωματικῶν εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νέσα ἐπὶ τοῦ Φιννικοῦ κόλπου. Προσδενόμενοι εἰς δγκώδεις λίθους, ἔρριπτοντο εἰς τὴν θάλασσαν, δπου εὕρισκον τὸν σκληρότερον θάνατον.

Ἀπὸ τῆς ἀκτῆς διεκρίνοντο εἰς μικρὸν βάθος πτώματα ἀνθρώπων μὲ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ πυθμένος καὶ τοὺς πόδας αἰωρουμένους δλίγον ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Πρέπει βεβαίως νὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν ἀθανασίαν οἱ συνεργάται τῶν ἔθραίων Τρότσκου (Μπρονστέΐν), τοῦ Ζηνόβιεφ (Ἄπφελμπάουμ) καὶ τοῦ Κάμενεφ (Ρόζενφελδ) καὶ λοιπῶν κορυφαίων δργανωτῶν τῆς ἀνηκούστου τρομοκρατίας.

*Ωμιλησα κὴδη περὶ τοῦ διασήμου Πολωνοῦ Δζερτζίνσκι καὶ τοῦ ἔθραίου Ούρίσκι, τῶν πρώτων ίδρυτῶν τῆς Τσέκας.

Τούτους διεδέχθη ὁ Γκλέθ 'Ιθάνοθιτς Μπότκη, μηχανικὸς τὸ ἐπάγγελμα, αἴμοχαρέστατος, καὶ κατόπιν ἡ διάσημος κομμουνίστρια Γιακόθλεθα, τῆς ὅποιας τὰ κυνικὰ ὅργια μὲ τὸν ἀνακριτὴν Γκέλερ, προύκάλεσαν βδελυγμίαν.

*Ἐπὶ τῆς ἀρχηγίας αὐτῆς ἐτυφεκίσθησαν καὶ οἱ μεγάλοι Δοῦκες καὶ Δούκισσαι.

Ταύτην διεδέχθη ἡ νεαρὰ Λιθουανὴ 'Αζολίνα, ἥτις καὶ μόνη ἐτυφέκιζε πολλάκις τοὺς φυλακισμένους Χριστιανούς, χάριν παιδιᾶς.

Ταύτην διεδέχθη εἰς ἐκ τῶν αἴμοθορωτέρων ἀνθρώπων τοὺς ὅποιους ἐγνώρισεν ἡ ίστορία, ὁ 'Ιθάν 'Ιθάνοθιτς Μπότζε, Λιθουανός ὑπαξιωματικός, τοῦ δποίου μόνη ἡ ἐμφάνισις εἰς τὰς φυλακάς προύκάλεσε πολλάκις συγκοπὴν καρδίας εἰς τινας κρατουμένους.

*Ο Μπότζε εἶχεν ως βοηθούς τὸν Τραγιάνωφ, Φρολώφ, Εύγενιεφ, Σίστρωφ, καὶ δλλους τινας καὶ οἱ δποῖοι φέρουν μὲν δνόματα Ρωσικά δλλὰ δὲν εἰναι Ρῶσσοι. Τὸ διαρκές θέαμα τοῦ αἴματος, τὸ ἀκατάπαυστον ἀκουσμα τῶν οἰμωγῶν, ἐκλόνισαν τόσον τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ αίμοσταγοῦς Μπότζε, ὃ στε Ἐπαθεν οδτος ἀπὸ μανίαν καταδιώξεως, βλέπων πάντοτε ἐκυτὸν καταδιωκμένον ἀπὸ τὰς σκιὰς τῶν θυμάτων τοῦ 'Α-

πομακρυνθεὶς τῆς θέσεώς του, ἐτοποθετήθη βραδύτερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Λαϊκῆς Οἰκονομίας ώς ἀργόμισθος.

Τόσον μεγάλος εἶναι δὲ ἀριθμὸς τῶν ἔθραιων κομμουνιστῶν, οἵτινες ἐπιαθον τὰ νεῦρα καὶ τὰς φρένας, ώστε δὲ κομμισάριος τῆς Ὑγιεινῆς Σεμάσκο ἐπισήμως ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον Ἐκτελεστικόν, πίστωσιν διὰ τὴν Ἰδρυσινεὶδικοῦ θεραπευτήριου ψυχιατρικοῦ, ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ἀρχηγούς τοῦ Κομμουνισμοῦ.

Οφείλω νὰ προσθέσω δὲ οἱ ἡγέται τοῦ μπολσεβικισμοῦ ἐτυφέκισαν πολλάς χιλιάδας Ρώσσων χριστιανῶν δλῶν τῶν τάξεων, ἀμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τῆς Ρόζας Λούξεμπουργ καὶ τοῦ Καρόλου Λίπκνεχτ πρὸς ἀντεδίκησιν. Ἐρυθρᾶ θυσία τοῦ ἐρυθροῦ κομμουνισμοῦ! Ἡ ἀνθρωπίνη γλῶσσα δὲν δύναται νὰ περιγράψῃ τὰς φρικαλεότητας, αἵτινες διαπράττονται ἐπὶ 30 δλόκληρα ἔτη, ἐν πλήρει είκοστῷ αἰώνι. Καὶ διερωτῶνται οἱ Ρώσσοι χριστιανοί, πότε θὰ συγκινηθῇ δὲ πεπολιτισμένος κόσμος ἵνα θέση τέρμα εἰς τὸ κακοῦργον ἔργον τῶν διεθνῶν αὐτῶν συνωμοτῶν;

Μὲ μίαν λέξιν οὐδὲν τυραννικὸν καθεστώς, οὐδεμιᾶς ἐποχῆς, οὐδενὸς λαοῦ, προύκάλεσε ποτὲ τόσον ἐντατικόν, τόσον ισχυρόν, τόσον βαθὺ τὸ αἰσθημα τοῦ τρόμου, τῆς φρίκης καὶ τοῦ φόβου, τὸ δποῖον κατέχει ἔκτοτε τὸν δύκον τῶν ρωσσικῶν μαζῶν.

Καὶ ἀντὶ τῆς χαρᾶς τῆς ζωῆς, πηγῆς τῆς πλέον γονίμου δραστηριότητος, ἀντὶ τῆς εὐτυχίας, τὴν δποίαν ὑπεσχέθη δηπολσεβικισμὸς εἰς τὸν ρωσσικὸν λαόν, ἔγεννησεν εἰς τὴν ψυχὴν ἔνα ἀπέραντον, ἔνα ἀδιαπέραστον, ἔνα ἀκατανίκητον αἰσθημα τρόμου, τὸ δποῖον δεσπόζει σήμερον πάσης σκέψεως, πάσης ἐνεργείας, παντὸς Ρώσσου Χριστιανοῦ, ζῶντος εἰς τὴν σοθιετικὴν Ρωσσίαν. Ἀλλά πῶς δύναται, δχι νὰ εὔημερήσῃ, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ζήσῃ δὲ ἀνθρωπος, δὲ κατεχόμενος διαρκῶς ὑπὸ τοῦ φόβου μήπως κανὲν δργανον τῆς Τσέκα τότε, τῆς Γκεπεοῦ ἀργότερον, τῆς Νικαρεδὲ σήμερον, παρεξηγήσῃ μίαν ἀκίνδυνον λέξιν ἢ πρᾶξιν του, ἢ μήπως τὸν συκοφαντήσῃ διότι ἐποφθαλμιὰ τὴν σύζυγον ἢ τὴν κόρην του ἢ τὴν ἐναπομένουσαν τυχὸν ἔλαχίστην περιουσίαν του;

Τὸ μῖσος καὶ ἡ βδελυγμία δλου τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ πρὸς

τὴν λέξιν Τσέκα, ἔφθασεν εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ώστε οἱ ἔθραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας ἡγαγκάσθησαν νὰ τὴν ἐγκαταλείψουν. Καὶ μετεβάπτισαν ἀργότερα τὴν αἰμοσταγή των φρουράν εἰς ΓΚΕ-ΠΕ-Ο ὃ ἐκ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τῆς φράσεως Γ κο-σουδάρσθφεναγια-Πολιτίτσεσκαγια-Ούπρα-θλένια (δηλαδὴ Κυβερνητικὴ Πολιτικὴ Διοίκησις).

Ἡ λέξις Τσέκα προήρχετο, ως γνωρίζουν ίσως τινὲς ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μου, ἐκ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τῆς φράσεως Τσεριζθιτσάινα - Κκομίσιε ("Ἐκτακτος Ἐπιτροπή"), όπως ἐλέγετο προηγουμένως ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀσφαλείας τοῦ μπολσεβικοῦ καθεστώτος.

Χάρις εἰ τὴν Γκεπεοῦ (μετονομασθεῖσαν καὶ αὐτὴν σῆμερον εἰς Νικς 3εδέ), ἡ δποία περιλαμβάνει κυρίως ἔθραιους, Κινέζους, μουσουλμάνους, Λιθουανοὺς καὶ ἐλαχίστους ρώσους κακούργους, ως ἔγραψα τῇδη, δ μπολσεβικισμὸς θισταται ἀκόμη εἰς τὴν Ἀρχήν. Πάντως ἡ Ρωσσία θὰ ηδύνατο νὰ ἀποκληθῇ ἡ χώρα τοῦ τρόμου καὶ τοῦ αἴματος.

Ἄπο τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς ίδρυσεως τῆς Τσέκας καθ' ὅλον τὸ Κράτος, συνεκεντρώθησαν ὅπο τὰς διαταγάς τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς πλέον τῶν 100.000 ἐγκληματιῶν κοινοῦ δικαίου, οἵτινες ἀφέθησαν μετά τὴν ἐπανάστασιν ἐλεύθεροι ἀπό τὰ κάτεργα τῆς Σιβηρίας καὶ οἱ δποίοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀνέλαβον ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τσέκας, ἥτις συνίστατο εἰς τὴν συστηματικὴν ἔξολόθρευσιν δλων τῶν διανοουμένων, ὀπαλλήλων, ἀξιωματικῶν καὶ ἐκείνων ἐκ τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν, τοὺς δποίους ἐνδύμιζον μᾶλλον μορφωμένους καὶ ἐπομένως ἐπικινδύνους.

Τὰ κακούργα αὐτὰ στοιχεῖα δέν ἀφῆκαν τίποτε, τὸ δποίον ἦτο δυνατόν νὰ ἴκανοποιήσῃ ὅλα τὰ βδελυρά των ἔνοτικτα. Καὶ εἶδεν δυστυχισμένος ρωσσικὸς λαὸς τὰς θυγατέρας του συρόμένας εἰς τὰς εἰρκτάς καὶ ἐκεῖ ἀφοῦ τὰς ἐθίαζον οἱ «ἰδεολόγοι κομμουνισταί», διατελοῦντες ἐν κρατικῇ (καθ' ᾧ ἐποχὴν τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά ἐπὶ θανατικῇ ποιηῇ ἀπηγορεύοντο), τὰς ὑπέβαλλον εἰς δλα τὰ εἰδη τῶν βασάνων, μέχρι τοῦ νὰ παρορμῶσι πειναλέους τῶν σκύλωνς ἐναντίον τῶν θυμάτων των τὰ δποῖα, ὅπο τὰ δμματά των, σπαρασσόμενα, εὔρισκον τὸν τραγικώτερον τῶν θανάτων.

Δὲν θὰ λησμονήσω μίαν τοιαύτην φρικιαστικὴν σκηνὴν εἰς ἔνα ἐκ τῶν γυναικείων Μοναστηρίων τῆς Μόσχας, δπου μ' ἐφυλάκισαν ἐμέ, ως διευθυντὴν τοῦ ἐν Πετρουπόλει Γεν. Ἐλληνικοῦ Προξενείου, καὶ 145 Εύρω-

παίους διαφόρων έθνικοτήτων, μεταξύ τῶν δποίων ήσαν καὶ οἱ ἐν Πετρουπόλει ἀντιπρόσωποι Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ὀλλανδίας, Βελγίου, Ἐλβετίας, Σουηδίας, Ἰσπανίας, Ἰταλίας καὶ ἄλλων κρατῶν. Εἰς τὸ νεκροταφεῖον τοῦ μοναστηρίου συνήντησα κυρίαν ψυχωστήν μου, ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἀνωτέραν κοινωνίαν τῆς Πετρουπόλεως καὶ ἡτοι, ὅμα μὲ εἶδε, προσέτρεξε καὶ ἀνελύθη εἰς δάκρυα, μὴ δυναμένη ν' ἀρθρώσῃ λέξιν. Κατόπιν μερικῶν παρηγορητικῶν μου λέξεων, ἡσύχασεν δλίγον καὶ δεικνύουσα ἔνα δμίλον γυναικῶν, πλέον τῶν 200, εἰς τὸ βάθος τῆς αὐλῆς τοῦ μοναστηρίου, μοῦ εἶπε: «Βλέπετε τὰς κυρίας αὐτάς; εἰναι αἱ γυναικεῖς τῶν ἀξιωματικῶν μας, τὰς δποίας καθ' ἡμέραν βιάζουν καὶ τοῖς ἔχουν μεταδώσει δλας τὰς ἀσθενεῖας. Αἱ δυστυχεῖς δὲν εὑρίσκουν μέσον ν' αὐτοκτονήσουν. Ἐάν, ιατρέ μου, ἡμπορεῖς νὰ μᾶς προμηθεύσῃς δηλητήριον, δ θεός θὰ σᾶς ἀνταμείψῃ διὰ τὸ καλόν, τὸ δποῖον θὰ κάμετε. θὰ σώσετε ἀπὸ τὰ βάσανα τόσα δυστυχῆ πλάσματα.»

Μετ' δλίγας ἡμέρας μᾶς μετέφερον ἡμᾶς τοὺς ξένους εἰς ἔνα στρατῶνα, δπου καθ' ἔκάστην νύκτα ἐτυφεκίζοντο πολλαὶ δεκάδες ρώσσων χριστιανῶν, ἀφοῦ προηγουμένως εἰς τὰ ὑπόγεια ὑφίσταντο δλα τὰ εἶδη τῶν βασάνων, τὰ δποῖα μία ἔκφυλος καὶ ἀλκοολικὴ φαντασία ἐνὸς ἐγκληματίου «κομμισάρου» ἦτο δυνατὸν νὰ ἐφεύρῃ. Π. χ., εἰς τὰ ὑπόγεια ἐτοποθέτουν τοὺς καταδικασθέντας εἰς θάνατον καὶ τοὺς ἡνάγκαζον νὰ ἔξαπλωθοῦν εἰς τὸ ἔδαφος μὲ τοὺς πόδας τεταμένους πρὸς τὸν τοῖχον. Τότε ἤρχιζε μία ἀπεχθῆς καὶ αίμοθόρος ἐργασία τοῦ καρφώματος τῶν ποδῶν εἰς τὸν τοῖχον καὶ τῶν χειρῶν εἰς τὸ ἔδαφος.

Κατόπιν, ἐνεπήγυνον αἰχμηράν ράθδον εἰς τὸ στῆθος καὶ ὑπὸ τὴν σιαγόνα, οὕτως διότε εἰς πᾶσαν κίνησιν τοῦ στήθους ἢ τῆς κεφαλῆς νὰ αἰσθάνεται δ μάρτυς φρικώδεις πόνους. «Ἀλλούς περιέλουον μὲ βραστὸν unction καὶ ἐν μέσῳ φρικτῶν πόνων, τοὺς ἤλειφον μὲ νάφθην καὶ τοὺς ἔκαιον ζωντανούς.

Τοὺς πολίτας καὶ στρατιωτικούς, παρὰ τῶν δποίων ἐζήτουν ν' ἀποσπάσουν πληροφορίας, τοὺς ἔκάθιζον εἰς τὸ ἤλεκτρικόν λεγόμενον κάθισμα καὶ ἐνοῦντες τὸ ἤλεκτρικόν ρεῦμα,

προεκάλουν δωνήσεις φρικτάς, άλλ' ούχι θανατηφόρους και ούτω, έπειναλαμβάνοντες τὸ πείραμα, ἔξηιάγκαζόν και τοὺς μεγίστην ἔχοντας ἀντοχὴν και θέλησιν ισχυράν, νὰ δίδουν τὰς

‘Ο (Έθραιος Τσιρδεμπάσουμ) ΜΑΡΤΩΦ
Μέλος τοῦ Κεντρ. ‘Εκτελεστικοῦ Κομιτάτου.

ζητουμένας πληροφορίας, ξεστα και σινυπάρκτους. Τόσα πολλά και ποικίλα ήσαν τὰ μέσα τῶν βασανιστηρίων τῶν Ρώσσων χριστιανῶν, ώστε θ' ἀπετέλουν ἐνα δγκώδη τόμον, ωχριοῦν δὲ πρὸ αὐτῶν οἱ ρωμαϊκοὶ διωγμοὶ κατά τῶν πρώτων χριστιανῶν.

Άλλα τό γενικόν μαρτύριον, τό δποίον έφηρμόσθη ἐπὶ διου σχεδὸν τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ εἶναι ἡ τεχνητὴ πεῖνα, τὴν δποίαν ἑδημιούργησαν οἱ «κομμουνισταί» κατὰ τὸ 1918 - 20 διά νά δαμάσουν τὴν παθητικήν ἀντίδρασιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ χωρικῶν. Μόνον ἡ πεῖνα τοῦ 1920 - 21 τῆς περιφερείας τοῦ Βόλγα καὶ τῆς Νοτίου Ρωσίας, ἥτο ἀποτέλεσμα τῆς ξηρασίας. Ἡ πεῖνα τοῦ Βόλγα, δπως τὴν ώινμαζον, θά ἀφήσῃ ἐν τῇ ιστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ἀνεξάλειπτον μνήμην. Αἱ φρικῶνται σκηναὶ τῆς ἀνθρωποφαγίας συνεπληρώθησαν μὲ τὰ ἀπάνθρωπα μέτρα τῶν στημερινῶν συνωμοτῶν κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος «Κομμουνιστῶν». Οἱ κάτοικοι τοῦ Βόλγα, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδία, διέτρεχον τὰς ἀπεράντους ἐκτάσεις, ζητοῦντες σωτηρίαν ἀπὸ τὴν πεῖναν. Ἡσαν σκιαὶ ἀνθρώπων· καὶ οὐχὶ ἀνθρώποι. Καὶ τί γομίζετε δτι ἔπραξαν αὐτοὶ οἱ δῆθεν προστάται τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν χωρικῶν; Περιεκύκλωσαν δλην τὴν περιοχὴν τοῦ Βόλγα μὲ ἀποσπάσματα τῆς Τσέκας καὶ ἀπηγόρευον πᾶσαν προέλασιν, καταδικάζοντες τοὺς χωρικοὺς καὶ ἐργάτας νά υποστοῦν τὸν φοιβερότερον τῶν θανάτων, τὸν τῆς πείνης. Πᾶς ἐπιχειρῶν νά διέλθῃ ἡν ζώην, ἔπιπτε ὑτὸ τὰ βλήματα τῶν κακούργων τῆς Τσέκας. Πολλοὶ νέοι σιδηροδρομικοὶ ὄπαλλη λοι, οἵτινες εἶδον τὸ σπαραξικάρδιον αὐτὸ θέαμα, ἐπέστρεψαν μετ' δλιγας ήμέρας κατάλευκοι ἐκ τῆς προξενηθείσης εἰς αὐτοὺς φρίκης, ἄλλοι δὲ παρεφρόνησαν.

Σήμερον οἱ τρομοκρατούμενοι ἐργάται καὶ χωρικοὶ τῆς Ρωσίας, μίαν κρυφὴν δέησιν νυχθμερὸν ἐπαναλαμβάνουν: Ἐκλιπαροῦν τὸν Θεόν νά τοὺς ἀπαλλάξῃ ἐκ τοῦ ξενικοῦ ἀπεχθοῦς ζυγοῦ. Διότι καὶ αὐτοὶ οἱ κομμουνίζοντες ἐργάται τῆς Πετρουπόλεως καὶ Μόσχας, οἵτινες Ἐλαθον μέρος εἰς τὴν κατάπιξιν τῆς γνωστῆς στάσεως τῆς Κροστάνδης, δὲν ἡδυνήθησαν νά κρύψουν τὴν φρίκην ἡν ησθάνθησαν διὰ τὰ κακουργήματα τῶν ἑθραίων, τῶν δποίων αὐτοὶ ὑπῆρξαν αὐτόπται μάρτυρες. Ἐκ τῶν 840 ἐργατῶν τοῦ Κρέμλ, οἱ δποίοι Ἐλαθον μέρος εἰς τὰ γεγονότα τῆς Κροστάνδης, ἐπέστρεψαν μόνον 350. Ἐπειδὴ δύμως οὗτοι ἀφηγοῦντο ἀφελῶς τὰς φρικτὰς σκηνάς, ἐτιμωρήθησαν σκληρῶς. Ἐξ αὐτῶν 210 ἐτυφεκίσθησαν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐν Μόσχᾳ, εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν πρὸς τοὺς Ιθύνοντας ἑθραίους, οἱ δὲ λοιποὶ ἐστάλησαν μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Πάντσενκο εἰς Ἀρχάγγελον, δπου ἐκ τῶν κακουχιῶν ἀπέθανον ἀπαντες.

Ο ΜΑΡΞ ΉΤΟ ΕΒΡΑΙΟΣ

Ἐπειδὴ ίσως θά εύρισκωνται καλῆς πίστεως συζητηταί, οἱ διοῖοι θά ἀντιτάξουν δτὶ δέχονται μὲν δτὶ δ κομμουνιαμός εἶναι πράγματι Ἐθραϊκή σύλληψις, ἀλλ' ἀδιαφοροῦντες πρὸς τοῦτο, ὅξετάζουν τὸ ζήτημα μόνον ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως, εἴμαι ύποχρεωμένος νὰ ἀνατρέξω συντόμως εἰς τὰ πραγματικὰ αἴτια, τὰ διοῖα ἔγενησαν τὴν πρώτην Διεθνῆ (1847) καὶ τὸ περίφημον μανιφέστον τοῦ Μάρκ. Μόνον βαθεῖα μελέτη τῶν γεγονότων ἔκείνων δύναται νὰ χύσῃ φῶς εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς τρίτης Διεθνοῦς, τῆς διοίας σημαίοφόρος καὶ πιστός ἐκτελεστής εἶναι δ ρωσσικός μπολσεβικισμός.

Παραπέμπω τοὺς ἀναγνώστας μου καὶ ίδια τοὺς ἀμφιθάλλοντας εἰς Ἐθραϊκά, διὰ νὰ μὴ θεωρηθῇ ἡ πηγὴ τῶν πληροφοριῶν μου ὡς ὅποπτος.

Ἡ δωδεκάτομός «Ἐθραϊκὴ Ἐγκυκλοπαΐδεια», ἡ διοία ἔξεδόθη ρωσσιστὶ ἐν Πετρουπόλει ὑπὸ τὴν αἰγιλία τοῦ πολυεκατομμυριούχου βαρώνου Γκίνστουργ., τούτει, ὡς γνωστόν, δτὶ «πᾶν δτὶ διακρίνει τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν, δφείλεται εἰς τὸν Ἐθραϊσμόν». Ὁ τρίτος τόμος τοῦ δγκώδους τούτου συγγράμματος ἀφιερούται ἐν γένει εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν Ἐθραίων διανοούμενων τοῦ 10^ο αἰῶνος. Ὁ Μάρκ ήτο Ἐθραϊος δνομαζόμενος πραγματικῶς Κεσιλέ Μαρδοχαϊος.

«Τὴν ἐποχὴν ἔκείνην, γράφει ἡ «Ἐθραϊκὴ Ἐγκυκλοπαΐδεια», δλοι οἱ νέοι Ἐθραίοι, δχι μόνον τῆς Γερμανίας, ἀλλά καὶ τῆς Γαλλίας, ὑπεστήριξον τὴν γνώμην δτὶ μετά τὴν παροχὴν πολιτικῶν δικαιωμάτων εἰς τοὺς Ἐθραίους, δλων τῶν ἐυρωπαϊκῶν Κρατῶν, — ἀποτέλεσμα τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1789 — ήτο καιρὸς νὰ παύσῃ ἡ μυστικὴ, ἡ σκοτεινὴ, καὶ ἡ μυστικοπαθής ἐργασία εἰς τὰς Ἐθραϊκὰς μασωνικὰς, στοάς καὶ δτὶ Ἐπρεπεν ἡ ἐργασία αὕτη νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ τὸν χαρακτῆρα τῆς δημοσιεύτητος. Ὁ Μάρκ, δαιμονίως εὐρυής, ἐπέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κινήσεως ταύτης τῶν νέων Ἐθραίων μασωνῶν». Ἀνα-

λατών τῷ 1842 εἰς ήλικίαν 25 ἑτῶν καθήκοντα ἀρχισυντάκτου τῆς «Ρηγικῆς Ἐφημερίδος», ὅπεστήριξεν ἀρχάς τόσον ριζοσπαστικάς, ώστε ἡ γερμανική κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν Ἑκδοσιν αὐτῆς τῇ 1 Ἰανουαρίου 1843.

Ο Μάρκος μετέθη βραδύτερον εἰς Γκαρισίους καὶ κατόπιν εἰς Λονδίνον, ὅπου ἔθοήθησεν αὐτὸν χρηματικῶς ὁ κεφαλαιοῦχος βαρώνος Ρότσχιλδ, ἐθραῖ·ς "Ἀγγλος, πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός του. Καὶ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1847 συνεκλήθη εἰς Λονδίνον ἡ Πρώτη Διεθνής, ἡ δοπία ἀνέθεσεν εἰς τὸν Μάρκο καὶ τὸν "Ἐνγκελς νὰ συντάξουν τὸ περίφημον κομμουνιστικὸν μανιφέστον. Ἐφηρμόζετο οὖτα τὸ σχέδιον τῶν νέων ἐθραίων μασώνων περὶ φανερᾶς δράσεως πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος, ἐνῷ οἱ γέροντες ἐθραῖοι παρέμενον συνησπισμένοι εἰς τὰς μυστικάς ἐθραϊκάς στοάς των.

Μόλις τῷ 1867 ἀπεφάσιζον νὰ τολμήσουν, συγκροτοῦντες τὴν *Alliance Israélite Universelle* (Παγκόσμιον Ἐθραϊκὴν "Ἐνωσιν), μὲ πρόγραμμα κατ' ἐπίφασιν μὲν ἑκπαιδευτικόν, πράγματι δὲ ἔξυπηρετοῦν τὸ ἐθραϊκὸν ίδεινδες τῆς κοσμοκρατορίας. Τῷ δὲ 1897 συνήρχοντο εἰς Βασιλείαν τῆς Ἐλβετίας διντιπρόσωποι τῶν ἐθραϊκῶν δργανώσεων δλῆς τῆς γῆς, πρὸς συντονισμὸν τῶν προσπαθειῶν των.

Δι' ἑκείνους οἵτινες ἔξακολουθοῦν νὰ ἐκδηλώνουν περιέργως, ἀφ' ἐνὸς μὲν συμπάθειαν πρὸς αὐτὰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Μάρκου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ίκανοποίησιν ως πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς των ἐν Ρωσσίᾳ, θά διποδείξω ἀμέσως δτι εὑρίσκονται ἐκ τὸς τῆς ἀληθείας καὶ ως πρὸς τὸ πρῶτον καὶ ως πρὸς τὸ δεύτερον.

Καὶ κατά πρῶτον λόγον διφείλω νὰ στιγματίσω κατά τὸν ἐντονώτερον τρόπον τὴν ἀνήθικον τακτικὴν τῶν κομμουνιστῶν δλῶν τῶν χωρῶν, τὴν δοπίαν ἐφήρμοσαν μὲν ίδιαιτέρων προσπάθειαν οἱ Ρώσσοι κομμουνισταὶ καὶ τὴν δοπίαν ἐπίσης ἀκολουθοῦν οἱ "Ἐλληνες κομμουνισταὶ — καθ' ἣν κομμουνισμὸς εἴναι δῆθεν ἀρπαγὴ τῶν περιουσιῶν τῶν πλουσίων ὑπὸ τῶν πτωχῶν. Οὗτε ἐπιτρέπεται εἰς τιμίους διανοουμένους, δινείναι τοιοῦτοι οἱ κομμουνισταὶ, νὰ διακηρύξτουν δτι ὁ μαρξισμὸς εἴναι μία οἰκονομικὴ μόνον θεωρία, ἐν οἰκονομικὸν ἀπλῶς σύστημα. "Οχι, δὲν είναι ἀληθὲς δτι ὁ κομμουνισμὸς προσβάλλει μόνον τὸ κεφάλαιον καὶ ἐπιζητεῖ τὴν δικαίαν κατανομὴν τοῦ πλούτου. Ο κομμουνισμὸς — μαρξισμὸς ἀποτελεῖ δλόκληρον ιδιαιτέρων σύ-

στήμα, στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ ὄλισμοῦ καὶ θίγον δχὶ μόνον τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκογένειαν, τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πατρίδα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὄλιστικῶν ἀντιλήψεων. Ἐνῷ δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἀπόλυτον εἰς τὴν γῆν μας, ἐκεῖνος λαμβάνει ὡς ἀπολύτως δρθῆν τὴν θεωρίαν τοῦ ιστορικοῦ ὄλισμοῦ, καθ' ἥν τὴν ιστορίαν δλῶν τῶν λαῶν γράφει δῆθεν πάντοτε τὸ οἰκονομικὸν συμφέρον των. Ἀποκρύπτει — διότι θέλει νὰ τὸ ἀποκρύψῃ — δτὶ τὸ αἴσθημα ὡδῆγησε καὶ δηγεῖ ἀκόμη τὰ ἔθνη καὶ τοὺς ἀνθρώπους, δν δχὶ εἰς δλας, τοὐλάχιστον εἰς τὰς περισσότερας τῶν πράξεων των. Αὐτὴ εἶναι ἡ θεμελιώδης πλάνη καὶ πλάνη δχὶ ἀκουσία, ἀλλὰ κακόθουλος, τῶν κομμουνιστῶν. Οἱ τυχὸν ἀμφιθάλλοντες περὶ αὐτοῦ, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ διαθάσουν τὰ πολύκροτα τρία ἄρθρα τοῦ Λένιν περὶ Μαρξισμοῦ, δημοσιευθέντα τῷ 1918 εἰς τὴν ἐφημερίδα «Προσθετένιε». Ἐκεῖ δὲν Λένιν λέγει ρητῶς δτὶ: «ἡ φιλοσοφία τοῦ μαρξισμοῦ εἶναι δὲν ὄλισμός», δηλαδὴ ἡ ἀρνησίς δχὶ μόνον τοῦ κεφαλαίου, ἀλλὰ καὶ τῆς θρησκείας καὶ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς πατρίδος, ἡ ἀρνησίς δλῶν τῶν ἥθυκῶν ἀρχῶν, τὰς δποίας ἡ ἀνθρωπότης ἔξηγαγεν ἐκ τῆς ζωῆς ἐκατομμυρίων ἔτῶν. Καὶ ἔγειρεται ἀμέσως τὸ ἔρωτημα:

Διατί οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ρωσικοῦ μπολσεβικισμοῦ ἀπέκρυψαν ἀπὸ τὸν ρωσικὸν λαὸν τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τοῦ μαρξισμοῦ, προτοῦ κατακτήσουν τὴν Ἀρχήν;

Διατί κάμνουν τὸ έδιον καὶ οἱ «Ελληνες κομμουνισταί»;

Διατί οἱ πρῶτοι διεκυμπάνιζον πρὸ τῆς ἐκπορθήσεως τῆς ἔξουσίας καὶ διατί οἱ δεύτεροι διατυπανίζουν ἀκόμη σήμερον, δτὶ δ κομμουνισμός εἶναι ἡ ἀρπαγὴ τῶν περιουσιῶν τῶν πλουσίων ὅπο τῶν πτωχῶν;

Μία εἶναι ἡ ἐπιτρεπομένη ἀπάντησις εἰς τὸ δνω ἔρωτημα: Διότι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ δὲν ἤσαν δινδιοτελεῖς ίδεολόγοι, πραγματικῶς δνειρεύμενοι νὰ καταστήσουν εύτυχῆ τὸν ρωσικὸν λαόν. Ἡσαν ἔθραίοι — κατά τὸ πλεῖστον — ὑπηρετοῦντες τὸ ίδεωδες τῆς ἔθραικῆς κοσμοκρατορίας, οἱ δποίοι, διὰ νὰ διαλύσουν εἰς τὴν Ἀρχήν, ἐπρεπε νὰ κολακεύσουν κατά τὸν ἀνηθικώτερον δημοκοπικὸν τρόπον τὰ ἔγωιστικά, τὰ κτηνῶδη. ἔνστικτα τοῦ πλήθους, Ίνα διαλύσουν μίαν μεγάλην χριστιανικὴν χώραν.

Ἐάν εἰς τοὺς 447 ἔθραιους κομμισαρίους, προσετέθησαν καὶ 30 Ρωσσοὶ χριστιανοί, ἔάν οἱ περισσότεροι τῶν ἀρχηγῶν τοῦ «Ελληνικοῦ κομμουνισμοῦ» εἶναι «Ελληνες τὴν ἔθνικότητα,

τοῦτο ἔξηγεῖται ἐκ τοῦ γενικοῦ φαινομένου, τοῦ παραπτηρουμένου πανταχοῦ τῆς γῆς, καθ' ὃ εὐρίσκονται πάντοτε ἀνθρώποι πλανώμενοι ἢ ἀσυνείδητοι, οἱ δποῖοι γίνονται δργανα τῶν πλέον ἐγκληματικῶν πράξεων.

Οφείλω νὰ τονίσω μίαν σπουδαϊοτάτην ἀντίφασιν μεταξὺ τῆς θεωρίας τοῦ ιστορικοῦ όλισμοῦ, τὴν διότιαν ὑποστηρίζει ὁ ἑβραϊκὸς μαρξισμός, καὶ τοῦ κυριωτέρου γνωρίσματος τῆς ιστορίας τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ. Εἰς τὴν δγκώδη «Ιστορίαν τοῦ Πολιτισμοῦ» δικουούραι, ἔξετάζων τὴν δλην δρᾶσιν τοῦ ἑβραϊκοῦ ἔθνους, τονίζει δτι «ὁ βαθὺς σεβασμὸς του πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ίδιοκτησίας, διανθρωπισμὸς του, ἡ πνευματικὴ πίστις του, ἡ προσήλωσίς του πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀληθείας τῆς ήθικῆς, ἀπετέλεσαν διὰ τὸν λαόν τοῦτον μίαν τοιαύτην δύναμιν, ἡ δποία τῷ ἑξησφάλισε τὴν αἰωνιότητα καὶ ἡ ιστορία του συνεχίζεται σήμερον ἐν μέσῳ τῶν Ιστοριῶν δλων τῶν ἔθνῶν».

Τετάρτην καὶ κυριωτάτην ἀπόδειξιν δποτελεῖ τὸ γεγονός δτι δικαιοδοσίαν, ἐφαρμοσθεὶς ἐν Ρωσσίᾳ, ώδηγησεν αὐτὴν εἰς τὴν φρικωδεστέραν δυστυχίαν καὶ δποσύνθεσιν, ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τῶν Ιδίων θιασωτῶν του ρωσσοεβραίων, εὐθὺς μόλις οὗτοι διὰ τῆς πλέον αίμοσταγοῦς τρομοκρατήσεως, ἐστερεώθησαν ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς. Ἀρα, σκοπὸς τοῦ ρωσσικοῦ μπολσεβικισμοῦ δὲν ἦτο οὔτε ἡ εύτυχία τῶν ρώσσων ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν, ἡ δποία συγκινεῖ τούς ἑβραίους δλιγώτερον παντὸς ἄλλου, οὔτε ἡ εύημερία τοῦ δλου ρωσσικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ἡ ἐκπόρθησις τῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τῶν ἑβραίων, ἡ δποσύνθεσις ἐνδὸς μεγάλου χριστιανικοῦ λαοῦ, ἡ διὰ τῆς πλέον ψευδολόγου προπαγάνδας ὑπονόμευσις τῶν ἄλλων ἀστικῶν κρατῶν καὶ ἐν γένει ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ ἑβραϊκοῦ ιδεώδους τῆς κοσμοκρατορίας ἐπὶ τῆς γῆς.

Οἱ ἑβραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας, ἐνῷ οἱ ίδιοι — δπως δλοι οἱ ἑβραῖοι — δποφεύγουν τὴν ἐπιψιδίαν μετὰ ἀλλοφύλων, ἐνῷ εἰς τὰς ἀτομικὰς σχέσεις των σέθονται τὸ κεφάλαιον δσον οὐδείς, ἐν τούτοις εἰργάσθησαν λυσσωδῶς διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ρωσικῆς παραγωγῆς, διὰ τὴν διάλυσιν τῆς οἰκογενείας, διὰ τὴν διαπόμπευσιν καὶ τὴν ἔξόντωσιν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, διὰ τὴν ἔξαφάνισιν παντὸς πατριωτικοῦ αἰσθήματος. Κατελύθησαν οὕτω οἱ οἰκογενειακοί δεσμοί καὶ διαφθορὰς ἀπίστευτος κατέκλυσεν δλην τὴν Ρωσσίαν.

ΠΩΣ ΕΞΑΠΑΤΩΝΤΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ

Διάτα νά έξαπατήσουν τὸν ρωσσικὸν λαόν καὶ νά κερδίσουν τὴν συμπάθειάν του, οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ ὡμηλήσαν κατ' ἀρχὰς περὶ διανομῆς τῶν μεγάλων κτημάτων εἰς τοὺς χωρικούς, οἱ δποῖοι οὕτω θά έγινοντο ίδιοκτῆται. Παρασυρόμενοι ἀπό τὴν τόσον ἐλκυστικὴν ὑπόσχεσιν οἱ ἀθῶι ρῶσσοι χωρικοί, ἔγκατέλειψαν τὸ μέτωπον—πρὸς μεγάλην χαράν τοῦ Καίζερ—καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰ χωρία τῶν, διάτα γίνουν κύριοι τῶν γαιῶν, σφάζοντες ή καίοντες ζωντανούς ή ὑποβάλλοντες εἰς φρικώδη μαρτύρια τοὺς τέως κυρίους τῶν. Οὐδέποτε οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ εἶπον, πρὸ τῆς ἐκπορθήσεως τῆς Ἀρχῆς, τὴν ὄληθειαν εἰς τὸν λαόν. Οὐδέποτε ἐδήλωσαν δτι δ κομμουνισμὸς καταργεῖ πᾶσαν ιδιοκτησίαν καὶ δτι αἱ γαῖαι θά ήσαν τοῦ λοιποῦ κοιναί. Οὐδέποτε διεκήρυξαν τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς κοινοκτημοσύνης, ἀνευ τῆς δποίας δὲν ὑπάρχει κομμουνισμός.

Εὔκόλως δθεν ἐννοεῖται ή ἀγανάκτησις, ή δποία κατέλαβε καὶ κατέχει ἀκόμη τοὺς Ρώσσους χωρικούς, δταν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ ὡμηλησαν περὶ καταργήσεως τῆς ιδιοκτησίας. Τὸ δλον μπολσεβικόν οἰκοδόμημα ἡπειρήθη δι' ἀμέσου καταρρεύσεως. Εύφυεστατοι δμως οἱ ρωσσο-έθραιοι δικτάτορες ἐσιώπησαν, ωργάνωσαν τὴν περίφημον διάτας θηριωδίας τῆς φρουράν τῶν Κινέζων μισθοφόρων καὶ κατόπιν τὴν αἴμοστα γῆ στρατιάν τῆς Τσέκα ἐκ τῶν Ρώσσων βαρυποινιτῶν. Ἡρχισαν ταχὺν καὶ συστηματικὸν ἀφοπλισμόν, ἐπειδὴ δέ, εύθὺς ἔξ ἀρχῆς, συνήντων μεγάλην ἀντίδρασιν, ἐπανέφερον ἐν ἴσχυί τὴν θανατικὴν ποινήν. Ὁφειλω μάλιστα νά τονίσω δτι τὸ πρώτον Διάταγμα τοῦ μπολσεβικικοῦ κράτους δὲν ἀφεώρα τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ἐργατῶν οὕτε τῶν χωρικῶν. Ἡτο τὸ Διάταγμα τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς θανατικῆς ποινῆς. Τὸ μέτρον τοῦτο ἔχει τόσον μεγάλην σημασίαν, καθόσον οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ

μπολσεβικισμοῦ είναι έκεινοι οἱ δποῖοι εἰχον ἀλλοτε ζητήσει λυσσωδῶς καὶ ἐπιτύχει, τὴν κατάργησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς.

Πόσον δὲ δλίγη φειδῶ ἐπεκράτησε κατὰ τὴν χρῆσιν του, πόσον ἄφθονον ἔχθη τὸ χριστιανικὸν αἷμα, ἀνέπτυξα εἰς προηγούμενα κεφάλαια. Εἰς ἐκατοντάδας χιλιάδων ἀνέρχονται οἱ χωρικοί, οἱ δποῖοι ἐτυφεκίσθησαν διότι ἡρνοῦντο νὰ παραχωρήσουν τὰ προτόντα των εἰς τὸ Κράτος τῆς κοινοκτημοσύνης. Ἀδυνατοῦντες δὲ νὰ ἔννοήσουν τὴν σημασίαν αὐτῆς, ἡρκέσθησαν νὰ περιορίσουν τὴν καλλιέργειάν των τόσον, ὥστε νὰ θεραπεύουν μόνον τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας των.

Ἐξ οὗ ἡ τεραστία ἐλάττωσις τῆς σιτοπαραγωγῆς, ἀναγκάσσασα τὴν Σοιτιετικὴν Ρωσίαν ν' ἀγοράσῃ τὸ 1924 ἀλευρα καὶ ἐκ Πειραιῶς ἀκόμη! Μόνον τὸ γεγονός τοῦτο ἀρκεῖ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς "Ἐλληνας χωρικούς ποῦ δδηγεῖ δ μπολσεβικισμός. Ἡ Ρωσία, ἡ ἀχανής Ρωσία, ἡ κατ' ἔξοχὴν σιτοπαραγωγὸς χώρα, ἀγοράζει (καὶ σήμερον ἀρπάζει) ἀλευρα ἀπὸ τὸ ἔξωτερικόν.

Ἡ αὐτὴ τραγικὴ κατάστασις ἐνεφανίσθη καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν. Οἱ ἐργάται τῶν διαφόρων ἐργοστασίων, ἀφοῦ ἔγιναν κύριοι αὐτῶν, ἡρκοῦντο εἰς τόσην παραγωγὴν, δηην θά ἡρκει διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν οἰκογενειῶν των. Αἱ ἀνάγκαι τῆς ὅλης χώρας καὶ τῶν πελατῶν τοῦ ἔξωτερικοῦ, τὰς δποίας ἔγνωριζον καὶ Ικανοποίουν προηγουμένως οἱ Ρωσσοί βιομήχανοι, δὲν ἔνδιέφερον οὔτε συνεκίνδυν τὰ Συμβούλια τῶν Ἐργατῶν ταῦτα δὲν ἔθλεπον πέραν τῆς ρινός των καὶ δὲν ἔδέχοντο νὰ ἔξυπηρετοῦν ἀνάγκας, μὴ δποπιπτούσας εἰς τὴν ἀμεσον ἀντίληψίν των. Ἐξ οὗ: ἀποσύνθεσις τῆς ρωσσικῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς.

Ἡ ἀρχὴ τῆς κοινοκτημοσύνης, ἐφαρμοσθεῖσα εἰς τὴν «Ἐνωσιν τῶν Σοσιαλιστικῶν Σοιτιετικῶν Δημοκρατιῶν», δπως ἀπεκλήθη ἡ Ρωσία, προύκάλεσεν ἀνεργίαν ἀπίστευτον, ἀπέρως τραγικωτέραν ἔκεινης ἡ δποία ἐσημειώθη εἰς Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικήν. Ἀνεργίαν εἰς τὴν Κράτος κυθερώμενον ὑπὸ ἐργατῶν! Ἰδοὺ ἐν ἀλλο δξύμωρον, τραγικῶς κωμικόν, δπως ἡ προμήθεια ἀλεύρων ὑπὸ τῆς Ρωσίας ἔξι Ἐλλάδος. Μόνον εἰς τοιαῦτα δξύμωρα δδηγεῖ ἡ οὐτοπία τοῦ κομμουνισμοῦ, ἡ δποία ἐπενοήθη ὑπὸ τῶν ἔθραιών πρὸς χρῆσιν δχι τῶν Ιδίων, ἀλλὰ τῶν χριστιανικῶν λαῶν! Θά-

έχρειαζόμην ήμέρας και μήνας διά νά περιγράψω τὴν φοικώδη κατάστασιν, εἰς ἣν εύρισκονται αἱ μυριάδες τῶν Ρώσων ἐργατῶν, οἱ δποῖοι ζητοῦν ἐργασίαν καὶ δὲν εὑρίσκουν. Οἱ δινεργοὶ εἶναι τούλαχιστον διπλάσιοι τῶν ἐργαζομένων. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δὲν ἀμείθονται οὐδὲ μὲ τὸ πολλοστημόριον τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐργατῶν εἰς ἄλλας χώρας. Μία υπόκωφος ἀγανάκτησις, υπόκωφος διά τὸν φόβον τῆς οστανικῆς κατασκοπείας καὶ τῆς ἀγρίας τρομοκρατίας, βασιλεύει ἢπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ρωσίας. Ψυχολογικῶς τὰ θεμέλια τοῦ μπολσεβικισμοῦ ἔχουν υπονομευθῆ πρὸ πολλοῦ. Ἡ ἔξαντωσις δὲν τῶν διανοούμενων δύοι. Θὰ ήδύνωντο νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν ἀγανάκτησιν αὐτήν, δὲν ἐπέτρεψε μέχρι σήμερον τὴν ἐμφάνισιν ἀρχῆ γοῦ ἰκανοῦ νὰ ἐκμεταλλευθῆ τὴν λαϊκὴν ἀγανάκτησιν. Ἀλλως τε καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐκδήλωσις αὐτῆς, γίνεται ἀμέσως γνωστὴ εἰς τὰ κατά τόπους Σοβιέτ, τὰ δποῖα, ἀνευ διαδικασίας, τυφεκίζουν τοὺς διατυπώνοντας καὶ τὴν πλέον ἀκίνδυνον μεμψιμοιρίαν. Εἶναι ἀπιστεύτως τεράστια τὰ ποσά, τὰ δποῖα διατίθενται διά κατασκοπείαν καὶ κροπαγάνδαν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ. Ἰδού διατί πᾶσα ἀπόπειρα — καὶ ἔγιναν ἀπόπειραι τοιαῦται — ἔξεγέρσεως τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν, συντρίβεται πρὸ τῆς ἐκδήλωσεώς της. Τὸ δῆθεν Κράτος τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν, κατασκοπεύει αὐτοὺς μὲ χαφιεδικὸν σύστημα, πρὸ τοῦ δποίου ωχριᾶ δ περίφημος χαφιεδισμὸς τοῦ σουλτάνου Χαμίτ.

Ἐξ ἀλλοῦ, διά νὰ ἰκανοποιήσουν τὴν λαϊκὴν ἀγανάκτησιν τὰ Σοβιέτ, ἐφρόντισαν νὰ ποδοπατήσουν, ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου ἥθικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ δισταγμοῦ, τὴν Ἱερωτέραν ἀρχὴν τοῦ κομμουνισμοῦ, δηλαδὴ τὴν κατάργησιν τῆς ἴδιοκτησίας καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν συμβάσεων. Ἡ ἀναγνώρισις τῆς μικρᾶς ἴδιοκτησίας καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ χρήματος μαρτυροῦν ἀδιασείστως δτὶ δὲν υπάρχει πλέον κομμουνισμός ἐν Ρωσσίᾳ. Ὑπάρχει μόνον μία ἑβραϊκὴ δικτατορία. Καὶ δμως δ ἐλληνικὸς κομμουνισμὸς ἀγωνίζεται διά τὴν... ἐπέκτασιν εἰς τὴν Ἐλλάδα τοῦ ρωσσικοῦ αὐτοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἀπὸ ἀπόψεως διοικήσεως, τὸ Μπολσεβικικὸν Κράτος, παρὰ τὰς ἀντιθέτους διαβεβαιώσεις τῶν προπαγανδιστῶν του, παρουσίασε θέαμα οἰκτρότατον.

Ἐκυθερνήθη καὶ κυθερνᾶται μὲ διατάγματα, καθ' ἐκά-

στην τροποποιούμενα και διαρκώς άλληλοσυγκρούθμενι. "Η-κουσαί ανωτέρους ύπαλληλους τής Πετρουπόλεως και τής Μόσχας νά̄ ἐκφράζωνται μὲ ἀπόδιαν και ἀγανάκτησιν διά τὴν ἀφάνταστον αὐτὴν πολυνομίαν, ή̄ δποία ἔγέννησε λαβύρινθον σγνωστον εἰς τὴν Ιστορίαν δλων τῶν λαῶν. Κατ' ἀρχάς, ή̄ τοῦ ρωσικοῦ κομμουνισμοῦ ἐπὶ τῆς ράχεως ἐνὸς μεγάλου χριστιανικοῦ λαοῦ. Μόνον μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς κοινοκτημοσύνης και δη̄ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1922, ἥρχισε μία σχετικῶς συστηματική ἐργασία πρὸς ψήφισιν σοθαρῶν νόμων και τάσις πρὸς κωδικοποίησιν αὐτῶν. Κατὰ δὲ τὸ 1923 συνετελέσθη ή̄ τελική κωδικοποίησις τοῦ ἀστικοῦ και ποινικοῦ δικαίου.

"Η ἀστική νομοθεσία δμολογουμένως ἔχει ἀπαλλαχθῆ ἀπὸ δλας ἑκείνας τὰς πολυπλόκους διατυπώσεις τῆς πρώην Ρωσικῆς ἀστικῆς νομοθεσίας.

"Η ποινική δμως νομοθεσία ἐπιθάλλει τόσον ἀγρίας ποινάς, ὅστε ἐὰν ἀλλο κράτος ἐπεχειρεῖ νά̄ τὴν ἐφαρμόσῃ, κασφαλῶς θά προεκάλλει γενικὴν ἐξέγερσιν. Τοιαύη δρακόντειος νομοθεσία δύναται νά̄ ἐφαρμοσθῇ μόνον πρὸς δουλοπαρούς, οἵους θεωροῦν τοὺς Ρώσους χριστιανούς οἱ ἑβραῖοι δικτάτορες.

Και ή̄ μὲν νέα ἀστική νομοθεσία ὑπάρχει ήδη, ἀλλὰ οὐδαμοῦ ἐφαρμόζεται ἀφοῦ οἱ δικασταὶ στηρίζονται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἀξιώματος δτι πᾶς δικαζόμενος και ἀνήκων εἰς τὴν ἀστικὴν τάξιν, εύρισκεται ἐν τῷ ἀδίκῳ. Ἐπὶ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης βασίζεται και ή̄ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου. "Η δὲ ἀνήκουστος αὐστηρότης τῆς ποινικῆς νομοθεσίας ἐφαρμόζεται μὲ δλην τὴν ἀγριότητά της εἰς βάρος μόνον τῶν ἀστῶν.

Και ἐπειδὴ ή̄ τρομοκρατία ἔχει ἐνώσει δλας τὰς ἄλλας τάξεις ἐκτὸς τῶν κομμουνιστῶν, δλη̄ ή̄ αὐστηρότης τοῦ νόμου πίπτει ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν πολιτῶν, οἱ δποίοι εἰχον κατὰ δυστυχίαν τῶν πατέρων ή̄ πάππων ἀνήκοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν διανοουμένων, τῶν ιερέων, τῶν ἐμπόρων και ἐν γένει τῶν ἀστῶν.

"Ἐν τῇ πράξει ἀμφότεραι, ή̄ τε ἀστική και ή̄ ποινική νομοθεσία, ὅφιστανται μόνον ἐπὶ τοῦ χάρτου και δι' ἐπίδειξιν πρὸς τὸν ἔξω κόσμον.

.Ο κώδηξ τῶν νόμων, είτε ὑφίσταται είτε μή, είναι τελείως

άρχηστος διά τὸν Ρῶσσον πολίτην, ἀφοῦ ἐφαρμόζεται ἀποκλειστικῶς πρὸς διφέλος μιᾶς τάξεως. Οὐδέποτε οὐδὲν κράτος, εἰς οὐδεμίαν ἐποχήν, ἥδικησε καὶ ἔξηπάτησε τοὺς ίδίους του πολίτας κατὰ τοιοῦτον τρόπον. Ὁ νόμος περὶ ἐργασίας π.χ. δρίζει δικτάωρον διὰ τοὺς ἐνηλίκους καὶ ἐξαώρον διὰ τοὺς ἀνηλίκους, κάτω τοῦ 18ου έτους. Συγχρόνως δημοσίες λέγει διτὶ διστις ἐργάζεται περισσότερον τῶν δικτύων, ἀμείβεται ἀναλόγως τῆς προσθέτου ἐργασίας του. Δὲν ἀπαγορεύει αὐτὴν, ως ὅφειλε νὰ πράξῃ ἐν ἐργατικὸν Κράτος. Ἀλλὰ καὶ πάλιν, ἑάν οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, θὰ ἦτο γενας νόμος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον προστατευτικὸς διὰ τὸν ἐργάτην. Οἱ ἑθραῖοι νομοθέται σατανικώτατα τὸν κατεστρατήγησαν, δρίσαντες ἀσήμαντον ἡμερομίσθιον διὰ τὴν δικτάωρον ἐργασίαν, τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας μιᾶς ἐργατικῆς οἰκογενείας. "Ετσι, οἱ ἐργάται ἀναγκάζονται νὰ ἐργάζωνται 12-14 ὥρας διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ ζήσουν. Καὶ δημοσίες, οἱ ἐρυθροὶ ἀνθρώποι τῆς Μόσχας, ἀποτεινόμενοι εἰς δλον τὸν κόδαμον, ζητοῦν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δικταώρου, ἐνῷ εἰς τὸ... ἐργατικὸν των Κράτος δυστυχῆς ἐργάτης ἐργάζεται 12 ὥς 14 ὥρας καὶ δὲν ἀμείβεται.

Εἰς κανέν κράτος τοῦ κόσμου δὲν ὑπάρχουν ἐργάται μᾶλλον δυστυχεῖς, ὑποθαλλόμενοι εἰς τόσον βαρείαν φυσικήν ἐργασίαν.

Οὐδεμία χώρα τῆς ὑφηλίου δύναται νὰ ἐπιδείξῃ τοιαύτην ἀνισότητα, ἢν σήμερον ἔχει τὸ Σοβιετικὸν κράτος. Εἰς δλα τὰ κράτη ὑπάρχει: α) ισότης σχεδόν τελεία ἀπέναντι τῶν νόμων, ἡ ὅποια δὲν ὑφίσταται σήμερον ἐν Ρωσσίᾳ, β) δσον ἀφορᾶ τὸν πλοῦτον, εἰς δλα τὰ κράτη ὑπάρχει μία διαθάθμησις, ἐνῷ εἰς τὸ Σοβιετικὸν κράτος ἀποτόμως διακρίνονται δύο τάξεις: μία προνομιούχος, ἡ κομμουνιστική, δλιγαριθμοτάτη, περιλαμβάνουσα μόλις 600.000 ἀτομα (τῆς χειρόστης ὑποστάθμης τάξης ταύτης τάξης πλείστης) καὶ ἡ ἄλλη περιλαμβάνουσα τὸν δλον Ρωσσικὸν λαόν ἐν καταστάσει δουλείας. Ποῦ εἶναι ἡ ισότης; οὐδαμοῦ. Μία κατάφωρος τυραννικὴ ἀνισότης παρουσιάζεται ἀναγλυφικῶς.

Καὶ ἡ μὲν προνομιούχος, δλιγαρχικὴ καὶ τυραννικὴ τάξις, ἔχει ἀφθονα τὰ πάντα, ἐνδύεται καλά, τρώγει καλά, κατέχει τὰς καλυτέρας οἰκίας, ἐκμεταλλεύεται καὶ ἐκθιάζει αἰσχρό-

τατα τούς έργατας, χωρικούς και πολίτας, ή δὲ σλλη ή πολυαριθμοτάτη, χάνουσα διαρκώς ύπο τὴν πίεσιν τῆς τρομοκρατίας κάθε ἀνθρωπισμόν, μεταβάλλεται βραδέως εἰς ἀγέλην θηρίων δεσμευμένων μὲ δάλυσεις. Ἀλλοίμονον εἰς τοὺς μπολσεβίκους ἐκείνους, οἱ δποῖοι θὰ εὑρεθοῦν ἐν Ρωσσίᾳ τὴν στιγμήν καθ' ἣν αἱ δάλυσσεις αὗται θὰ λυθῶσιν.

Αἱ καταδιώξεις, πιέσεις, δολοφονίαι καὶ ἑκτελέσεις ἐφημόσθησαν γενικῶς εἰς δλους τοὺς εὐγενεῖς ἀστούς, διανοουμένους, ἀξιωματικούς, ὑπαλλήλους κτλ. Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσαν ἐκεῖνοι οἱ δποῖοι ἔξυπηρέτησαν ἀνάνθρως τοὺς διεθνεῖς αὐτούς συνωμότας τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἔξυπηρέτησις αὕτη συνίστατο εἰς τὸ νὰ καταδίδουν εἰς τὴν Τσέκαν τὰ κρησφύγετα δπου ἔντρομα κατέφευγον πρόσωπα τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας, ἀνθρωποι τῶν γραμμάτων κτλ.

Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος τούτου δύναται τις ν' ἀποταθῇ πρὸς τοὺς διασωθέντας πρόσφυγας Ρώσσους οἵτινες μετὰ βδελυγμάτων ἀναφέρουν τοιαῦτα δνόματα. Ἀλλὰ καὶ ἔγω, προσωπικῶς, μεταβάς πλειστάκις ὅπως ἐπιτύχω τὴν ἀποφυλάκισιν Ἐλλήνων πολιτῶν εἰς τὴν περίφημον «Γ καροχοθά», συνήντησα κυρίας τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας, αἵτινες ἔχρησιμευον ώς κατάσκοποι τῆς ἀπεχθοῦς αὐτῆς δργανώσεως, ήτις ἐκαλεῖτο Τσέκα. Ἀλλὰ καὶ οἱ προλετάριοι ἔγιναν δύματα τοῦ Κομμουνισμοῦ. Διότι, δλον τὸ προλεταριάτον δὲν ἔγινεν δργανῶν τῶν μπολσεβίκων, ἀλλὰ μόνον τὸ 30 %. Τὸ δὲ 70 % καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, εἶναι τρομοκρατημένον διὰ συχνῶν πιέσεων καὶ τυφεκισμῶν.

Ίδοù τώρα καὶ μία πρόχειρος περιγραφὴ τῶν κέντρων, εἰς τὰ δποῖα ἐγένοντο ἀναγνωρίσεις ἐπιφανῶν ἀντικομμουνιστῶν καὶ τὰ βδελυρώτερα δργανα :

Ἐν Πετρουπόλει ὑπῆρχον μέχρι τοῦ 1925 καὶ ἐλειτούργουν 64 οἰκήματα, δνομαζόμενα παρά τῶν 1δίων κομμουνιστῶν «οἰκήματα συνωμοσίας» («κονσπιρατίθι ντομά»). Τὰ σπίτια αὐτά, τὰ δποῖα σήμερον ἔχουσι πολλαπλασιασθῆ, ήσαν ἀριστα ἐπιπλωμένα (ἐκ τῶν κλαπέντων ἐπίπλων) μὲ ἀμεμπτον καθαριότητα καὶ εἰς τὰ δποῖα συχνάζουν «ἐπίτροποι τοῦ λαοῦ» καὶ τὰ δργανα τῆς Νικαθεδέ.

Καθ' ἐπέραν ἐπετάσσοντο (μέχρι τοῦ 1925 τούλαχιστον, δπότε κατώρθωσα νὰ διαφύγω ἐκ τῆς Ρωσσίας), αἱ ὥραιότεραι γυναικες τῆς πόλεως καὶ ὁδηγοῦντο εἰς τὰ σπίτια αὐτά, δπου, ὑπὸ ἀπλετον φῶς καὶ τὴν ἀφθονίαν τοῦ οίνου ἢ τοῦ καμπανίτου, ἐτελοῦντο ἀνήκουστα δργανα. Αἱ ἐπιτασσόμεναι γυναικες ἀνήκον εἰς τὰς ἀστικὰς τάξεις. Πλείσται δσαι ἔξ αὐτῶν,

σὺν τῷ χρόνῳ, προσέλαμβάνοντο εἰς τὴν μυστικήν ὑπηρεσίαν τῆς Τσέκας καὶ τῶν διοίων ἡ ἀποστολή ἦτο νὰ ἀναγνωρίζουν τοὺς παλαιοὺς ἀστούς ἢ εὐγενεῖς, οἵτινες ἐκρύπτοντο ὑπὸ φυσιῶνυμα καὶ οἵτινες ἀποκαλυπτόμενοι ἔρριπτοντο εἰς τὰς φυλακάς, ὅπου τοὺς ἀνέμενον τὰ πλέον φρικιαστικά βασανιστήρια καὶ τέλος δ θάνατος. Τοιαύτας οἰκίας σημειώ τὴν ἀπέναντι τῆς πρώην Αὐτοκρατορικῆς Τραπέζης εἰς τὸ 'Εκαρίνσκου καὶ νὰ λ ἀριθ. 27. Τὴν κατοικίαν αὐτὴν διηγύθεντε τότε δ Λιθουανὸς Πόλ, ἀρκούντως μορφωμένος, δοτις καθ' ἐκάστην, μεταμφιεζόμενος πότε εἰς στρατιωτικόν, πότε εἰς ἔμπορον, πότε εἰς λερέα, πότε εἰς ἐπαίτην, ἔξετέλει τὸ ἔργον τοῦ κατασκόπου, ἀναδειχθεὶς ἔνας ἐκ τῶν πλέον αἰμοχαρῶν διωκτῶν τῶν ἀτυχῶν Ρώσσων ἀστῶν.

"Ἀλλὴ τοιαύτη κατοικία εὑρίσκετο εἰς τὸ «Νέφσκι Προσπίντ» καὶ διημύνετο ὑπὸ ώραίας κυρίας τῆς ἀνωτάτης ἄλλοτε κοινωνίας, τῆς διοίας τὸ δνομα μοῦ διαφεύγει.

"Ἀλλὴ εἰς τὴν δύδον Νικολάεβσκι ἀριθ. 4, ἐτέρα εἰς τὴν δύδον Σεργκιέβσκα.

"Η μεσαιωνικὴ αὕτη κατάστασις ἔξακολοι οὐθεῖ μέχρι σήμερον μὲ μίαν διαφορὰν δτι, τὰ μέσα τῆς καταθλίψεως καὶ τῆς συστηματικῆς ἔξολοθρεύσεως τῶν χριστιανῶν Ρώσσων, ἐτελειοποιήθησαν.

"Η περίφημος Τσέκα, καὶ νῦν ἡ διάδοχός της Νικαβεδέ, διαιρεῖται εἰς διίφορα τμῆματα· ἐν ἐκ τῶν φοβερῶν τμημάτων της εἰναι καὶ τὸ λεγόμενον σιδηροδρομικόν. "Ἄς· περιγράψωμεν μερικὰ τοιαύτα κέντρα.

α) Τὸ ἔδρευον εἰς τὸ Σεστρορέσκι. Τὸ Σεστρορέσκι εἶναι ἔνα λαμπρὸν προάστειον τῆς Πετρουπόλεως ἐπὶ τῶν συνόρων τῆς Φιλλανδίας, εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Σεστρά. Ἐκεῖ ἦτο ἔγκατεστημένος δ ἐθραῖος Ραποπόρτ δ ὑπογράψας ἀναριθμήτους θανατικάς καταδίκας. Κατεῖχε τὴν ώραιοτέραν ἐπαύλιν μὲ ἀφάνταστον εἰς πολυτέλειαν ἐπίπλωσιν, μὲ δλόκληρον ἐπιτελεῖον θαλαμηπόλων, μαγείρων, ὑπηρετριῶν κτλ. Καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ πεῖνα ἐμάστιζε τὴν Πετρούπολιν καὶ τὸ προλεταριάτον ἐλάμβανεν 25-50 δράμια ψωμί μὲ τὸ δελτίον, δ. κ. Ραποπόρτ μὲ τὰ δργανά του, ἐπλεεν ἐντὸς τῆς πολυτελεστέρας χλιδῆς καὶ ἀκολασίας, τὴν διοίων ἡ Ἐκφυλος φαντασία του ἐπεθύμει. Αὐτὴ εἰναι... ἡ κυριαρχία τοῦ προλεταριάτου καὶ ἡ ισότης τῶν πολιτῶν!

β) Εἰς τὸ «Κράσνοε Σέλο», δχι μακράν τῆς Πετρουπόλεως· ἦτο ἔγκατεστημένον ἄλλο τμῆμα τῆς Τσέκας εἰς μίαν ἐκ τῶν ώραιοτέρων ἐπαύλεων ἐνός Μεγάλου Δουκός.

Εἰς τὴν Ἐπαυλιν ταύτην ἐλάμβανον χώραν ἔξωφρεικά δργια. Ἐκεῖ ἐσύροντο διὰ τῆς βίας αἱ ωραιότεραι κόραι τοῦ δυστυχοῦς ρωσσικοῦ λαοῦ, τῶν δποίων αἱ οἰμωγαὶ καὶ κραυγαὶ, ἐκθιαζομένων ὑπὸ τῶν ἐν κραιπάλῃ διατελούντων δργάνων τῆς Τρομοκρατίας, ἐσθύνοντο μέσα εἰς τὰ μελωδικά ὄντα τῶν ἐπιτασσομένων ἐκάστοτε ἀσιδῶν τοῦ πρώην αὐτοκρατορικοῦ θεάτρου.

Αἱ καταδιώξεις, πιέσεις καὶ θανατικαὶ ποιναὶ ἔξακολουθοῦν μέχρι σήμερον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δλίγον ἔξω τῆς Πετρουπόλεως καὶ τῆς Μόσχας, Ινα μὴ προσπίπτουν εὔκολως εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀντιπροσώπων ξένων κρατῶν καὶ τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν.

Ο (Έβραϊος) κομμισάριος τῆς Δικαιοσύνης
ΣΤΑΥΡΟΠΕΡΓΚ

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

“Η τραγικωτέρα ἐκ τῶν δλεθρίων συνεπειῶν τοῦ Κομμουνισμοῦ, τὴν δποίαν πρέπει νὰ προσέξουν δχι μόνον οἱ “Ελληνες ἔργαται καὶ ἐν γένει οἱ “Ελληνες πολῖται, ἀλλὰ δλοι οἱ πολιτισμένοι ἀνθρωποι δλης τῆς γῆς, εἰνε ἡ διάλυσις τῆς οἰκογενείας, τὴν δποίαν ἑκήρυξαν καὶ ἐφήρμοσαν λυσσαδῶς εἰς βάρος τῶν Ρώσων Χριστιανῶν οἱ ἑθραίοι δικτάτορες. Εἶναι ἀφάνταστος ἡ βδελυρά ἀκολασία, ἡ δποία προέκυψεν ἐξ αὐτῆς εἰς δλην τὴν Ρωσίαν. Ή ‘Αλεξάνδρα Κολοντάη, μία ἐκ τῶν μεγάλων κομμουνιστριῶν, εἰς φυλάδιον τῆς ύπὸ τὸ τίτλον «Η οἰκογένεια καὶ τὸ κομμουνιστικὸν Κράτος», γράφει ἐπὶ λέξει τὰ ἔξῆς :

«Η παλαιὰ οἰκογένεια καταστρέφεται μόνη της, διότι μετεβλήθησαν αἱ συνθῆκαι τῆς ζωῆς. Η οἰκογένεια παύει νὰ εἰναι ἀναγκαία διὰ τὸ Κράτος. Τὸ παῖδι θὰ τὸ θρέψῃ καὶ θὰ τὸ μορφώσῃ τὸ κομμουνιστικὸν Κράτος. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ σημερινοῦ ἀδιαλύτου γάμου, θὰ γεννηθῇ ἡ ἐλευθέρα ζνωσία, δὲ λεύθερος ἔρως».

Αὐτὰ τὰ ἡκούσαμεν καὶ εἰς τὰς ‘Αθήνας τὸν ‘Οκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον τοῦ 44, ἀδόμενα ἀνατιθῶς εἰς τοὺς δρόμους ἀπὸ τὰς κομμουνιστρίας, μὲ τὴν αἰσχράν ἐπωδόν : «Κάτω ἡ παρθενία !

Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ αὐτῆς ἔφαρμοσθεῖσα, προύκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν δλου τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἔργατριῶν, ἡ μεγάλη κομμουνιστρία ἀναφωνεῖ : «Γυναῖκες ἔργατριαι, μὴ λυπεῖσθε διότι βλέπετε τὴν σημερινὴν οἰκογένειαν νὰ ἔξαφανζεται».

Προτού ἀναλύσω τὰς τραγικάς συνεπέσας τῆς διαλύσεως τῆς οἰκογενείας, θὰ ἀπαριθμήσω τὰ μέτρα, δι’ οὓς οἱ ἑθραίοι μπολσεθίκοι ἐπεδίωξαν νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των.

1) Έξέδωσαν τῇ 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1918 Διάταγμα καταργοῦν τὸν ἐκκλησιαστικὸν γάμον καὶ καθιστῶν εὐρύτατον τὸ δικαῖωμα τοῦ διαζυγίου. "Αρκεῖ νὰ κάμῃ τις μίαν δῆλωσιν δὲ δὲν ἐπιθυμεῖ πλέον νὰ συζῆῃ μὲ τὴν σύζυγόν του ἢ ἀντιστρόφως ἢ σύζυγος μὲ τὸν σύζυγόν της, καὶ ἀμέσως λαμβάνεται ἀνευ πολλῶν διατυπώσεων τὸ διαζύγιον.

"Η διάταξις αὕτη εἶχε καὶ τὰ κωμικά τῆς ἐπεισόδια. "Ωρισμέναις ὑπηρέτριαι καὶ μαγειρισθαὶ κακῆς διαγωγῆς, στρατολογηθεῖσαι ἐπὶ τούτῳ, συνεκρότουν εἰς τὰ θέατρα συλλαλητήρια καὶ ἀνερχόμεναι εἰς τὴν σκηνὴν ἐτόνιζον τὰ ἀγαθά τοῦ διαζυγίου. "Εθλεπε κανεὶς π. χ. χονδροειδεστάτην μαγειρισσαν ἐν μέθῃ διατελοῦσαν, ν' ἀποτείνεται μὲ ζωηράς χειρονομίας πρὸς τὸ ἀκροατήριον καὶ μὲ ἀσέμνους κινήσεις τοῦ σώματος νὰ δηλώῃ δὲ ἔφθασεν ἢ εὐτυχῆς ἐποχὴ ποὺ θῆμπορεῖ κάθε μῆνας ν' ἀλλάσσει τὸν σύζυγόν της.

"Οφείλομεν νὰ τονίσωμεν ἴδιαιτέρως δὲ τὸσον δὲ κηρυσσόμενος ἀθεϊσμός, δοσον καὶ δὲ νόμος οὗτος περὶ διαζυγίου, ἀποθλέποντον μόνον τοὺς Χριστιανούς, οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς δπαδούς, τῶν ἄλλων θρησκευμάτων. Οὕτω, ἐνῷ εἶδομεν ἀπειρα διαζύγια Χριστιανῶν, δὲν εἶδομεν οὔτε ἐν τοιούτον ἔθραλου ἢ μουσουλμάνου.

2) "Άλλο διάταγμα τῶν μπολσεθίκων ἐκήρυξεν ἐπισήμως δὲ τοὺς γόνεῖς δὲν ἔχουν κανὲν ἡθικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῶν τέκνων των καὶ δὲ τὰ τέκνα εἰναὶ ἐλεύθερα νὰ πράττουν δὲ τι θέλουν. Εἶναι εὐνόητοι αἱ συνέπειαι τῆς διατάξεως ταύτης. "Ἐπηκολούθησεν ἡ τέλεια διαφθορά τῶν ἀνηλίκων, ἡτις ἐξεδηλώθη ἀμέσως διὰ τῶν ἔξῆς γεγονότων: Πρῶτον τὰ παιδία ἥρχισαν νὰ κλέπτον τὸ διάφορα ἀντικείμενα τοῦ σπιτιοῦ των καὶ νὰ τὰ πωλοῦν διὰ ν' ἀγοράσουν καπνὸν ἢ σιγαρέττα καὶ τὸ χειριστόν πάντων: κοκαΐνην. Συχνὰ συναντᾶ κανεὶς εἰς τοὺς δρόμους δημιλόν παιδίων ἡλικίας 12-15 ἐτῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων ζωηρῶς συζητούντων πῶς τὸ ἔρροφησε περισσότεραν κοκαΐνην ἀπό τὸ ἄλλο. Οὕτω δὲ συζητοῦντα, μεταβαίνουν εἰς τὸ σχολεῖον.

3) Εἰς τὰ σχολεῖα ἐνεργεῖται διδασκαλία κυριολεκτικῶς κλονίζουσα ὅλας τὰς ἡθικὰς βάσεις, δις ἐλάμβανον ἄλλοτε οἱ μαθηταὶ ἀπό τὰ παλαιὰ σχολεῖα ἢ τὴν οἰκογένειάν των.

Καλός μαθητής θεωρεῖται ἕκείνος ὃ διποῖος γνωρίζει ποίαν θέσιν κατέχει ὁ Α. ή Β. ἔθραίος «Ἐπίτροπος τοῦ Λαοῦ» καὶ ποίας υπηρεσίας προσέφερεν εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν. Ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῆς κρίνονται καὶ οἱ διδάσκαλοι, οἱ διποῖοι υποβάλλονται εἰς ἑνετάσεις ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητάς.

Ἐάν δὲν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀπαντήσουν Ικανοποιητικῶς εἰς τοιούτου εἶδους ἔρωτήματα, παύονται ἀμέσως διὰ νὰ καταδικασθοῦν εἰς τὰς πλέον φρικώδεις στερήσεις, διότι οὗτοι θεωροῦνται ἐστιγματισμένοι ἔχθροι τοῦ προλεταριάτου.

Ἀποθλέποντες εἰς τὴν ἡθικὴν παράλισιν τῆς παρούσης γενεᾶς οἱ ἔθραιοι δικτάτορες, ἐφήρμοσαν τὸ μικτὸν σύστημα τῆς φοιτήσεως εἰς τὸ σχολεῖον ἀρρένων καὶ θηλέων.

Παρέστημεν δλίγους μῆνας βραδύτερον μάρτυρες τοῦ ἀπεχθεατέρου θεάματος νὰ βλέπωμεν κορασίθας. 13, 14, 15 ἐτῶν ἐγκύους!

4) Πρὸς ἔξολόθρευσιν τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ οἱ ἔρυθροι τύραννοι τῆς Μόσχας ἔξενωκαν Διάταγμα, δυνάμει τοῦ διποίου αἱ ἐκτρώσεις εἶναι ἐλεύθεραι καὶ τὰ νοσοκομεῖα εἶναι υποχρεωμένα νὰ προθαίνουν εἰς τὴν ἐκτρωσιν· δωρεάν.

5) Ἀλλο διάταγμα δηλεῖ περὶ κοινοκτημοσύνης τῶν γυναικῶν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐφηρμόσθη εἰς δικηγόρους.

Χάριν περιεργείας ίδου ἐπὶ λέξει μερικά τοιαῦτα διατάγματα:

«Ο σύντροφος Καρασέεβ ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς κοινοκτημοσύνης εἰς τὴν πόλιν ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΟΥΚΡΑΤ ἐ πὶ δέκα νεανίδων ἀπὸ 16 ἔως 20 ἐτῶν κατὰ τὴν ἐσυτοῦ ἐκλογήν».

Ἴδου καὶ ἔτερον διάταγμα ἀρκετά ἐνδεικτικόν:

«Διὰ τοῦ παρόντος πιστοποιεῖται δτι δ. σύντροφος Ἐθιόνικος ἔξουσιοδοτεῖται νὰ λάβῃ δι' αὐτὸν νέαν κόρην. Κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοῦ ἀπαγορεύσῃ διαντεσταθῇ. Εἶναι ἔξουσιοδοτημένος μὲ ἀπεριόριστον δικαίωμα, διερ καὶ πιστοποιεῖται διὰ τῶν ὑπογραφῶν».

Οἱ ιερὸς χαρακτήρ τῆς οικογενείας, βάσις δχι μόνον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς υπάρκειας παντὸς Εθνους, κα-

τηργήθη, δ·έλεύθερος γάμος έπετράπη μέχρι τοιούτου σημείου, ώστε ή συμβίωσις άνδρός καὶ γυναικός νὰ διαρκῇ μόνον μερικούς μῆνας, τὰ δὲ καθήκοντα τῶν συζύγων περιορίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κτηνώδη ἡδονήν.

Εύκολως φαντάζεται πᾶς τις ποῖαι ὑπῆρξαν αἱ συνέπειαι τῶν μέτρων τούτων.

Αἱ γεννήσεις ἥλαττώθησαν κατὰ 50% τούλαχιστον καὶ βαίνουν ἔλαττού μεναι, τὰ ἀφροδίσια νοσήματα ἔχουν τόσον διαδοθῆ· διστε νὰ ἐγερθῆ συζήτησις σοθαρά εἰς τὰς κομμουνιστικὰς ἐφημερίδας, πρωτοστατοῦντος τοῦ Κομμισάρου τῆς Ὑγιεινῆς Σιμάσκο.

Οὗτος προέτεινε διάφορα μέτρα προληπτικά, ἀλλ' ὅλα αὐτὰ πρὸς τὸ θεαθῆναι. Καὶ δὲ δυστυχῆς Ρωσσικὸς λαὸς κλαίει τὰ φθίνοντα πολλὰ ἐκατομμύρια τέκνων του ἀπὸ τὴν φοθεράν μάστιγα τῆς σιφυλίδος, ήτις τόσον εὔρεως ἔχει διαδοθῆ δχι μόνον εἰς τὰς πόλεις, ἀλλὰ καὶ τὴν ὅπαιθρον.

Εἰς τὴν τεχνητὴν πεζίναν, εἰς τὰς διαφόρους ἐπιδημίας, εἰς τὰ νοσήματα, δὲ Ρωσσικὸς λαὸς ἀναγνωρίζει σκόπιμα μέσα, τὰ δποῖα μεταχειρίζεται ἢ σπεῖρα αὕτη τῶν διεθνῶν συνωμοτῶν πρὸς ἔξοντωσιν τοῦ Χριστιανικοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ, τρομοκρατουμένου διὰ τῆς Τσέκα ἢ Γκεπεοῦ ἢ Νικαβεδέ, μισθοφόρου στρατιᾶς, δργάνου τῆς Τρίτης Διεθνοῦς ήτις ἀποτελεῖται ἀπὸ πᾶν ἄλλο, ἢ ἀπὸ Ρώσσους. Διότι εἰς τὴν φρουράν αὐτὴν τὰ 50% εἶνε Ἐσθονοὶ καὶ Λιθουανοὶ καὶ τὰ ἕτερα 50% Κινέζοι καὶ Μωαμεθανοὶ τῆς κεντρικῆς Ἀσίας καὶ τοῦ Καυκάσου, ἀνέκαθεν μισοῦντες τὸν ρωσσικὸν Χριστιανικὸν λαόν.

Εἶνε γνωστὸν ἐκ τῆς ιστορίας τοῦ πολιτισμοῦ ὅτι διαθρωπος εἶνε κατ' ἔξοχὴν ζῶν κοινωνικὸν καὶ ὅτι ἀφ' ἣς στιγμῆς συνέπηξε τὴν πρώτην κοινωνίαν, ήσθάνθη τὴν ὀνάγκην νὰ περιορίζῃ τὰς ἀτομικὰς πράξεις του, ίνα μὴ θίγῃ ύλικῶς καὶ ήθικῶς τὸν πλησίον του. Ὁ περιορισμὸς οὗτος ἐκάστου ἐγώ, δηλαδὴ δὲ ἀμοιβαίος σεβασμὸς τῶν πολιτῶν, ἐδημιούργησε τὴν ἔννοιαν τῆς ήθικῆς καὶ τοῦ δικαίου. Εἶνε δὲ αὐταπόδεικτον ὅτι δινευ τοῦ ἀμοιβαίου τούτου σεβασμοῦ πᾶσα κοινωνία, πᾶν ἔθνος, εἶναι προωρισμένον νὰ διαλυθῇ, ἀφοῦ τὰ διάφορα μέλη αὐτοῦ-

θά ἐπιτίθενται τό δέν κατά τοῦ ἄλλου διὰ νὰ ίκανοποιήσουν τὰς
ζρέξεις των εἰς βάρος ἀλλήλων.

Ἡ ἔννοια αὕτη τῆς ἡθικῆς δὲν ὑπάρχει σήμερον ἐν Ρωσσίᾳ. Ὁ κομμουνισμὸς εἰργάσθη νὰ τὴν καταστρέψῃ. Τὸ κτηνῶδες ἔνστικτον τῆς γενετῆσίου δρμῆς, τὸ δποῖον ἀφομοιώνει τὸν ἀνθρωπὸν πλήρως πρὸς τὰ ἄλογα ζῶα, ἀπολαύει τῆς πλέον ἀχαλινώτου ἐλευθερίας. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν οἰκογένειαν, πηγὴ τῶν ὀραιοτέρων φιλτρῶν, δὲν ὑπάρχει πλέον. Ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν Θεόν, πηγὴ τῶν εὐγενεστέρων θυσιῶν, ἔξελιπε τελείως. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἔθνικήν πατρίδα, πηγὴ ἀπαραμέλλων ἡρωῖσμῶν, ὑπενομεύθη ἐντελῶς. "Ολαι αὐταὶ αἱ ἡθικαὶ ἀρχαὶ, αἱ δποῖαι ἀπότελοῦν τὸν ἀπαραίτητον συνεκτικὸν κρίκον πάσης κοινωνίας, ἔξηφανίσθησαν. Ὁ ρωσικὸς λαός, καὶ ἀν ἀκόμη ταχέως ἀπῆλλάσσετο ἐκ τοῦ μπολσεβικικοῦ ζυγοῦ, θὰ χρειασθῇ αἰῶνας δλοκλήρους διὰ νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ψυχικήν, ἡθικήν καὶ ἔθνικήν του συνείδησιν. Οὐδεὶς χαλινός, οὔτε θρησκευτικός, οὔτε οἰκογενειακός, οὔτε ἐκπαίδευτικός, ὑπάρχει σήμερον διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν διάπραξιν ἀδικημάτων πρὸς κορεσμὸν ιδίων δοέξεων. Ἡ παρατηρουμένη ἀποσύνθεσις δὲν εἶναι ἀπλῶς πολιτικὴ ή ἔθνική. Δὲν πρόκειται ἀπλῶς περὶ τῆς ἔξαφανίσεως τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος. Πρόκειται περὶ τῆς ἔξαλεψίως τοῦ στοιχειώδους σεβασμοῦ, τὸν δποῖον πᾶς ἀνθρωπὸς δφείλει πρὸς τοὺς δμοίους του.

Οὐδέποτε ἡ ἔγκληματικότης τῶν ἀνηλίκων ἔφθασεν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, δπως ἐν τῷ γηινῷ αὐτῷ... παραδείσω τοῦ κομμουνιστικοῦ κράτους.

·Μέχρι τοιούτου σημείου ἔχει προχωρήσει ἡ ἔγκληματικότης τῆς νέας γενεᾶς, ώστε ἥρχισε νὰ θεωρῆται ἐπικίνδυνος καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς διεθνεῖς τυράννους. Αὐτὸς δ ἐπίσημος σοβιετικός Τύπος ἡσχολήθη πλειστάκις μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Δὲν θέλομεν νὰ προφητεύσωμεν. "Αλλ' ἔκφράζομεν τὴν βεσαιότητα, ἐξ δσων εἶδομεν, δτι ἐκ τῆς ἔγκληματικῆς καὶ διεφθαρμένης ταύτης γενεᾶς θὰ ἔξελθουν οἱ ἐκδικηταί, οἱ δποῖοι θὰ τιμωρήσουν ἀμειλίκτως τοὺς ἔθραίους δικτάτορας.

Σημειωτέον δτι τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς μὴ ἐργασίμους ἡμέρας, ἐκατοντάδες χαμινίων γυμνοπόδων μὲ ἐρυθροὺς χιτῶνας, ἐπὶ τούτῳ στρατολογουμένων, περιφέρονται εἰς τὰς δδοὺς μὲ ἐρυθρὰς ση-

μαίας, ψάλλοντα σεμνα σηματα, καταλήγοντα εις τὴν ἐπωδόν: «Κάτω δ Θεός», «Ζήτω ἡ Κομμουνιστική Διεθνής».

Ἐν τῇ ἀφελείᾳ τῶν τὰ μικρὰ παιδία χαίρουν διότι εἰνε ἐλεύθερα νὰ Ικανοποιοῦν οἰονδήποτε πόθον, οἰανδήποτε δρεξίν των. Δὲν ἔμποροῦν νὰ ἔκτιμήσουν ὅτι ἡ ἀκόλαστος αὐτῆς ἐλευθερία, αὐξάνει ἀντὶ νὰ ἐλαττώνῃ τὰ ἔγωιστικά των ἔνστικτα, τῶν δποίων ἡ βαθμιαία ἀμβλυνσις ἀποτελεῖ τὸν σκοπὸν παντὸς ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Ἰδοὺ διατὶ εἰς δλην τὴν Ρωσίαν, τόσον εἰς τὰς πόλεις δσον καὶ τὰ χωρία, βλέπει τις δλα τὰ παιδία δηλητηριασμένα μὲ τὸ φεύδος καὶ μὲ τὴν πορνείαν. Εἶνε ἀπιστεύτως φοβερά ἡ ἐπιδημία τῆς ἀνηθικότητος, ἡ δποία χαρακτηρίζει τὸ Κομμουνιστικὸν πολίτευμα.

“Ολοι ψεύδονται, δλοι κλέπτουν, δλοι ξγιναν ταπεινοι καὶ δειλοι.

Οι ἀνώτεροι ἐπίτροποι τοῦ λαοῦ, οἵτινες κατὰ 80% εἶναι ἔθραϊοι, ἀπαξ τῆς ἑθδομάδος συνέρχονται εἰς τὸ Μουσεῖον ‘Αλεξάνδρου τοῦ Γ’, όπου λέγεται ὅτι λαμβάνονται χώραν ἀνθρωποθυσίαι, κατόπιν τῶν δποίων ἀκολουθοῦν δργια.

Ἐν Μόσχαι ἔκδίδεται ἑθδομαδιαῖον περιοδικὸν τὸ δποῖον ὄθριζει κατὰ τὸν ἀσεβέστατον τρόπον τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν. Διὰ νὰ καταστῇ δὲ μισητὴν αὐτὴν δὲν διστάζει νὰ κηρύττῃ ὅτι δ «Ιη σοῦς Χριστὸς ἡτο συνεργὸς τῶν κεφαλαιούχων καὶ ἐργοστασιαρχῶν» καὶ δτι αὐτὸς ἔδιδε τὸ σύνθημα τοῦ φόνου τῶν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν ἀγωνιζομένων... ἐργατῶν. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἔδημοσίευσε μεταξὺ ἀλλων μίαν γελοιογραφίαν παριστῶσαν τὸν «Γαλιλαῖον», δπως δνομάζουν τὸν Χριστὸν, ἐντὸς οἶκου ἀνοχῆς, διδάσκοντα εἰς τὰς ἡμιγύμνους γυναικας νὰ ὑποκύψουν ἀγογγύστως εἰς τὴν μοῖράν των. Κάτωθεν δὲ τῆς γελοιογραφίας ὑπῆρχον διάφορα ρητὰ τοῦ Εὐαγγελίου. “Οπως δὲ ἐπανειλημμένως ἐτόνισα, δχι μόνον δὲν γίνεται καμμία ἐπιθεσις κατὰ τῆς ἔθραϊκῆς θρησκείας, ἀλλὰ καὶ τιμωρεῖται διὰ θανάτου πᾶς προσβάλλων αὐτήν.

Οι ἔγγεγραμμένοι εἰς τὸ κόμμα Κομμουνισται δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παρακολουθήσουν τὴν λειτουργίλαν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας οὕτε δὲ νὰ ταφοῦν ὑπὸ τὰς εὔχας τῆς Ἐκκλησίας.

Χαρακτηριστικώτατον είναι τὸ θέαμα κηδείας κομμουνιστοῦ, τὸ όποιον πολλάκις παρηκολούθησα. Φέρετρον ἐρυθρὸν ἐπὶ ἐρυθρᾶς νεκροφόρου, ἀνευ σταυροῦ καὶ ἀνευ 'Ι ερέως. Οἱ Ιπποι είναι κεκαλυμμένοι ἐπίσης μὲν ἐρυθρᾶς υφάσματα, οἱ δὲ ἀκολουθοῦγες τὴν κηδείαν συγγενεῖς κρατοῦν, εἰς ἔνδειξιν πένθους, ταινίας ἐρυθρᾶς.

'Η σπουδαιοτέρα δῆμος πηγή διαθηκότητος καὶ ἡ πλέον ἐπικίνδυνος δὲν είνει οὔτε τὸ κήρυγμα κατά τῆς θρησκείας, οὔτε τὸ κήρυγμα κατά τῆς οἰκογενείας. Εἶναι ἡ Ἐλλειψις πίστεως εἰς τὴν ἐργασίαν, τὴν δροὰν Ἐλλειψιν ἐγέννησεν αὐτό τοῦτο τὸ κομμουνιστικόν καθεστώς, μὴ ἐπιτρέπον εἰς τὸν ἐργαζόμενον νὰ ἀπολαμβάνῃ τοὺς καρπούς τῶν μόχθων του.

'Η κοινοκτημοσύνη, ἡ ίδεα διτὶ δὲν θὰ κερδίσῃ τις τίποτε ἐντείνων τὰς προσπαθείας του, ἡ ἔξισωσις τοῦ εύφουοῦ πρὸς τὸν ἡλίθιον, τοῦ φιλέργου πρὸς τὸν δκνηρόν, τοῦ ὄγιοῦ πρὸς τὸν ἀσθενικόν, τοῦ εὔσυνειδήτου πρὸς τὸν ἀσυνείδητον, ἔξηλεψε τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ ἐπεξέτεινε τὴν δκνηρίαν, ἡ δροὰ εἶναι τὸ καταστρεπτικότερον ἐλάττωμα διὰ τὰ ἀτομα καὶ τοὺς λαούς.

'Ἀποσύνθεσις ήθική, κοινωνική, οἰκονομική, θενική, ίδιού τὰς ἀποτελέσματα τῆς αἰμοσταγοῦς δικτατορίας τοῦ μπολσεβικισμοῦ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ ἔχουν ἔνα μόνον ἔξαιρετικὸν προσόν. Εἶναι ἀνυπέρβλητοι δημοκόποι. Ξεύρουν νὰ παίζουν μὲ τὰς λέξεις περισσότερον ἀπὸ κάθε δῆλον διὰ νὰ ἔξαπατοῦν τὸν ἀθώον λαόν. Τὸ χάρισμα αὐτὸ — ἐάν είναι χάρισμα

τὸ ἀνέπτυξαν μὲ δρθαστὸν ἐπιτηδειότητα εἰς τὸ ζήτημα τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ, δηλαδὴ τῆς πνευματικῆς ἀποκτηνώσεώς του.

'Αφ' ἐνὸς λέγουν διτὶ ἡ θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ μπολσεβικισμοῦ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτοδιαθέσεως κάθε έθνους. Καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀρνοῦνται εἰς τὸν ρωσσικὸν λαὸν καὶ θε ἐλευθερίαν διαθέσεως τῶν ίδικῶν του ὑποθέσεων. Ἐρωτώμενοι τότε διὰ τὴν ἀσυνέπειαν αὐτήν, ἀπαντοῦν διτὶ ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, δηλαδὴ τῶν ὠργανωμένων κομμουνιστῶν, δέν ἐπιτρέπει τὴν χορήγησιν πάσης ἐλευθερίας, διτιθέτου πρὸς τὰ συμφέροντά του. Μέ δῆλας λέξεις 600 χιλιάδες ρώσσων κομμουνιστῶν δικαιοῦνται νὰ τυραννοῦν, νὰ σφάζουν νὰ ληστεύουν 120 ἑκατομμύρια διαθρώπων. Καὶ πρὸ παντὸς δικαιοῦν-

ταὶ νὰ τοῖς ἀρνηθοῦν πνευματικὴν ἐλευθερίαν. Διότι σήμερον δὲν ὑπάρχει πνευματικὴ ἐλευθερία εἰς τὴν Ρωσσίαν. Εἰς τὸ περίφημον ἔργον του «Τὸ Πρόγραμμα τῶν Μπολσεβίκων» δ. Ν. Μπουχαρίν, ἔνας ἐκ τῶν κορυφαίων κομμουνιστῶν, λέγει ρητῶς δτι «ὅλοι φωνάζουν μὲ μανίαν ἐναντίον τῶν μπολσεβίκων διότι παύουν τὰς ἐφημερίδας, φυλακίζουν, ἀπαγορεύουν τὰς συγκεντρώσεις, ἐπαναφέρουν τὴν ἀπολυταρχίαν, εἶναι τύραννοι, δολοφόνοι καὶ ἄλλα παρόμοια». Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀπαντᾶ δ. Ιδιος δ. σύντροφος Ν. Μπουχαρίν ως ἔξῆς: «Τώρα, δτε ἔχομεν δικτατορίαν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν, τῆς δποίας σκοπὸς εἶνε νὰ πνίξῃ τελειωτικῶς τὴν ἀστικὴν τάξιν (δηλαδὴ δλον τὸν Ρωσσικὸν λαὸν πλὴν 600 χιλιάδων κομμουνιστῶν), εἶνε προφανὲς δτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δοθοῦν εἰς αὐτὴν πολλαὶ ἐλευθερίαι οὗτε τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίζῃ».

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, σημειώνομεν ἐνταῦθα δτι καὶ δ. Τύπος εἶνε μονοπώλιον τοῦ κράτους ἐν Ρωσσίᾳ. Αἱ δύο ἐφημερίδες ἡ «Ἴσθέστια» καὶ «Πράσδα», τὰ ἐπίσημα δργανα τοῦ κράτους, δὲν ἔχουν κυκλοφορίαν μεγαλυτέραν τῶν 30—35 χιλιάδων φύλλων καθημερινῶς μὲ δλον δτι δλαι αἱ ὑπηρεσίαι εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ ἔγγραφωνται συνδρομηταί.

Ὑπὸ τῶν ἀπολογητῶν τοῦ μπολσεβικοῦ κράτους ἐπηνέθη μὲ ὑπερβολικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ θορυβώδη θαυμασμὸν ἐν σοβιετικὸν διάταγμα, τὸ τῆς καταργήσεως τῆς ἀγραμματωσύνης (Νταλόϊ μπεζγραμάντος). Ἀλλὰ κατόπιν δύο ἑτῶν θορυβώδους ρεκλάμας, ἀπεδείχθη δτι ὄδινεν δρος καὶ ἔτεκε μῦν. Καὶ ἀντὶ τὸ διάταγμα τοῦτο νὰ ἐλαττώσῃ, ηὔξησε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀγραμμάτων, εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον. Ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα πρότερον δημοτικὰ σχολεῖα, 50% ἐκλεισαν δι' ἔλλειψιν πόρων, τὰ δὲ ἄλλα 50% εὑρίσκονται εἰς ἐλεεινοτάτην κατάστασιν.

Τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαίδευσεως ἀνέμενεν ἡ αὐτὴ τύχη. Τὰ πλεῖστα ἐκλεισαν, εἰς δὲ τὰ ὑφιστάμενα ἐπιβάλλεται φορο-

λογία βαρυτάτη εἰς τοὺς σπουδαστάς, οὕτως ὡστε δομέραι διριθυμὸς τῶν μαθητῶν ἐλαττοῦται.

Εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα ἡ φοίτησις ἐμποδίζεται εἰς τοὺς γησίους ρώσσους φοιτητάς, ως μὴ δυναμένους δῆθεν νὰ ἀπαντήσουν κατά τὴν ἑγγραφὴν τῶν εἰς τὰ τιθέμενα 34 κομμουνιστικά ἔρωτήματα. Κατά τὸ 1924 ἐζήτησαν τοιαύτας ἀπαντήσεις δχι μόνον ἀπὸ τοὺς εἰσερχομένους τὸ πρῶτον εἰς τὰ Πανεπιστήμια, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς τριετεῖς καὶ τετραετεῖς. Οἱ μῆδυνηθέντες νὰ ἀπαντήσουν, ἀπεθλήθησαν. Οἱ ἀποθληθέντες μόνον ἐν Μόσχᾳ καὶ Πετρουπόλει κατά τὸ 1924, ἀνήλθον εἰς 12.000 φοιτητάς.

Εἰς τὸ παρελθόν ἡ Ρωσία διεκρίνετο διὰ τὰς πλουσίως ὡργανωμένας ἀνωτέρας τῆς σχολάς λόγω τῶν ἀφθόνων μέσων τὰ δποῖα διέθετον καὶ διὰ τινας διακεκριμένους ἐπιστήμονάς της. "Ηδη δλα αὐτά ἀνήκουν εἰς τὸ παρελθόν. Πλεῖστοι τῶν διακεκριμένων καθηγητῶν διέφυγον καὶ ἔδιδαξαν εἰς ξένα Πανεπιστήμια. Οἱ ὑπολειφθέντες ἤναγκάσθησαν νὰ ἐργασθοῦν συμφώνως πρὸς τὰς ἀπολυταρχικωτάτας διαταγάς τοῦ ἐξ ἔθραίων ἔλκοντος τὸ γένος Ἐπιτρόπου ἐπὶ τῆς Παιδείας Λουνατσάρσκι. Καὶ δι μεγαλόσχημος αὐτὸς Κομμισάριος ἐξ ετόπισε πολλοὺς διακεκριμένους ἐπιστήμονας ἀπὸ τὴν ἐπὶ μακρὰ Ἑτη διεύθυνσιν ιατρικῶν κλινικῶν καὶ ἐν ταύταις διώρισε νεαροὺς ἔθραίους ιατρούς, τοὺς δὲ πρώην διευθυντάς καὶ καθηγητάς τοὺς ἔθεσεν ὑπὸ τὰς διαταγάς των. Οὕτος, τὸ 1931 ἥλθε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀπέθανε δὲ πρὸ ἑτῶν.

"Εάν ἐπισκεφθῇ τις τὰς διαφόρους σχολάς τὰς δποίας τώρα δνομάζουν «Μπούζ», τούτεστι ἀνώτερο ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα, ἀποκομίζει ἀμέσως τὴν ἐντύπωσιν δτι, εὑρίσκεται δπουδήποτε ἀλλαχοῦ πλήν τῆς Ρωσίας, διότι αἱ φυσιογνωμίαι τῶν σπουδαστῶν, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἔξαιρέσεων, εἶναι ἔθραϊκαι."

Εἶναι ἀκόμη ἀγνωστὰ τὰ βαθύτερα αἴτια τῆς περιφήμου φάσθενείας τοῦ Λενίν, ἡ δποία δχι μόνον τὸν ἀπομάκρυνεν ἐκ τῆς Ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ τὸν ὀδηγησεν εἰς τὸν τάφον. Τὰ αὐτὰ αἴτια προύκάλεσαν μετά δύο περίπου ἑτη πρῶτον τὴν «ἀσθένειαν» καὶ κατόπιν τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Τρότσκυ ἐκ τῆς Ἀρχῆς.

Οἱ ἔκ τῶν παρασκηνίων ἐμπνέοντες τοὺς ἔθραίους δικτά-

τορας τῆς Μόσχας εἶναι τόσον δαιμόνιοι εἰς τὴν σκηνοθεσίαν, ώστε σπανιώτατα κατορθώνει κανεὶς νὰ διακρίνῃ τὰ μῆματα διὰ τῶν ὅποιων κινοῦνται τὰ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφανιζόμενα νευρόσπαστά των.

Ο Τρότσκυ κατηγορήθη, όπως κατηγορήθη ἀκριβῶς καὶ δὲ Λενίν, δτι ἥρχισε νὰ ἀποκλίνῃ πρὸς τὴν δεξιάν, δτι δηλαδὴ ἥρχισε νὰ θυσιάζῃ τὰς κομμουνιστικὰς ἀρχὰς καὶ νὰ κλίνῃ πρὸς τὰς ἀστικάς, καθιστάμενος οὕτω ἐμπόδιον διὰ τὴν... εὐημερίαν τῆς «Ἐνώσεως τῶν Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν». Θά δύνατο κανεὶς νὰ παραδεχθῇ πρὸς στιγμὴν τὴν κατηγορίαν ταύτην ως βάσιμον. Άλλα τότε διατί τὸ Μπολσεβικικὸν Κράτος, εὐθὺς μετά τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Λενίν, ἐφήρμοσε διάφορα μέτρα, μάρτυροντα δτι ἀπεδέχετο τὰς ἀντιλήψεις, τὰς ὅποιας κατέκρινεν; Ο Τρότσκυ ἀπολογούμενος τότε πρὸς τὸ Κεντρικὸν Κομιτάτον τῶν Σοβιέτ, ἔγραψε, μεταξὺ ὄλλων, τὰ ἔξῆς:

«Ἐπειδὴ δὲ πρόλογος τοῦ βιβλίου μου «Μαθήματα ἐκ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀκτωβρίου» ἔδωκε τὴν τυπικὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν, θεωρῶ ἀπαραίτητον νὰ ἀποκρούσω τὴν κατηγορίαν, δτι δῆθεν ἔγραψα τὸ βιβλίον μου ἐν ἀγνοΐᾳ τοῦ Κεντρικοῦ Κομιτάτου. Τὸ βιβλίον μου ἔξετυπώθη κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς τρόπον, καθ' δν καὶ δλα τὰ βιβλία τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Κεντρικοῦ Κομιτάτου καὶ τοῦ Κόμματος. Τὰ διάφορα δὲ κεφάλαια αὐτοῦ ἔδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Πράθδαν», ἐπίσημον δργανον τοῦ Ρωσσικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, τῆς ὅποιας ἡ σύνταξις δχι μόνον δὲν ἔκαμε καμμίαν ὅποση μείωσιν, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε μοι ὑπέδειξεν δτι δὲν συνεφώνει πρὸς οἰονδήποτε σημεῖον αὐτῶν».

Αἱ φράσεις αὗται τοῦ Τρότσκυ ἀποδεικνύουν δτι ἐν τῇ πραγματικότητι οὐδεμία ὁφίσταται διαφωνία ἀρχῶν μεταξὺ αὐτοῦ, ἔθραλου τὴν ἔθνικότητα (Μπρονστάϊν δνόματι) καὶ τοῦ κατ' ἐπίφασιν ἀντιπάλου του Ζηνοφίεφ

επίσης έθραιου (καλούμενου πράγματος της Απφελληπάουμ). Άκριστος δημόσια όφιστατο διαφωνία μεταξύ του Λεβίν και του Τρότσκυ, δταν δι πρώτος ήναγκάζετο νά αποσυρθῆ ἐκ τῆς Αρχῆς υπό τάς αὐτάς συνθήκας, όφ' δις και δ Τρότσκυ.

"Άλλαχού λοιπόν και ούχι εἰς διαφωνίαν ἀρχῶν πρέπει νά διαχειρισθοῦν τά πραγματικά αίτια, τά διοίσα διθησαν τὸ Κεντρικὸν Κομιτᾶτον τῆς Μόσχας νά ἐπιβάλῃ εἰς τὸν Τρότσκυ νά «ἀσθενήσῃ» και νά ἐγκατασταθῇ εἰς Κριμαίαν.

Τὰ κατωτέρω κάναπτυσσόμενα γεγονότα ἐπιτρέπουν, νομίζω, νά βεβαιώσῃ τις δτι τόσον ἡ ἀπομάκρυνσις του Λεβίν δσω και του Τρότσκυ, διφεύλονται εἰς διαταγὴν τῶν ἐμπνεόντων τὸν Διεθνῆ Κομμουνισμόν, οἱ δποῖοι, ἀνυπέρβλητοι ψυχολόγοι, αἰσθάνονται: 1) Τὴν ἀνάγκην νά προσφέρωσιν ἔξιλαστήρια θύματα εἰς τὴν δγκουμένην ἀγανάκτησιν, δχι πλέον τῶν ρώσων δστῶν, διλ' αὐτῶν τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ ἔξι διφεύλειας ἥκολούθησαν τὸ σατανικὸν τῶν πρόγραμμα. 2) Τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκκαθαρίσεως και τῆς ἀνανεώσεως τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος διὰ τῆς ἀποθολῆς δι και τῆς ἔξοντωσεως τῶν κομμουνιστῶν ἕκείνων ποὺ ἐκδηλοῦν δυσφορίαν διὰ τὴν κατάστασιν.

"Ιδοὺ τὰ γεγονότα, ἐφ' ὃν στηρίζω τάς πληροφορίας μου ταύτας:

Τῇ 15 Οκτωβρίου 1923—εύρισκόμην ἀκόμη ἐν Μόσχα— ὑπεβλήθη διαμαρτυρία πρὸς τὴν Ανωτάτην Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ρωσικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ὑπογεγραμμένη παρὰ 45 μελῶν αὐτῆς ως και τοῦ γραμματέως Σαπρόνωφ, διότι δῆθεν τὸ Κεντρικὸν Κομιτᾶτον δὲν ἐφαρμόζει πιστῶς τάς ἀποφάσεις τῶν τελευταίων Πανασθετικῶν Συνεδρίων. Παρῆλθεν δι 'Οκτώβριος και δ Νοέμβριος και ούδεν ἐλέχθη δι κούσθη τι περὶ τῆς διαμαρτυρίας ταύτης. "Εξαφνα, κατά τάς ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου, ἥρχισαν ζωηραὶ συζητήσεις εἰς τὰ διάφορα κομμουνιστικά κέντρα τῆς Μόσχας, ως εἰς Σακολκικώφ, εἰς Κράσνο - Πρεσνένσκι κλπ. και εἰς τάς δποίας, ἥρχισαν νά λαμβάνουν μέρος οἱ κορυφαῖοι τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. "Εξετοξεύοντο αἱ φοθερώτεραι κατηγορίαι, αἱ τρομερώτεραι ἀπειλαὶ τῶν μὲν πρὸς τοὺς δέ. Οἱ μὴ γνωρίζοντες δτι ἐπρόκειτο περὶ σκηνοθεσίας, ἐνόμισαν πρὸς στιγμὴν δτι πράγματι θὰ ἐπέλθῃ σύρραξις μεταξύ τῶν διαφωνούντων κομμουνιστῶν.

Μετά τινας ήμερως η άπομοσφαίρα τῆς Μόσχας, έκαλύφθη ἀπό πυκνότερα νέφη. Ἐδημοσιεύθη ἀπόφασις τῆς Ἀνωτάτης Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡτις ἐκεραυνοθόλει τοὺς διαμαρτυρθέντας. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὑπέγραψε καὶ διάτοκο.

Τὴν ἐπιοῦσαν, τῆς ἐκδοσεως τῆς ἀποφάσεως, διάτοκος ἔμεινε κατάπληκτος μανθάνων διτὶ διάτοκου ἀπέστειλε δύο ἐπιστολάς, μίαν πρὸς τοὺς στρατιωτικούς κομμουνιστὰς καὶ ἔτεραν πρὸς τὰ κομμουνιστικὰ Κέντρα τοῦ Κράσον - Πρεσνένσκου, δι’ ὧν ἐτάσσετο μὲ τὰς βλέψεις τῆς διαμαρτυρθείσης δῆθεν ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως, τὴν διποίαν δύμως καὶ αὐτὸς ὑπέγραψε.

Ἄμα τῇ λήψει τῶν ἐπιστολῶν τούτων, πολλοὶ ἀφελεῖς νεαροὶ στρατιωτικοί, ως καὶ πολλοὶ τῶν ζωηροτέρων κομμουνιστῶν, νομίσαντες διτὶ προσγματικῶς διάτοκου τάσσεται παρὰ τὸ πλευρόν των, ἥρχισαν προκλητικώτερον νάξοντας τὰς σκέψεις των καὶ οὕτω ἀπεκαλύφθησαν εἰς τὰ δύματα τῶν ἀριστά ωργανωμένων μετικῶν πρακτόρων τῆς Τσέκας.

Μετὰ παρέλευσιν δύο ήμερῶν ἡ Μόσχα ἔκπληκτος ἐπληροφορεῖτο διτὶ διάτοκου ἔξορίζεται εἰς τὸ Σότσι καὶ διτὶ τῷ ἀφηρέθη τὸ Κομμισαριάτον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν.

Καὶ διέμενε διάτοκος τῆς Μόσχας, σατανικῆς προκλήσεως του ἐγένετο ὑπαίτιος τῆς ἔξοντάσεως πολλῶν χιλιάδων χριστιανῶν Ρώσσων στρατιωτικῶν, πολιτικῶν καὶ ἔργατων, οἵ διποῖοι εἶχον ἐκδηλώσει συμπαθείας πρὸς αὐτόν. Οἱ πλεῖστοι εὗρον τὸν σκληρότερον θάνατον, ἀποσταλέντες ἐν καιρῷ χειμῶνος καθ’ δύμάδας 500 - 600 εἰς τὸ βορειότερον σημεῖον τῆς Σιβηρίας, διου ὑπέκυψαν εἰς τὴν πείναν καὶ τὸ φῦχος.

Οἱ βραδύτερον ἐγερθεῖς θόρυβος πέριξ τοῦ διάτοκου ὑπῆρξεν νέα καὶ πάλιν σκηνοθεσία πρὸς ἔξαπάτησιν ὃχι μόνον τῶν δυσφορούντων κομμουνιστῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς διάσπασιν τῶν προσφύγων Ρώσσων, οἵτινες εὑρίσκοντο μακράν τῆς πατρίδος των.

Καὶ διλλαὶ ἐνέργειαι τοῦ διάτοκου, τοῦ Ζηνόθιεφ καὶ τοῦ Καμένεφ (ἐπίσης ἐθραίου καλουμένου πράγματι Ρόζενφελδ), χύνουν ἐπίσης ἀπλετον φῶς ἐπὶ τῆς σκοτεινῆς ἐν Ρωσσίᾳ καταστάσεως.

Ἄλλην ἀπόδειξιν διτὶ ἡ ἀποχώρησις τοῦ διάτοκου δέν ἐσήμαινε διαφωνίαν ἀρχῶν πρὸς τὰ Σοβιέτ, ἀλλὰ ἀπετέλει τέ-

Ο (Έθραίος Γκίμερ) ΣΟΥΧΑΝΩΦ

Έκ τῶν κορυφαίων Μπολσεβίκων,
μέλος τοῦ Πιστρωσικοῦ Συνέ-
δρίου τῶν Σοβιέτ.

χνασμα, παρέχει εἰς βαρυσήμαντος λόγος τοῦ Ζηνόθιεφ ('Απ-φελμπάουμ), δημοσιευθεὶς εἰς τὴν «Ισβέστια» τῆς Μόσχας τῇ 30 Νοεμβρίου 1924, ἀριθ. φύλλου 274 (2309). Εἰς τὸν λόγον τοῦτον δὲ Ζηνόθιεφ, δὲ δῆθεν ἀντίκαλος τοῦ Τρότσκου, ἔλεγε μεταξὺ ὄλλων ὅτι «οὗτος ἀποτελεῖ προσωπικότητα ἀνωτέραν τοῦ Λενίν». Καὶ ἔξηκολούθει ὡς ἔξῆς :

«Ἐάν δὲ Λενίν εἴνε δὲ τύπος τοῦ ἐπαναστάτου προλεταρίου, δὲ Τρότσκου εἶναι κλασσικὸς τύπος ἐπαναστάτου διανοούμενου. Ἡμεῖς συγκρίνομεν ἐδῶ; δχι πρόσωπα, ἀλλὰ τοὺς ἀντιπροσώπους δύο πολιτικῶν κατευθύνσεων. Αὐτὸς δὲ διανοούμενος ἐπαναστάτης ἔχει Ισχυροτέραν φυσιογνωμίαν, γνωρίζει πολλάκις νά ἀφομοιούται μὲ τὴν προλεταριακὴν μᾶζαν, ὅταν πρόκειται νά ἔξεγειρῃ τὸν ὄχλον. 'Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ διόποιον ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς πολιτικῆς του δράσεως εἴνε τὸ ἐπαναστατικὸν τοῦ διανοούμενου».

Αὐτὸς εἴνε δὲ ἡρως ἐπαναστάτης ὅπως δὲ Σουχάνωφ (Γκίμερ) ἀποκαλεῖ τὸν Τρότσκυ.

ΤΗ δλη δράσις τοῦ μεγάλου ἑθραίου Τρότσκου, ἀποδεικνύει δτι οὗτος ὑπεδύθη πάντοτε μὲ ἔξαιρετικὴν προθυμίαν καὶ ἀκλόνητον πίστιν τὸν ρόλον τὸν διόποιον διετάχθη ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν μεγάλων ἑθραϊκῶν δργανώσεων πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ἑθραϊκοῦ ίδεώδους τῆς κοσμοκρατορίας.

Πράγματι, τῷ 1903 δὲ Τρότσκυ ἦτο μενσεβῖκος, δηλαδὴ ἀντιμπολεσθῖκος. Τῷ 1904 ἀπεχώρει ἀπὸ τοὺς Μενσεβίκους καὶ τῷ 1905 ἐπέστρεφε πάλιν εἰς τὰς τάξεις των. Τῷ 1906 ἔκ δευτέρου ἀπεχώρει ἀπὸ τοὺς Μενσεβίκους, κατὰ τὸ τέλος, δὲ τοῦ ίδιου ἔτους ὑπεστήριζε τὴν σύμπραξιν αὐτῶν μὲ τοὺς Καντέτ (συνταγματικούς μοναρχικούς). Τὴν δινοιξιν τοῦ 1907, εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Λονδίνου, ἔλεγεν δτι διίσταται μὲ τὴν Ρόζαν Λούξεμπουργκ (ἑθραίαν) καὶ δτι ἡ διάστασις αὕτη ἔχει κατεύθυνσιν δχι πολιτικὴν, ἀλλ' ἀπλῶς ἀτομικὴν.

Τῷ 1916, ἥτοι πρὸ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως, εἰς τὸ τεῦχος τοῦ «Σοσιάλ - Ντεμοκράτ» ἀριθ. 1 δὲ Λενίν ἔγραφε μεταξὺ ὄλλων: «Οποιαιδήποτε καὶ ἀν εἶναι αἱ ὑποκειμενικαὶ ἀγαθαὶ προθέσεις τοῦ Τρότσκου καὶ τοῦ Μάρτωφ (ἐπίσης ἑθραίου), ἀντικειμενικῶς ὑποστηρίζουν τὸν Ρωσσικὸν - Σοσιαλιστικὸν Ιμπεριαλισμόν». Ή φράσις αὕτη τοῦ Λενίν ἐνέχει ἔξαιρετικὴν σημασίαν. Ρωσσικὸς σοσιαλιστικὸς Ιμπεριαλισμὸς δὲν σημαίνει τίποτε ἀλλο είμη τὸ ἑθραϊκὸν ίδεώδες τῆς κοσμοκρατορίας, τὸ διόποιον πράγματι τόσον ἀποτελεσματικῶς ἔμελλε νά ἔξυπηρτησῃ δὲ Τρότσκυ. 'Άλλα μήπως καὶ δὲ ίδιος δὲ Λενίν,

δέσμιος τῶν διεθνῶν συνωμοτῶν τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν ἔξυπρέτησεν ἐμμέσως τὸ αὐτὸ Ιδανικόν;

Δι' ἐμέ, δοτίς ἐμελέτησα ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ πνεῦμα τὸ διέπον τὰς δργανώσεις τῶν κομμουνιστῶν, εἰνε ἀπολύτως βέβαιον ὅτι δι Τρότσκυ, ἐνεργῶν ἀπό τοῦ 1922 ὡς ἐνήργησε, δὲν διέπραξε ποτὲ σφάλμα ἀπέναντι τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ. Ἀπλῶς ἐπαιξεν ὡς δι τελειότερος ἡθοποιὸς τὸν ρόλον, τὸν δποῖον αἱ παγκόσμιαι ἐθραϊκαὶ δργανώσεις τοῦ ἐπέθαλλον. Τούτεστιν, εἰς στιγμάς ἀμφιθόλου ἐπιτυχίας πρέπει οἱ διευθύνοντες τὸν διεθνῆ κομμουνισμὸν νὰ φαίνωνται διποτάμενοι διὰ νὰ προπαρασκευάζουν ἀσφαλῆ ὑποχώρησιν ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας. Διατί δι "Απφελμπάουμ (Ζηνόδιεφ) δρίζει τὴν μεταστροφὴν τοῦ Τρότσκυ ἀπό τοῦ 1922, διότι ἀπό τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς τὸν ἐρυθρὸν στρατὸν παρετρήθησαν τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς δυσφορίας, τὰ προσαναγγέλλοντα ἀποτυχίαν καὶ πτῶσιν τοῦ μπολσεβικισμοῦ. Τίδού τινὲς ἐκ τῶν ἐνδείξεων τούτων: α) Οἱ κληρωτοὶ ἐρυθροὶ στρατιῶται ἥσαν νέοι, οἱ δποῖοι εἶδον ίδοις δμμασι τὰς καταστροφὰς τὰς δποίας οἱ κομμουνισταὶ διέπραττον εἰς τὰ χωρία τῶν. β) διότι δὲν ἐπίστευον εἰς τὸ κήρυγμα τῶν μπολσεβίκων ὅτι δῆθεν αἱ καταστροφαὶ αὗται ἔγιναν χάριν αὐτῶν τῶν νέων καὶ ὅτι δι' αὐτοὺς προπαρασκεύαζον νέον κόσμον, ἐπίγειον παράδεισον. γ) "Οταν οἱ νέοι ἐρυθροὶ στρατιῶται μετεφέρθησαν εἰς τὰ σώματά τῶν, τὰ ἐδρεύοντα εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Ρωσσίας, εἰς τὴν Πετρούπολιν, Μόσχαν, Χάρκοβον, Κίεβον κλπ. ἤλθον εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς κατοίκους καὶ ίδιᾳ μὲ τοὺς ἐργάτας, παρ' ὃν ἐκπληκτοὶ ἐμάνθανον ὅτι διοικοῦνται ὑπὸ ἐθραίων καὶ ὅτι κανεὶς παράδεισος δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ πόλεις ἐκτὸς πολλῶν ἀπεράντων νεκροταφείων, εἰς τὰ δποῖα κατακρεουργηθέντα ἐτάφησαν καὶ θάπτονται τὰ εὐγενέστερα τέκνα τῆς πατρίδος τῶν.

Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τῆς δυσαρεσκείας τῶν ἐσημειώθη διὰ τῆς δμαδικῆς ἀπαίτησεως δποῖος δ ἐν τῷ Στρατῷ βίος βελτιωθῆ. Καὶ εἶδομεν τὸν Μπρόνστεν (Τρότσκυ) νὰ συνηγορῇ ἀνήσυχος ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὸ Πανρωσσικὸν συνέδριον τῶν Σοβιέτ κατά τὸ 1922, φθάσας μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐκδώσῃ διάταγμα (τὸ δποῖον δμως δὲν ἐφηρμόσθη) τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἐπωμίδων τῶν ἀξιωματικῶν. Τὸ διάταγμα τοῦτο κατηύνασε τὰ πνεύματα τῶν ἀπλοϊκῶν αὐτῶν θυμάτων τοῦ ἐθραϊκοῦ μπολσεβικισμοῦ. Μόνον οἱ γνωρίζοντες τὴν Ρωσσίαν δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν ποίαν σημασίαν ἔχει τὸ ζήτημα τῆς ἐπωμίδος διὰ τὸν ρῶσσον στρατιώτην.

"Από τοῦ 1922, ἀπό τῆς πρώτης ἐκδηλώσεως δυσαρεσκείας τῶν ἐρυθρῶν στρατιωτικῶν, διετάχθη νὰ παιζῃ τὸν ρόλον τοῦ ἀποκλίνοντος πρὸς τὸν Μενσεβικισμὸν (δεξιάν), διότι οἱ προνοητικοὶ ἀρχηγοὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ ἤννόσθαι διτοῦ ἔνδαφος ἥρχισε κλονιζόμενον ὑπὸ τοὺς πόδας των. Κατά τὸ 1923, εἰς τοὺς στρατιωτικούς κύκλους ἥρχισε μία κίνησις κατὰ τῶν ἐθραίων τυράννων τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ, οἵτινες διὰ τῆς μισθοφόρου ζενικῆς φρουρᾶς τρομοκρατοῦν καὶ αὐτὸν τὸν ἐρυθρὸν στρατόν! "Ἄξιον πολλῆς προσοχῆς εἶναι τὸ γεγονός διτοῦ οἱ ἐθραῖοι δικτάτορες δὲν ἔμπιστεύονται πολλὰ δῆλα εἰς τὴν ἐρυθρᾶν στρατιάν, ἃτις δὲν ἔχει παρὰ μόνον δῆλα δῆλα, τὰ διποία μεταχειρίζονται ἐναλλάξ οἱ φρουροί. Πράγματι δοσάκις γίνονται τελεταὶ εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Κρεμλίνου καὶ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ λάθουν μέρος 3-4 λόχων ἐρυθροῦ στρατοῦ, δλα τὰ πέριξ τετράγωνα καταλαμβάνονται προηγουμένως ὑπὸ τῶν ταγμάτων τῆς φρουρᾶς τῆς Τσέκας, μέχρις διτοῦ τελειώσῃ ἡ παράταξις καὶ οἱ ἐρυθροὶ στρατιῶται, ἐπιστρέφοντες εἰς τοὺς στρατῶνας, ἀφοπλισθοῦν.

Ποσάκις δὲν παρηκολούθησα τὸ θέαμα τοῦτο, ίδιοις δμυτσι;

"Αργότερα, δταν ωγκώθη τὸ ρεῦμα τῶν δυσανασχετούντων ἀξιωματικῶν διὰ τὴν δουλείαν τὴν διποίαν ὑφίσταται ἡ πατρίς των ἀπὸ τοὺς ἐθραίους, οἱ σατανικώτατοι ἀρχηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ ἐσκηνοθέτησαν μίαν κακοηθεστάτην πρόκλησιν, τῆς διποίας ἡ ἐκτέλεσις ἀνετέθη εἰς τὸν Τρότσκυ καὶ διὰ τῆς διποίας ἥλπισαν διτοῦ θάλαξηπάτων τοὺς ἀφελεστέρους καὶ τολμηροτέρους ἐκ τῶν δυσφορούντων ἀξιωματικῶν τῆς ἐρυθρᾶς στρατιᾶς.

Πράγματι, δσοι ἀξιωματικοί, στρατιῶται, ὑπάλληλοι, ἔξεδήλουν συμπαθείας πρὸς τὸν Τρότσκυ, δχι μόνον ἀπεμακρύνοντο τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ ἐτυφεκίζοντο ἡ ἔξωρίζοντο εἰς τὴν Σιιθρίαν.

Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ σημασία καὶ αἰτία τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Τρότσκυ.

ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΦΥΛΗΝ

Οι έθραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας ἀπέδωκαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἔξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δχὶ μόνον λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως, ὅλλα καὶ λόγῳ τῆς ζωτικότητος τὴν δποίαν ἔδειξεν ἡ Ἑλληνικὴ φυλή, ἡ κατ' ἔξοχὴν σημαίοφόρος τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἰδού διατὶ εἰργάσθησαν, μὲ μεγαλυτέραν ἵσως λύσσαν ἀπὸ τὸν Κεμάλ διὰ τὴν ἑκδίωξιν τῶν Ἑλλήνων ἐκ Μ. Ἀσίας καὶ τελευταίως διὰ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Ἀπὸ τοῦ 1919 συνεστήθη ἐν Ὁδησσῷ ίδιαιτέρων τμῆμα προπαγάνδας, καλούμενον Ἀνατολικὸν Τμῆμα τῆς Ὁδησσοῦ.

Πρῶτος πρόεδρος αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ γνωστὸς γάλλος ἔθραῖος λοχαγὸς Σαδούλ, γραμματεὺς δὲ ὁ "Ἐλλην" Ἰωαννίδης. Ὁ Σαδούλ ἀπέστειλε προκηρύξεις εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν μὲ τὴν ὑπογραφὴν του, καλῶν αὐτὸν νάριψη τὰς ὅπλα καὶ νά συμπράξῃ μὲ τοὺς Τούρκους!

Τῷ 1920 ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἀνατολικοῦ τμήματος ἐτοποθετήθη ὁ Σεραφείμ (Τρυγώνης), ἔξαπολύσας ἐπίσης εἰς πολλὰς δεκάδας χιλιάδας ἀντιτύπων ὀμοίας προκηρύξεις πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν τῆς Θράκης καὶ Μ. Ἀσίας. Ἐξ ὅλου τὸ τμῆμα τοῦτο ἀπέστειλε κρυψίως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔνα τῶν μελῶν του, τὸν Ἐλληνα Ταμπουλίδην, δοτὶς διέμεινεν δλόκληρον διετίαν ἐργαζόμενος ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν!

Τὸ τμῆμα τοῦτο ἀπέστειλεν ἐπίσης χρηματικὰς βοηθείας πρὸς τὸν Κεμάλ διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ἐνδὲ Τούρκου Λαζοῦ ἐκ Τραπεζοῦντος, ἔχοντος εἰς τὴν διάθεσίν του ίδιαιτέρων ἀπόπλοιον.

Κατὰ τὸ 1920 ἐφθασεν εἰς Μόσχαν — ὅπου εὑρισκόμην καὶ ἔγώ — ὁ φοιτητὴς τῶν φυσικομαθηματικῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Λιγδόπουλος ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Οὗτος, ἀφοῦ ἐλαβεν δόηγίας τοῦ κέντρου,

άνεγχώρησε, συναδευόμενος από ένα δόλλον "Ελληνα κομμουνιστήν έκ Ρωσίας, 'Αλεξάκην δύναματι και ένα Λιθουανόν και έφωδιασμένοι μὲ πέντε έκατον μύρια χρυσῶν φράγκων. Τοὺς τρεῖς αὐτούς κυρίους παρέλαβεν εἰς τὸ δάτμόπλοιόν του δαντιπρόσωπος τοῦ Κεμάλ ἐν "Οδησσῷ, διά νὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Καθ' δόδον δμως, δελεασθεὶς προφανῶς ἐκ τοῦ μεγάλου ποσοῦ, τὸ δποῖον ἔφερον μεθ' ἐσυτῶν οἱ τρεῖς συμπλωτῆρες του, τοὺς ἔφόνευσε καὶ τοὺς ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. Φθάσας εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔδήλωσεν εἰς τὰς Ἀρχὰς δτι κατά τὸν πλοῦν, πολεμικὸν ἀγνώστου σημαίας, τὸν ἑσταμάτησε καὶ κατόπιν ἐρεύνης παρέλαβε τοὺς τρεῖς ταξειδιώτας του.

Μετά παρέλευσιν 3 μηνῶν ἀπό τῆς δολοφονίας, ἀνεγνώσαμεν τὴν νεκρολογίαν τοῦ Λιγδοπούλου εἰς τὴν «Ισθέστια», ἐπίσημον δρυγανον τοῦ ρωσσικοῦ μπολσεβικισμοῦ.

"Άλλ' ἡ τραγικὴ μοῖρα τοῦ κομμουνιστοῦ Λιγδοπούλου δὲν ἡμπόδισε τοὺς ἔβραιους δικτάτορας τῆς Μόσχας νὰ Ελθουν εἰς ἐπικοινωνίαν μὲ τὸ Ἑλληνικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα. Διά τῶν σατανικῶν μέσων, τὰ δποῖα ἔκεινοι γνωρίζουν, τῷ ἀπέστειλαν δχι μόνον χρήματα, ἀλλὰ καὶ κυρίως δδηγίας πολιτικάς: νὰ συμπράξουν μὲ τὴν Ἡνωμένην ἐναντίον τοῦ Βενιζέλου κατά τὰς ἐκλογάς τοῦ 1920.

Οι ἐνθυμούμενοι τὰ ἀριθμητικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τῆς 1 Νοεμβρίου θά υπολογίσουν δτι ἀν οι ἔργαται ψηφοφόροι δὲν συνέπραττον μετά τοῦ ἀντιθεντικού, ἡ ἐκλογικὴ νίκη θά διῆκεν εἰς τὴν Κυθέρησιν Βενιζέλου. Αὐτὸ δμως δὲν συνέφερεν εἰς τὰς ἔβραιους δικτάτορας τῆς Μόσχας, οι δποῖοι διά πρακτόρων, μόνον κατ' δνομα 'Ἑλλήνων, Ἐπεισαν μερίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δτι δ μικρασιατικὸς ἀγών, δ ἵερδος ἀγών τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς πολυκλαύστου 'Ιωνίας μας, ἡτο ἀγών δῆθεν κατακτητικὸς ὥσαν ἡ Σμύρνη, αι Κυδωνίαι, ἡ Μαγνησία, τὸ 'Αιδίνιον νὰ μὴν ἥσαν 'Ἑλληνικαὶ καὶ ὥσαν ἡ κοιτίς τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἡ «γκιασύρ 'Ισμύρ» νὰ ἡτο τουρκική! Οι "Ἑλληνες κομμουνισταὶ εἶναι Ἐνοχοι ἐσχάτης προδοσίας δχι ἀπλῶς κατά τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ἀλλά καὶ κατά τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Καὶ διά νὰ φανῇ ἀκόμη γυμνοτέρα ἡ ἀγρία ἔχθρότης τῶν ἔβραιων δικτατόρων τῆς Μόσχας πρὸς τοὺς πρόσφυγας, διά νὰ φάνῃ κάτι φοβερώτερον, ἡ σκληρὰ ἀπανθρωπία τῶν πρὸς πᾶν ἀνθρώπινον αἰσθῆμα, θά ἀναφέρω τὸ ἔξῆς περιστατικόν::

Μετά τὴν ἔθνικήν συμφοράν — εύρισκόμην ἀκόμη εἰς Μόσχαν — ξένοι κομμουνισταί, εύρισκάμενοι εἰς τὴν σοβετικήν

πρωτεύουσαν, ἐπρότειναν εἰς τοὺς ἑβραίους δικτάτορας ὅπως
ὅ διεθνῆς κομμουνιαὶ μὸς ἐκδηλώσῃ ζωηρῶς τὴν συμπάθειάν του
πρὸς τοὺς Ἑλληνας καὶ Ἀρμενίους πρόσφυγας, τοὺς κατα-
φυγόντας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τοὺς ἐπιζώντας δικόμη
χριστιανοὺς τῆς Τουρκίας. «Τοιουτορόπως, ἔλεγεν, ἡ πρότα-
σις, ἀφ' ἐνὸς θὰ ἐλκύσωμεν πρὸς τὸν κομμουνιαὶ μὸν τοὺς πρόσ-
φυγας, ἀφ' ἐτέρου θὰ ἐκδηλώσωμεν ἄνωτερον πολιτισμὸν,
ὅστις θὰ ἐνισχύσῃ τὸ γόητρὸν μας εἰς δλην τὴν γῆν». Καὶ διμως
ἡ τόσον ἀκίνδυνος αὕτη πρότασις ἀπερρίφθη παμφηφεὶ ὑπὸ¹
τῶν ἑβραίων τυράννων διότι ἐπρόκειτο περὶ προσφύγων χρι-
στιανῶν. Ἐν τούτοις, τὸ Ἑλληνικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα,
ἔχει τὸ θάρρος νὰ ζητῇ πάντοτε τὴν ὑποστήριξιν τῶν προσφу-
γικῶν μαζῶν, ἐνῷ τόσον εὐθύνεται εἰς τὴν τραγικὴν δυστυ-
χίαν του, ἐνῷ δὲ διεθνῆς, δρωσικός καὶ δὲ Ἑλληνικός κομμου-
νιαὶ μὸν δὲν ἀπηγόρωναν οὔτε μίαν τυπικὴν ἕκκλησιν πρὸς τὴν
διεθνῆ ἐργατικὴν τάξιν διὰ τὴν συλλογὴν ἔρανων πρὸς ἀνα-
κούφισιν τῶν ἀτυχῶν θυμάτων τῆς κακούργου συμπράξεως τῶν
ἑβραίων Μόσχας καὶ Ἀγκύρας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲ μπολσεβικιαὶ παραβαίνει μίαν ἀκό-
μη φοράν τὰς κομμουνιστικὰς ἀρχὰς περὶ διεθναμοῦ διὰ τοῦ
μίσους του πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν φυλήν.

Τοὺς τυχὸν ἀμφιθάλεοντας παραπέμπω εἰς τὰ στενογρα-
φημένα πρακτικὰ τοῦ πρώτου Συνεδρίου τῶν Ἀνατολικῶν
Ἐθνῶν τοῦ Μπακού (Σεπτέμβριος 1920).

Ίδοù ἐν ἀπόσπασμα ἐπὶ λέξει τοῦ λόγου τοῦ τότε διευ-
θυντοῦ τῆς σοβιετικῆς προπαγάνδας ἐν τῇ Ἑγγύς καὶ Κεν-
τρικῇ Ἀνατολῇ «συντρόφου» Παύλοθιτες :

«Διατί ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία τόσον ἐνδιαφέρονται εἰς
τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Βράγκελ; Διότι ἐφ' δοσον ἡ Κρυμαία εὐ-
ρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ Βράγκελ, τὰ νῶτα τῆς ἐπαναστατι-
κῆς Τουρκίας εἶναι ἀποκομένα καὶ ἡ σοβιετικὴ Ρωσσία δὲν
δύναται νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς τῶν Τούρκων ἐπαναστατῶν. Ἡ Ἑλ-
ληνικὴ κατοχὴ τῆς Θράκης καὶ Ἀδριανούπολεως σκοπὸν ἔχει
τὴν ἀπομόνωσιν τῆς ἐπαναστατικῆς Τουρκίας καὶ τῆς Σοβι-
ετικῆς Ρωσσίας ἀπό τὰ Βαλκάνια. Ὁ Καπιταλισμὸς σκάπτει
τὸν τάφον του, ἀλλ' ὅπως ἐπισπεύσωμεν τὸν θάνατόν του, τὰ
Ἀνατολικά ἔθνη πρέπει, χεῖρα μὲ χεῖρα μὲ τὴν Σοβιετικὴν
Ρωσσίαν, νὰ δώσουν τὸ τελευταῖον κτύπημα. Ἡ ἐπαναστατικὴ
Ἀνατολὴ πρέπει νὰ συνδεθῇ διὰ στενωτάτης συμμαχίας μὲ τὴν
Σοβιετικὴν Ρωσσίαν».

Πράγματι τὸ μίσος τῶν ἑβραίων τῆς Γ' Διεθνοῦς ἦτο καὶ
εἶναι ἀφάνταστον πρὸς πᾶν τὸ Ἑλληνικόν. Οἱ ἑβραῖοι δικτά-

τορες τῆς Μόσχας δι' ὅλων τῶν μέσων συνέδραμον ἀναφαν-
δὸν τὸ ἔργον τοῦ Κεμάλ. Ρώσοι οἰκονομικοὶ ὑπόληλοι ἐν
Μόσχᾳ, Ρωσοτοβίῳ καὶ Ὀδησσῷ, μὲν διεθεῖσιν δτὶ ἀπεστάλη-
σαν εἰς τὸν Κεμάλ ἐκ τῶν τμημάτων εἰς ἢ ὑπηρέτουν, δεκάδες
ἐκατομμυρίων χρυσῶν ρουβλίων.

Πολὺ ἔνθιαφέρουσα εἶναι ἡ κατωτέρω δῆλωσις τοῦ Ἰμ-
πραϊμ Ταγή, ἀντιπροσώπου τοῦ Κεμάλ ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν
Ἀνατολικῶν Ἐθνῶν, δι' ἣς ἀποδεικνύεται ἡ στενὴ συνεργασία
τῆς Μόσχας μὲν τὴν Ἀγκυραν:

«Σύντροφοι, ἐκ τῶν λεχθέντων προκύπτει δτὶ ἡ Ἀνατο-
λή, ἀκολουθοῦσα τὸν δρόμον τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ πολιτι-
σμοῦ, ἀπεφάσισε νά ὑπερασπίσῃ τὴν τύχην καὶ τὴν ἀνεξαρ-
τησίαν τῆς μέχρι τελευταίας πνοῆς τῶν τέκνων τῆς. Καὶ ἡ προ-
τεινομένη χείρ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας γίνεται δεκτὴ ἐν ὅλῃ
τῇ εἰλικρινείᾳ.» (Τετάρτη ἡμέρα τοῦ συνεδρίου τῶν Ἀνατολι-
κῶν Ἐθνῶν, 14 Σεπτεμβρίου 1920, Μπακοῦ).

Ο 'Ελληνικὸς λαὸς δὲν ἔχει σχηματίσει σαφῆ ιδέαν τῶν
καταστροφῶν τούτων. Ἀρκοῦμαι μόνον νά εἶπω δτὶ ἀπωλέ-
σθησαν ἀνεπιστρεπτεί ἐλληνικαὶ περιουσίαι ἀξίας τούλαχιστον
δύο δισεκατομμυρίων χρυσῶν ρουβλίων. Εἰς πολλάς δὲ χιλιά-
δας ἀνέρχονται οἱ τυφεκισθέντες ἢ οἱ ὑποκύψαντες εἰς τὸν διά
τῆς πείνης καὶ τῶν ἐπιδημιῶν θάνατον Ἐλληνες τῆς Ρωσίας.

Όταν δὲ ἐλληνικὸς στρατὸς ὑπεχώρει εἰς τὴν Ὀδησσόν,
οἱ ἔθραιοι ἔδολοφόνουν πολλοὺς Ἐλληνας, στρατιώτας μεμο-
νωμένους, δὲλλους δὲ ἐκ τῶν παραθύρων περιέχεον μὲ βραστὸν
νερό. Ἐξ δὲλλου τὸ 1921, διόπτε διωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς Τσέκα
δ Λιθουανίδ Πέτερς (δ τόσας θηριωδίας διαπράξας ἐν Πε-
τρουπόλει καὶ Μόσχᾳ), ὑπὸ τὸ πρόσχημα δτὶ οἱ Ἐλληνες τοῦ
Καυκάσου ὑποστηρίζουν δῆθεν τοὺς εἰς τὰ δρη καταφυγόντας
Κοζάκους, ἐτυφέκισε πολλάς ἐκατοντάδας Ἐλλήνων, δὲλλους
δὲ ἔξετόπισεν ἐντὸς 24 ὥρων, διατάξας νά ἐγκαταλείψουν τὸ
πᾶν καὶ νά μεταθοῦν εἰς Μπακοῦ. Οι δυστυχεῖς οὗτοι Ἐλλη-
νες, ἀνερχόμενοι εἰς 15.000, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ρακέν-
δυτοι καὶ πειναλέοι, ἔφθασαν εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην. Οἱ ἔκει
Ἐλληνες τοῖς παρέσχον, ἐφ' δουν ἦτο δυνατόν, τὰς πρώτας
βοηθείας. Ο δὲ γράφων τοῖς ἔστειλε 175 ἐκατομμύρια ρού-
βλια ἀντιστιχοῦντα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πρὸς 800 ρούβλια χρυσᾶ
καὶ προερχόμενα ἐκ συνεισφορᾶς Ἐλλήνων τῆς Μόσχας καὶ
τῆς Πετρουπόλεως.

Η ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΥ
ΜΕΤΑ ΤΩΝ
ΤΟΥΡΚΩΝ, ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

Οι έθραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας εἶναι τόσον εύφυεῖς, εἶναι τόσον θαυμασίως πληροφορημένοι, ώστε νὰ μὴν ἀγνοοῦνται :

1) 'Ο νεοτουρκισμός, ήδη ἀπὸ τοῦ μεγάλου συνεδρίου τοῦ 1911, εἶχεν ἀποφασίσει τὴν ἔξοντωσιν καὶ τὴν λήστευσιν τῶν Χριστιανῶν τῆς Τουρκίας 'Ελλήνων καὶ 'Αρμενίων, δηλαδὴ τῶν γηγενῶν πληθυσμῶν, ποδοπατῶν οὕτω δχι μόνον τὴν ἀρχὴν τῶν ἔθνικοτήτων, ἀλλὰ τὰς στοιχειώδεις ἐπιταγάς τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

2) 'Ο νεοτουρκισμός, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, ἔσφαξε καὶ ἐλήστευσεν $1\frac{1}{2}$ ἑκατομμύριον 'Αρμενίων καὶ 1 ἑκατομμύριον 'Ελλήνων.

3) 'Ο πανισλαμισμός, γεννηθεὶς κυρίως τῷ 1899 κατὰ τὸ ἀντιχριστιανικὸν ἔκεινο προσκύνημα τοῦ Κάτζερ εἰς τὸν τάφον τοῦ Σελαχεδδίν 'Εγιουμπί εἰς Δαμασκόν, ἀποθλέπει εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ διὰ τῆς ἀφυπνίσεως τῶν πολεμοχαρῶν μουσουλμανικῶν λαῶν, οἱ δποῖοι, ὡς γνωστόν, πιστεύουν κατὰ τὸ Κοράνιόν των, ὅτι «δ παράδεισος εύρισκεται ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ξίφους τοῦ πολεμιστοῦ».

4) Οὕτος, οὐδὲν ἀλλο ἐκπροσωπεῖ εἰκῇ τὸ ἀγριον μῆσος τοῦ 'Ισλάμ κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ. "Οπως δὲ ἐπιγραμματικῶς ἔγραψε κάποτε μία μεγάλη Ιταλική ἐφημερίς, ἡ «Γκαζέττα δὲλ Πόπολο», δ κεμαλισμός ήτο ἀνεπιτήδειον ἀμάλγαμα Ιλλουμινισμοῦ, μασσωνισμοῦ καὶ μπολσεβικισμοῦ ἀλατισμένον μὲ πανισλαμισμόν, θεωρίαν καθαρῶς γερμανικήν». Αὗτός εἶναι δ πανισλαμισμός.

Ποίαν στάσιν ἐπρεπε νὰ τηρήσουν ἀπέναντι αὐτῶν οἱ ἔθραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας, διὰ τοῦτο πράγματι ἰδεολόγοι κήρυκες

τῆς κοινοκτημοσύνης, ἐπιστημονικῆς θεωρίας ἔστω οὐτοπικῆς: "Η ἀπάντησις εἶναι σαφῆς:

"Ως ἄλλοι, δπώς αὐτοκαλοῦνται, ἔπρεπε νὰ κτυπήσουν καὶ τὴν μουσουλμανικὴν θρησκείαν, δπώς κτυποῦν τὴν Χριστιανικήν. "Ως δπαδοὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἔθνοτήτων, ἔπρεπε νὰ δέξιώσουν παρὰ τοῦ Κεμάλ νὰ παραχωρήσῃ αὐτονομίαν εἰς τοὺς Ἐλληνικούς, ἀρμενικούς, κουρδικούς κλπ. πληθυσμούς καὶ μάλιστα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῆς ὅποιας οἱ κάτοικοι κατά μεγάλην πλειονοψηφίαν δὲν εἶναι οὕτε Τούρκοι οὕτε μουσουλμάνοι.

"Άλλ' οἱ ἄρχηγοι τοῦ μπολσεβικισμοῦ δὲν ἔκαμαν τίποτε δπὸ αὐτά. Τούναντίον, ως θά ἀποδείξω ὀμέσως, ἐνίσχυσαν τότε τὸν Κεμάλ καὶ ἀνέλαβον τὴν προστασίαν τῆς μουσουλμανικῆς θρησκείας, δποδείξαντες οὕτω κατά τρόπον ἀκαταμάχητον δτι οὐδὲν ὅλο ὀνειρεύονται εἰμή τὴν ἔξυπηρέτησιν τοῦ ἑβραϊκοῦ Ιδεώδους τῆς κοαμοκρατορίας, διά τῆς ἑξολοθρεύσεως καὶ ληστεύσεως τῶν χριστιανικῶν λαῶν.

Οἱ ἀφελεῖς «κοινωνιολόγοι» τῆς Ἐλλάδος, δσοὶ ἀπερρόφησαν ἀνεξετάστως μαρξικὸν δηλητήριον, τὸ δποῖον ἐνεστάλαζον οἱ ἐν Γερμανίᾳ πρὸ τοῦ Χίτλερ καθηγηταὶ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, κατά τὰ ἐνέα δέκατα ἑβραῖοι, καὶ ἐν γένει δλοὶ οἱ "Ελλήνες καὶ δλοὶ οἱ τίμιοι διανοούμενοι τῆς γῆς, πρέπει νὰ μελετήσουν μετὰ προσοχῆς τὰς συζητήσεις καὶ τὰ πορίσματα τοῦ ἐν Μπακοῦ τῆς Ρωσίας συνελθόντος τὸ ἔτος 1920 πρώτου συνεδρίου τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀνατολικῶν ἔθνῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἑβραίου Ζηνόθιεφ (Ἀπφελμπάσμυ). "Ο Μουσουλμάνος Ναρμπουταμπέκωφ, ἀντιπρόσωπος τοῦ Τουρκεστάν, εἶπε, μεταξὺ ὅλων, τὰ ἔξῆς :

«... Η βάσις τῆς πολιτικῆς τῶν Σοιδιέτ ἀπέναντι τῶν ἀνατολικῶν ἔθνῶν ἀκριβέστατα διετυπώθη εἰς τὴν πρὸς ήμᾶς προκήρυξιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Κομμισαρίων τῆς Μόσχας, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ Λενίν». ⁹⁸

"Αποτεινόμενος δὲ πρὸς δλους τοὺς ἔργάτας Μωαμεθανούς τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Ἀνατολῆς, εἶπεν δτι «ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν, ἡ συνθήκη τοῦ διαιμελισμοῦ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς ἀποσπάσεως τῆς Ἀρμενίας, ἔχει ξεσχισθῆ καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις μένει εἰς τὰς χεῖρας τῶν Μωαμεθανῶν». Περαιτέρω, ἀναφερόμενος εἰς τὴν προκήρυξιν, εἶπεν δτι αὕτη, μεταξὺ ὅλων, ἀναγυράφει καὶ τὰ ἔξῆς: «Απὸ τοῦδε ἡ πίστις σας, τὰ ἔθιμά σας καὶ τὰ ἔθνικά σας καθιδρύματα κηρύσσονται ἐλεύθερα καὶ αὐτοτελῆ. Κανονίζεται ἡ ἔθνική σας ζωὴ ἐλευθέρα καὶ ἀνευ ἐμποδίων. Σεῖς μόνοι πρέπει νὰ είσθε κύριοι τῆς χώρας σας,

σείς μόνοι πρέπει νά κανονίζετε τήν ζωήν σας κατά ύπόδειγμα καὶ τύπον ίδικόν σας».

«Κατόπιν τοιούτων λόγων, ἔξακολουθεῖ δὲ Μουσουλμάνος ἀντιπρόσωπος, εἶναι ποτὲ δυνατόν ἡμεῖς νά μὴν ἀνταποκριθῶμεν εἰς τήν προκήρυξιν τῆς Σοβιετικῆς Ἀρχῆς;»

Λέγει τόσα πολλά ἡ προκήρυξις αὕτη ὅστε θεωρῶ περιττὸν νά τήν ἀναλύσω. Θά σημειώσω μόνον ὅτι οἱ μιτολεθίκοι υἱοθέτησαν δλας τάς ἀντιλήψεις τοῦ Κεμάλ, μέθ' οὐ συνήψαν τήν 8ην Μαρτίου 1921 συμμαχίαν, προσενεγκόντες εἰς αὐτὸν βοήθειαν δχι μόνον ἡθικήν, ἀλλά καὶ εἰς χρῆμα, καὶ εἰς πολεμικόν ὄλικόν καὶ εἰς ἀξιωματικούς ἐπιτελεῖς.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μου θὰ γνωρίζουν ὅτι Τούρκοι ἀξιωματικοί καὶ στρατιῶται, αἷχμαλωτισθέντες ἐν Μ. Ἀσίᾳ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐπεθεσθένται ταῦτα.

Καὶ ἐνεφανίσθη οὕτω τὸ τραγικόν, τὸ ἀχαρακτήριστον θέαμα : δὲ ρωσικὸς κομμουνισμός, δῆθεν εὔγενής ἐπανάστασις τῶν Ρώσων «ἔργατῶν καὶ χωρικῶν», συμβολίζουσα δῆθεν δὲ τι ὑψηλότερον ἔχει νά δείξῃ δὲ σύγχρονος πολιτισμός, νά βοηθῇ μὲν ἀφοσίωσιν ἐκπλήσσουσαν εἰς τήν ἔξδυτωσιν τῶν γηγενῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν, μεταξύ τῶν δποίων οἱ «Ἐλλήνες ἑργάται καὶ χωρικοί τῆς Ἀνατολῆς».

«Αλλά οἱ ἑθραῖοι τύραννοι τῆς Μόσχας δὲν ἡρκέσθησαν εἰς τήν θετικήν αὐτήν σύμπραξιν πρὸς τοὺς Τούρκους. Εἰς πᾶν ἐπίσημον Ἕγγραφόν των ἀχαρακτήρισαν τὸ κεμαλικόν κίνημα ὡς δῆθεν «ἄγωνα τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του». Δηλαδὴ ὑπεκρίθησαν ὅτι ἡγιόσουν τήν παρουσίαν ἐν Ἀνατολῇ ἐκατομμυρίων δλων ὑποδούλων Ἐλλήνων καὶ Ἀρμενίων, ὑπεκρίθησαν ὅτι ἐθεώρουν δλα τὰ τουρκικά ἔδαφη ὡς κατοικούμενα ὑπὸ πληθυσμῶν ἀμιγῶς τουρκικῶν. Εἶναι δυνατόν νά ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι καλῇ τῇ πίστει νομίζουν τοῦτο οἱ δαιμόνιοι ἑθραῖοι δικτάτορες; Ἀσφαλῶς δχι. «Αλλά διά νά καλύψουν τάς ἀντιχριστιανικάς ἐνεργείας των, ἐφεῦρον τὸ πρόσχημα ὅτι ἐθεώρουν αὐτὸν ὡς εὔγενή ἄγωνα τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του. Οὕτω κατώρθωσαν νά δηλητηριάσουν κατά τῆς Ἐλλάδος καὶ τάς ἐργατικάς τάξεις δλων σχεδόν τῶν συμμάχων Ἐθνῶν, ἀγνοούσας τήν πραγματικήν σύνθεσιν τῶν πληθυσμῶν τῆς Ἀνατολῆς.

«Η ιστορία τοῦ Πολιτισμοῦ θὰ εἴπῃ ὅτι οἱ Τούρκοι, ἐπὶ αἰώνας ἀπειλούμενοι ὑπὸ τῶν Ρώσων Χριστιανῶν, δὲν ἐπέτυχον νά ἀξιείψουν τὸν χριστιανικὸν πολιτισμὸν τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ μόνον ὅταν ἡ Ρωσία περιῆλθεν εἰς χεῖρας ἑθραίων, συμμα-

χηρασάντων πρός τὸν Κεμάλ, τότε μόνον ἐπετεύχθη ἡ διὰ πυρός καὶ σιδήρου καταστροφὴ αὐτοῦ.

‘Αλλ’ ἡ κτηνεμονία ὑπὸ τοῦ Μπολσεβικισμοῦ τῆς κεμαλικῆς προσπαθείας δὲν περιώρισθη μέχρι τῆς νίκης τῆς κατὰ τῆς Ἐλλάδος (Αδγουστος τοῦ 1922). ‘Οταν τὸ φθινόπωρον τοῦ Ιδίου ἔτους ἐγένετο ἀπόπειρα συνεργασίας τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἐναντίον τῶν Τούρκων, ἡ Μόσχα διέτασσε τὰ Κομμουνιστικά Κόμματα αὐτῶν, μεταξὺ τῶν ὅποιων καὶ τὸ ‘Ελληνικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα, καὶ ταῦτα ἀπεφάσιζον εἰς τὴν συνδιάσκεψιν τῆς Σόφιας τὰ ἔξῆς τερατώδη :

«Τὰ Κομμουνιστικά Κόμματα τῶν Βαλκανίων διφεύλουν νὰ πολεμήσουν μεθ’ δλῆς των τῆς δυνάμεως πᾶσαν νέαν προσπάθειαν, ἀποσκοποῦσαν εἰς νέον πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ δεξιοῦσι τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἔνωσιν τῶν Βαλκανικῶν λαῶν μετά τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ, δστις διεξάγει ἄγωνα κατὰ τοῦ εύρωπαικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ ωπέρ τῆς ἔθνικῆς ἀνεξαρτησίας του». (Τετάρτη παράγραφος τοῦ Α' Κεφαλαίου τῶν ἀποφάσεων τῆς Ε΄ Βαλκανικῆς Κομμουνιστικῆς Διασκέψεως).

‘Η ίδια, πέμπτη, Παιμβαλκανική Κομμουνιστική Συνδιάσκεψις, εἰς τὴν ὅποιαν μετέσχε καὶ τὸ ‘Ελληνικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα, ἀπεφάσισε τότε καὶ τὰ ἔξῆς :

«Τὰ κομμουνιστικά κόμματα τοῦ Αἴμου δηλοῦσιν ὅτι οἱ βαλκανικοὶ λαοὶ διφεύλουν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν Τουρκίαν εἰς τὸν ἄγωνά της ωπέρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς καὶ κατὰ τοῦ εύρωπαικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ. ‘Οτι τὰ Στενά καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις πρέπει νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅτι ἡ Μαύρη Θάλασσα πρέπει νὰ ἀνήκῃ εἰς τοὺς λαούς τῶν ἀκτῶν τῆς καὶ ὅτι πρέπει νὰ μείνῃ κλειστή εἰς δλους τοὺς πολεμικούς στόλους τῶν κεφαλαιοκρατικῶν κρατῶν. (Τρίτη παράγραφος τοῦ τρίτου κεφαλαίου τῶν ἀποφάσεων τῆς ρηθείσης Διασκέψεως).

Τὰ Στενά καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις, λέγουν οἱ μπολσεβίκοι, πρέπει νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν Τουρκίαν. ‘Αλλὰ ποῦ εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ διεθνισμοῦ, τὴν ὅποιαν διατυμπανίζει ὁ κομμουνισμός;

Σήμερον καὶ ὁ πλέον κακόπιστος ἀνθρωπος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δμολογήσῃ ὅτι ἡ νοτιοδυτική, ἡ κεντρική καὶ ἡ ἀνατολική Μακεδονία κατέρκοῦντο ἥδη ἀπὸ τοῦ 1913 ὑπὸ πλειοφηφίας ἑλληνικῆς, ἡ ὅποια μετεθλήθη ἀπὸ τοῦ 1925 εἰς παμφηφίαν περίπου, μετά τὴν ἀναχώρησιν τῶν Τούρκων καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων. Τί ἐπέτασσεν εἰς τὸν διεθνῆ κομμουνισμὸν ὁ ἔθνολογικός οὗτος χαρακτήρ τῆς ‘Ελληνικῆς Μα-

κεδονίας; Σε βαθμόν στοιχειώδη πρός τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτοδια-
θέσεως τῶν λαῶν. Ἐν τούτοις ἥδη, τὴν ἐπαύριον τῆς ἔθνικῆς
συμφορᾶς, καθ' ἓν στιγμὴν αἱ αἰματηραὶ φλόγες τῆς πυρπο-
ληθείσης Ἑλληνικῆς Σμύρνης ἐφώτιζον τὰ ὄντα τοῦ Αιγαίου,
οἱ δικτάτορες τῆς Μόσχας ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν βουλ-
γαρικὴν μακεδονικὴν δργάνωσιν διὰ νὰ ἀνακινήσουν τὸ Μακε-
δονικὸν ζῆτημα, διὰ νὰ δημιουργήσουν νέαν συμφοράν εἰς τὴν
τόσον μισουμένην ὅπ' αὐτῶν 'Ἐλλάδα'.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Μόσχας, ἡ ὧς ἕνω Πέμπτη Βαλκανικὴ
Κομμουνιστικὴ διάσκεψις, συνελθοῦσα εἰς Σόφιαν κατ' Ὁκτώ-
βριον τοῦ 1922 ἀπεφάσισε τὰ ἔξῆς:

«Τὰ Κομμουνιστικὰ Κόδματα τῶν Βαλκανίων, ἀποκαλύ-
πτοντα τοὺς ἀληθεῖς σκοπούς τῆς ἔθνικύφρονος πολιτικῆς τῶν
Σέρβων, Βουλγάρων καὶ Ἐλλήνων ἀστῶν (Σημ. ἡ Ἐλλάς
πάντοτε τελευταία) δηλοῦσιν ὅτι θὰ ὑποστηρίξουν δι' ὅλων
τῶν δυνάμεών των τὸν ἀγῶνα τῶν πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας
διὰ τὴν ἔθνικὴν ἀνεξαρτησίαν των, ὅτι θὰ ἐργασθοῦν διὰ νὰ
ἀπαλλάξουν τὸ ἔθνικὸν κίνημα τῆς Μακεδονίας ἐκ τῆς ἐπιρ-
ροής τῶν ἀστῶν τῶν γειτονικῶν χωρῶν καὶ νὰ τὸ διηγήσουν
εἰς τὴν δόδον τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγῶνος πρός τὸν σκοπὸν τῆς
Ιδρύσεως Σοβιετικῆς Δημοκρατίας ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ὁμο-
σπονδιακῆς Σοβιετικῆς Δημοκρατίας τοῦ Αἴμου». (Δευτέρα
παράγραφος τοῦ τετάρτου κεφαλαίου τῶν ἀποφάσεων τῆς ρη-
θείσης διασκέψεως).

Καὶ εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο φαίνονται δλοὶ οἱ καταχθόνιοι
σκοποὶ τῶν αἰμοδιψῶν τυράννων τῆς Μόσχας, μεθ' ὧν συμ-
πράττουν δυστυχῶς καὶ "Ἐλλῆνες, κατ' ὅναμα, κομμουνισταί".

Διότι ἔρωτῷ: Εἶναι δυνατὸν νὰ ἥγνοσουν οἱ δαιμόνιοι ἀρ-
χηγοὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ ποία ἦτο καὶ τότε, ὡς σήμερον, ἡ
σύνθεσις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας; καὶ τὴν
θέλησίν του νὰ ἀπολαύσῃ εἰρήνης διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ἐκ τῶν μα-
κρῶν του δοκιμασιῶν; Ποῦ εἶναι ὁ σεβασμός των πρὸς τὴν
ἀρχὴν τῶν ἔθνικοτήτων; Καὶ διατί νὰ γίνῃ ἡ Μακεδονία κομ-
μουνιστικὴ Δημοκρατία, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ οὗτοὶ οἱ μπολσεβῖκοι
ἐγκατέλειψαν τὰς ἀρχὰς τῆς κοινοκτημοσύνης ἐν Ρωσίᾳ, ἥτις
τὴν ὀδηγησεν εἰς τὴν πεῖναν, εἰς τὴν διαφθοράν καὶ εἰς τὴν
ἀτίμωσιν;

Οἱ ἐν Ἐλλάδι μισθωτοὶ πράκτορες τῶν ἐρυθρῶν τυράν-
νων, οἱ ἀπαρτίζοντες δῆθεν «Ἑλληνικόν» κομμουνιστικὸν Κόδμα, διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἀνθελληνικὴν πολιτικὴν τῶν πατρώ-
νων τῶν εἰς τὸ Μακεδονικὸν ζῆτημα, ἐπικαλοῦνται διαρκῶς

τὴν μαρτυρίαν τοῦ γερμανοῦ Βάτιγκανδ περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας.

Οἱ ἀποικοὶ δὲ κακόθουλοι οὗτοι ὑπῆρεται τῶν βουλγαρικῶν βλέψεων ὅποκρίνονται δτὶ ἀγνοοῦν:

1ον) δτὶ δὲ Βάτιγκανδ ἐπεσκέφθη μόνον τὴν ὑπὸ τῶν γερμανοθουλγάρων κατεχομένην Μακεδονίαν κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον, ἀποσταλεῖς ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ καζερικοῦ ἐπιτελείου.

2ον) δτὶ δὲ Βάτιγκανδ διετήρει «Βαλκανικὸν Ἰνστιτοῦτον» εἰς Λειψίαν μὲν ἐπιχορήγησιν τοῦ Βουλγαρικοῦ Κράτους, τοῦ ἀστικοῦ Βουλγαρικοῦ Κράτους.

Πῶς λοιπὸν οἱ δῆθεν «διεθνισταὶ» τοῦ κομμουνιστικοῦ, ἔλληνικοῦ καὶ ρωσικοῦ, κόμματος υἱοθετοῦν ἀπόψεις μονομερῶς ἀστικῶν Κρατῶν καὶ δὴ κατακτητικῶν, δπως ἡ καζερικὴ Γερμανία καὶ ἡ κομιτατζῆδικὴ Βουλγαρία;

«Οταν ἔγινεν ἡ διοικονία τοῦ μεγάλου Ἀρχικομιτατζῆ Ἀλεξανδρώφ δινεούρθη δλίγον δ πέπλος δστις καλύπτει τὴν συνεργασίαν τῶν περισσοτέρων κομιτατζῆδων μετά τῶν ἔθραίων τυράννων τῆς Μόσχας. Ἀπεκαλύφθη τότε, δτὶ δὲ Ἀλεξανδρώφ διοικονήθη ὑπὸ τῶν δργάνων τοῦ κομιτατζῆ Τσαοῦλεφ δστις, μεταθάς εἰς Βιέννην, συνῆψε συμφωνίαν μετά τοῦ ἔκει μεγάλου μπολσεβικοῦ κέντρου. Εἶναι εὐτύχημα δτὶ οἱ βούλγαροι κομιτατζῆδες εἶναι διηρημένοι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Διότι ἄλλοι μὲν ζητοῦν τὴν ἀπλῆν προσάρτησιν τῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἄλλοι δὲ τὴν αὐτονόμησιν τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Εἶναι ἐπίσης εὐτύχημα δτὶ οἱ ἀγρόται τοῦ Σταμπολίνου διμοσαν ἐκδίκησιν κατὰ τῶν ἀντιπάλων τῶν, οἱ δποιοί, διὰ τῆς βίας καὶ τῆς τραμοκρατίας, δνῆθον εἰς τὴν Ἀρχήν.

Οἱ «Ἐλληνες» κομμουνισταὶ δὲν ἀγνοοῦν δτὶ δ βούλγαρος βουλευτής Βασιλειος Κολλάρωφ ἐπαιξε πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν Διεθνή. Ρόλον δχι κοινωνιολογικόν, ἄλλα γνησίως βουλγαρικόν. Οἱ ιθύνοντες τῆς Μόσχας εύχαριστως ἀποδέχονται τὰς βουλγαρικὰς εἰσηγήσεις: τοῦ «συντρόφου» Κολλάρωφ ἐφόσον αὗται ἔχουπρετοῦν τὸ ἀνόσιον πρόγραμμά των.

Νομίζω δτὶ καὶ μόνη ἡ ἀποδεδειγμένη αὕτη μεροληψία τῶν δῆθεν «διεθνῶν» κομμουνιστῶν ὅπερ τῶν Βουλγάρων καὶ μόνη ἡ προσπάθεια τῶν ρώσσων κομμουνιστῶν νὰ προκαλέσουν νέον πόλεμον διὰ τὴν αὐτονόμησιν τῆς Μακεδονίας, θά ἐπρεπε νὰ συνεγείρουν δλους τοὺς «Ἐλληνας ἐργάτας ἐναντίον τῶν «Ἐλλήνων» πρακτόρων τῆς Μόσχας.

Ταῦτα· ως πρός τὴν σύμπραξιν, τῶν μπολσεβίκων μετά τῶν Τουρκών καὶ τῶν Βουλγάρων. ‘Ὄς πρός τὴν ἀπολυταρχικήν Γερμανίαν, τινὲς ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν· μου θὰ γνωρίζουν ίσως δὴ ὁ Λενίν διέσχισε τὸ γερμανικὸν ἔδαφος διαρκοῦντος τοῦ πρώτου Εύρωπαϊκοῦ πολέμου ἐπὶ γερμανικῆς ἀμαξοστοιχίας, διατεθείσης ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ ἐπιτελείου χάριν αὐτοῦ, εὐρισκομένου εἰς ‘Ἐλθετίαν καὶ μὴ δυναμένου νὰ μεταβῇ δι’ ἄλλης δοῦι εἰς τὴν Πετρούπολιν.

‘Ο Λενίν, ρῶσσος ἐκ πατρός καὶ ἑβραῖος ἐκ μητρός, δὲν θὰ ἔτυγχανεν ἀσφαλῶς τῆς τιμῆς καὶ τῆς προστασίας αὐτῆς τοῦ Καιζερικοῦ ἐπιτελείου, ἐάν δὲν παρεῖχεν εἰς αὐτὸν ἔγγυήσεις ἐπαρκεῖς δχι μόνον περὶ τῶν πραγματικῶν κοινωνιοτικῶν του ἀντιλήψεων, ἀλλὰ κυρίως περὶ τῆς ἑξωτερικῆς του πολιτικῆς. Πράγματι, μόλις δὲν Λενίν ἔγινε κύριος τῆς καταστάσεως, ἐσπευσε νὰ διαλύσῃ τὸν ρωσικὸν στρατόν, διά νὰ τὸν ἀνασυντάξῃ βραδύτερον — διὰ ἀθῶι Ἑλληνες καμμουνισταὶ — καὶ νὰ συνάψῃ τὴν ἐπονείδιστον συνθήκην τοῦ Μπρέστ - Λιτόφσκι (3 Μαρτίου 1918). Μόνον ἡ συνθήκη αὐτὴ ἀποτελεῖ δχι μόνον ἀρνησιν τῶν κομμουνιστικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ τὴν ἀμετάκλητον καταδίκην καὶ τὴν σαφεστέραν ἀπογύμνωσιν τῶν βαθυτέρων ἑλαστηρίων τῶν ἑβραίων - μπολσεβίκων. ‘Ο Γερμανικός, δὲν οὐστριακός καὶ δὲν Τουρκικός στρατός ήσαν πλέον ἐλεύθεροι νὰ στραφοῦν μόνον κατά τῶν συμμάχων λαῶν, ίδιᾳ δὲ δὲν οὐσικός νὰ συνεχίζῃ τὴν σφαγὴν τῶν μαρτυρικῶν ἑλληνικῶν καὶ ἀρμενικῶν πληθυσμῶν!

Καὶ θὰ ἔνικων, ως γνωστόν, οἱ Κεντρικοί — δηλαδὴ αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἀπολυταρχισμοῦ καὶ τῆς κατακτήσεως — δὲν ἡ μεγάλη ἀμερικανικὴ Δημοκρατία, συντρίβουσα, εἰς μίαν ιστορικήν πλέον ἐν τῇ ὥραιότητί της χειρονομίαν, τὰς Ισχυράς ἀντιδράσεις τῶν ἑβραϊκῶν δρυανώσεων, δὲν ἐσπευδεῖν εἰς βοήθειαν τοῦ γαλλικοῦ μετώπου. ‘Ολοι οἱ πολιτισμένοι λαοὶ καὶ δλοὶ οἱ τίμιοι ἀνθρώποι, ἀδιακρίτως ἔθνικότητος, δικαιοῦνται ἔκτοτε νὰ ἐρωτήσουν τοὺς ἑβραίους τῆς Μόσχας: «Ποίαι θὰ ήσαν αἱ ἐπὶ τοῦ ίδιου αὐτῶν κομμουνισμοῦ(;) συνέπειαι μιᾶς γερμανικῆς νίκης; Ἡτο δυνατόν νὰ σταθῇ δὲν ρωσικός(;) κομμουνισμός(;) κατόπιν μιᾶς γερμανικῆς ἐπικρατήσεως, τὴν δποίαν οἱ ίδιοι θὰ είχον παρασκευάσει; Δὲν θὰ κατεποντίζοντο δλαι αἱ νεωτεριστικαὶ θεωρίαι δὲν ἐπεκράτει δὲ γερμανικός ἀπολυταρχισμός;

Αἱ γραμμαὶ αἵτινες ἀκολουθοῦν, ἔγραφησαν τὸ 1925, δταν κατώρθωσα νὰ διαφύγω ἀπὸ τὴν Ρωσίαν. ‘Ολόκληρον ἄλλως τὸ διάνα χείρας βιθλίον, τότε ἔγραφη καὶ τότε ἔξετυπώθη

ἐν Ἀθήναις. Δι' ὃ καὶ τὰ περισσότερα τῶν ἐκ αὐτῷ ἀναφερομένων ἀνάγονται εἰς τὰ μέχρι τοῦ 1925 γεγονότα. Μικράς μόνον διορθώσεις ἐπιφέρω σήμερον πρὸς συγχρονισμὸν τῶν σελίθων μὲ τὴν ἐποχήν μας.

Δὲν ἡθέλησα νὰ προσθέσω παρὰ ἐλάχιστα νεώτερα στοιχεῖα, ἀναγύμνενα εἰς τὰ ἀπὸ τοῦ 1925 καὶ μέχρι σήμερον (1949) διαρρεύσαντα ἔτη, διότι ἐπροτίμησα νὰ περιορισθῶ εἰς τὰ στοιχεῖα ἑκεῖνα, τὰ ὅποια μόνος μου, ἀτομικῶς, συνέλεξα, Ιδίοις δῆμμασιν εἴδον καὶ ἤκουσα μὲ τὰ αὐτιά μου, λόγω τῆς θέσεώς μου εἰς τὸ ἐν Πετρουπόλει Ἐλληνικὸν Προξενεῖον καὶ τῆς παραμονῆς μου μέχρι τοῦ 1925 ἐν Ρωσσίᾳ.

Οἱ ἀναγνῶστας ἐν τούτοις, οἱ παρακαλουθοῦντες τὴν ἔξτιλιξιν τῶν διεθνῶν γεγονότων καὶ μέχρι σήμερον, εἶναι εἰς θέσιν ἄφ' ἔστιν τῶν συμπληρώνουν τὴν συνέχειαν τῶν δυναγράφω, ως αὕτη ἔξεδηλώθη κατὰ τὰ ἐπόμενα τοῦ 1925 ἔτη. Ἐξαιρετικῶς ἐν τούτοις χαρακτηριστικάς θεωρῶ τὰς ἔξῆς γραμμάς, μὲ τὰς ὅποιας ἐτελείωνα τότε τὸ παρόν κεφάλαιον, καὶ αἵτινες, ἀν ἀλλαγοῦν αἱ χρονολογίαι μόνον, θὰ ἥδυναντο καὶ σήμερον νὰ γραφοῦν πανομοιότυποι:

‘Αλλ’ ἡ ἡττα τῆς Γερμανίας δχι μόνον δὲν ἔξηλειψεν, ἀλλ’ ἐπηγύησε τὰς συμπαθείας τῶν μπολσεβίκων πρὸς αὐτήν. Ἀπόδειξις ἡ πολύκροτος συνθήκη τοῦ Ραπάλλο (3 Ἀπριλίου 1921), ἡ ὅποια, εὐτυχῶς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, δὲν ἐφηρμόσθη εἰς δλας τὰς διατάξεις τῆς, διότι δὲ γερμανικός πατριωτισμός, ἀφυπνισθείς, ἔσπευσε νὰ θέσῃ ἐκποδῶν τὸν τότε γερμανὸν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρατενάου, ἐπίσης ἐθραίον, συμμεριζόμενον τὸ πρόγραμμα τῶν ἐθραίων τυράννων τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ.

Ἐκτοτε ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ Τύπου ὅτι ἡσυνθήκη τοῦ Ραπάλλο περιεῖχε καὶ στρατιωτικούς δρους, οἱ δποῖοι ἐπέθαλλον εἰς τὴν κομμουνιστικήν(;) Ρωσσίαν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τῆς ἀνασυγκρότησιν τοῦ γερμανικοῦ πολεμικοῦ δργανισμοῦ.

Πράγματι, δλίγον μετά τὴν σύναψιν τῆς ἐν λόγῳ συνθήκης, ἀπεστέλλοντο εἰς τὰ ρωσσικά ἐργοστάσια τῆς Τούλας 200 γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ τεχνικῶν ὅπλων, οἱ δποῖοι ἐπέθλεπον τὴν ἔσπευσμένην κατασκευὴν πολυθόλων νέας ἐφευρέσεως, βαλλόντων δεκάκις ταχύτερον ἀπὸ τὰ γνωστά πολυθόλα.

Ἡκολούθησεν ἡ ἀποστολὴ ἀντιπροσώπων τῶν γερμανικῶν ἐργοστασίων ἀεροπλάνων Γιούνκερ καὶ τῶν δποίων ἡ διεύθυνσις ἐγκαθίστατο εἰς τὸ Ἐλληνικὸν μοναστήριον τοῦ Ἀγ. Νικολάου ἐν Μόσχα.

‘Ο (‘Εθραίος Κάτε) ΚΑΜΚΩΦ

Μέλος τής Κεντρικῆς ‘Έκτελεστικῆς ‘Επιτροπῆς τῶν
Σοθιέτ.

Τηρεῖται σήμερον τόσον αύστηρά ἔχει μέθεια όπο τῶν δρυγάνων τῆς αἰμοσταγοῦς Τσέκας, εἶναι τόσον ἀπηγορευμένη ἡ ἐλευθέραι κυκλοφορίας ξένων εἰς τὸ θεωτερικὸν τῆς Ρωσσίας, ώστε οὐδεὶς δύναται νὰ βεβαιώσῃ ἢ νὰ διαψεύσῃ τὸ τοσάκις γραφὲν ὅτι εἰς πλεῖστα σημεῖα τῆς σοβιετικῆς Ρωσσίας λειτουργοῦν σήμερον διά γερμανικῶν χειρῶν πολεμικά ἐργοστάσια, παράγοντα τεραστίας ποσότητας πολεμικῶν εἰδῶν διά τὴν Γερμανίαν.

Ἐκεῖνο δμως τὸ δποῖον εἶναι ἀναμφισθῆτον εἶναι ὅτι οἱ Ἐβραῖοι τῆς Μόσχας καὶ οἱ δπισθεν αύτῶν κρυπτάμενοι οὖδὲν ἄλλο πιθοῦν εἴμην νέον παγκόσμιον πόλεμον, εἰς τὸν δποῖον νὰ παρασυρθοῦν καὶ οἱ Ἀσιατικοὶ λαοί, διά νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ γενικοῦ ἄλληλοσπαραγμοῦ καὶ νὰ συσσωρεύσουν, εἰ δυνατόν, δλον τὸν χρυσὸν τῶν χριστιανικῶν ἔθνῶν, ἐνῷ ταῦτα θὰ τήκωνται, δπως ὁ κηρός, εἰς τὴν παγκόσμιον ἀνάφλεξιν.

ΔΙΑΤΙ Ο ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ NEON ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Πρόχειρος έρευνα έπει τῶν κοινωνικῶν φαινομένων πού ἀνεφάνησαν μετά τοὺς δύο πολέμους, ἀποδεικνύει δτὶ δ κομμουνισμὸς κατακτᾶ δλματωδῶς τοὺς λαοὺς οὐχὶ βεβαίως ως θεωρία ἐπιστημονικὴ περὶ όλιστικῆς κοινοκτημοσύνης, ὅλῃ δὲς ἀπατηλὸν δέλεαρ ἔξυπηρετοῦν δῆθεν τὰς ἐγωῖστικὰς δρέξεις τοῦ πλήθους.

Οἱ ἀθῶι καὶ ἀπλοϊκοὶ ἐργάται καὶ χωρικοὶ, ἀγνοοῦν τὴν φρικτὴν δυστυχίαν καὶ τὴν πείναν ποὺ μαστίζει σήμερον τοὺς Ρώσσους χωρικούς, ἀγνοοῦν τὴν τεραστίαν ἀνεργίαν ἢ δποία πλήσσει τοὺς Ρώσσους ἐργάτας, ἀγνοοῦν τὴν τραγικὴν θλῖψιν ἢ δποία τῆκει τοὺς τιμίους Ρώσσους οἰκογενειάρχας, βλέποντας τὴν ἔξαχρεώσιν τῶν τέκνων των, ἀρρένων, καὶ μάλιστα τῶν θηλέων.

Οἱ ἔθραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας δὲν ἀποκρύπτουν δτὶ ἀνευ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου δ μπολσεβικισμὸς δὲν θὰ εἶχε σημειώσει οὐδεμίαν πρόσδον. Δηλαδὴ μόνον εἰς τὰ καπνίζοντα ἐρείπια, μόνον εἰς τὰ ἀχνίζοντα αἴματα, μόνον εἰς τὰς τεταραγμένας ἐκ τοῦ πένθους καὶ τῆς δυστυχίας ψυχάς, εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρῃ πρόσφορον ἕδαφος τὸ... ἐκπολιτιστικὸν τῶν σύστημα. Ἡ δμολογία αὕτη εἶναι ἔξαιρετικῶς πολύτιμος καὶ διαφωτιστική. Διότι χύνει ἀναδρομικῶς τὸ φῶς ἐπὶ τῶν κυρίως αἰτίων τῶν παγκοσμίων πολέμων καὶ τῆς σημερινῆς ἔγκληματικῆς ὑπονομεύσεως τῆς εἰρήνης καὶ ἀδελφώσεως τῶν λαῶν.

Εἶναι ἔκτὸς πάσης ἀμφισθητῆσεως δτὶ τὴν γενικὴν σύρραξιν προεκάλεσαν ἑκεῖνοι, οἱ δποῖοι εἶχον συμφέρον ἐξ αὐτῆς, ἑκεῖνοι οἱ δποῖοι χωρὶς θυσίας ἢ μὲ μικράς τοιαύτας, ήθελαν νὰ ἀποκαμίσουν κέρδη τεράστια. Καὶ αὐτοὶ ήσαν οἱ μεγάλοι κεφολαιούχοι τῆς γῆς, οἱ δποῖοι, κατὰ τὴν δμολογίαν ὅλως τε τοῦ «Ριζοσπάστου», εἶναι ἔθραῖοι: Ρότσχιλδ, Ροκφέλλερ, Μόργκαν, Στίνες, κ.τ.λ. Εἶναι δὲ γνωστότατον δτὶ οἱ ἔθραῖοι δλων

τῶν χωρῶν, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἔχουσαν τὸ δλιγώτερον αἷμα εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκαρπώθησαν ἐξ αὐτοῦ τὰ περισσότερα.

Πράγματι, εἰς τὰ «Πρακτικὰ τῶν Σοφῶν τῆς Σιών» τονίζεται διτὸς: «έπι τῶν ἡμερῶν μας, ἡ ἔξουσία τοῦ χρυσοῦ κατήργησε τὴν ἔξουσίαν τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν... διδεσποτισμὸς τοῦ κεφαλαίου εἶναι τελείως εἰς χεῖράς μας (σελὶς 32). Τὸ συμφέρον μας ἀπαιτεῖ τὸν ἐκφυλισμὸν τῶν μὴ ἔθραιών. Ἡ δύναμις μας συνίσταται εἰς τὸ νὰ κρατῶμεν τὸν ἐργάτην εἰς κατάστασιν διαρκοῦς ἀνάγκης καὶ ἀδυναμίας, διότι μόνον οὕτω τὸν ὑποτάσσομεν εἰς τὴν θέλησίν μας. Ἡ πεῖνα θὰ δώσῃ εἰς τὸ κεφάλαιον δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἐργάτου, πολὺ μεγαλύτερα ἔκεινων, τὰ δποῖα ἡ νόμιμος ἔξουσία τοῦ μονάρχου ἔδωσέ ποτε εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν (σ. 47). "Ολοι·οἱ τροχοὶ τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κράτους κινοῦνται ὑπὸ μιᾶς δυνάμεως, ἡ δποῖα εύρισκεται εἰς χεῖράς μας, ἥτοι τοῦ χρυσοῦ. Ἡ ἐπιστήμη τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῶν σοφῶν μας, ἀπέδειξεν ἥδη διτὸς ἡ δύναμις τοῦ κεφαλαίου ὑπερβάλλει τὸ γόγτρον τοῦ στέμματος. Ὁ νόμος τῶν προφητῶν λέγει διτὸς ἐξελέγημεν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ κυθερνήσωμεν τὴν γῆν (σ. 57). Τὸ σύνθημά μας πρέπει νὰ εἶναι δλα τὰ μέσα τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ὑποκρισίας (σ. 37). Ἡ δύναμις μας· εἶναι μεγαλυτέρα πάσης ἀλλῆς, διότι εἶναι ἀόρατος (σ. 34). Αἱ κυθερνήσεις δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν δύναμιν τοῦ Τύπου, ἡ δποῖα ἐπεσεν εἰς χεῖράς μας. Διὰ τοῦ Τύπου ἀπεκτήσαμεν τὴν σημερινὴν ἐπιρροήν, καίτοι παραμένοντες εἰς τὰς παρασκήνια (σ. 37). "Οσον ἡμεῖς περιφρονοῦμεν τὴν δόξαν καὶ τὸν θόρυβον, ζητοῦντες μόνον τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σχεδίων μας, τόσον οἱ μὴ ἔθραιοι ἀρέσκονται εἰς τὴν δόξαν καὶ χάριν αὐτῆς εἶναι πρόθυμοι νὰ θυσιάσουν τὰ πάντα. Τὸ κύριον τοῦτο γνώρισμα αὐτῶν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ τοὺς κάμνωμεν διτὸς θέλομεν. "Οσοι ἔξ αὐτῶν φαίνονται τίγρεις, εἶναι τόσον ἥλιθοι, δσον καὶ τὰ πρόθατα. Καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν εἶναι πλήρεις κενοῦ. Θὰ τοὺς ἀφήσωμεν λοιπὸν νὰ καλπάζουν ἐπὶ τοῦ κέλητος τῶν ματαίων ἐλπίδων τῶν, δπως καταστρέψουν τὴν ἀνθρωπίνην ἀτομικότητα, διὰ συμβολικῶν ίδεων περὶ κομμουνισμοῦ. Ἀκόμη δὲν ἡννόησαν καὶ δὲν θὰ ἔννοήσουν ποτὲ διτὸς τὸ παράφρον τοῦτο ὄνειρον εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὸν θεμελιώδη νόμον τῆς φύσεως, ἥτις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου ἐδημιούργησε τὰ δντα διάφορα τὰ μὲν τῶν δέ. Τὸ γεγονός διτὸς κατωρθώσαμεν νὰ παρασύρωμεν τοὺς μὴ ἔθραιους εἰς μίαν ίδεαν τόσῳ πεπλανημένην, ἀποδεικνύει μὲ καταπλήσσουσαν σαφήνειαν ποίαν στενήν ἀντίληψιν ἔχουν περὶ τῆς ἀνθρωπίνης

ζωῆς, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ιδικήν μας. Ἐκεῖ στηρίζεται ἡ μεγαλυτέρα ἐλπὶς τῆς ἐπιτυχίας μας» (σ. 181).

Θάτι ήδυνάμην νὰ παραθέσω καὶ δὲλλα ἀποσπάσματα τοῦ πολυκρότου τούτου βιβλίου, ἀποδεικνύοντα κατὰ τρόπον ἀδιάσειστον ὅτι οἱ ἔθραῖοι κεφαλαιοῦχοι εἰναι οἱ κύριοι ἐργάται τῶν παγκοσμίων πολέμων, ὅτι ὑπῆρξαν οἱ κύριοι ὄπατίοι τῶν τραγικῶν ἀδικιῶν καὶ τῶν τερατωδῶν ἀπανθρωπιῶν τάς δποίας εἶδομεν καὶ βλέπομεν. Αὐτοὶ ἐκ τῶν παρασκηνίων ἡμπόδησαν τὴν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἔξοντωσιν τοῦ μπολσεβικισμοῦ, δ ὅποιος ἀπέθη ἐστία ραδιουργιῶν καὶ ὑπονομεύσεων, δ ὅποιος ἀσεβεῖ πρὸς τὴν παγκόσμιον ἀνάγκην τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἐργασίας.

Αὐτοὶ ἔμποδίζουν τάς Κυθερήσεις νὰ ἀκολουθοῦν τάς ἐπιταγάς τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ τῆς ἡθικῆς εἰς τάς σχέσεις των; δημιουργοῦντες οὕτω συνεχῶς ἀφορμάς προστριθῶν μετὰξ τῶν λαῶν. Αὔτοὶ, ὡς βδαὶ συσφιγκτῆρες, κρατοῦν τάς χείρας τῶν Κυθερήσεων καὶ τάς ἔμποδίζουν εἰς τὴν λῆψιν μέτρων αὐστηρᾶς δικαιοσύνης ἀπέναντι δλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, μόνης Ικανῆς νὰ ἔχασφαλίσῃ τὴν ἀρμονικὴν συνεργασίαν αὐτῶν. Αὔτοὶ ἔμποδίζουν τάς Κυθερήσεις νὰ δργανώσουν τὴν ἀμυναν κατὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ χειμάρρου, δστις ἀπειλεῖ νὰ παρασύρῃ τὸν σύγχρονον πολιτισμὸν εἰς τὴν ἄσθυσσον. Αὔτοὶ ἔμποδίζουν τὴν δργάνωσιν συστηματικῆς ἀντικομμουνιστικῆς προπαγάνδας, ἡ δποία νὰ πείσῃ καὶ τὸν τελευταῖον χωρικὸν δλων τῶν λαῶν, ὅτι δ κομμουνισμὸς εἰναι ἔθραϊκή δημαγωγική ἔφεύρεσις, προσριζομένη νὰ ἀποσυνθέσῃ τοὺς χριστιανικοὺς λαούς. "Οτι δ κομμουνισμός, ἔφαρμοσθεὶς ἐν Ρωσσίᾳ, ἔγκατελειφθῇ ήδη, ἀφοῦ αὕτη περιῆλθεν εἰς χείρας ἔθραϊκάς.

Οι ἔθραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας εἰναι τόσῳ περισσότερον ἐπικίνδυνοι, καθ' δσον κατορθώνουν νὰ ἔκμεταλλεύωνται πρὸς θνιον δφελος τὸν παγκόσμιον τεκτονισμόν, ποδοπατοῦντες τάς εὐγενεῖς του ἀρχάς. Καὶ ἐνῷ οὗτος ἐπιδιώκει, ὡς γνωστόν, τὴν ἀδέλφωσιν καὶ τὴν ἔξυψωσιν τῶν ἀνθρώπων, ἔκεινοι ἐργάζονται διὰ τὴν ἀποκτήνωσιν καὶ δὲληλοεξόντωσιν αὐτῶν. "Η θεωρία τοῦ Ιστορικοῦ δλισμοῦ, ἡ δποία ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ μαρξισμοῦ, δὲν σημαίνει τίποτε ἀλλο εἰμή ὅτι δ ἀνθρωπος, ἔγκαταλείπων πᾶσαν θνεολογίαν, πᾶσαν ἡθικὴν ἀρχήν, πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀμυχον δργανον θεραπεύον μόνον τάς δλικάς ἀνάγκας του. "Ο ἐλεύθερος ἔρως, ἡ δημοκρατική ὑπόσχεσις πρὸς τὰ πλήθη τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν ὅτι θὰ ἀρπάζουν ἐλεύθερως τάς περιουσίας τῶν πλουσίων, ἡ κα-

τάργησις τῆς θρησκείας, ή διάλυσις τῆς οἰκογενείας, ή κοινοκτημοσύνη, δὲν ἀποτελόῦν θεωρίας νέας, τὰς δποίας θά τητο Ισως ἀνάγκη νά δοκιμάσῃ ή ἀνθρωπότης μήπως τῇ ἔξασφαλίσουν μέλλον καλύτερον. Ή Ιστορίας δλων τῶν ἔθνων διδάσκει δτι καμμία κοινωνία ἀνθρώπων δὲν ήμπορεῖ νά ζήσῃ δν οι πολῖται τῆς δὲν σέθωνται δ εἰς τὸν ἄλλον, δν δὲν περιορίζουν τᾶς δρέξεις των, δν δὲν είναι ήθικοι καὶ δίκαιοι.

Μήπως δὲν ἐπέτυχεν ήδη δ μπολσεβικισμὸς τὴν κατά αἰῶνας δπισθοδρόμησιν τῆς Ρωσίας; "Οπως ἔγραψεν ἄλλοτε Γάλλος δημοσιογράφος εἰς τὴν παρισινήν «Ἐξέλσιορ», αὶ περιστεραὶ τὰς δποίας διέτρεφε κάποτε δ Δῆμος Πετρουπόλεως ἀπέθανον πρὸ μακροῦ, ἀντικατασταθεῖσαι δι' ὅρνέων τοῦ βουνοῦ. Ἐπίσης τὰ ὥραῖα δινθη τοῦ Δημοτικοῦ Κήπου πρὸ καιροῦ κατεστράφησαν, δντ' αὐτῶν δὲ προσάλλει ή φυτεία τοῦ δάσους. Ή ἀγρία φύσις, ἔξηκολούθει δ Γάλλος δημοσιογράφος, ἐπεκράτησεν ήδη εἰς τὴν πολιτισμένην Πετρούπολιν. Καὶ δ πολιτισμὸς ὑπεχώρησε κατά αἰῶνας».

Μὲ λύσσαν δὲ ἔδχως χαρακτηριστικήν, οἱ τόσον φιλάργυροι ἔθραισι δικτάτορες σπαταλοῦν ἑκατομμύρια χρυσῶν ρουθλίων εἰς τὸν κόσμον καὶ δὴ εἰς τὰ Βαλκάνια, διὰ νά ἐπεκτείνουν καὶ εἰς αὐτά τὴν βδελυράν κυριαρχίαν των. Κανεὶς λογικὸς καὶ τίμιος ἀνθρωπὸς δὲν δύναται νά ισχυρισθῇ δτι ή Μόσχα δαπανᾷ τόσον ἀφειδῶς τόσον τεράστια ποσά ἀπὸ ἀνιδιοτελῆ ἀγάπην πρὸς τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ ἐν γένει ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθήματα ἀνθρωπισμοῦ. Ἐάν εἶχε τοιαῦτα, θά ἐδαπάνα τὰ ἑκατομμύρια τῆς προπαγάνδας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἑκατομμυρίων ἀνέργων τῆς Ρωσίας. Ἐάν εἶχε τοιαῦτα, δὲν θὰ προσεκάλει ἔθραισις ἔξ δλων τῶν περάτων τῆς γῆς εἰς τὴν Ρωσίαν διὰ νά τοῖς δίδῃ τὰς καλυτέρας θέσεις, καθ' ήν στιγμὴν μάτην ζητοῦν ὑπηρεσίαν οἱ ἀποθνήσκοντες ἐκ πείνης Ρῶσοι Χριστιανοί.

Είναι διδυνηρὸν δτι οἱ ἀνθρωποι καὶ οἱ λαοί, ἔξηντλημένοι ἀπὸ τὸν μακρὸν ἀγῶνα καὶ προσπαθοῦντες νά ἀνακτήσουν τὰ ἀπολεσθέντα κέρδη των, δὲν προσέχουν εἰς τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον. Τὸ θλιθερώτερον δὲ δλων είναι δτι οἱ διανοούμενοι δλων τῶν χωρῶν, οἱ δποῖοι κυρίως διευθύνουν τὰς τύχας των, δεικνύουν μίαν ἀδιαφορίαν ἔγκληματικήν. Νομίζει κανεὶς δτι δλα τὰ κράτη, ὑπνωτισμένα ὑπὸ ἀγνώστου διυγάμεως, ἀδιαφοροῦν δν δ σύγχρονος πολιτισμός, Ἐργον ιδρώτων καὶ αἰμάτων μυριάδων αἰώνων, θὰ καταποντισθῇ αὕτανδρος εἰς τὴν νέαν παγκόσμιον σύρραξιν, διὰ τὴν δποίαν ἐρ-

γάζεται δι μπολσεβικισμός, διν τό πένθος καὶ τό αἷμα, ή δυστυχίας καὶ τά ἐρεπτια καλύψουν δλην τήν γῆν.
Φρονῶ δτι δι μεγαλύτερος κίνδυνος δι δποῖος ἀπειλεῖ τοὺς

Ο Αθίοψ ΛΙΓΙΟΥΝΑ, ἀντιπρόσωπος ἐν
Μόσχᾳ τῶν Μαύρων τῶν Γαλλ. Ἀπο-
κιῶν, καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν
Τσάρων εἰς τὸ Κρεμλίνον.

λαούς, δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν, ἀλλ' ἀπὸ τήν
ἐγωϊστικὴν κερδομανίαν καὶ ἀπὸ τήν ἀδιαφορίαν τῶν Ιδίων.

ΑΙ ΤΕΡΑΣΤΙΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Νομίζω ότι έκ τῶν προλεχθέντων σαφῶς διποδείχθη ὅτι δι μπολσεβικιαμός, όπό τὸ προσωπεῖον μιᾶς ἐπιστημονικῆς οὐτοπίας, ούδεν ἄλλο ἐπέτυχεν εἰμὴ τὴν δύναδον εἰς τὴν Ἀρχὴν τῶν ἔθραιών, τὴν σκόπιμον ἔξοντωσιν τῶν Ρώσσων χριστιανῶν καὶ τὴν ἔθνικήν, οἰκογενειασκήν, ἥθικήν καὶ οἰκονομικήν διποσύνθεσιν αὐτῶν.

Κάθε "Ελλην ἑργάτης, κάθε "Ελλην πολίτης καὶ ἐν γένει κάθε πολιτισμένος δινθρωπος, πρέπει νὰ ἔχῃ διαρκῶς πρὸ δόθισται τοὺς κατωτέρω τραγικοὺς ἀριθμούς εἰς τοὺς διοίους ἀναλύεται ἡ κατὰ τὴν πρώτην δικταστίαν δράσις τῶν ρωσοεθραιών τῆς Μόσχας.

Α'. ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

"Ο Δρ Νάνσεν, ὑπατος ἀρμοστής τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὰ προσφυγικά ζητήματα, δι Μέγας φιλάνθρωπος, δοτις ἐπὶ μακρὸν παρέμεινεν εἰς τὴν σοβιετικὴν Ρωσσίαν διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς πεινῶντας πληθυσμούς της, διαβιβάζει τοὺς ὑποκύψαντας εἰς τὴν πείναν Ρώσσους εἰς 15 ἑκατομμύρια.

Εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν πρέπει νὰ προσθέσωμεν τοὺς ἀθρώας σφαγέντας, τυφεκισθέντας, ἔξορισθέντας εἰς Σιιθρίαν καὶ διποθανόντας Ρώσσους χριστιανούς, οἱ διοῖοι ὑπερβαίνουν ἀσφαλῶς τὰ 5 ἑκατομμύρια.

"Ητοι σύνολον δινθρωπίνων ἀπωλειῶν εἴκοσι ἑκατομμύρια!

Καὶ δμως, δ ἔθραιος Τρότσκυ εἰς προκήρυξίν του ὃπό ἡμερομηνίαν 14 Ἀπριλίου 1918 ὑπεσχέθη εἰς τὸν ἀθῶν καὶ εὔπιστον ρωσσικὸν λαὸν ὅτι δι μπολσεβικιαμός θὰ μεταβάλῃ τὴν Ρωσσίαν εἰς παράδεισον. "Ιδού τί ἔλεγεν ἐπὶ λέξει δι μέγας αὐτὸς ἔθραιος δημαγωγὸς Μπρόνστεν.

"Ἀλλοτε ἐπίστευον εἰς τὴν ὑπαρξίν παραδείσου. "Αλλ' δι παράδεισος αὐτὸς ἦτο δινειρόν. "Ημεῖς λέγομεν ὅτι αὐτὸν τὸν

παράδεισον θά τὸν δημιουργήσωμεν ἔδω κάτω, ἐπὶ τῆς γῆς, μὲ τὰ χέρια τῶν ἐργατῶν, δι' ὅλους καὶ εἰς αἰώνας αἰώνων».

Μήπως δὲν λέγουν τὰ ίδια κυνικά ψεύδη εἰς τοὺς άθώους "Ελληνας ἐργάτας καὶ χωρικούς οἱ ἀρχηγοί τοῦ Ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ, εἰς τοὺς δποίους ἐπεφοίτησεν ως γνωστὸν τὸ πνεῦμα τοῦ ἐκ Βουλγαρίας ἔθραίου Ἀθραάμ Μπεναρόγια;

Β'. ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΥΛΙΚΑΙ

Εἶναι ἀνυπολόγιστοι αἱ ὄλικαι καταστροφαί, τάξις δποίας προδύκαλεσαν εἰς τὸν ρωσικὸν λαὸν καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα οἱ ἔθραίοι δικτάτορες. Ἐάν ὑπολογίσῃ κανεὶς εἰς 9 δισεκατομμύρια χρυσῶν ρουβλίων τὴν μέσην ἀξίαν τῆς ρωσικῆς παραγωγῆς, γεωργικῆς, βιομηχανικῆς κτλ. καὶ δεδομένου διτὶ ἔξι αἵτιας τοῦ μπολσεβικισμοῦ ἡ παραγωγὴ αὕτη ἡλαττώθη κατά μέσον δρον εἰς $\frac{1}{3}$, αἱ ζημίαι τῆς Ρωσίας ἐπὶ 30 ἔτη ἀνέρχονται εἰς 180 δισεκατομμύρια ρουβλία.

"Ἐξ ὅλου, διὰ τοῦτος τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, ἀνερχόμενος τούλαχιστον εἰς 300 δισεκατομμύρια χρυσᾶ ρουβλία, ἔχει, ως θά τισμένης ἀμέσως περαιτέρω, ἀφ' ἑνὸς ληστευθῆ ἀπό τοὺς ἔθραίους δικτάτορας καὶ ἀφ' ἑτέρου πυρποληθῆ, καταστραφῆ κτλ., τούλαχιστον κατά $\frac{2}{3}$. "Αρα, ζημίαι τοῦ ιδιωτικοῦ πλούτου 200 δισεκατομμύρια χρυσᾶ ρουβλία.

Μόνον οἱ ζήσαντες ἐν Ρωσίᾳ ἐπὶ μακρὸν καὶ οἱ γνωρίσαντες αὐτὴν, δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν διτὶ διάριθμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι ἀνώτερος τῆς πραγματικότητος. Πολλοὶ ήσαν οἱ δισεκατομμυριούχοι Ρώσοι καὶ περισσότεροι οἱ ἑκατομμυριούχοι, διατηροῦντες δχι μόνον ἀκίνητον, ἀλλὰ καὶ κινητὸν πλούτον ἀμύθητον.

"Ἀρκεῖ νὰ σημειώσω ως χαρακτηριστικὸν γεγονός διτὶ διέγας Πέτρος δημοσίᾳ ἐπανελάμβανεν διτὶ ἐφθόνει τὸν πλούτον τοῦ Στρογγόνωφ, τὸν δποῖον δχι μόνον ἐκληρονόμησαν, ἀλλὰ καὶ ἐπολλαπλασίασαν οἱ ἀπόγονοί του.

Διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὸν ρωσικὸν ιδιωτικὸν πλούτον, τονέω διτὶ, ἐκτὸς τῶν περιφήμων καὶ πλουσιωτάτων πινακοθήκων τῶν Μουσείων τοῦ Κράτους, ὑπῆρχεν ἀπειρία ιδιωτικῶν πινακοθηκῶν, τάξις δποίας θά ἔξηλευον πολλὰ Κράτη. Διότι, πλὴν τῶν μεγάλων Δουκῶν καὶ δλης τῆς μεγάλης τάξεως τῶν εὐγενῶν (Δερόσανι), πλεῖστοι ήσαν οἱ πλούσιοι Ρώσοι, οἱ δποῖοι εἰχον δλοκλήρους αιθούσας μὲ τὰ μᾶλλον σπάνια ἔργα τέχνης δλων τῶν ἐποχῶν καὶ δη τῶν πλέον διακεκριμένων ζωγράφων τῆς ύφηλίου. Οὕτως δύστε ἔξεπλήσσετο δ ἐπισκεπτό-

μενος τὰ Ἰδιωτικὰ αὐτά Μουσεῖα τῶν Εὐγενῶν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τῶν ἐμπόρων. Αἱ δὲ Ἰδιωτικαὶ βιβλιοθῆκαι δχι μόνον τῶν εὐγενῶν, δὲλλα δὲ τῶν διανοούμενων κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τοῦ 1917 πεντηκονταετίαν, παρουσίαζον φαινόμενον ἔξαιρετικόν.

Μετά τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ὀκτωβρίου 1917, ἡ σπεῖρα τῶν μεγάλων συνωμοτῶν τῆς ἀνθρωπότητος ἐλήστευσεν δλα τὰ Μουσεῖα, δλας τὰς πινακοθήκας, δλας τὰς βιβλιοθήκας, κρατικάς καὶ Ἰδιωτικάς τοιουτοτρόπως τὸ σύνολον τῶν ἀμέσων δλικῶν ζημιῶν τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ ἀνέρχεται εἰς 250 περίπου δισεκατομμύρια χρυσῶν ρουστίλων, δηλαδὴ 600 περίπου δισεκατομμύρια χρυσῶν δραχμῶν.

Γ'. ΗΘΙΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ

Βεβαίως δὲν ἀναλύεται εἰς ἀριθμούς ἡ καταστροφὴ δλῶν τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν, τὰς δποίας ἐπέφερεν ἡ κομμουνιστικὴ δικτατορία.

Ἡ διάλυσις τῆς οἰκογενείας, ἔχουσα ὡς συνέπειαν τὴν ἐλάττωσιν τῶν γεννήσεων, ἡ ἔξισωσις τῶν ἀνθρώπων, φιλέργων καὶ δκνηρῶν, συνεπιφέρουσα ἐπέκτασιν τῆς δκνηρίας, ἡ υπονόμευσις τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, συνεπαγμένη τὴν ἀσωτείαν καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς φειδοῦς, θά λδύναντο καὶ αὐταὶ νά υπολογισθοῦν. Τὴν φροντίδα αὐτὴν ἀφίνω εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου διότι ἐπείγομαι νά τονίσω κατὰ ποίον τρόπον οι δῆθεν ἰδεολόγοι κήρυκες τοῦ κομμουνισμοῦ, οι δῆθεν ἀπόστολοι τῆς καταργήσεως τῆς Ἰδιοκτησίας, εἶναι σήμερον ἐκ τῶν πλουσιωτέρων ἀνθρώπων τῆς γῆς.

"Απόδειξις : 1) "Οταν τῷ 1921 ἐπῆλθε ρῆξις μεταξὺ Τρότσκυ καὶ Δερζίνσκυ, τοῦ αίμοσταγοῦς ἀρχηγοῦ τῆς Τσέκα, δ τελευταῖος ἀντικατεστάθη, εἰς δὲ τὴν οἰκίαν του ἐνηργήθη Ἐρευνα ἀποκαλύψασα δεκάδα κιβωτίων πλήρων ἀπό ἀδάμαντας καὶ κοσμήματα ἀμυθῆτου ἀξίας. 'Ο Τρότσκυ ἔφερε τὸ ζήτημα εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐπιτροπὴν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ἡ δποία ἐκάλεσε τὸν Δερζίνσκυ νά ἀπολογηθῇ. 'Αντι ἀπολογίας, δ Δερζίνσκυ ἀνέγνωσεν ἐκθέσεις τῶν δργάνων τῆς Τσέκας ἀποκαλυπτούσας παρομοίας ληστείας καὶ διαφόρους ἐμπορικάς πράξεις τοῦ Τρότσκυ καὶ τῶν δλλων κορυφαίων μπολσεβίκων. 'Ο ἔξυπνος πολωνοεβραῖος εἶχε φαίνεται φροτίσει νά παρακολουθῇ καὶ τοὺς ἐντίμους συντγωνιστάς του ἰδεολόγους, διὰ νά τοὺς ἐκβιάσῃ ἐνδεχομένως. Καὶ τὸ ἐπέτυχε. Σιγῇ ἐκάλυψε τὰς ληστείας τοῦ Δερζίνσκυ.

Καὶ δὲ Δερζίνσκου ἀπέθη οὕτω δὲ πλουσιώτερος ἀνθρωπος τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας!

2) Τῇ 28 Δεκεμβρίου 1924 ἐκυκλοφόρησε μεταξύ τῶν μελῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ κέντρου Χαμοθνίτσεσκοβ ἔντυπον κατηγορητήριον κατά τοῦ Ζηνόθιεφ ("Απφελμπάουμ") καὶ τοῦ Κάμενεφ (Ράζενφελδ), τονίζον δτὶ οἱ δύο πανίσχυροι ἑβραῖοι «ἴδεολογοι» καμμουνισταὶ διενήργουν εὐρύτατον ἐμπόριον, διετήρουν χαρτοπαικτικάς λέσχας εἰς Μόσχαν καὶ Πετρούπολιν καὶ δτὶ ίδίως αἱ σύζυγοι τῶν, μάλιστα δὲ ἡ κυρία Λιλίνα Ζηνόθιεφ, διέπραττον μεγάλας ληστείας εἰς βάρος τοῦ δημοσίου καὶ ιδιωτικοῦ πλούτου.

Προσετίθετο δτὶ μόνον ἐκ τῶν διαφόρων του ἐπιχειρήσεων, πλὴν τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, δὲ ὀνιδιοτελῆς σύντροφος Κάμενεφ εἶχε μηνιαίον εἰσόδημα 60 χιλιάδων χρυσῶν ρουθλίων, ἥτοι 20 περίπου ἐκατομμύρια προπολεμικῶν δραχμῶν!

3) Ὁ Τρότσκυ, μὴ ὑστερῶν τῶν συντρόφων του εἰς ὀνιδιοτελῆ κομμουνιστικὴν ίδεολογίαν, ἥρπασεν ἀπεράντους γαίας εἰς τὴν Νότιον Ρωσσίαν παρὰ τὴν Κριμαίαν, αἱ δποῖαι τοῦ ἐκαλλιεργοῦντο ὑπὸ ἔρυθρων στρατιωτῶν. Οὕτω δὲ μέγας ἑβραῖος ἦγινεν δὲ μεγαλύτερος ἵσως γαιοκτήμων τῆς μπολσεβικῆς Ρωσσίας.

4) Ὁ Ράδεκ καὶ δὲ Λιτβίνωφ διεμοίρασαν μεταξύ τῶν τὰ κεφάλαια τῆς Ρωσσο-Ἀσιατικῆς Τραπέζης.

5) Εἰς τὴν Γαλλίαν ἀδημοσιεύθη τὸ 1924 ἐπιστολὴ τοῦ Ράδεκ πρὸς τὸν Λιτβίνωφ, λέγουσα, μεταξύ ὅλλων, τὰ ἔξης: «Τὰ κτήματα τοῦ Τρότσκυ καλλιεργοῦνται θαυμάσια ἀπὸ τοὺς ἔρυθρους στρατιώτας. Διατί νὰ μὴ γίνωμεν καὶ ἡμεῖς καλλιεργηταὶ; Τί μᾶς μένει εἰς τὴν τσέπην μετά τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν μετοχῶν Ούρκουαρτ;»

Καὶ δὲ Ράδεκ ἔξακολουθεῖ:

«Ο Τρότσκυ διευθύνει τὸ τράστ τῆς Μόσχας. Διατί καὶ ἡμεῖς νὰ μὴ κάμωμεν παράμοιον συνδυασμὸν εἰς Πολτάβαν ἢ εἰς Χαρκώθ; Ο Φρόντζε (ἑβραῖος, διαδεχθεὶς τὸν Τρότσκυ ὡς ἐπίτροπος τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν) θὰ μᾶς ἔξασφαλίσῃ ἐργατικάς χεῖρας».

6) Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀκόλαστος σπατάλη, ἡ ἀφάνταστος χλιδή, ἡ ἀπίστευτος πολυτέλεια τῶν μπολσεβίκων πρεσβευτῶν εἰς τὸ ἔξωτερικόν. «Ἐχει τοσάκις τονισθῆ εἰς τὸν Εύρωπαϊκὸν καὶ Ἀμερικανικὸν Τύπον, ὥστε κρίνω περυττὸν νὰ ἐπανέλθω. Εἶναι περιττὸν ἐπίσης νὰ τονισθῆ, δτὶ οἱ 447 ἑβραῖοι κομμισάριοι τῆς μπολσεβικῆς Ρωσσίας, περὶ ὧν ἀνέφερα ἥδη, ἔσπευσαν νὰ μιμηθοῦν τοὺς ἀρχηγούς τῶν καὶ δτὶ δὲν κυβερνοῦν

τὴν Ρωσσίαν ἔξι ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἐργάτας καὶ χωρικούς αὐτῆς.

Φρονῶ διθεν δτι πάντα ταῦτα ἐνισχύουν ἀκλονήτως τὸν Ἰσχυρισμὸν μου δτι ὁ κομμουνισμὸς εἰναι ἑθραῖκή Ἐμπνευσις, ὅποστηριζομένη ὑπὸ ἑθραίων κεφαλαιούχων, θιψώντων ἀναστάτωσεις διὰ νὰ αὐξήσουν τὰ κεφαλαιά των.

Καὶ οὕτω ἡ Ρωσσία ἔφθασεν εἰς μίαν κατάστασιν, τὴν δποίαν χαρακτηρίζει : ἀποσύνθεσις οἰκονομική, ἀποσύνθεσις ἡθική, τυραννία ἀφόρητος καὶ ἀφόρητος δυστυχίας τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν ἐν ὀνόματι τῶν δποίων διαρκῶς δμιλοῦν σι 'Ἐθραῖοι δικτάτορες τῆς Μόσχας. Οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς λογικὸν καὶ δίκαιον κριτὴν νὰ κρίνῃ ἐπιεικῶς πό πείραμα τῶν ἐρυθρῶν τυράννων, Ισχυριζόμενος δτι εἶχον μὲν οὗτοι τὴν καλὴν θέλησιν νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ καὶ διὰ τοῦτο προύκάλεσαν τὰς θυσίας ταύτας, ἀλλ' ἀπέτυχον. Τὴν ληστρικὴν διδοτέλεια τῶν ἑθραίων δικτατόρων ἀποδεικνύει πασιφανῶς δτι δὲν εἶχον οὔτε ἔχουν τὴν ἐλαχίστην διάθεσιν νὰ ἐργασθοῦν ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας. Ἀπλῶς ἐκτελοῦντες διαταγάς τῆς «ἀράτου ἑθραῖκῆς δικτατορίας τοῦ κεφαλαιοῦ» περὶ ἣς δμῆλησα, ἥθελησαν καὶ ἀπέτυχον· νὰ διαλύσουν καὶ νὰ ληστεύσουν ἔνα μέγαν χριστιανικὸν λαόν. "Ἀλλως τε οἱ ζήσαντες ἐν Ρωσσίᾳ καὶ μελετήσαντες ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ δραματικὰ γεγονότα τῶν τελευταίων 50 ἑτῶν, γνωρίζουν δτι καὶ ἡ ἥττα τῆς Ρωσσίας κατὰ τὸν Ρωσσοπανικὸν πόλεμον εἰναι κυρίως ἔργον ἑθραίων κεφαλαιούχων καὶ μάλιστα τοῦ περιφήμου διεκατομμυριούχου βαρώνου Γκίνστουργ, δστις εἶχεν δργανώσει θαυμασίαν κατασκοπείαν ὑπὲρ τῶν "Ιαπώνων, διακριθέντων δχι μόνον διὰ τὴν ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν θαυμασίαν τῶν δργάνωσιν.

Ίδια ἡ ἔξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Σοβιέτ, φιλογερμανικὴ καὶ φιλοσούλγαρικὴ, παρὰ τὴν ἀρχὴν τῶν Ἐθνοτήτων, λυσσωδῶς δὲ ιμισελληνική, ἐνισχύει δλα τὰ λοιπά δεδομένα, τὰ δποία πείθουν ἀκραδάντως δτι ὁ κομμουνισμὸς εἰναι ἐφεύρεσις ἑθραῖκή καὶ ἐνισχύεται ὑπὸ τῶν ἑθραίων κεφαλαιούχων διὰ νὰ προκαλῇ ἀναστάτωσεις, ἐκ τῶν δποίων οὗτοι θὰ ἀποκομίζουν ἐκάστοτε κέρδη τεράστια. Αἱ ἥλιθιότητες, αἱ ἀνηθικότητες, αἱ ἀδικίαι τὰς δποίας διαπράττει ἡ περίφημος εύρωπαϊκὴ διπλωματία, ἀποτελοῦν αἰνιγμα, τοῦ δποίου ἡ ἔξηγησις εύρισκεται μόνον εἰς τὸ γεγονός δτι δλαι αἱ Κυθερήσεις τῆς γῆς ἐνεργοῦν δλιγώτερον καθ' ὑπόδειξιν τῶν συμφερόντων τῶν λαῶν αὐτῶν καὶ περισσότερον κατ' ἐπιταγὴν τῶν ἀράτων ἑθραίων κεφαλαιούχων.

Δυστυχεῖς δὲ οἱ λαοί, τῶν ὅποιων οἱ θιανοούμενοι εἴτε ἔξ
ἀμαθείας εἴτε ἔξ ιδιοτελείας, προσδένονται εἰς τὸ ἄρμα δλε-
θρῶν οὐτοπιῶν, ὅπως δὲ κομμουνισμὸς καὶ παρασύρονται ἀλυ-
σόδετοι παρ' αὐτῶν εἰς τὸν φρενήρη δρόμον των.

Εἰς τοὺς "Ἐλληνας ἐργάτας, εἰς τὸν Ἐλληνικὸν λαὸν καὶ
ἐν γένει εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα δὲν θὰ ἡδύνατο κανεὶς νὰ
εὐχῆθῃ τίποτε καλύτερον εἰκῇ νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὰ πραγμα-
τικὰ αἵτια τῆς φρικτῆς τραγῳδίας τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, τῆς
ὅποιας δὲν ἔγνωρισεν ἀνατριχιαστικωτέραν ἢ Ιστορία τοῦ πο-
λιτισμοῦ. Κατόπιν δὲ τῆς μελέτης ταύτης νὰ ἀντιτάξουν τὴν
Ισχυράν, τὴν ρωμαλέαν, τὴν νικηφόρον ἀντιδρασιν, τὴν ὅποιαν
ὑγιεῖς δργανισμοὶ ἀντιτάσσουν εἰς τὰ μικρόβια. Διδτὶ δὲν
τῆς ἀντιδράσεως ταύτης οἱ λαοὶ θὰ ἀποδείξουν δτι στεροῦν-
ται ζωτικότητος καὶ ἀντιλήψεως, δτι εἰναι ποίμνια, δτι ἔχουν
τόσον διαφθαρῆ, τόσον ἀποσυντεθῆ, ὥστε δικαίως νὰ ζητῇ τὸ
ἔθραϊκὸν κεφάλαιον νὰ τοὺς ὑποτάξῃ εἰς τὸ ίδεωδες τῆς κο-
σμοκρατορίας του.

"Η μεγάλη Ρωσσίς θιανοούμενη Αἰκατερίνη Μπρεσκόθσ-
καγια, εἰναι γνωστὴ διά τοὺς μακροὺς ἀγῶνας τῆς κατὰ τῆς
τσαρικῆς ἀπολυταρχίας καὶ ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν ἐλευθεριῶν τοῦ
Ρωσικοῦ λαοῦ. Πεντήκοντα δλόκληρα ἔτη τῆς ζωῆς τῆς διῆλθε
διά τοῦτο εἰς τάς φυλακάς, εἰς τὴν Σιβηρίαν, εἰς τὴν ἔξορίαν.

Περιθεβλημένη μὲ τὸν φωτοστέφανον τοῦ ἡρωος καὶ τοῦ
μάρτυρος ἢ ὑπερογδοηκοντοῦτις τότε Ρωσσίς, ἥτις ἔζη μέχρι
πρό τινων ἔτῶν εἰς τὴν Πράγαν, ἐδικαιοῦτο περισσότερον παν-
τὸς ἀλλου νὰ δμιλήσῃ περὶ τῆς πραγματικῆς σημασίας τοῦ
μπολσεβικισμοῦ. Ἰδοὺ δὲ τί ἐλεγεν ἐπὶ λέξει τῇ Ζ3 Ιανουαρίου
1925 εἰς τὸν ἐν Πράγᾳ ἀνταποκριτήν τῆς παρισινῆς «Ματέν».

— "Οσοι ἔκ τῶν σοσιαλιστῶν ή τῶν δημοκρατῶν τῆς Εὐ-
ρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἀποδίδουν ἀκόμη εἰς τοὺς κομμου-
νίστας πολλοστημόριον ίδεώδους, δσοι τοὺς ἐκλαμθάνουν ὀκό-
μη ὡς ἀποστόλους τῆς παγκοσμίου ἐπαναστάσεως διά τὴν δη-
μιουργίαν καλυτέρου βίου ὑπὲρ τοῦ προλεταριάτου δλης τῆς
γῆς, ἔξακολουθοῦν νὰ διαπράττουν βαρύτατον σφάλμα.

"Η ζωὴ τῶν Ρώσων ἐργατῶν καὶ χωρικῶν εἰναι ἔνα μαρ-
τύριον. Οὐδέποτε οἱ Ρώσοι ὑπέστησαν δτι ὑποφέρουν σήμε-
ρον οὔτε εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν πλέον αἰμοθόρων τσάρων, οὔτε
ἐπὶ τῆς πλέον βδελυρᾶς κυθερήσεως.

Οἱ κομμισάριοι τοῦ λαοῦ δὲν ἔχουν παρὰ ἔνα πόθον: νὰ
μείνουν εἰς τὴν Ἀρχὴν καὶ νὰ ἔκμεταλλευθοῦν προσωπικῶς αὐ-
τὴν δσον τὸ δυνατόν περισσότερον.

"Ἐνθυμηθῆτε τὴν πείναν τοῦ 1921. Κατὰ τὴν τραγικὴν ἐκε-

νην. έποχήν είχε διαδοθῆ ότι ή Κυβέρνησις τῶν ἐπιτρόπων τοῦ λαοῦ, μή δυναμένη νά διτιμετωπίσῃ τάς δυσχερείας, θά παρητεῖτο. Εἰς δμως ἐκ τῶν ἐπιτρόπων τούτων, ἔρωτηθείς ύπό ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου, διπήντησεν ότι οὐδὲ ἔμενεν εἰς τὴν Ἀρχὴν ἐφόσον θά παρέμενεν ἄκομη εἰς τὴν ζωὴν εἰς μόνον Ρώσος, εἰς μόνον μπολσεβίκος».

Καὶ ή γηραιά «μάμμη», τῆς Ρώσικής, Ἐπαναστάσεως, ἐξηκολούθησε :

— Οἱ μπολσεβίκοι ζητοῦν διαρκῶς δάνειον ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ. Ἀλλὰ δὲν τὸ προορίζουν διὰ τὴν Ρωσίαν. Τὸ θέλουν διὰ τὴν ἔξωτερικήν προπαγάνδαν τῶν. Κάτα τάς ἀρχάς Ἰουλίου 1924 ἔγραψα εἰς τοὺς κ. κ. Ἔρριῳ καὶ Μάκ Δόναλδ, τότε πρωθυπουργοὺς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, διὰ νά τοὺς ἰκετεύσω νά σκεφθοῦν καλά πρὶν δανείσουν ἔστω καὶ ἔνα δρόλον εἰς τὴν σοβιετικήν κυβέρνησιν.

Ἔτ θά συνέθαινεν ἀν δὲν ἔχορηγεῖτο δάνειον εἰς αὐτήν ; Ό πόλεμος. Οἱ μπολσεβίκοι τὸ λέγουν καθαρά : «Ἐάν δὲν μᾶς δώσετε χρήματα, θά δαναγκασθῶμεν νά ἐπιτεθῶμεν κατά τῆς Πολωνίας ή τῆς Ρουμανίας καὶ θά προκαλέσωμεν τὸν πόλεμον εἰς δλην τὴν γῆν».

Μεταξύ τῶν δύο καταστροφῶν, τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ μπολσεβικισμοῦ, πρέπει νά προτιμηθῇ τὸ κακόν, τὸ δποῖον θά βλάψῃ δλιγάτερον τὸν πολιτισμὸν καὶ τοῦτο εἶναι δ πόλεμος.

«Ολα τά τεχνάσματα τῶν μπολσεβίκων, αἱ ἐνέργειαι τῶν ἐν Ἀσίᾳ, ή συνθήκη τὴν δποίαν συνήψαν μὲ τοὺς Ἰάπωνας, δλα ταῦτα ἀποτελοῦν μέρος τεραστίου ἐκβιασμοῦ, τὸν δποῖον ἔξασκοῦν κατά τῆς Εύρωπης διὰ νά παραμείνουν εἰς τὴν Ἀρχὴν.

Σήμερον δ Ὁρότσκου καὶ δ Ζηνόθιεφ διεκδικοῦν τὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Ρωσίας. Ό Ὁρότσκου ἔχει ιδιοσυγκρασίαν δικτάτορος. Εἶναι εἰς μεγαλομανής, νομίζων ότι προορίζεται νά βασιλεύσῃ ἐφ δλοκλήρου τῆς Ἀνθρωπότητος.

Ο Ζηνόθιεφ εἶναι διαθρωπός τῶν διασκεδάσεων, θαυμαστής τῶν καλῶν οἶνων καὶ τῆς σαμπάνιας. Ἔγνωρισεν εἰς τὸν βίον του δλα τὰ εἰδη τῶν στερήσεων, καὶ τώρα παρεδόθη παραφρόνως εἰς τὴν διασκέδασιν. Αἱ χορεύτριαι τοῦ παλαιοῦ αὐτοκρατορικοῦ μπαλέττου, αἱ ώραιαι γυναῖκες τῆς Πετρουπόλεως, κολακεύονται σήμερον διότι εἶναι φίλαι τοῦ Ζηνόθιεφ. Καὶ εἶναι οὕτος πολὺ γενναιόφρων. Ή Δημοκρατία δὲν ἔχει τίποτε ἀρκετά ἀκριβόν διὰ τάς φίλας του. Τὰ κολλιέ τῶν μαργαριταριῶν, τὰ κοσμήματα τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, τῶν εὔγενῶν καὶ τῶν πλουσίων τοῦ τέως καθεστῶτος, εύρι-

σκονται σήμερον κατά τὸ πλεῖστον εἰς τὰς χεῖρας τῶν γυναικῶν τούτων, αἱ δποῖαι συνεδέθησαν ἢ συνθέονται μὲ τὸν διάσημον δικτάτορα τῆς Μόσχας...».

Καὶ ἡ γηραιά σημαιοφόρος τῶν ρωσσικῶν ἐλευθεριῶν ἐπέρανεν ὡς ἔξης :

— Εἶμαι 82 ἑτῶν. Ἐπερίμενα 58 ἔτη τῆς ζωῆς μου διὰ νὰ φύγη ὁ τσάρος καὶ ἐπερίμενα τὸν ἥμισυν αἰῶνα εἰς τὰς φυλακάς, εἰς τὴν Σιβηρίαν, εἰς τὴν ἔξορίαν. "Ηδη περιμένω ὅποιον ἔξη ἑτῶν τὴν πτῶσιν τοῦ μπολσεβικισμοῦ, τῆς μεγάλης αὐτῆς μάστιγος τῆς Ρωσσίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

«Ἐξω ἔχιόνιζε, συμπληρώνει ὁ ἀνταποκριτής τῆς «Ματέν». Μεγάλαι νιφάδες περιεπλανῶντο εἰς τὸν ἀέρα ὡς μικρά τεμάχια χάρτου ἐνὸς βιβλίου, τὸ δποῖον εἶχε σχίσει κανεὶς. Καὶ πράγματι, ἡ μάμμη τῆς ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως, εἶχε κουρελιάσει τὴν φευδῆ Ιστορίαν τοῦ Μπολσεβικισμοῦ».

Ίδού καὶ μία δραματικὴ ἀφήγησις τῶν μπολσεβικικῶν σηριωδιῶν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Πολωνοῦ συγγραφέως 'Οσσεινόφσκου, ἐνὸς ἀλλου ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς πραγματικῆς φιλελευθέρας κινήσεως τῆς Ρωσσίας πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

Ο Φερδινάνδος 'Οσσεινόφσκου, εἰς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων σοφῶν καὶ συγγραφέων τῆς συγχρόνου Πολωνίας, Ρῶσσος πολίτης πρὸ τῆς ἀνασυστάσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, μετέσχεν ἐνεργῶς δλων τῶν φιλελευθέρων κινημάτων, τὰ δποῖα ὀργανώθησαν ἐν Ρωσσίᾳ κατά τῆς τσαρικῆς ἀπολυταρχίας πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Ίδια κατά τὰ τέλη τοῦ 1905, διετέλεσε πρωθυπουργὸς τῆς ρωσσικῆς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως τῆς "Απω Ανατολῆς, ἡ δποία ἡδρευεν εἰς Χαρμπίν. Συλληφθεὶς τὸν Ιανουάριον τοῦ 1906 ὑπὸ δργάνων τοῦ Τσάρου, κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ἡ ποινή του δημιώς δὲν ἐξετελέσθη, τῇ ἐπειμάθασε τοῦ κόμητος Βίττε. Φυλακισθεὶς εἰς Χαρμπίν, Χαμπαρόσκ, Νικολάεβσκ καὶ Βλαδιβοστόκ, ὀδηγήθη τέλος εἰς τὸ φρούριον Πέτρου καὶ Παύλου ἐν Πετρουπόλει.

Οι ἔθραιοι δικτάτορες τῆς Μόσχας δὲν ἐφείσθησαν οὔτε τοῦ 'Οσσεινόφσκου, ἀληθιοῦς πρωτεργάτου τῆς φιλελευθέρας κινήσεως. Καταδιωκόμενος δ Πολωνὸς συγγραφεύς, κατώρθωσε διὰ τῆς Σιβηρίας, Μογγολίας καὶ Μαντζουρίας, νὰ διασωθῇ.

Ίδού πῶς περιέγραψεν οὗτος, πρὸ δτῶν, τὰς ἐντυπώσεις του περὶ μπολσεβικισμοῦ :

«Οι ἀνθρώποι ἐν Ρωσσίᾳ ζοῦν διὰ ιμίαν μόνον ἡμέραν, διότι, ἔξερχόμενοι ἐκ τῶν οἰκιῶν των, ἀγνοοῦν διὰ ἐπιστρέψουν ἢ διὰ συλληφθοῦν. καθ' ὅδον διὰ νὰ ριφθοῦν εἰς

τὰ δεσμωτήρια τῶν μπολσεθίκων, πλέον αἴμοθόρων, πλέον τρομερῶν τῶν δρυάνων τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως.

Μίαν πρωῖαν μεταβάς εἰς ἐπίσκεψιν ἐνὸς φίλου, ἐπληροφορήθην αἴφνιδίως ὅτι εἴκοσι ἔρυθροι στρατιῶται εἶχον κυκλώσει τὴν οἰκίαν μου διά νὰ μὲ συλλάβουν. Δὲν ἐπέστρεψα πλέον εἰς αὐτήν. Ἐδανεισθην ἀπὸ τὸν φίλον μου μίαν ἐνδυμασίαν κυνηγίου καὶ δλίγα χρήματα καὶ ἔφυγα ἀμέσως, συνοδευόμενος ὑπὸ ἐνὸς χωρικοῦ, δοτις μὲ ὠδήγησεν εἰς πυκνὸν δάσος ἔξω τῆς πόλεως. Εἶδον ἡκεῖ τὰ πτώματα εἴκοσι δκτὼ ἀξιωματικῶν ἀπηγχονισμένων εἰς τὰ δένδρα. Τὸ πρόσωπον καὶ τὸ σῶμά των, ἥσαν ἡκρωτηριασμένα.

Καθ' ὅδὸν ἀπεφεύγαμεν νὰ εἰσερχόμεθα εἰς τὰ χωρία, τὰ δποῖα συνηντῶμεν. "Οταν δὲ ἐξ ἀνάγκης εἰσερχόμεθα εἰς αὐτὰ διὰ προμηθείας, οἱ χωρικοὶ μᾶς ὑπεδέχοντο ἐνθουσιωδῶς. "Ολοὶ ἐμίσουν τοὺς μπολσεθίκους, οἱ δποῖοι μετέθαλον εἰς ρωρὸν ἔρειπίων πλεῖστα χωρία.

Διερχόμενοι μίαν ἡμέραν ἔνα παραπόταμον τοῦ Ἱενισέη ἐν Σιθηρίᾳ, εἶδομεν στενήν καὶ ἐλώδη διάβασιν, τῆς δποίας ἥ εἰσοδος ἥτο κεκαλυμμένη ὑπὸ πτωμάτων ἀνθρώπων καὶ ἵππων. Ὁλιγον ἀπωτέρω, εὔρομεν ἐν ἔλκυθρον τεμαχισμένον, κιθώτια διερρηγμένα καὶ ἔγγραφα σκορπισμένα. Πλησίον αὐτῶν, ἐνδύματα σχισμένα καὶ πτώματα. Ποῖοι ἥσαν οἱ δυστυχεῖς οὗτοι; Ποία τραγωδία εἶχε διαδραματισθῆ; Προσεπαθήσαμεν νὰ διαλευκάνωμεν τὸ μυστήριον, τῇ βοηθείᾳ τῶν ἔγγράφων τὰ δποῖα εὔρομεν. Ἐπρόκειτο περὶ ἐπισήμων ἔγγράφων, ἀπευθυνομένων εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ στρατηγοῦ Τοπελάγεφφ. Εἶναι πιθανὸν ὅτι τμῆμα τοῦ ἐπιτελείου διήλθε διὰ τῶν δασῶν τούτων κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ στρατοῦ τοῦ Κολτσάκ, προσπαθοῦν νὰ ἀποφύγῃ τὸν ἔχθρον, δοτις προσῆγγιζεν ἐκ διαφόρων σημείων. Συνελήφθησαν δύως δλοὶ ὑπὸ τῶν μπολσεθίκων καὶ ἐσφάγησαν.

Ολίγον περαιτέρω ἀντικρύσαμεν πτῶμα δυστυχοῦς γυναικός, ὑπὸ συνθήκας σαφῶς μαρτυρούσας τί εἶχε προηγηθῆ προτοῦ ἐλευθερώτρια σφαίρα τερματίσῃ τὴν ζωὴν τῆς. Τὸ σῶμα ἥτο ἔξηπλωμένον παραπλεύρως καλύθης ἐκ φυλλωμάτων, εἰς τὴν δποίαν ἥσαν ἐσκορπισμέναι κεναι φιάλαι καὶ κυτία κονσερβῶν, μάρτυρες τῶν δρυίων, τὰ δποῖα προηγήθησαν τοῦ ἐγκλήματος.

Τὰ πλεῖστα τῶν χωρίων τῆς Σιθηρίας ἐξ ὃν διήλθομεν, κυθερώνωνται ὑπὸ τῶν ἀχθοφόρων τῆς χθές, ἀγνοούντων γραφήν καὶ ἀνάγνωσιν. Ἰδοὺ διατὶ οἱ ἡκεῖ μπολσεθίκοι, ἐξετάζοντες τὰ δῆθεν ἔγγραφα τῆς ταυτότητός μας, τὰ δποῖα τοὺς ἔδει-

κνύομεν, ούδεν ήννόουν ἔξ αὐτῶν. Κατά τοῦτο ηὔλογήσαμεν τὸ κομμουνιστικὸν καθεστώς, τὸ δποῖον τοὺς μὲν σοφοὺς καταδίκάζει νὰ σαρώνουν τοὺς δρόμους, ἀναθισάζει δὲ τοὺς ἀνικάνους καὶ τοὺς ἀμαθεῖς εἰς τὰ ὑψηλότερα ἀξιώματα.

ΑΒΑΝΕΣΩΦ

Ἐθραῖος καὶ αὐτός, Γραμματεὺς τοῦ Πολιτικοῦ
Τμῆματος.

Ἐξ ἄλλου ἐφροντίζαμεν νὰ ἀναπτύσσωμεν εἰς τὰ τοπικὰ Σοσιέτα σχέδια ἀναδιοργανώσεως τῆς περιφερείας των, προκαλοῦντες οὕτω τὸν θαυμασμὸν των διά τὴν... σοφίαν μας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των διά τὰς... φιλικάς ύποδείξεις μας.

Φοιθούμενοι δημως μήπως άναγνωρισθῶμεν, κατηυθύνθημεν πρὸς τὴν Μογγολίαν ήιά νά παύσωμεν εὑρισκόμενοι ἐπὶ ρωσικοῦ ἔδάφους.»

«Ἡ μαρτυρία τοῦ Ὀσσεινόφσκου περὶ μπολσεβικισμοῦ θὰ ἔπρεπε νά εἶχεν ἐφελκύσει τὴν πρόσοχὴν δχι μόνον τῶν Ἐλλήνων ἔργατῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλελευθέρων διανοούμενών δλῆς τῆς γῆς. Συμφωνεῖ ἀλλως τε πλήρως πρὸς τὰς ἐπισήμους πληροφορίας δλῶν τῶν ξένων κυθερνήσεων. «Ἴδού τί ἔγραφε περὶ τῶν ἑθραίων δικτατόρων τῆς Μόσχας πρὸ τῆς παραιτήσεώς του δ ἀλλοτε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς Χιούζ πρὸς τὸν ἀποθανόντα. μέγαν ἑθραίον Σαμουῆλ Γκόμπερς, πρόεδρον τῆς Ἀμερικανικῆς Συνομοσπονδίας ἔργατῶν, δστις τὸν ἐπίεζε νά ἀναγνωρίσῃ τὴν σοβιετικὴν κυθέρνησιν:

«Ἡ κατάληψις τῆς Ἀρχῆς ἐν Ρωσσίᾳ ὑπὸ μιᾶς μειοψηφίας ὑπῆρξε διά τὸν ρωσικὸν λαὸν μία μεγάλη ἀπογοήτευσις, διαρκῶς δγκουμένη. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας συζητήσεως καὶ αἱ πλεῖσται τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν κατηργήθησαν. Πᾶσα διεκδίκησις τῶν ἐλευθεριῶν τούτων χαρακτηρίζεται ὡς ἀντεπανάστασις καὶ τιμωρεῖται διὰ θανάτου. Πᾶν εἰδος ἀντιπολεύσεως κατεπνίγη σκληρότατα. Σκοπίως κατεστράφη ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς χώρας. «Οταν οἱ ἔργαται ἀντιτάσσουν παθητικὴν ἀντίστασιν, ἐπιστρατεύονται. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν δτὶ ἡ Ρωσσία ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ μεσαίωνος. Πολιτικῶς κατέληξεν εἰς τὸν δεσποτισμόν. Οἰκονομικῶς εἰς τὴν καταστροφήν. «Ἐξεδόθη νέον Σύνταγμα, τὸ δποῖον δημως δὲν περιλαμβάνει κατημάτων διάταξιν περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ διευθύνοντες τὴν Ρωσσίαν ἀκόμη δὲν ἔγκατελειψαν τὸ ἀρχικὸν τῶν σχέδιον νά καταστρέψουν τὰ Κράτη δλου τοῦ Κόσμου. Πρὸ τίνος δ Τρότσκυ, προσφωνῶν τὴν ρωσικὴν κομμουνιστικὴν νεολαίαν, ἔλεγεν δτὶ ἡ ἐπανάστασις δγκοῦται ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ καὶ δτὶ θ' ἀρχίσῃ ἀγώνι μακρός, λυσσώδης, σκληρός καὶ αίματηρός. Ἐφόσον λοιπὸν οἱ θιύνοντες τῆς Μόσχας θὰ διατηροῦν τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς καταστροφῆς εἰς τὸ ἐσωτερικόν, δὲν θὰ δυνηθῇ ἡ Κυθέρνησίς μας νά ἀναγνωρίσῃ τὰς ἀρχὰς τῆς Μόσχας. Ξετω καὶ δν τῇ προβληθοῦν λόγοι οἰκονομικοί.»

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ίδου τώρα και Ἐν κεφάλαιον, αύτούσιον ως ἔδημοσιεύθη πρὸς εἰκοσαετίας περίπου, εἰς τὸ βιβλίον μου: «Τί ἐστι Μπολσεβικισμός» ('Αθῆναι, 1925) και τὸ δποίον δικαιοῦμαι νὰ τὸ χαρακτηρίσω ως προφητικόν. "Εγραφον λοιπόν, τότε:

"Οχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ και εἰς πολλάς ἄλλας χώρας, πολλοὶ εἶναι οἱ νομίζοντες δτι ὁ κομμουνιστικός κίνδυνος δὲν εἶναι σοθαρός και εἶναι ύπερθολικοὶ οἱ διμλοῦντες περὶ αὐτοῦ.

Αι κατωτέρω πληροφορίαι θὰ ἀποδείξουν δτι ὁ κομμουνιστικός κίνδυνος εἶναι σοθαρώτατος και δτι οἱ βεβαιοῦντες τὸ ἀντίθετον ή εἶναι ἐγκληματικῶς ἐπιπόλαιοι ή εἶναι κεκρυμμένοι πράκτορες τοῦ καμμουνισμοῦ, ἐπιδιώκοντες νὰ ἀποκομίζουν τὰ Κράτη και τοὺς λαούς.

"Ο κίνδυνος εἶναι σοθαρώτερος παρ' ὅσον φαίνεται, διὰ τοὺς ἔξης τέσσαρας· κυρίους λόγους:

α) Διότι εἶναι ἀπιστεύτως τελεία ή ὀργάνωσις και ή πειθαρχία τῶν κατά τόπους καμμουνιστικῶν κομμάτων, συντεταγμένων στρατιωτικῶς, δην και ὁ κομμουνισμός λέγει δτι μισεῖ τοὺς στρατούς.

β) Διότι μόνη ή σοθιετική Ρωσσία διαθέτει διακόσια ἑκατομμύρια χρυσῶν ρουβλίων (Ιηλάδῃ 7 περίπου δισεκατομμύρια δραχμῶν) διὰ τὴν προπαγάνδαν τοῦ διεθνοῦς καμμουνισμοῦ, πλὴν ἄλλων ἀδήλων πόρων προερχομένων εἴτε ἐκ κεφαλαιοκρατῶν, οἱ δποίοι ἔχουν συμφέρον εἰς τὰς ἀναστατώσεις, εἴτε ἐκ τῶν ἔρανων (μόπρ) τοὺς δποίους κατ' ἐπίφασιν ἐνεργοῦν μεταξύ των οἱ καμμουνισταὶ δλων τῶν χωρῶν.

γ) Διότι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ καμμουνισμοῦ δλων τῶν Κρατῶν, παχύτατα ἀμειβόμενοι ὑπὸ τῆς Μιόσχας, ἐμφανίζονται οὐχὶ ως ἴδεολόγοι κήρυκες μιᾶς ἐπιστημονικῆς θεωρίας, ἀλλὰ ως ἀπατεῶντες δημαργωγοί, οἱ δποίοι, ἀφ' ἐνὸς ἀποκρύπτουν τὴν πραγματικήν ἔννοιαν τῆς κοινοκτημοσύνης και τοῦ ἱστορικοῦ δλι-

σμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ θωπεύουν τὰ κτηνωδέστερα ἔνστικτα τοῦ πλήθους. Ἐπειδὴ δὲ εἰς δλας τάς χώρας τῆς γῆς, εἰς δλας τάς ἡπείρους, ὑπάρχουν ἐργάται καὶ χωρικοὶ ἀθῶοι, ἀλλ' ἀμαθεῖς, κολακευόμενοι ἀπὸ τόσον ἐλκυστικάς ὑποσχέσεις, εἶναι φυσικὸν νὰ βλέπῃ κανεὶς νὰ φυτρώνουν, ὅπως οἱ δηλητηριώδεις μύκητες, εἰς δλα τὰ Κράτη τοῦ Κόσμου, κομμουνιστικά κόμματα.

δ) Διότι πανταχοῦ οἱ κομμουνισταὶ ἔξευρίσκουν τρόπους νὰ ἔξοπλίζωνται συστηματικῶς, ἐνῷ ταύτοχρόνως διά τῶν πλέον ὑπούλων μεθόδων ἐπιδιώκουν τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν ἀστῶν. Οἱ τοῖοι εἶναι ἀπολύτως βέβαιοι περὶ τῆς τελικῆς ἐπικρατήσεως των διότι, ὅπως λέγουν, εὑρίσκονται ἀντιμέτωποι δύο κόσμοι, δηλαδὴ τὸ πλήθος καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ δλίγοι, δηλαδὴ οἱ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι, «οἱ ἐκμεταλλευταὶ τῶν πολλῶν», κατά τὴν φράσιν των. Καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἔχουν ὑπὲρ αὐτῶν, πλὴν τῆς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς, τὴν δργάνωσιν, τὴν πειθαρχίαν καὶ τὸ ἡθικόν, δηλαδὴ τὴν ἀνυπόμονον μανίαν νὰ ἀρπάσουν τὰς περιουσίας τῶν πλουσίων. Ἐνῷ οἱ δλίγοι, χορτασμένοι ἐκ τῆς μακρᾶς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πολλῶν, οὕτε δργανοῦνται οὕτε πειθαρχοῦν οὕτε διαθέτουν διοιλόν δι' ἀντικαμμουνιστικὴν δργάνωσιν οὕτε ἔχουν τὸ πολεμοχαρές ἡθικόν τοῦ πεινῶντος πλήθους.

*Ιδοὺ μία πιστὴ εἰκὼν τῆς τεραστίας δργανώσεως τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς δλας τάς ἡπείρους:

‘Η Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Τρίτης Διεθνοῦς, ἐδρεύουσα εἰς Μόσχαν, διαιρεῖται εἰς δύο τμῆματα.

α) «Τμῆμα διεθνῶν σχέσεων», εἰς τὸ ὅποιον ὑποτάσσονται δλα τὰ κομμουνιστικά κόμματα δλων τῶν χωρῶν. ‘Υπάρχουν δὲ τοιαῦτα δχι μόνον εἰς τὴν Εύρωπην καὶ Β. Ἀμερικὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ εἰς τὴν Ν. Ἀμερικὴν καὶ ἐν γένει πανταχοῦ δπου ὑπάρχουν ἐργάται.

β) «Τμῆμα ταραχῶν, προπαγάνδας καὶ δράσεως». Τὸ τμῆμα τοῦτο, τὸ καὶ σπουδαιότερον, ὑποδιαιρεῖται εἰς τρεῖς Γραμματείας:

- 1) Ἀνατολικὴ Γραμματεία προπαγάνδας.
- 2) Δυτικὴ Γραμματεία προπαγάνδας.
- 3) Γραμματεία εἰδικῶν δμάδων.

Τὸ τμῆμα τοῦτο εύρισκεται εἰς ὅμεσον συνεργασίαν μὲ τὴν ἐν Ρωσσίᾳ τρομοκρατικὴν δργάνωσιν Γκέ - πέ - οῦ (πρώην Τσέκα), ἡ ὅποια συχνά ἀποστέλλει δργανά της εἰς ξένας χώρας πρὸς διενέργειαν προπαγάνδας ή ἔκτελεσιν δολοφονιῶν ή δργάνωσιν ταραχῶν.

Kai οἱ μὲν εἰδικοὶ περὶ τὰ στρατιωτικά πράγματα ἀντι-

λαμβάνονται ότι μικραί δύμάδες συντεταγμέναι, είναι εις θέσιν νά έπιθάλουν τάς θελήσεις των εις πολὺ μεγαλυτέρας μάζας μή ώργανωμένας, αναρχουμένας καὶ μάλιστά σπαρασσομένας ἀπό θεμφυλίους διενέξεις ἐπιτηδείως ὑποθαλπομένας ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν. 'Η ἀναμφισθήτητος αὐτῇ ἀλήθεια ἔρμηνεύει τὸ ἄλλως ἀνεξήγητον φαινόμενον καθ' ὃ ἔξακόσιαι χιλιάδες ρωσο-σο - ἔθραίων μπολσεβίκων, θαυμασίως ώργανωμένων, τρομοκρατοῦν τὸν ρωσικὸν λαὸν ἥξει ἐκατὸν εἰκοσιν ἔκατομμυρίων ἀνθρώπων. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην πρέπει νά προσέξουν πολὺ δοσοί ἔξι ἐπιπολαιότητος βεβαιοῦν δτι ὃ καμμουνιστικὸς κίνδυνος είναι ἀνύπαρκτος.

Σημειώτεον δτι οἱ ἔθραιοι δικτάτορες τῆς Μόσχας, ἀνυπέρβλητοι εις εύφυα σχέδια, δὲν ἐπιδιώκουν μόνον τὴν δηλητηρίασιν τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν. Διὰ νά ἀποσυνθέσουν τάς κοινωνίας, διὰ νά παραλύσουν πᾶσαν ἀντίδρασιν, ἐπεζήτησαν τὴν προσέλκυσιν τῶν γυναικῶν, τῶν νέων, τῶν ἀθλητῶν καὶ τῶν φιλανθρώπων, οὕτως δοτε ἔχομεν σήμερον ἔξι ἐν δλῷ διεθνεῖς δργανώσεις πανισχύρους: 1) Διεθνῆς ἐργατικῆς ἡ ἐπαγγελματικῆ, 2) Διεθνῆς χωρικῆ, 3) Διεθνῆς γυναικῶν, 4) Διεθνῆς νεολαιῶν, 5) Διεθνῆς βοηθείας, 6) Διεθνῆς ἀθλητικῆ.

'Η ἀριθμητικῆ δύναμις, τὴν ὅποιαν ἔκπροσωποῦν σήμερον αἱ Διεθνεῖς αἰτοι εις τὸν κόσμον, είναι κατ' ἔλαχιστον δριον 10 ἔκατομμυρίων ἀνθρώπων. 'Δέκα δλόκληρα ἔκατομμυρία πρακτόρων, διαθετόντων κατ' ἔτος δισεκατομμύρια δραχμῶν, ἐργαζομένων λυσσωδῶς ἐπὶ τῇ βάσει σατανικῶς εύφυοῦς προγράμματος, κινουμένων συμφώνως πρὸς τὸ τελειότερον ἐπιτελικὸν σχέδιον, μὲ πειθαρχίαν καὶ δργάψωσιν, μετερχομένων τὰ πλέον ἀθέμιτα ἐγκληματικά μέσα, δολοφονίας, δωροδοκίας, σωματεμπορίαν γυναικῶν κ.τ.λ. 'Ιδού η δύναμις τοῦ διεθνοῦς καμμουνισμοῦ, τὴν ὅποιαν εδρίσκουν περιφρονητέαν ἐπιπόλαιοι διανοούμενοι ή ἀνάξιοι πολιτικοὶ ἡγέται διαφόρων χωρῶν.

'Η θλιβερά αὕτη κατάστασις ἐπέτρεψεν εις τὸν ἔθραιον πρόδερον τῆς τρίτης Διεθνοῦς Ζηνόθιεφ (Ρόζενφελδ) νά διαπιστώσῃ μὲ ὑπερήφανον χαράν κατὰ τὸ πέμπτον Παγκόσμιον Καμμουνιστικὸν Συνέδριον ('Ιούλιος 1924, Μόσχα) δτι τὸ ἔν ἔκτον τῆς ὑδρογείου ἔχει κατακτηθῆ ἡδη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ νά βεβαιώσῃ δτι η παγκόσμιος ἐπανάστασις δὲν είναι μακράν.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ

"Οτι δο κομμουνισμός είναι έθρακή ξηπνευσίς και έκτελεσίς, αποδεικύεται έκ τοῦ πρωτεύοντος ρόλου, τὸν δοποῖον ώριαμένοι 'Ισραηλῖται παίζουν και εἰς τὸν ἑλληνικὸν κομμουνισμὸν και δο δοποῖος πολλάκις ἀπεγυμνώθη παρὰ τὰς λαμβανομένας ὅπ' αὐτοῦ ἔξαιρετικάς προφυλάξεις.

* Ιδού μερικαὶ ἀποδείξεις:

1) Δὲν είναι δλίγοι οἱ δοποῖοι γνωρίζουν ὅτι δο εὔφυεστατος 'Ισραηλῖτης 'Αθραάμ Μπεναρόγιας, δαιμόνιος εἰς ἀντίληψιν και δραστηριότητα, είναι δο πατήρ τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ. Οὗτος, γεννηθεὶς ἐν Βουλγαρίᾳ, μετώκησεν εἰς Θεσσαλονίκην ὅπου συνεστήθη δο πρώτος πυρήνη τοῦ μπολσεβικισμοῦ, μεταφυτευθεὶς βραδύτερον εἰς 'Αθήνας.

Ἡ βουλγαρικὴ καταγωγὴ του ίσως δὲν είναι ξένη πρὸς δλας τὰς δινθελληνικάς ραδιουργίας του εἰς τὸ μακεδονικὸν ζήτημα.

Οι "Ελληνες ἔργαται, δλοι οἱ τίμιοι και ἀθῶοι "Ελληνες ἔργαται, πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι δο κύριος ίδρυτης τοῦ ελληνικοῦ καμμουνισμοῦ, είναι 'Ισραηλῖτης ἐκ Βουλγαρίας.

2) Ό διντιστράτηγος 'Οθωναῖος ἔθεβαίωσε κάποτε, ὅτι οι κομμουνισταὶ Θεσσαλονίκης ἐνισχύονται πολὺ ὑπὸ τοῦ 'Ισραηλῖτικοῦ στοιχείου, τὸ δοποῖον πλειοψηφεῖ μεταξὺ αὐτῶν εἰς τὰς συγκεντρώσεις των, και ἀποτελεῖ τὰ τρία τέταρτα αὐτῶν! («Εθνος» τῆς 22ας 'Ιανουαρίου 1925).

3) Ό διευθυντής τῆς κάστυνομίας Θεσσαλονίκης Καλοχριστινάκης ἔθεβαίωσεν ἐπίσης ὅτι δο κομμουνισμός ἔχει εἰς τὴν Θεσσαλονίκην σπουδαῖον κέντρον, συνδεόμενον μὲ τὰ δλλα κομμουνιστικὰ κέντρα τῆς Βαλκανικῆς και τῆς Εύρωπης, ίδιως δὲ μὲ τὴν Μόσχαν' ἐδῶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν μελῶν του είναι 'Ισραηλῖται. («Εθνος» 23 'Ιανουαρίου 1925).

4) Ἐπίσης είναι δξιον πολλῆς προσοχῆς τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὰς κομμουνιστικάς ταραχάς τῶν Τρικάλων τοῦ 1925,

μετέσχον 4 γυναικες έθραίαι. Τι έζήτουν αύται εἰς διαδηλώσεις;

5) Τὴν 2αν Φεβρουαρίου 1925, διασύρματος Μόσχας ἀνήγειλε τὴν ἐπάνοδον εἰς Ρωσίαν πολυαριθμών ὀμάδων έθραίων, οἱ δποῖοι εἶχον ἔγκατασταθῆ εἰς Παλαιστίνην.

Νομίζω ὅτι ἡ παρένθεσις αὕτη περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κομμουνισμοῦ ἥτο ἀπαραίτητος, διὰ νὰ τονισθῇ ἀκόμη περισσότερον, ἐάν ὑπάρχῃ ἀνάγκη μετά τὰς ἀποδείξεις τὰς ὁποίας παρέταξα εἰς τὰ πρῶτα ἀρθρα μου, ἡ καθαρῶς έθραϊκή Ἐμπνευσις εἰς τὴν κομμουνιστικὴν κίνησιν.

Ἐάν ὑπάρχουν ἀκόμη "Ἐλληνες ἢ ξένοι ἀμφιθάλλοντες ὅτι οἱ διοικοῦντες σήμερον τὴν Ρωσίαν εἶναι έθραίοι, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἀναγνώσουν μὲ προσοχὴν τὴν ἀπόφασιν τοῦ πέμπτου παγκοσμίου κομμουνιστικοῦ συνεδρίου, τὸ δποῖον συνῆλθε κατ' Ιούλιον τοῦ 1924 εἰς τὴν Μόσχαν.

Θά ίδουν ὅτι τὸ συνέδριον τοῦτο, ἐνῷ ἔπρεπε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνισμοῦ, νὰ μὴ μεροληπτήσῃ διὰ καμμίαν ἔθνοτητα, ἔλασθεν εἰδίκην ἀπόφασιν περὶ προστασίας τῆς έθραϊκῆς φυλῆς εἰς δλον τὸν κόσμον. Ἰδού κατὰ τάξιν ἡ ἀπόφασις :

«Τὸ Συνέδριον, διαπιστοῦν τὴν ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀντισημιτισμοῦ εἰς τὰ ἀρτισύστατα λιπεριαλιστικά κράτη, ίδιως εἰς Πολωνίαν, Ρουμανίαν καὶ Ούγγαριαν, ως καὶ τὴν τάπιν τῶν ιθυνουσῶν τάξεων ὅπως ἐπωφεληθοῦν αὐτοῦ διὰ νὰ ἀποσπάσουν τὴν προσοχὴν τῶν ἐργατῶν ἐκ τῶν ἀληθῶν ἐνόχων τῆς δυστυχίας των καὶ ἐκ τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγῶνος, ὑποχρεώνει δλα τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα νὰ διεξαγάγουν κατὰ τοῦ ἀντισημιτισμοῦ ἀγῶνα ἀποφασιστικὸν καὶ ἔντονον ὑποστηρίζοντα τὸ σύνθημα : κατάργησις παντὸς εἴδους περιορισμοῦ ἐξ οὗ ὑποφέρει δ έθραϊκὸς πληθυσμὸς καὶ πλήρης ἐλευθερία διανοητικῆς ἀναπτύξεως εἰς αὐτόν».

Θά παρακαλέσω τοὺς ἀναγνώστας μου νὰ ἀναγνῶσουι ἔνα σύγγραμμα, τοῦ δποίου δ «Ριζοσπάστης», τὸ 1925, ἀνεδημοσίευσεν ἀποσπάσματά τινα. Ὁ έθραιος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μόσχας Μπρόιντο, θέλων νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν έθραϊκὴν φυλήν, ἀποδίδει τὰς κατ' αὐτῆς βαρβάρους πράγματι διώξεις εἰς τὸν φθόνον διότι συνεκέντρωσεν ἐμπορικάς ἴκανότητας. Περαιτέρω διμολογεῖ δτι «στὴ γενικὴ κατάστασι τῆς ἐργατικῆς τάξεως στὴν τσαρικὴ Ρωσία, ἀναπτύχθηκε νωρίτερα ἡ ταξικὴ ἀντίληψι τῶν έθραίων ἐργατῶν καὶ δτι τὸ έθραϊκό κίνημα ἤταν δ πρόσκοπος τῆς ταξικῆς πάλης τοῦ ρωσικοῦ προλεταριάτου».

Τί δλλο ἀποτελοῦν αἱ ἔξηγήσεις αὗται εἰμὶ ἐπιθεβαίωσιν τῶν πληροφοριῶν μου, καθ' ᾧ ὁ μπολσεβικισμός εἶναι Ἐργον κυρίως ἑθραϊκόν, ὑποθαλπτόμενον ὑπὸ ἑθραίων κεφαλαιούχων.

Ο ΜΠΑΦΟΜΕΘ

Σύμβολον μιᾶς τῶν Μυστικῶν Ὀργανώσεων, τῆς τῶν Ταμπούιέρων. Τὸ τέρας τοῦτο τῆς ἀσελγείας, κηρύσσει τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν στόμαχον καὶ τὴν κτηνώδη ἥδονήν. Διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς προτάσσει τὴν διάλυσιν τοῦ φωτὸς τοῦ Πολιτισμοῦ, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς τὴν συμπύκνωσιν τοῦ σκότους τῆς Βαρβαρότητος.

ΛΕΝΙΝ - ΤΡΟΤΣΚΥ - ΣΤΑΛΙΝ

Ιολλαί είναι αι μαρφαί αι δποῖαι διεκρίθησαν εις τὴν μπολ-
σεβικικήν ἐπανάστασιν, δὲλλά τρεῖς είναι αι ἔξέχουσαι : ή τοῦ
Βλασιμῆρου Ούλιάνωφ (Λένιν), τοῦ Λέοντος Τρότσκυ (Μπρον-
στέιν) και ἡ τοῦ Στάλιν. Κατὰ τὰ δύο - τρία πρώτα ἦτη τῆς
ἐπαναστάσεως ἐλάχιστα πράγματα ήσαν γνωστά εις τὸν ἔξω
τῆς Ρωσίας κόσμον. Σχεδὸν ή πλειοψηφία τοῦ αιθρωπίνου
γένους ἔγνωριζεν δτι ἐν Ρωσίᾳ εἶχε συμβῇ μία ἐπανάστα-
σις, δτι ὁ Τσάρος εἶχεν ἀνατραπή, δτι αἱ πλούσιαι κοινωνικαὶ
τάξεις εἶχον ἀποστερηθῆ τῆς περιουσίας τῶν και δτι νέα τά-
ξις πραγμάτων εἶχεν ἀποκατασταθῆ. Ἐγνώριζεν ἀκόμη δτι ὁ
Λένιν και ὁ Τρότσκυ ήσαν οἱ κύριοι ἀρχηγοὶ τῆς ἐπαναστά-
σεως. "Οτι ὁ Λένιν, διὰ τῆς Σκανδιναύιας, κατώρθωσε νά με-
ταθῇ εις τὰ περίχωρα τῆς Πετρουπόλεως και ἐκρύπτετο κα-
που κοντά εις τὴν πόλιν. Ἐκεῖθεν κατώρθωσε νά δργανώσῃ
τὰ συμβούλια (τὰ Σοβιέτ) τῶν ἐργατῶν, χωρικῶν και στρα-
τιωτῶν και τὰ δποῖα Σοβιέτ ἀνέτρεψαν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ
Κερένσκυ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1917 και ἐγκατέστησαν τὴν δι-
κτατορίαν τοῦ προλεταριάτου.

Ποῖος είναι ὁ Λένιν ; Ρῶσσος, γεννηθεὶς εις τὴν πόλιν Σμ-
πίροκ, ἐπὶ τοῦ Βόλγα, ἀπὸ οἰκογένειαν μεσαίας τάξεως. Ἐπὶ
τσαρικῆς κυβερνήσεως συνελήφθη, ἀλλ' ἐδραπέτευσε και ἔζη-
σεν ἐπὶ μακρὸν εις τὴν Ἐλβετίαν και ἄλλους τόπους. Ὁ Λέ-
νιν ήτο συντάκτης θιαφόρων μελετῶν περὶ σοσιαλισμοῦ και
ἄλλων βιθλίων. Προπαγανδιστής ἀριστος και ὁ καλύτερος δρ-
γανωτής. Πρὸ τοῦ πολέμου τοῦ 1914, εις ἔνα συνέδριον εις
τὸ δποῖον Ἐλασθον μέρος δλαι αἱ ρωσικαὶ ἐπαναστατικαὶ δμά-
δες, ήλθον εις διάστασιν μεταξύ τῶν, και διηρέθησαν εις δύο
δμάδας. Και ἡ μὲν μία, ἡ δποία εἶχε πλειοψηφίσει, ήκολού-
θησε τὸν Λένιν και διὰ τοῦτο ὀνομάσθη μπολσεβική (δηλ.
πλειονότης, πλειοψηφία) ή δὲ δλλη ήκολούθησε τὸν Ρῶσσον
σοσιαλιστὴν Πλεχάνωφ και ως μειονοψηφήσασα δμάς, ὀνομάσθη
μένσεβική (τούτεστιν μειονοψηφοῦσα). Τὸ κύριον στοιχεῖον,
τὸ δυναμικὸν στοιχεῖον, ήσαν κατὰ πλειοψηφίαν ιουδαῖοι και

οι δποίοι κατ' ἐντολὴν τοῦ μεγάλου ἔθρακοῦ κεφαλαίου, ὑπεστήριξαν τὸν Λένιν, χρηματοδοτήσαντες καὶ τὴν ἐπανάστασιν. Μόνον δὲ Τραπεζιτικός Οἶκος τῆς Ἀμερικῆς Jacob Schiff Company διέθεσε 312 ἑκατομμύρια δολλαρίων.

Οὐαὶ Λένιν ἦτο ἔνας ἀνθρώπος μετρίου ἀναστήματος καὶ ὡμοίαζε μὲν πολλοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τῶν δποίων δὲ τύπος εἰς τὴν Ρωσίαν ἦτο κοινός. Εἰς τὴν μορφὴν του δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἔξαιρετικόν. Ἡ δψις, του ἦτο ωχρά, τὰ μαλλιά του ἐλαφρῶς κόκκινα, τὸ μέτωπόν του μεγάλο καὶ τὰ χαρακτηριστικά του ὑπειθύμιζον μίαν Ισχυράν ἀνατολίτικην ἐπίθρασιν ἀναιμίκτου Ταταρο-Ρωσικοῦ αἰματος. Οὐαὶ Λένιν ὅμιλει ἀρκετά καλά τὰ ἀγγλικά, ἀλλά πολὺ καλύτερα τὰ γαλλικά. Οὐαὶ Λένιν ἐγνώριζεν δτι ἐπροξένησε μεγάλα κακά εἰς τὴν Ρωσίαν, ἀλλά ἐπίστευεν δτι πρέπει νὰ διέλθῃ ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ πεποιθησίς ἔκαψε τὴν σκληρότητά του νὰ μὴ ἔχῃ δρις. Ἡτο ἔνα μῆγμα στρατηγοῦ, δημαγωγοῦ καὶ πολιτικοῦ. Οὐαὶ Λένιν ἐξέλεξεν ως ἔδραν τῆς Κυβερνήσεως τὸ Κρεμλίνον, ἐπίτηδες, ἐπειδὴ ἐγνώριζεν δτι ἔνα παλαιόν ρωσικόν ρητὸν λέγει: «Ἐπάνω ἀπὸ τὴν Ρωσίαν είναι τὸ Κρεμλίνον, ἐπάνω δμως ἀπὸ τὸ Κρεμλίνον είναι μόνον δὲ Θεός». Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐπαναστάσεως, δὲ Λένιν ἤσκησεν ἐπὶ δλοκλήρου τῆς Ρωσίας ἀπόλυτον ἐλεγχον, ἀλλὰ ἐπὶ μιᾶς Ρωσίας ἡ δποία εἶχεν ἀποκοπή ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπον κόσμον. Εἰς ἄλλο ἔργον μου εἰς τὸ δποίον εἰδικῶς θεοχοληθῶ μὲν τὸν Λένιν, τὴν δρᾶσιν του καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς, θά δώσω λεπτομερείας καὶ περὶ τοῦ θανάτου του, διότι ὑπάρχουν πολλοί, μαζὺ μὲν αὐτούς καὶ ἐγώ, ποὺ πιστεύομεν δτι δὲ Λένιν δὲν ἀπέθανεν ἐκ φυσικοῦ θανάτου. 'Αλλ' αὐτό, ως θά διαπιπέδωμεν, ὀφέλησε τὴν προσωπικότητά του.

Οὐαὶ Λένιν ἀπέθανε, παρ'. δλην δμως τὴν ἀλλαγὴν τοῦ προσώπου, ἡ ἐπιρροὴ τοῦ Λένιν παραμένει πάντοτε εἰς τὴν Ρωσίαν ἀνέπαφος. 'Εάν δὲ Λένιν ἐζόυσε, είναι δυνατόν, δχι δμως καὶ πολὺ πιθανόν, δτι θά εἶχε πέσει ἀπὸ τὴν Ἀρχήν καθὼς καὶ τόσοι ἄλλοι ἤγέται εἰς τὰς ὄλλας χώρας, εἰς τὸ μεταξύ ἐπεσαν. 'Αλλ' δὲ Λένιν, ἀποθνήσκων, ἀφοῦ ἐπραγματοποίησε τὴν ἐπανάστασιν καὶ ἔξηφάνισε τοὺς ἔχθρούς της μὲ τὸν ἀγριώτερον τρόπον, καθὼς γνωρίζομεν, ἀπέκτησεν ἐπὶ τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, φήμην, τὴν δποίαν είναι πρόσλημα διαθέτει, ἔάν ἐξηκολούθει νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν ζωὴν.

'Ιδου τι περὶ αὐτοῦ γράφει διαθηγητής Χέιντον Γκέστ: «Διότι ἡ μεγάλη δσον καὶ τραγικώτατα θλιβερά δόξα τοῦ Λέ-

νιν, δόξα Ήροστράτου, κατηραμένου, κακουργήσαντος ἐναντίον τῆς ἀνθρωπότητος δύον οὐδέποτε οὐδεμίᾳ διλῆτη ἀνθρωπίνη μάστιξ, ἐπραγματοποιήθη μετά θάνατον κυρίως, ἀπὸ τὴν τάσιν ποὺ ἀπέκτησαν οἱ δπαδοὶ του, νὰ διαφέρωνται εἰς αὐτὸν, ως εἰς τὸ ἔργον ἐνὸς προφήτου μιᾶς νέας Θρησκείας, τῆς διοίας Θεός εἶναι διοίας Κάρολος Μάρκης. 'Ο Λένιν σιγά-σιγά ἐπῆρε διά τοὺς κομμουνιστὰς τὰς διαστάσεις τοῦ Μωάμεθ τοῦ Μπολσεβίκιομοῦ. 'Ο Ζηνόβιεφ ("Απφελμπαουμ"), κάμνων παραληλισμὸν μεταξὺ τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Τρότσκυ, λέγει δτὶ διοίαν εἶναι διοίας προλετάριος, ἐνῷ διοίας Τρότσκυ εἶναι διοίας διανοούμενος ἐπαναστάτης».

'Ο Τρότσκυ, μία διλῆτη φυσιογνωμία τῆς ἐπαναστάσεως τῶν μπολσεβίκων. Φαρμακοποιὸς τὸ ἐπάγγελμα, ἔχρημάτισε πολιτικὸς ἔξδριστος δπως καὶ διοίαν, καθ' δλας δὲ αὐτὰ τὰ ἔτη, ἔζησεν ως δημοσιογράφος, περισσότερον καιρὸν εἰς τὴν Νέαν Ύόρκην. Μετά τὴν ἔκκρηξιν τῆς ἐπαναστάσεως ἀνεκάλυψε καὶ ἐπίστευσεν δτὶ εἶχε χαρίσματα μιᾶς στρατιωτικῆς μεγαλοφυΐας. 'Ο Τρότσκυ ὠργάνωσε τὸν ἐρυθρὸν στρατόν, αὐτὸς δὲ πράγματι ἐνίκησε τοὺς ἀντεπαναστάτας ἀπὸ Νότου, Βορρᾶ καὶ Δυσμῶν. 'Ο Τρότσκυ ἦτο ἀνθρώπος τοῦ κόσμου, ἐνῷ διοίαν ἦτο τύπος ἐρημικός. Τοῦ ἥρεσε νὰ συχνάζῃ εἰς τὰ σαλόνια. Μολονότι εἶχε μείνει εἰς τὴν Ἀμερικὴν τόσον καιρὸν, δὲν ἔγνωριζε τὴν ἀγγλικὴν καὶ ἀπὸ τὰς ἔνεας γλώσσας ὠμίλει μόνον τὴν γαλλικὴν. 'Ο Τρότσκυ ἥρχετο συχνά εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸν Λένιν. 'Ο Λένιν ἔφυγε ἀπὸ τὴν σκηνήν. Οἱ ἐλιγμοὶ του πρὸς τοὺς χωρικοὺς καὶ ἡ νέα του οἰκονομικὴ πολιτικὴ ἔφεραν μὲν ἀνακούφισιν, δχι δμως πλήρη ἀποκατάστασιν, καὶ διοίας τῆς τρομοκρατίας παρέμεινεν. 'Ο φόβος τῆς ἀποτυχίας περιέπλεκε τὴν κατάστασιν. Μετά τὸν θάνατον τοῦ Λένιν, τὸ πλαίσιον τῶν ἐρίδων ηύρυνθη. Ζῶντος τοῦ Λένιν, οὐδεὶς τοῦ ἤρνεῖτο τὴν ὑπεροχήν. Χάρις εἰς τὴν εύφυιαν του, δλοι ἔμενον εἰς τὰς θέσεις των καὶ τὴν Ἀρχήν. Οὐδεὶς ἔτολμα νὰ τὸν ἀνατρέψῃ. Μετά τὸν θάνατον του δμως ἥρχισεν διγῶν πρὸς κατάληψιν τοῦ θρόνου. Δικαιώματι ἰκανότητος, διοίας διρόνος ἀνῆκεν εἰς τὸν Τρότσκυ. Μ' δλον δτὶ ἀνεμίχθη εἰς τὸν μπολσεβίκισμὸν τὴν δωδεκάτην ὥραν, προσέφερεν δμως μεγαλυτέρας ὑπηρεσίας ἀπὸ τοὺς παλαιοτέρους συντρόφους του.

Εἰς τὴν μπολσεβίκικὴν δμως Ρωσσίαν ἡ δξια ὑπολογίζεται περισσότερον ἀπὸ τὴν ἐπιτηδειότητα. Οὕτω συνέθη καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Εἰς νέος ἀστήρ ἥρχισε νὰ ἀνατέλλῃ εἰς

τὸν δρίζοντα. Ὁ ἀστήρ αὐτὸς ἐκαλύπτετο ἀπὸ τὴν λάδιμην τοῦ Λένιν, ἥτο δὲ Στάλιν. Οὗτος, ἐνῷ εἶχε μείνει εἰς τὰ μετόπισθεν, εἶχε κατορθώσει νὰ αὐξήσῃ ἐπιτῆρείως τὴν ἐπιρροήν του. Κατὰ τὰς πρώτας ἔριδας ἐλάχιστα ἀνεμίχθη, περιορισθεὶς ν' ἀκολουθήσῃ τὸν Λένιν. Κατώρθωσεν δημοσίως βαθμηδὸν νὰ γίνη γραμματεὺς τοῦ κόμματος, νὰ διευθύνῃ τούτεστιν τὴν μόνην πολιτικὴν μηχανὴν ἡ οποία ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ρωσσίαν.

Ο Λάνσελοτ Λώτ ίδιος πῶς περιγράφει τοὺς δύο ἀντιπάλους Τρότσκυ καὶ Στάλιν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λένιν. Ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λένιν, δὲν ἔπαισε ποτὲ δὲ ἄγρῳ μεταξὺ τοῦ Τρότσκυ καὶ τοῦ Στάλιν. Εἶναι δύσκολον νὰ φαντασθῇ τις δύο περισσότερον ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτους φυσιογνωμίας. Ὁ Τρότσκυ τύπος διανοούμενου. Ὁ Στάλιν χωρικός, γεννηθεὶς εἰς τὸν Καύκασον καὶ σκληραγωγηθεὶς εἰς τὰς φυλακάς. Οι δύο οὗτοι ἀνδρες ἀπετέλεσαν τοὺς πυρῆνας τῶν δύο ἀντιθέτων στρατοπέδων. Ὁ Μπουχάριν, δὲ φιλόσοφος τῆς ἐπαναστάσεως, ἔταχθη μὲν τὸ πλευρὸν τοῦ Στάλιν. Τί χωρίζει τὰ δύο στρατόπεδα; Ἀπλούστατα. Ποῖος θά ἐκτελέσῃ τοὺς ἐλιγυμούς, τοὺς δποίους δὲ Λένιν ἔθεώρει ἀναγκαίους διὰ τὴν διατήρησιν τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου. Τὴν θέσιν ταύτην ἐπέτυχεν δὲ Στάλιν διὰ τὸν ἔαυτόν του, ἐκτοπίσας τὸν Τρότσκυ ἐκ τοῦ Κόμματος. Ὁ Στάλιν δχι μόνον διετήρησεν δσας παραχωρήσεις ἔκαμεν δὲ Λένιν πρὸς τοὺς χωρικὸύς, δὲλλ' ἔκαμε καὶ νέας διὰ νὰ χαλαρώσῃ τὰς δυσαρεσκείας των. Διὰ τῶν παραχωρήσεων τούτων δὲν ἐπέτυχε νὰ προσελκύσῃ τὴν φιλίαν τῶν χωρικῶν, τὴν δποίαν δὲ Λένιν ἔθεώρει ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς ζωῆς τῆς Δημοκρατίας, ἔξησφάλισεν δημοσίως τὴν παθητικὴν ἀνοχήν των. Ταχέως δημοσίως νέαι δυσχέρειαι προήλθον ἐκ μιᾶς ἀπροόπου αἰλίας. Ἐκ πείρας ἀπεδείχθη δτι παραχωρήσεις ἀποκλειστικῶς πρὸς τοὺς πλουσίους, ὡς ἀποτέλεσμα σχεδὸν είχον τὴν διευκόλυνσιν τοῦ σχηματισμοῦ ιδιωτικοῦ πλούτου. Αὐτὸς δημοσίως κάθε ἀλλο ἥτο παρά σοσιαλιστικόν.

Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ Στάλιν ἔκαμε καὶ πολιτικάς παραχωρήσεις εἰς τοὺς χωρικούς. Ἀποτέλεσμα τούτου ἥτο νὰ ἐκλεγῇ μέγας ἀριθμὸς πλουσίων χωρικῶν καὶ τούτο ἥτο τὸ τελευταῖον ποὺ ἡμποροῦσε νὰ ἐπιθυμήσῃ ἔνα σοσιαλιστικὸν κράτος. Ὅπο τοιαύτας συνθήκας δὲ Τρότσκυ ἐκραύγασεν: «Ἡ Δημοκρατία εύρισκεται ἐν κινδύνῳ». Εἰς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησεν δτι δὲ ἀριθμὸς τῶν πλουσίων χωρικῶν ἥτο ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀσήμαντος καὶ δτι αἱ παραχωρήσεις ὀφέλησαν κυρίως τὴν τάξιν τῶν χωρικῶν, τῆς δποίας ἡ ὑποστήριξις ἥτο ἀπαραίτητος. «Ολη ἡ ἁκτρατεία τοῦ Τρότσκυ είχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν

έξέγερσιν τῶν ἐργατῶν τῶν πόλεων. Οἱ ἐργάται τῶν πόλεων διετύπωσαν τὴν διαμαρτυρίαν τῶν ὡς ἔξῆς : 'Αφοῦ εἰς αὐτοὺς δὲν ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα τῆς ιδιοκτησίας, διατί ἀναγνωρίζεται εἰς τούς χωρικούς ; 'Αφοῦ αὐτοὶ δὲν ἡμποροῦν νὰ σχηματίσουν περιουσίαν, διατί οἱ χωρικοὶ νὰ σχηματίζουν ; Οὕτω δὲν ὑπῆρχεν Ισότης μεταξὺ ἐργατῶν καὶ χωρικῶν, διότι τὸν Λένιν ἦτο τὸ θεμέλιον τῆς Δημοκρατίας. Τὴν Ἑλλειψιν τούτου τί ἐπρεπε ν' ἀντικαταστήσῃ ; 'Ο Τρότσκυ ὑπέδειξε τὸ φάρμακον, νὰ κτυπήθων οἱ πλούσιοι χωρικοί, νὰ ἐνταθῇ ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας εἰς τὰς πόλεις καὶ πρὸ παντὸς διὰ γενικωτέρας προπαγάνδας νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ παγκόσμιος ἐπανάστασις, ἵνευ τῆς ὅποιας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολὺ δ Μπόλσεβικισμός, οὗτε καὶ εἰς τὴν Ρωσίαν. 'Ο Τρότσκυ ὑποστηρίζει τὰς αὐτάς ιδέας τὰς ὅποιας ὑπεστήριζε καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεως.

'Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Τρότσκυ, ὁ Στάλιν ὑποστηρίζει δτὶ ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη πολιτικὴ εἶναι ἡ πολιτικὴ τῶν ἐλιγμῶν. 'Η Σοβιετικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ὑποδαυλίζῃ τὴν παγκόσμιον ἐπανάστασιν. 'Ἐν τῷ μεταξὺ δύναται νὰ ἐκτελῇ διαφόρους ἐλιγμούς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Διὰ τῆς πολιτικῆς ταύτης θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔνωσιν μεταξὺ τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν, ἥτις εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὑπαρξίν τῶν Σοβιέτ. 'Ο Τρότσκυ ἀντιθέτως ὑπεστήριζεν δτὶ οἱ ἐλιγμοὶ τοῦ Στάλιν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὴν δικτατορίαν τοῦ προλεταριάτου καὶ δδηγοῦν πάλιν πρὸς τὴν κεφαλαιοκρατίαν, δτὶ δ Στάλιν ἐγκατέστησεν ἔνα δεοποιιαμόν τυραννικώτερον ἀπὸ οἰοιδῆποτε ἄλλον ἐν τῇ Ιστορίᾳ, στηριζόμενον ἐπὶ μᾶς δεμένου γραφειοκρατίας, δτὶ μεταχειρίζεται τὴν τρομοκρατίαν διὰ νὰ καταστεῖλη τὴν ἐργατικὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ οὐχὶ τούς ἔχθροὺς τῶν ἐργατῶν καὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ δτὶ ἡ κατάστασις αὕτη εἰς ἥν εύρισκονται, ἐγκυμονεῖ ἐμφύλιον πόλεμον.

"Ολαὶ δῆμοις αὐταὶ αἱ διασκέψεις, αἱ δῆθεν ίδεολογικαὶ, κατὰ τὴν γνώμην μας, ἥσαν τεχνάσματα τὰ ὅποια ὑπηγόρευσαν καὶ ἐπέθαλον οἱ πράγματι κύριοι τῆς ἐπαναστάσεως καὶ οἱ ὅποιοι εύρισκονται μακράν τῆς Ρωσίας. Αἱ διασκέψεις αὗται, αἱ ὅποιαι φαινομενικῶς ἔχουν ίδεολογικὸν χαρακτῆρα, ἥρχισαν ν' ἀναφαίνωνται εἰς τὸν ρωσικὸν ἐπαναστατικὸν δρίζοντα, ὡς κυρίως προκληθεῖσαι ἐκ λόγων ἀντίζηλιῶν καὶ ἐπικρατήσεως εἰς τὴν Ἀρχήν. 'Ο Τρότσκυ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνεχθῇ ἔνα ὑποδεέστερον κατὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὅποιας προσέφερε, ἐπὶ κεφαλῆς του, ὡς ἀπόλυτον δυνάστην, ὡς ἐγκαθιδρύθη δ Στάλιν. Πέριξ αὐτοῦ συνησπί-

σθησαν οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἐθραίων ὡς δὲ Κάμενεφ, Ράδεκ, Ζηνόθιεφ κτλ. Αἱ οὕτω σχηματισθεῖσαι δύο δμάδες, συγκρουόμεναι μίαν στιγμήν, ήδύναντο ἀσφαλῶς νὰ δώσουν ἔδαφος εὐνοϊκὸν εἰς τοὺς νεαροὺς τῆς Ρωσίας ἀξιωματικοὺς τῆς Ἐρυθρᾶς Στρατιᾶς νὰ καταλύσουν δι' ἀντεπαναστάσεως δλον τὸ κερδηθὲν διὰ τόσων θυσιῶν, χρήματος καὶ ἀνθρώπων, κομμουνιστικὸν ἔθραϊκὸν κράτος.

Οἱ ιθύνοντες τὴν παγκόσμιον ἐπαναστατικὴν κίνησιν μεγάλοι ἔθραῖοι κεφαλαιοῦχοι, διὰ νὰ ἀποσοθήσουν πᾶσαν σύγκρουσιν τῶν δύο δμάδων, ἔθοιθησαν τὸν Στάλιν εἰς τὸ νὰ ἐπιθληθῇ εἰς τοὺς ἀντιπάλους του, ἀκόμη καὶ εἰς τὸ νὰ προβῇ εἰς θανατικάς ποινάς κατὰ δωρισμένων σημαιινόντων παραγόντων τῆς ἐπαναστάσεως, ὡς τοῦ Ζηνόθιεφ, τοῦ Κάμενεφ, τοῦ Ράδεκ καὶ ἄλλων, διὰ δύο λόγους: Πρῶτον, οὕτω ἐνεργοῦντες, θά ἐπετύγχανον τὴν κατάπαυσιν τοῦ ὑποθόσκοντος ρεύματος κατὰ τῶν ἔθραίων παρὰ τῷ λαῷ καὶ τῷ ἐρυθρῷ στρατῷ καὶ δεύτερον, ἀπομακρύνοντες τὸν Τρότσκυ ἐκ τῆς Ρωσίας, θά τὸν ἔχρησιμοποίουν ἐκ νέου εἰς νέον ἐπαναστατικὸν ἔργον οὐχὶ πλέον εἰς τὴν Ρωσίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ πολιτικὴ τοῦ μεγάλου κεφαλαίου ἐπέτυχε καὶ μὲν θυσίαν δλίγων δμοεθνῶν τῶν κατέστησαν πλέον ὑποχείριον τὸν Στάλιν καὶ τοὺς δπαδούς του. Διὰ νὰ ἔχουν δὲ μίαν ἐπίθλεψιν ἐπὶ τοῦ Στάλιν, ἐφρόντισαν νὰ δηλητηριάσουν τὴν ὥραιοτάτην Γεωργιανὴν σύζυγόν του, Ἀλληλούγιεθαν διόματι καὶ τὴν δποίαν ἀντικατέστησαν διὰ τῆς ἀδελφῆς τῶν Καγκάνοβιτς. Οἱ ἀδελφοὶ Καγκάνοβιτς, κατέλαθον τὴν διεύθυνσιν τῆς μεγάλης βιομηχανίας καὶ ίδια τῆς πολεμικῆς, ἡ δποία ἐπρεπε νὰ ἐτομάσῃ καὶ δπλίσῃ τὸν Ἐρυθρὸν Στρατόν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς δὲ Στάλιν κηρύσσει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πρώτου καὶ κατόπιν τοῦ δευτέρου πενταετοῦ σχεδίου, ἔργου τῶν ἀδελφῶν Καγκάνοβιτς.

“Οταν ἤρχισεν ἡ πολεμικὴ προπαρασκευὴ, δὲ Στάλιν, θέλων νὰ τρομοκρατήσῃ τοὺς ἀντιπάλους του, συγχρόνως δὲ καὶ διὰ νὰ τονώσῃ τοὺς δμοθεάτας τῶν ἄλλων χωρῶν, ἐδημοσίευσε μίαν ἐπιστολὴν εἰς ἐφημερίδα τῆς Νέας Ύόρκης μὲ τὴν ὑπογραφήν του, τὴν ἔξῆς :

«Ἡ ἀπασία, λέγει, πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας, μᾶς ἔξαναγκάζει νὰ ἐφαρμόσωμεν πολιτικήν, ἡ δποία ταχέως θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ λέγωμεν: «Ἡ Ρωσία κυθερνᾶ τοὺς οὐρανούς». Ἡδη ἔχομεν 1521 στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα. Μέχρι πρὸ δύο ἔτῶν κατεσκευάζαμεν τὰ ἀεροπλάνα μας ἐν Γερμανίᾳ. Σήμερον τὰ κατασκευά-

ζομεν μόνιοι μας εις τὰ ἔργοστάσια μας, ἐπὶ τῇ βάσει ιδικῶν μας σχεδίων. Μετά δοκτὸν μῆνας θά ἔχωμεν 3.000 ἀεροπλάνα, Ἐκαστον δὲ ἐξ αὐτῶν θά είναι καλύτερον κατεσκευασμένον καὶ θά διευθύνεται καλύτερα ἀπὸ οἰονδήποτε ἀγγλικὸν στρατιωτικὸν ἀεροπλάνον. Ἐκτὸς τοῦ στόλου τούτου τῶν στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων, ἔχομεν εἰς ἐφεδρίαν τὴν πολιτικὴν ἀεροπλοΐαν, ἥτις μετά 6 μῆνας θά ἔχῃ δύναμιν 7.000 ἀεροπλάνων. Ἐν περιπτώσει ἐνδεικόμενοι καὶ τὰ ἀεροπλάνα ταῦτα θά ἔγινοντο αὐτομάτως βοηθητικά τοῦ στρατοῦ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Σοβιέτ κατενόησαν πλήρως τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκπαιδεύσεως πληρωμάτων ἀεροπλοΐας.

Πρὸ 9 ἑτῶν οἱ τεχνικοὶ ἐμπειρογνάμονες, ἀπεσπασμένοι εἰς τὸ ἐπιτελεῖον, ἀνέφερον εἰς τὸν Λένιν ὅτι τὸ ἀριθμόν τῆς Σοβιετικῆς Δημοκρατίας ἔηρτάτο ἀπὸ τὴν ταχεῖαν ἀπόκτησιν τῆς κυριαρχίας τοῦ ἀέρος. Οὐδὲν ἄλλο τεχνικὸν μέσον θά ἔξιφάλιξεν ἀπολύτως τὰ ἀπέραντα σύνορα τῆς ρωσικῆς αὐτοκρατορίας, δσον ἡ ἐναέριος ὑπεροχή. Ἀπὸ 5 ἑτῶν, συνεπεῖς πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην, κατεστήσαμεν τὸ μάθημα τῆς ἀεροπορίας ὑποχρεωτικὸν εἰς δλα τὰ σχολεῖα. Εἰς κάθε σχολεῖον ὅπου φοιτοῦν παιδιά καὶ κορίτσια ἀνω τῶν δέκα ἑτῶν, ἐγκατεστήσαμεν ἐν μικρὸν πρότυπον ἀεροπλάνον. Τὰ παιδιά διδάσκονται τὴν ἀεροδυναμικήν. Καταθάλλομεν κάθε προσπάθειαν νὰ γεννήσωμεν εἰς τὰς ψυχάς τῶν παιδιῶν ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τῆς ἀεροπλοΐας κατά τὸ διάστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως των εἰς τὸ σχολεῖον, οὕτως ὥστε δταν μεγαλώσουν νὰ θεωροῦν τὸ πέταγμα ως φυσικὸν τρόπημα».

Περαιτέρω δμιλεῖ περὶ δργανώσεως ἀεροπορικῶν συλλόγων, ὅτι ἡδη ἔχουν 19588 τοιούτους Ἀεροπορικούς Συλλόγους μὲ ὑπὲρ τὰ 4 ἐκατομμύρια μέλη. Μόνον εἰς τὴν Οὐκρανίαν ὑπάρχουν 4663 σύλλογοι μὲ 360.000 μέλη.

Ο Στάλιν δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν ἐναερίων προπαρασκευῶν τῶν Σοβιέτ. Ὁμιλεῖ καὶ περὶ τῶν χημικῶν προπαρασκευῶν. «Ἐχομεν, λέγει, τὰ περισσότερα καὶ τὰ ἐπιστημονικώτερον ὠργανωμένα πολεμικά χημικά ἔργοστάσια ἀπὸ οἰονδήποτε σλλην χώραν. Η παραγωγὴ των είναι τόση ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ παραχύσωμεν οἰονδήποτε ἔθνος, τὸ δποῖον θὰ ἐτόλμα νὰ μᾶς ἐπιτεθῆ. Θὰ ἡδυνάμεθα νὰ παραλύσωμεν αὐτό, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν ἀεροπορίαν μας, ἐν τοῖς δώδεκα ώρῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ἐναντίον μας».

Ο Στάλιν τελειώνει τὸ ἀρθρὸν του μὲ ἔνα φιλιππικὸν ἐνατίον τῆς Ἀγγλίας : «Οἱ "Ἀγγλοι δμως δις ἔχουν ύπ' ὄψιν των, δτι μὲ τὸν ἐναέριον στόλον μας, τὰ στρατιωτικά μας ἀεροπλάνα

καθ' δλην τὴν Ρωσίαν, τὰς ἐναιερίους δυνάμεις μας παρὰ τὰ Περσικά σύνορα, δυνάμεθα νὰ καταστρέψωμεν ἐντὸς δλιγῶν ώρῶν τὰς πηγάς τοῦ πετρελαίου των, ἐκ τῶν ὧδοιν ἔξαρταὶ δλόκληρος ἢ Βρετανική Αὐτοκρατορία».

Μετά τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, τόσον καθαρῶς ἀπειλητικῆς ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας, συνεπῶς καὶ τῶν ἄλλων κρατῶν, τί ἔκαμεν ἢ Ἀγγλία; "Ἐμεινεν ἀπαθῆς εἰς τὰς τοιούτου εἶδους ἀπειλάς. Ἀλλὰ ἢ Ἀγγλία, παντὸς ὅλου καλύτερον, ἐγνώριζε τὰς στρατιωτικὰς προπαρασκευάς τῶν Σοθιέτ, ἀφοῦ αὐταὶ ἔγινοντο τῇ ἐπιταγῇ τῆς Μεγάλης Ἀγγλικῆς Στοᾶς. Ἡ Ἀγγλία, ὡς πάντοτε, ὑπεκρίνετο δτὶ δὲν ἐννοεῖ καὶ δὲν βλέπει τὰς ἐντόνους μυστικάς πολεμικάς προπαρασκευάς τῶν Σοθιέτ, διότι δὲν συνέφερε νὰ μάθῃ ἢ νὰ ὑποπτευθῇ δ ὅλος κόσμος τὸν ἐσωτερικὸν σύνδεσμον τῶν θυνόντων τὴν Ἀγγλίαν μὲ τὰ Σοθιέτ. "Οταν ἐπῆλθεν ἢ κατάλληλος στιγμή, παρουσιάσθη ἐπισήμως, ὡς σύμμαχος τῶν Σοθιέτ.

Ο Τρότσκυ, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἡσυχάσῃ καὶ νὰ ἔξακλουθῇ ἔργαζόμενος ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τοῦ Στάλιν, δστὶς διεδέχθη τὸν Λένιν, διότι ἐνόμιζεν ἐαυτὸν παραγκωνισθέντα ἐνῷ, δμολογουμένως, αὐτὸς ὠργάνωσε τὸν ἔρυθρὸν στρατόν. Δι' αὐτοῦ καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Στοκχόλμης τοῦ Ἐθραίου Μάξ, Βάρμπουργκ διωχετεύθησαν διὰ τὴν μπολσεβικήν ἐπανάστασιν τὰ 300.000.000 δολλάρια τὰ δποία ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐπαναστατῶν ἢ Ἐθραϊκὴ Τράπεζα τῆς Ν. "Υόρκης Jacob Schiff Co. (Ἡ Τράπεζα αὐτὴ διοικεῖται ἀπὸ τοὺς ἔξῆς Ἐθραίους: τὸν Ἰάκωβον Σίφ, τὸν Φέλιξ Βάρμπουργ, τὸν Ὄτνο Κάχν, τὸν Μόρτιμερ Σίφ, τὸν γερουσιαστὴν Γκουγκενχάϊμ). Αὐτὸς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἡσυχάσῃ, ἀφοῦ ἔθεωρε τὸν ἐαυτὸν τοῦ ἀπειρῶν ἀνώτερον τοῦ Στάλιν καὶ κατὰ τὴν μόρφωσιν καὶ κατὰ τὸ δργανωτικὸν τοῦ τάλαντον, τὸ δποίον κανεὶς δὲν τοῦ εἶχεν ἀμφισβήτησει. "Ηρχισε λοιπὸν νὰ κινήται, νομίζων δτὶ δ στρατὸς θὰ τὸν ὑπερήσπιζεν, ἀλλ' αἱ ἐλπίδες τοῦ διεψεύσθησαν. Εἶναι πολλαὶ αἱ ἐνέργειαι τὰς δποίας ἔθεσεν εἰς ἔφαρμογήν καὶ τὰς δποίας παρηκολούθησα προσωπικῶς. "Ολαι αὐταὶ αἱ προσπάθειαι τὰς δποίας ἔκαμεν, ἔματαιώθησαν καὶ μίαν πρωῖαν Ἑλαθε διαταγὴν νὰ μεταβῇ αὐθιμερὸν εἰς Σότσι, τὸ δποίον εἶναι μία ἐκ τῶν δνομαστῶν λουτροπόλεων τῆς Νοτίου Ρωσίας.

Αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη ἔνδειξις διὰ τὸν Τρότσκυ δτὶ εἰς τὸ Σοθιέτικὸν Κράτος δὲν ἐπιτρέπονται ἐπικρίσεις καὶ ἀντιδράσεις, ἀλλὰ τελεία ὑποταγὴ καὶ σκληρὰ πειθαρχία. Μετὰ δλίγους μῆνας,

δ Τρότσκυ διετάσσετο νά μεταβή εἰς Σιβηρίαν καὶ προπαρασκευάσῃ τὴν διείσδυσιν καὶ δργάνωσιν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἐν Κίνᾳ. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖθεν ἀνεκλήθη διότι ἐκήρυξε τὴν Τετάρτην Διεθνῆ, πρᾶγμα τὸ δποίον οἱ ιθύνοντες πανίσχυροι τοῦ Ἰουδαϊκοῦ κεφαλαίου δὲν ἐπέτρεψαν. Ἀνακληθείς, ἔξωρίσθη εἰς Τουρκίαν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν νῆσον Πρίγκηπον. Ἀπὸ τὴν Πρίγκηπον προσεπάθησε νά μεταβή εἰς Γερμανίαν, ἀλλ' εἰς τὰς ἐπανειλημμένας αίτησεις του πρὸς τὴν γερμανικὴν κυβέρνησιν, εὑρεν ἀπόλυτον ἄρνησιν. Δὲν παρῆλθεν δῆμος δλίγος χρόνος καὶ δ Τρότσκυ ἐγκατέλειψε τὴν Πρίγκηπον πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν. "Οταν ἥρχισεν ἡ Ισπανικὴ ἐπανάστασις, δ Τρότσκυ ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τῶν Λευκορώσων δτι εὐρίσκετο δχι μακράν τῶν Παρισίων, εἰς τὸ Φονταινεμπλώ, δπόθεν καθωδήγει τὴν ἐπανάστασιν. "Οταν ἐπεκράτησεν δ Φράνκο καὶ ἐτέθη τέρμα εἰς τὴν ἐπανάστασιν, πάλιν δ Τρότσκυ χάνεται καὶ μετ' δλίγους μῆνας ἀργότερον δίδει σημεῖα τῆς ὑπάρξεως του εἰς τὸ Μεξικόν. Ἐκεῖθεν ἔξετόξευε μύδρους ἐναντίον τοῦ Στάλιν, ἐκήρυξε τὴν Τετάρτην Διεθνῆ καὶ ἔγραφεν ἄρθρα ἀφορῶντα τὴν Ἀμερικήν, τὴν δποίαν ὠνόμαζε πατρίδα του καὶ ὡμίλει περὶ τῆς σοθιετοποιήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Αύτά βεβαίως ἀπεκάλυπτον τὰ κάπωτερα σχέδια τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ τὰ δποία δθεωρήθησαν ως ἀσύμφορα καὶ ἡ ἀποκάλυψί των πρόωρος.

"Εδῶ τίθεται τὸ ἔρωτημα: Πῶς δ Τρότσκυ, δ μεμυημένος εἰς τὰ παρασκήνια τοῦ σχεδίου τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, δ γράφας τὸ ἀποκαλυπτικὸν ἔργον διά τὰς ἀραβικὰς χώρας τῆς Ἀφρικῆς (Ἀλγέριον, Μαρόκον, Τύνιδα, Αίγυπτον) καὶ ποὺ ὑπεδείκνυε τρόπον ἐνεργείας, πῶς αὐτὸς δὲν ἐγνώριζεν δη δη ἐγωπάθεια του τὸν ἀπετύφλωσε μέχρι τοιούτου σημείου, ὅστε νά λησμονῆ τὸ εἰς τὰ «Πρωτόκολλα τῆς Σιών» ἀναγράφομενον δτι «πᾶς μὴ ὑπακούων τυφλῶς εἰς τοὺς ιθύνοντας τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, ἐκτοπίζεται καὶ θανατώνεται». (Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῶν ιθυνόντων ἀφορᾶ καὶ τοὺς Χριστιανοὺς καὶ μασσώνους κλπ.).

"Ωφείλε νά γνωρίζῃ δτι θά ἐτιμωρεῖτο, ως καὶ ἐτιμωρήθη μὲ τὸν σκληρότερον τρόπον καὶ δ δολοφόνος δὲν ἀπεκαλύφθη, ως πάντοτε συμβαίνει. Ἐγράφησαν πολλά περὶ τῆς δολοφονίας, ἀλλὰ τίποτε τὸ θετικὸν δὲν ἀπεκαλύφθη.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

"Ο μελετητής τοῦ παρόντος ἔργου μου θὰ πεισθῇ καὶ δὲν θὰ τοῦ ἀπομείνῃ οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιθολία διτὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων οἱ ἀσπονδότεροι ἔχθροι τοῦ 'Ελληνισμοῦ καὶ συγκεριμένως τοῦ 'Ελληνο-Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ήσαν καὶ εἶναι οἱ 'Ιουδαῖοι. 'Η πολιτικὴ Ιστορία τοῦ 'Ιουδαϊσμοῦ εἶναι ἔνα ἐκ τῶν δυσκολωτάτων προθλημάτων, τὰ διοικεῖ ἔχει νὰ ἐπιλύσῃ διτὶ ἴστορικός· καὶ ἡ ἔρευνα τῶν Ιστορικῶν πηγῶν ἀπιστεύτως δύσκολος. Τολμῶ δῆμως νὰ εἴπω διτὶ αἱ ἐπὶ τεσσαρακονταετίαιν ἔρευναι μου ήσαν ἐπιτυχέσταται δι." ἔνα καὶ μόνον λόγον : διότι ἐστηρίχθησαν ἐπὶ κναμφισθητήτων, ίδιᾳ ἐθραίκων, πηγῶν. Τὴν πολιτικὴν Ιστορίαν τοῦ 'Ιουδαϊσμοῦ θὰ ἐκδώσω προσεχῶς καὶ θὰ εἶναι τὸ ἀποκαλυπτικώτατον ιστορικὸν ἔργον ἔξι δσῶν ποτὲ ἐγράφησαν.

"Ηδη ἀρκοῦμαι νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῶν ὀναγνωστῶν μου ἐπὶ τοῦ φλέγοντος ἐπὶ τοῦ παρόντος ζητήματος τοῦ κομμουνισμοῦ, διὸ διότι τῶν πέντε φαλάγγων του σπαράσσει τὰ σπλάγχνα τῆς φυλῆς μας.

Εἰς τὰ 1925, ως βλέπετε, σᾶς ἔδωσα τὴν πιστήν εἰκόνα τῆς κομμουνιστικῆς ρωσσικῆς ἐπαναστάσεως. "Ἐχετε ὅπ' δψιν τὴν εἰκόνα αὐτὴν ἡ διοίκησα σᾶς ἀποδεικνύει ποῖος διοίκησαν τὴν ἐπαναστάσεως αὐτῆς, ποῖα μέσα διετέθησαν, δηλαδὴ διμαδικὴ καταστροφὴ ἐκατομμυρίων χριστιανῶν διὰ τοῦ ἀπεχθεστέρου καὶ ἀπανθρωποτέρου τρόπου διοίκησαν ἀποδεικνύει τὸ ἀπίστευτον μῆσος κατὰ τοῦ 'Ελληνο-Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Τώρα συγκρίνατε τὰ δσα ἐπετέλεσεν ἐν Ρωσσίᾳ μὲ τὰ ίδη πρὸ τῶν δοθαλψῶν μας ἐκτελούμενα ἐν τῇ χώρᾳ μας παρὰ τῶν πιστῶν ἐκτελεστῶν καὶ δργάνων τῶν διαταγῶν τῶν ἐθραίων τῆς Μόσχας. 'Αλλ' εἶναι πασίγνωστον διτὶ διοίκησί πατρις εἶναι φανατικώτερος καὶ ἀγριώτερος διώκτης τῶν διοεθνῶν του, διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ τὰ διαπραττόμενα ἐγκλήματα εἶναι σκληρά καὶ ἀπάνθρωπα. Κηρύσσεται ἄγριος πόλεμος ἐναντίον τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν Ρωσσίᾳ μὲ θύματα δεκάδων χιλιάδων κληρικῶν καὶ καταστροφὴν πλέον τῶν δέκα πέντε χιλιάδων ναῶν καὶ μοναστηρίων. Τὸ αὐτὸν ἀπαναλαμβάνεται εἰς τὴν πατρίδα μας μὲ μίαν μικράν διαφοράν : διτὶ ἔδω οἱ ἀπαίσιοι ἐκτελεσταὶ εἶναι ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον 'Ελληνες, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς

χώρας μας, άδελφοί μας τής χθές, οι διοίοι μετεβλήθησαν εἰς έγκληματίας τής απεχθεστέρας μορφῆς.

Δέν είσερχομαι εἰς τὸ θέμα πῶς ἔδημισυργήθη ἡ τοιαύτη κατάστασις, ποῖοι συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ αἰμάσσῃ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ Ἑλλάς, αὐτὸ τὸ ἀφίνω εἰς τὸν ἀναγνώστην μου νὰ ἔξαγάγῃ μόνος του τὰ συμπεράσματα διότι τοῦτο δὲν εἶναι δύσκολον καὶ τότε θὰ πεισθῇ περὶ πολλῶν πραγμάτων, τὰ διοῖα δὲν πρέπει νὰ λεχθοῦν καὶ ἀποκαλυφθοῦν. "Ἄς ἀρκεσθῶ νὰ τοῦ ἀναφέρω τὸ δνομα ἐνὸς φαλαγγίτου, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε., τοῦ Νικολάου Ζαχαριάδην ἢ Κούτση, ἢ Γεωργιάδην ἢ Ἀντωνιάδην ἢ Κόλιαν ἢ Ξάνθην ἢ Παπαδοπούλου ἢ Δημητριάδην ἢ Βασιλειάδην ἢ Κούτσον ἢ Ζάδην (τὰ ἀγωτέρω εἶναι τὰ κατά καιροὺς χρησιμοποιηθέντα ὑπὲρ αὐτοῦ συνωμοτικά διύματα). Εἶναι δὲ δραπέτης ἐκ τῶν φυλακῶν Θεσσαλονίκης. Συλληφθεὶς ἀπέδρασε, τραυματίσας τὸν συνοδόν του χωροφύλακα. Ἐφόνευσεν εἰς Ἀθήνας τὸν ἀρχειομαρξιστὴν Γεωργοπαπαδάτον καὶ τὸ 1928 ἐδραπέτευσε καὶ πάλιν. "Ἔχει καταδίκασθη διὰ τὸν φόνον τοῦτον εἰς θετή ἐλρκτήν. "Ενεκα τῆς ως ἀνω καταδίκης στερεῖται πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ο Ἑλληνικὸς Λαός ἔχει μίαν παροιμίαν: «Τὸ ψάρι απὸ τὸ κεφάλι βραχμό».

Τὸ Κ.Κ.Ε. ἐκ τῶν ἡγετῶν του μέχρι τοῦ τελευταίου δργάνου, ἔχει διαπράξει σωρείαν έγκλημάτων. Ἀπίστευτα, ἀκατονόμαστα κακουργήματα καὶ βασανιστήρια ἔχουν διαπραχθῆ καὶ τὰ διοῖα ἐνθυμίζουν Μπούχενβαλντ. Τάφροι τεράστιοι ἔχουν εὑρεθῆ γειμάτοι πτωμάτων ἀθώων, οἱ διοῖοι μᾶς φέρουν εἰς τὴν μνήμην τὸ Κατίν. Δέν εἶναι δυνατὸν τὸ ἀνθρώπινο μυαλό νὰ συλλάθῃ τὰ έγκλημάτα των. Ἐξηγοῦνται μόνον διὰ τοῦ ὅτι αὐτοὶ οἱ τραγικοὶ κατ' δνομα "Ἑλληνες ἔχουν διαποτισθῆ ὑπὸ ξένων ίδεων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ίδεωδες τῆς δημοκράτιας, ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης, ἔχουν δῦνηγηθῆ ὑπὸ ξένων χειρῶν, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ ίδιοσυγκρασίαν. Τόμοι δλόκληροι θὰ ἥμπορούσαν νὰ γραφοῦν διὰ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν κακουργημάτων τῶν ἐρυθρῶν φασιστῶν.

"Ἡ ἐν Ρωσσίᾳ ἐπιτυχία τοῦ Κομμουνισμοῦ, ως εἶδομεν, δφειλεται εἰς τὴν μυστικὴν δρᾶσιν τῶν ποικιλωνύμων Σιωνιστικῶν δργανώσεων. Αἱ δργανώσεις αὐταὶ; ἐπωφεληθεῖσαι τῆς ἐκλύσεως τῶν ἡθῶν καὶ τῆς ἐκ ταύτης ἀπορρεούσης ἀνικανότητος καὶ ἀθουλίας τῶν κυβερνώντων, κατώρθωσαν ν' ἀνατρέψουν τὸ κοινωνικὸν καθεστώς. Τῆς ἀνατροπῆς ταύτης ἐπωφελήθη μικρὰ Σιωνιστικὴ μειοψηφία δπως ἐπιθῆ τῆς Ἀρχῆς

καὶ παρουσιάσῃ εἰς ἡμᾶς τὸ θέαμα τῆς Μπολσεύτοκρατούμένης Ρωσίας.

Τὸ ἐν Ρωσίᾳ τόσον ἐπιτυχῶς ἐφαρμοσθὲν σύστημα προσπαθοῦν νὰ θέσουν εἰς ἐνέργειαν εἰς δλα τὰ ἀστικὰ κράτη καὶ ιδίως ἐν Ἑλλάδι. Ὡθοῦν τοὺς ιθύνοντας εἰς σφάλματα ἐπὶ σφαλμάτων, εἰς καταχρήσεις ἐπὶ καταχρήσεων μέχρι τοῦ σημείου ὅστε νὰ προκληθῇ λαϊκὴ ἔξεγερσις καὶ ἐλπίζουν νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν ὅπως καὶ ἐν Ρωσίᾳ.

Κατὰ τῆς δράσεως ταύτης, τῶν δργανώσεων τῆς καταστροφῆς καὶ τῶν ἀπαισίων ἔχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, θὲν ἐπαρκεῖ οἰαδήποτε κρατικὴ ἐνέργεια ἀνευ δργανώσεως τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἀνευ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀντιδράσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς οίκογενείας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Οίκογένεια ίδιως, ἥτις εἶναι τὸ κύτταρον ἔξ οὐδ ἀποτελεῖται τὸ σύνολον τοῦ ἔθνους, δφείλει, ἐνισχύουσα τὰς θρησκευτικάς, ἔθνικάς καὶ οίκογενειακάς παραδόσεις τῆς αἰτίνες τὴν ἔσωσαν ἐκ τῆς δουλείας, ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν καταχθονίων τούτων ἐπιθουλῶν τῶν ἔχθρῶν τῆς φυλῆς μας.

Οὕτω θ' ἀποφύγωμεν τὴν τύχην τοῦ ἀτυχοῦς μεγάλου Ρωσικοῦ ἔθνους, τὸ δποῖον ἐπεσε θῦμα τόσον τῆς ιδιοτελείας τῶν κυβερνητῶν του. ὅσον καὶ τῆς ἀδιαφορίας καὶ μοιραλατρείας του.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΤΡΑΦΕΩΣ

Μὲ τὸν θάνατον τοῦ δόκτορος 'Αριστείδου 'Ανδρονίκου, ἡ Ἑλλὰς ἔχασε μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ἐνδιαφερούσας ἐπιστημονικάς καὶ ἀγωνιστικάς φυαιογνωμίας τῶν τελευταίων δεκαετιῶν. 'Ιατρὸς καὶ ἱστοριοδίφης, ταξιδιώτης καὶ συγγραφεὺς, δ 'Ανδρόνικος ὑπῆρξεν δ τελευταῖος τῆς σειρᾶς τῶν 'Ιατροφιλοσόφων, ποὺ ἐτίμησαν τὸν 'Ασκληπιού, οὐθεράπευσαν τὰς Μούσας καὶ ξέροαν μέχρις πνοῆς μὲ τὸ δράμα τῆς Μεγάλης καὶ ἀλοκληριώμένης 'Ἑλλάδος, εἰς τὸν βωμὸν τῆς ὁποίας ἐναπέθεσαν τὸν θηραυρὸν τῆς ἀνάτης καὶ τῆς οσφίας τῶν.

Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ

'Ο 'Αριστείδης 'Ανδρόνικος, γόνος βροχοντικῆς οἰκογένειας τῆς 'Ανατολικῆς Ρωμυλίας (Βορείου Θράκης μας) εἶδε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εἰς τὴν Ἑλληνικωτάτην Φιλιππούπολιν τὸ 1862 καὶ ἀπεβίωσεν εἰς τὰς 'Αθήνας τὴν 21ην Νοεμβρίου 1952, μὲ τύσην γαλήνην, ποὺ ξέφθασεν ἡ ἐντύπωσίς της ἥσω τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων.

'Ολόκληρος ἡ ζωὴ του ὑπῆρξεν δλυσσος φιλοπονίας, περιπετειῶν, μελετῶν καὶ ἀθνικῶν ἀγώνων. 'Υστερα ἀπὸ λαμπρὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς εἰς τὴν γενέτειράν του —κέντρον Ἑλληνικῆς πνευματικῆς ἀκτινοθολίας— μετέβη εἰς Παρισίους, δπου ἐσπούδασε τὴν ιατρικήν, διακριθεὶς μεταξὺ τῶν συναδέλφων του.

Πνεῦμα ἀνήσυχον καὶ φύσις ἐρευνητική, δὲν περιωρίσθη εἰς τὴν μελέτην τῶν ιατρικῶν βιβλίων, ἀλλὰ μέσα εἰς τὴν γαλλικήν κοσμούπολιν ἐμαγγνητίσθη ἀπὸ τὸ ὑποχθόνιον παγνύδοι τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, ποὺ καθορίζουν τὴν ρωτὴν τῆς ζωντανῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ιστορίας καὶ ποὺ τάσας φορὰς ἐστράφησαν μὲ λύσαν ἐναντίον τοῦ 'Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὰς ἀνακαλύψῃ καὶ ἀποκαλύψῃ.

ΑΙ ΠΕΡΙΠΛΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ

'Η ἀπόφασίς του αύτὴ τὸν ἔφερεν ἀπὸ τὰς παρισινὰς βιβλιοθήκας εἰς τὴν ἔξωτικὴν 'Απω 'Ανατολήν, προαιώνιον πεδίον ουγκρούσεως καὶ διαφωτίσεως τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων. Εἰς τὴν Κίναν, ἐμελέτησεν ἐπὶ τόπου τὴν σινικὴν ἐπανάστοσιν καὶ μαζὶ μὲ τὸν σοφὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Λειψίας Δρα Κόνραντυ, ὑπῆρξεν δ μόνος λευκός, δ δοῦλος εἰς μίαν παγδόν κάτω ἀπὸ τὴν σκιὰν τοῦ σινικοῦ τείχους εἶδε τὸ μυστήριον τῶν διαβοήτων Μυστικῶν 'Εταιρειῶν τῆς Κίνας. 'Ἐν συνεχείᾳ ἐταξίδευσεν εἰς τὴν 'Ιαπωνίαν. 'Εκεῖ, τοῦ ἐδόθη εύκαιρία νὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἀνορθωτι-

κήν έξιρμησαν της κιτρίνης φυλής, τέλος δὲ εύρεθη ἀπό τοῦ 1910 εἰς τὴν Ρωσίαν, ἐλκυσθεὶς ἀπὸ τὰ προμηνύματα τοῦ κοινωνικοῦ σεισμοῦ, ποὺ ἔξεσπασε μετὰ 7 χρόνια. Διετέλεσε διευθυντής τοῦ ἐν Πετρουπόλει Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντεκατέστησεν τὸν Κακλαμᾶνον εἰς τὴν αὐτόθι διπλωματικὴν ἐκπροσώπησίν μας καὶ εἶδε τὸν μπολοσεβικισμὸν νὰ ἀγωνίζεται, νὰ ἀνδροῦται καὶ νὰ ἐπικρατῇ. Συλληφθεὶς καὶ φυλακισθεὶς τελικῶς ἀπὸ τοὺς ἑπαναστάτας, κατώρθωσε νὰ διασωθῇ πρόσφυξ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1924.

••

Καρπὸς τῶν ἐρευνῶν καὶ βιωμάτων τοῦ Ἀνδρονίκου, μεταξὺ ἄλλων, εἶναι καὶ τὸ ἀκόλουθα ἔργα:

1) «ΤΙ ΕΣΤΙ ΜΠΟΛΑΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ», Ἀθῆναι 1952, ἀφιερούμενον «εἰς τὸν Ξυλνόν καὶ τίμον, ὅλλα» εὔμετό-
βλητὸν Ἑλληνικὸν Λαόν».

2) «Ο ΙΟΥΔΑΣ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ».

3) «Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗΣ» (μὲ πρόλογον τοῦ δειμνήστου καθηγητοῦ Χρ. Ἀνδρούτσου).

4) «ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΝ ΟΨΕΙ» (ἀνάλυσις τοῦ κομμου-
νιστικοῦ φαινομένου).

'Επίσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΦΩΣ», ποὺ ἔξεδωκεν ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τοῦ 1938 ἐδημοσίευσεν τὰς δέκα πρωτού-
πους ἔργασίας του:

5) «Η ΣΙΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ».

6) «Η ΜΕΓΑΛΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ».

7) «ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ».

ΤΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΝ

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ Ἀνδρονίκου δὲν ἔξαν-
τλεῖται εἰς τὰ προμηνύθεντα ἔργα. Τὸ πολυτιμότατα χει-
ρόγραφά του καὶ ὁ θησαυρὸς τῆς βιβλιοθήκης του δὲν
κατέστη δυνατὸν νὰ περισωθοῦν ἀπὸ τὴν καταστροφικὴν
μανίαν τῶν Ἐλασιτῶν τοῦ Δεκεμβριανοῦ Κινήματος, ἐ-
νεργούντων κατόπιν διαταγῆς. Διὰ νὰ δώσωμεν μίαν ὀμο-
διὰν ἴδεαν τῆς ἐκτόσεως τῆς ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν ἐγ-
γράφων καὶ ἀρχείων τοῦ Ἀνδρονίκου ζημιάς, ἀναφέρο-
μεν ἀπλῶς, διὰ εἰλητούχεια, βάσει τῶν ὅποιων ἀπεδεί-
κνυεν, διὰ δκι μόνον ἡ φήμη περὶ δηλητηριάσεως τοῦ
Λένιν εἶναι ἀπολύτως ὀληθῆς, ὅλλα ἐπὶ πλέον καθώριζεν
καὶ τὸν ἐκτελεστὴν τῆς δολοφονίας, δοτὶς —κατὰ τὸν
Ἀνδρονίκον πάντοτε— ἡτο ὁ γνωστὸς Ἑλληνοεβραῖος
Ιατρὸς Ροσθλυμος, ἐκ Κεφαλληνίας, πατὴρ τοῦ πρώην
πρωταθλητοῦ Παρισίων εἰς τὸ Σκάκι.

••

'Ο Ἀνδρονίκος ἀφῆκε οἰκογένειαν, ἀπὸ τὴν κήραν
του Ἐλεναν, τὸ γένος Καρνέεβνα Μιχάλοβα καὶ τὴν νε-
αρὰν κόρην του ἐκ τῶν ὅποιων ἡ πρώτη, πιστὴ συμπα-
ραστάτης τοῦ ουζύγου της, περιέσωσε μέρος τῆς ρωσ-
ικῆς βιβλιοθήκης του, μοναδικῆς ἐν Ἑλλάδι.